

F. AZORIN, ARKITEKTO

UNIVERSALA TERMINOLOGIO
DE LA
ARKITEKTURO

(ARKEOLOGIO, ARTO, KONSTRUO K. METIO)

Ĉirkaŭ 2.000 profesiaj vortoj.

— 2.000 desegnoj.

6-8 lingva traduko de ĉiu radikvorto.

Federación Española de Esperanto
Hispana Esperanto - Federecio

Rodríguez San Pedro 13 - 2^a - V. E-28015 MADRID
Tel. +34 - (91) - 4466078

PRESEJO CHULILLA Y ANGEL
TORRECILLA DEL LEAL, 17
MADRID

FRANCISKO AZORÍN - ARKITEKTO

Francisco Azorín

UNIVERSALA TERMINOLOGIO

DE LA

ARKITEKTURO

(ARKEOLOGIO, ARTO, KONSTRUO K. METIO)

—
KUN 2.000 DESEĜNOJ
—

PRESEJO CHULILLA Y ANGEL

MADRIDO

1932

MALLONGIGOJ

Sansk. — sanskrita lingvo.

Gr. — greka »

l. — latina »

got. — gota »

ar. — araba »

heb. — hebrea »

h. — hispana »

p. — portugala »

i. — itala »

f. — franca »

a. — angla »

g. — germana »

r. — rusa »

pol. — pola »

sv. — sveda »

k. — kaj.

k. c. — kaj cetere.

m. — metro-j.

j. — jaro-j.

jc. — jarcentoj.

Ĉefaj kunlaborantoj: Portugalio, Francisko Costa, direktoro de la revuo «Arquitectura», de Lisboa; Italio, Prof. Arkitekto Bruno Canatieri, de Parma; Francio, Inĝeniero Ch. Tiard, Paris; Germanio, S-ro Joseph Berger, verkisto.

Paris 21/7/1911

PROLOGO

Klopodas la nuna epoko standardizi laboron kaj varon, por ŝpari penojn k. labortempon, por pligrandigi produktokvanton, por malkarigi kostojn. La racia homaro bezonas raciigi sian agadon, simpligi la kapricajn multajn formojn de siaj fabrikaĵoj.

Nu, la lingvo samtempe estas laborilo kaj produktaĵo. Certe ĉiu lingvo estas kanto, harmonio, sentoesprimilo, tradicia spirito de popolo...; sed, nediskuteble, ĝi estas ankaŭ helpilo por interkompreniĝi laboristoj ĉe metiejo aŭ laboratorio k. ĉefa materio de verkoj artaj, intelektaj, industriaj k. eĉ komercaj, laŭ formo je libroj, revuoj, ĵurnaloj, katalogoj, anoncoj, k. c. Ĉion ĉi, sekve, ni bezonas normigi.

Nune, tiaj lingvorilatoj k. presproduktoj fariĝas per tro multaj malsamaj idiomoj; kompreneble, en ĉiu nacio—k. ekzistas troaj—per sia nacia idiomo. Sed, tia kaprica polifonio, ne danĝera por poetaĵoj k. beletristiko, malhelpas gravege la komunan internacian homagadon k. plikarigas ties verkojn. Jen, kial, jam de antaŭtempe, la sciencistoj universalemaj pledis pro komuna interkomprenilo k. decidis starigi normojn por la sciencaj terminaroj. Kaj ofte ni vidas ilin kunsidi por akordigi nomenklaturon k. klasifikon.

Laŭ tiu vojo, rekomendita diversfoje de akademiistoj k. teknikistoj, nia verko «Universala Terminologio de la Arkitekturo» celas starigi vortonormojn por ĉi fako, amplekse difinita kiel integraĵo de la Artoj plastikaj. La laboro, mi deklaras ke en ĉi sciobranĉo estas pli facila ol en iu alia. La plastikaj artoj uzas internacian esprimilon, desegnon, pentron, gravuron, skulptadon, de ĉiuj k. ĉie komprenatan; kaj feliĉe la internacieco plej ofte etendiĝas ankaŭ al la vortonomo, kiel nia verko montras. Sufiĉas do, por normigi tian terminaron unuformigi la ortografion, kaj se okaze la elparoladon.

Ni ne devas kaŝi ke, similaj laboroj, faritaj en diversaj sciencaj kaj teknikaj branĉoj, ĉar ili ne fariĝis laŭ normoj universalaj, devos iutempe

esti akordigataj. Ankaŭ ni devas diri ke ĉi tiuj laboroj nur kompletigos kiam la terminoj internaciaj estos kunligataj per lingvo internacia. Nuntempe la sciencistoj internacie kunsidantaj povas interŝanĝi k. interkomprenigi ekvaciojn algebrajn, k. formulojn ĥemiajn, klasifikojn natursciencajn k. plej gravajn kalkulojn, sed ili malfacile povas interŝanĝi plej simplajn komentariojn.

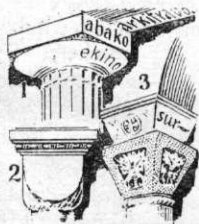
Iam, baldaŭ mi esperas, tiaj simplaj konsideroj estos ĉies akceptataj kaj mi kredas ke por tiu decido mia laboro ne estos senutila. Ĉis tiu tempo, ĉiu povas uzi ĉi verkon kiel Vortaron nacilingvan aldonante indokson de vortoj nacilingvaj aboce ordigitaj, aŭ kiel Vortaron plurlingvan tute simple.

Madrido, januaro 1932.

Quinn D. Y. ...

A

Abako.—Gr. abaks (*plato*); l. abacus.

- h.—ábaco.
- p.—abaco.
- i.—abaco.
- f.—abaque.
- a.—abacus.
- g.—Abakus.

Supra plato de kapitelo (1); foje ornamita (2). SUR—=Peco surkapitela.

Abatejo.—El heb. ab (*patro*); siria abba (*patro*); l. abbazia.

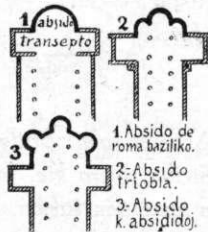

- h.—abadía.
- p.—abadia.
- i.—abbazia, ba-
- día.
- f.—abbaye.
- a.—abbey.
- g.—Abtei.
- sv.—abbot.

Abatejo de l'Monto Sta. Mikaelo (Francio)

Monahejo regita de abato.

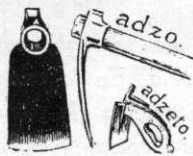
Absido.—El gr. apsis (*rado, volbo*); l. absis, absidis.

- h.—ábside.
- p.—abside.
- i.—abside.
- f.—abside.
- a.—apse.
- g.—Absis.

Malantaúa, duonronda parto de templo. —IDO = Absideto êe absido.

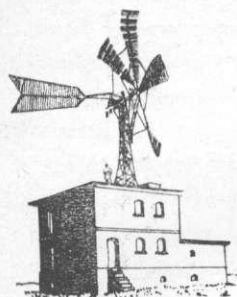
Adzo.—El baska aitz (*štono*); gr. aksine; l. ascia, asciata, asciola.

- h.—azada, azuela.
- p.—enxada, enxo.
- i.—ascia, accetta.
- f.—essette, houe.
- a.—adze, hoe.
- g.—Dexel, Texel, Haue.

Ilo trançanta formita per akřigita lamenno akutangule fiķsita de tenilo.

Aero.—Gr. aer; l. aer.

Aeromotoro.

h.—aire.
p.—ar.
i.—aria.
f.—air.
a.—air.
g.—Luft. (Aerolith, Aeronaut...)

Gasoj kiun ni spiras. —umi = *Refreŝigi la aeron.* —dromo = *Pretegitaj kampoj por aviadiloj.* —dinamiko; —statiko; —metrio; —logio; —lito; —gramo; —ŝakto; —fotometrio.

Agato.—El Achater (nun, Britlo), propra nomo de Sicilia rivero kie, laŭ Plinio, oni eltrovis unue tian ŝtonon.

Agato araba gravurita. (Arkeologia Muzeo. Madrido).

h.—ágata.
p.—agatha.
i.—agata.
f.—agate.
a.—agate.
g.—Agathe.
pol.—agat.

Kristaligita silico kun diverskoloraj vejnoj uzata kiel juvelo. En la nacia Biblioteko de Parizo troviĝas «la granda agato de la Sta. Kapelo», kameo 0,31 x 0,27 m. kun la Apoteozo de Aŭgusto gravurita.

Agoro.—Gr. agora, el ageirein (*kunvoki, kunigi*); l. agora.

Agoro en la nunita Olimpia sanktejo.

h.—ágora.
p.—agora.
i.—agora.
f.—agora.
a.—agora.
g.—Agora.

Ampleksaĵo, placo, kunvenejo, en la antikvaj grekaj urboj; kiel la Foro, ĉe la romanoj; kiel la Zoco, ĉe la araboj.

Agrafo.—El antikva g. krapfo.

h.—grapa, gafete, corchete.

p.—grampo, colchete.

i.—gancio, grampa.

a.—agrafe, crook.

g.—Agrafe, Hefte.

pol.—agrafka.

Hoketo, kies alia ekstremo formas ingon.

—I = *Kunigi per agrafoj.*

Ahimezo.—Ar. aš-ŝimeza.

h.—ajimez.

p.—ajimez.

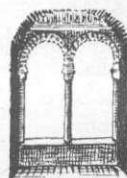
i.—finestra bifora, dopia.

f.—fenetre géminée, a meneaux.

a.—twofold window.

g.—Achimez.

Fenestro, ofte ĵaluziita, dividita per

kolonojtoj; tre tipa ĉe la araba arkitekturo.

Akademio.—El Akademia, propra nomo de ĝardeno Akademoso en Ateno; l. academia.

Akademio de belaj artoj en Ateno (Grekio).

Societo de scienculoj, literaturistoj, artistoj; ankaŭ ilia ejo.

Akanto.—Gr. akantos, el ake (pinto) + anthos (floro); l. acanthus.

Varmolanda dorna vegetaĵo kies formon kopiis ofte la arkitekturo.

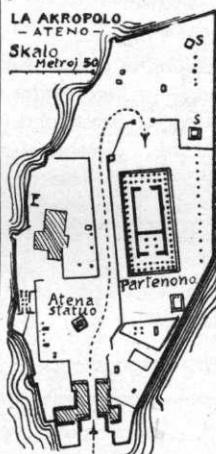
Akrolito.—Gr. akrolithos, el akros (alta) + lithos (ŝtono); l. acrolithus.

- h.—acrolito.
- p.—acrolito.
- i.—acrolito.
- f.—acrolithe.
- a.—acrolith.
- g.—Akrolith.

Statuo kolosa starigita de la reĝo Maŭzolo en la templo de Marto (Ha-

likarnaso). Statuo el ligno aŭ bronzo kun kapo ŝtona. Amplekse, figuro farita parte per belaj ŝtonoj.

Akropolo.—Gr. akropolis, el akros (alta) + polis (urbo); l. acropolis.

- h.—acrópolis.
- p.—acrópole.
- i.—acrópoli.
- f.—acropole.
- a.—acropolis.
- g.—Akropolis, Hochburg.
- pol.—akropolis.

Alte lokita parto de urbo ĉe la grekoj k. aliaj antikvuloj.

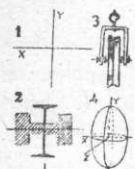
Akrotero.—Gr. akroterion (alt-aĵo); l. acroteria.

- h.—acrótera.
- p.—acrotera.
- i.—acroterio.
- f.—acrotère.
- a.—akroter, acroterium.
- g.—Akroterium.

Staranta skulptaĵo, vazo, statueto, sur frontono, ampleksence sur konstruaĵo. —EJO=Longa piedestalo surportanta akroterojn.

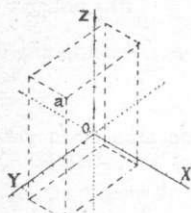
Akso.—Gr. axon; l. axis.

- h.—eje (axial).
- p.—eixo.
- i.—asso.
- f.—axe.
- a.—axe, axis.
- g.—Achse.
- sv.—axel.

Centra linio, aŭ cilindro ĉirkaŭ kiu turniĝas korpo. Simetri—linio centra. geometria—; optika—; kristalografia—; movebla—; fiksa—; ŝovebla—; rotacia—; neŭtra—; —de rotacio; —de fortoparo; —de koordinadoj; —de ordenado; de absciso. —ingo.

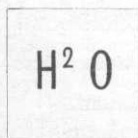
Aksonometrio.—El gr. axon + metron (akso mezuro).

- h.—axonometria.
- p.—axonometria.
- i.—assonometria.
- f.—axonométrie.
- a.—axonometry.
- g.—Axonometrie.

Perspektiva sistemo konsintanta reprezenti figurojn laŭ tri aksoj, kies skalo estas difinita.

Akvo.—L. aqua.

^A Hemia formulo de la akvo

- h.—agua.
- p.—agua.
- i.—acqua.
- f.—eau.
- a.—water; (aqueduc, aquarello).
- g.—Wasser; (Aquarium)

Likvaĵo senkolora, senodora, sen-gusta, por trinki, domaj uzoj k. konstruo. —nivelo; —nivelilo; —turo; —tu-

baro; —rezervujo; —kondukilo; —provizado; —falo; —igi; el—igi; flu—; dolĉa—; trinkebla—; sala—; pluv—; destil—; filtrita—; subtera—; stagnanta—; glu—...

Akvaforto.—El l. aqua + fortis (akvo forta).

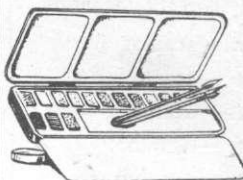

Goya akvaforto

- h.—aguafuerte.
- p.—aguaforte.
- i.—acquaforte.
- f.—eau-forte.
- a.—copperplate print.
- g.—Radierung.
- pol.—akwaforta.

Gravuro farita per morda acido sur metalo. —1=Fari akvaforton; —ISTO.

Akvarelo.—El l. aqua.

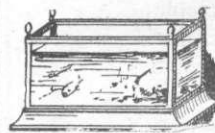
Akvareliloj

- h.—acuarela.
- p.—aquarella.
- i.—acquarella.
- f.—aquarelle.
- a.—aquarelle.
- g.—Aquarell.
- pol.—akwarela.

Pentro sur papero per koloriloj solvitaj en akvo.

—1=Fari akvarelon; —ISTO.

Akvario.—L. aquarium, el aqua (akvo).

Akvario salona

- h.—acuario.
- p.—aquario.
- i.—acquario.
- f.—aquarium.
- a.—aquarium.
- g.—Aquarium.
- pol.—akwarjum.

Akvujo por kulturi fiŝojn, vegetaĵojn, kiel amuzo, lerno aŭ industricelo.

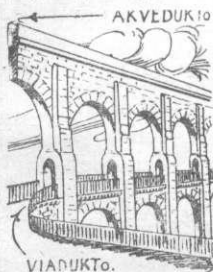
Akvatinto.—*El l. aqua.*

- h.*—aguatinta.
- p.*—aguatinta.
- i.*—acquatinta.
- f.*—aquatinta.
- a.*—aquatinta.
- g.*—Aquatinto.

Procedo de gravurado per acidoj, imitante tuĉon.

Akvedukto. — *L. aquaeoductus (akvo kondukto).*

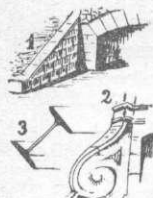

- h.*—acueducto.
- p.*—aqueducto.
- i.*—acquidoto.
- f.*—aqueduc.
- a.*—aqueduct.
- g.*—Aquaeduct.

La Arkoj de Teruel (Hisp.)

Konstruaĵo por konduki nivele akvon tra valo.

Alo.—*L. ala, el axila.*

- h.*—ala.
- p.*—ala.
- i.*—ala.
- f.*—aile.
- a.*—aisle, flange.
- g.*—Flansch.

Flankelstara konstruparto.

Alabaŝtro.—*El gr. alabastos; l. alabaster.*

- h.*—alabaŝtro.
- p.*—alabáŝtro.
- i.*—alabaŝtro.
- f.*—albâtre.
- a.*—alabaster.
- g.*—Alabaster.
- pol.*—alabaster.

Duon diafana ĥalka aŭ gipsa ŝtono, similaanta marmoron, uzata por artaj objektoj.

Alabaŝtrono. — *El gr. alabastros.*

- h.*—alabaŝtrono.
- p.*—alabaŝtrono.
- i.*—alabaŝtrone.
- f.*—alabaŝtrono.
- a.*—alabaŝtrono.
- g.*—Alabaŝtrono.

Antikva vazo por enteni parfumojn, unĝentojn. Estis fama tiu de oro, eltrovita en Nemrudo kun surskribo pri Sargono, la asira reĝo. —TEKO = Sranĝo por enmeti alabaŝtronojn.

Albumo. — *L. album, el albus (blanko).*

- h.*—álbum.
- p.*—album.
- i.*—album.
- f.*—album.
- a.*—album.
- g.*—Album.

Bindita libro por konservi aŭtograf-ojn, fotojn, desegnojn, poŝtmarkojn, k. c.

Aleo.—

- h.—alameda, ambulacro.
 p.—álea, alameda.
 i.—viále.
 f.—allée.
 a.—alley.
 g.—Allee, Baumgang.
 pol.—aleja.

Vojo kun ambaŭflanka vico de arboj.

Alegorio.—Gr. allegoria, el allos + agorein (*alio vokji*); l. allegoria.

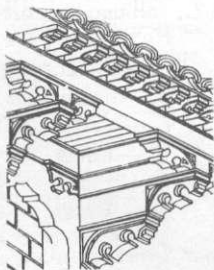

Alegorio de la pentrarto

- h.—alegoría.
 p.—allegoria.
 i.—allegoria.
 f.—allégorie.
 a.—allegory.
 g.—Allegorie.
 pol.—alegorja.

Abstraktaĵo klarigita per bildo.

Alero.—El l. ala.

- h.—alero.
 p.—beira.
 i.—tettoia.
 f.—auvent, avant-toit.
 a.—gable end, eaves.
 g.—Schirmdach.

Elstara parto de tegmento.

Alhambro.—El ar. al-hamra (la ruĝa).

Korto de la Leonoj en la Alhambro

- h.—Alhambra.
 p.—Alhambra.
 i.—Alhambra.
 f.—Alhambra.
 a.—Alhambra.
 g.—Alhambra.

Granada alĥazabo konstruita de la maŭroj dum XIII-XIV jc.

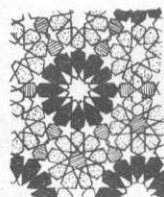
Alidado.—El ar. al-idaz (la kalkulilo).

- h.—alidada.
 p.—alidada.
 i.—alidada.
 f.—alidade.
 a.—alidada.
 g.—Alhidada.

Topografio ilo por alliniigi, konsistanta el du lamenoj fenditaj paralele elstareblaj.

Alikato.—El ar. al + lukat (la glimo, speguleto).

Alikatado de la Alhambro, Granado (Hispanio)

- h.—alizar (alicatar).
 p.—alizar (alicatar).
 i.—matton di majolica.
 f.—mosaïque de faïence, lambris de faïence.
 a.—tilework.
 g.—Fliesengetäfel.

Diversforma poligoneto el ceramiko emajlita. —ADO=Zoclo, friso, orna-

mo de alikataro. —1= *Mozaiki per plurformaj alikatoj.*

Alkazabo.—*Ar.* al-kasba.

Tipa araba citadelo.

- h.*—alcazaba.
- p.*—alcáçova.
- i.*—alcazaba.
- f.*—alcazbah.
- a.*—alcazaba.
- g.*—Alcazaba.

Alkazar.—*Ar.* al-kazar (*la domo*).

Alkazaro Segovia

Fortika, luksa, reĝa palaco.

- h.*—alcázar.
- p.*—alcáçar.
- i.*—alcazar.
- f.*—alcazar.
- a.*—alcazar.
- g.*—Alkazar.

Alkovo.—*El ar.* al-kobba (*la kubo*); *l.* cubicula.

- h.*—alcoba.
- p.*—alcova.
- i.*—alcova.
- f.*—alcôve.
- a.*—alcove.
- g.*—Alkoven.
- pol.*—alkowa.

Enĉambra apartaĵo por lito, foje izolebla per vitrapordoj aŭ kurtenoj.

Almohado.—*Ar.* al-muahid (*la unuema*).

- h.*—almohade.
- p.*—almohade.
- i.*—almohadi.
- f.*—almohade.
- a.*—almohade.
- g.*—Almohaden.

Berbera partiano de Ben Tumarto (Mahdi), 1148-1162j. Ties arto karakterizita per enkadrigitaj geometriaj ornamoj k. kunplektitaj arkaroj; ekz. : la Sevilja Giraldo.

Almoravid.—*El ar.* al-morabit (*la ermituloj*).

- h.*—almoravide.
- p.*—almoravid.
- i.*—almoravidi.
- f.*—almoravide.
- a.*—almoravide.
- g.*—Almoraviden.

Gento de la Atlasa montaro kiu regis Afrikon k. Andaluzion de 1038-1144j. Ties arto.

Altano.—*El l.* altus (*alto*).

- h.*—atalaya, altozano, mirador.
- p.*—altana.
- i.*—altana.
- f.*—altane.
- a.*—altana.
- g.*—Altan, Söller.
- pol.*—altana.

Rigardejo ĉe supra parto de konstruaĵo. Altejo.

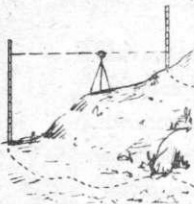
Altaro.—L. altare, *el alta arao* (alta arao).

- h.—altar.
- p.—altar.
- i.—altare.
- f.—autel.
- a.—altar.
- g.—Altar.
- rus.—altar.
- pol.—oltarz.

Monumento por religiaj oferoj, por diservo. Oferejo.

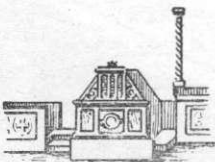
Altimetrio.—El l. altus + el gr. metron (alto mezuro).

- h.—altimetrio.
- p.—altimetrio.
- i.—altimetria.
- f.—altimétrie.
- a.—altimetrio.
- g.—Höhenmeszkunst.

Topografia fako pritraktanta trovi k. plandesejni altecon de tereno rilate difinitan nivelsurfacon. Hipsometrio. Nivelado. ALTIMETRO = Aparato por mezuri altojn.

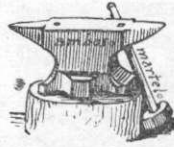
Ambono. — Gr. ambon (ujo); l. ambo.

- h.—ambon.
- p.—ambao.
- i.—ambone.
- f.—ambon, jubé
- a.—ambon.
- g.—Ambone.

Tribuno en la antikvaj bazilikoj, flanke de la presbiteriejo, por legi la evangelion.

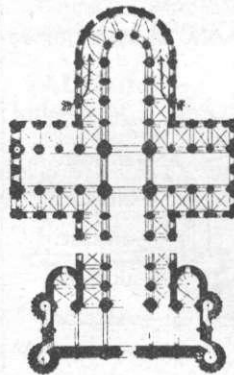
Amboso.—El a. g. an-bozan (al bati).

- h.—yunque, bigornia.
- p.—bigornia.
- i.—incudine.
- f.—enclume.
- a.—anvil.
- g.—Amboss.

Fera bloko, por bati la metalojn.

Ambulatorio. — L. ambulatorium, *el ambulare (promeni)*.

- h.—ambulatorio, deambulatorio, girola.
- p.—ambulatorio.
- i.—ambulatorio.
- f.—ambulatorie.
- a.—ambulatory.
- g.—Ambulatorium, Chorumgang.

Interna aŭ ekstera galerio ĉirkaŭmura.

Ametisto. — El gr. a + metischo (sen ebria); l. amethystus.

- h.—amatista.
- p.—amatista.
- i.—amatista.
- f.—améthyste.
- a.—amethyst.
- g.—Amethyst.

Violkolora juvelŝtono.

Amfiprostilo.—*Gr.* amphiprostilos, *el* *amphi* (ambaŭ) + *prostilos* (kolonaro); *l.* amphiprostyla.

- h.*—anfiprostilo.
- p.*—amfiprostilo.
- i.*—anfiprostil.
- f.*—amphiprostyle.
- a.*—amphiprostylos.
- g.*—Amphiprostylos.

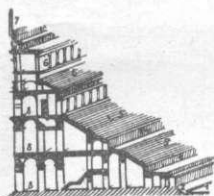

amfiprostila greka templo

Konstruaĵo kun kolonaro ĉe ambaŭ kontraŭaj flankoj.

Amfiteatro.—*Gr.* amphitheatron, *el* *amphi* + *theatron* (ambaŭflanka teatro); *l.* amphitheatrum.

- h.*—anfiteatro.
- p.*—amphitheatro.
- i.*—anfiteatro.
- f.*—amphithèatre.
- a.*—amphitheatre.
- g.*—Amphitheatreter.
- pol.*—amfiteatr.

Sekcio vertikala, laŭ la plej granda akso, de la Anfiteatro Flavia. Romo.

Antikva konstruaĵo por luktaj festoj kun areno ovala k. sidejo ŝtupare ordigita por spektantoj. Cambrego, ordinare duonronda, kun ŝtuparigita sidejo por spektantoj, en teatro, universitato, k. c.

Amforo.—*Gr.* amphoreos (rezervujo); *l.* amphora.

- h.*—ánfora.
- p.*—ámphora.
- i.*—anfora.
- f.*—amphore.
- a.*—amphora.
- g.*—Amphora.
- pol.*—amfora.

Duansa antikva terkuirita vazo por likvaĵoj.

Amoro.—*L.* amor.

Amoro k. Venuso

- h.*—Amor.
- p.*—Amor.
- i.*—Amore.
- f.*—Amour.
- a.*—Amor.
- g.*—Amor, Amorette, Liebesgott.

Romana dio, filo de Venuso k. Jupitero, simbolo de la amo; ofte reprezentita de la artistoj kiel blinda, flugilhava junulo, sage armita.

Amuleto.—*Ar.* jamalet (portitaĵo), *el* *jamala* (porti); *l.* amuletum.

1 k. 2. Amuleto egipta
3. Amuleto krimea.

- h.*—amuleto.
- p.*—amuleto.
- i.*—amuletto.
- f.*—amulette.
- a.*—amulet.
- g.*—Amulett.

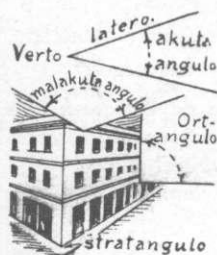
Objekto, kiu magie efikas kontraŭ danĝero, malsano, sorĉo.

Anaglifo.—Gr. ana-glifos (*alta* ĉizaĵo); l. anaglypho.

- h.—anaglifo.
- p.—anaglypho.
- i.—anaglifo.
- f.—anaglyphe.
- a.—anaglyph.
- g.—Anaglyph.

Vazo, plastika verko, kun maldelikata reliefo. —TOGRAFIO = Arto skribi reliefo.

Angulo.—El gr. agkilos (*kurbigita*); l. angulus.

- h.—ángulo.
- p.—angulo.
- i.—angolo.
- f.—angle.
- a.—angle, corner.
- g.—Ecke, Winkel. (Angel = hoko).

Spaco inter du sinrenkontantaj linioj.
STRAT—= *Spaco inter du sinrenkontantaj fasadoj.*

ort—; akut—; malakut—; komplemeta—; suplementa—; apud—; enskribita—; *n* grada—; frot—; klin—; eüler—; diedra—; tri— (*regula, isocela, skalena*).

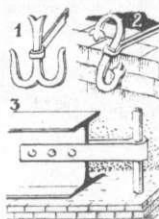
Angelo.—Gr. aggelos (*sendito*); l. angelus.

- h.—ángel.
- p.—anjo.
- i.—angelo.
- f.—ange.
- a.—angel.
- g.—Engel.

Ciela spirito, dia kortegano, ofte reprezentita ĉe la ikonografio kristana per flugilhava junulo aŭ nudinfano.

Ankro.—Gr. agkura; l. ancora.

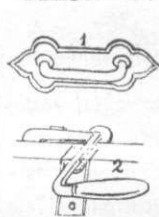

- h.—ánкора, ancla.
- p.—ancora.
- i.—ancora.
- f.—ancre.
- a.—anchor.
- g.—Anker.

Tipa dupinta ŝipfiksililo, uzata similforme en konstruado.

—1 = Fiksi, ligi per ankro.

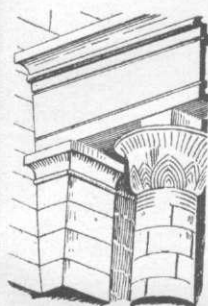
Anso.—L. ansa.

- h.—asa, ansa, mango.
- p.—aza.
- i.—ansa.
- f.—anse.
- a.—handle.
- g.—Henkel, Drücker, Klinke.

Tenilo por preni, porti, tiri, levi, malfermi...

Anto.—Gr. anta (*antaŭajo*); l. antae.

Anto egipta

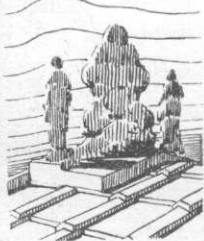
Pilastro plifortiganta ekstremon de muro.

IN—= *Templo antikva kies fasado havas du antojn.*

DUSTILA IN—= *Portiko kun kolonoj inter antoj.*

Antefikso.—El l. ante + fixa (*antaŭ fiksaĵo*).

Antefikso sur greca frontopinto

- h.—antefija.
- p.—antefixa.
- i.—antefissa.
- f.—antéfixe.
- a.—antefix.
- g.—Antefiksum, Stirnziegel.

Ornamaĵo montriĝanta sur tegmenta bordo.

Antemio.—Gr. anthemios; l. anthemis.

- h.—antemion, anthemis.
- p.—anthemis.
- i.—antemion.
- f.—anthemion.
- a.—anthemion.
- g.—Anthemion.
- pol.—antemion.

Ornamento imitanta similtoman vegetaĵon, uzate ofte ĉe la klasika arto.

Antependio.—L. antependium, el antependulus (*antaŭpendaĵo*).

- h.—antependio, frontal.
- p.—antependium.
- i.—antependium.
- f.—antependium.
- a.—antependium.
- g.—Antependium.

Tuĉo, kovraĵo de la videblaj flankoj de altartablo. La kristanoj uzis de la IV jc., luksajn ŝtofojn, poste altvalorajn metalojn, tabulojn skulptitajn k. pentritajn, ĝuadameciojn, k. c.

Anub(is)o.—Egipta Anup, Anupu.

Anub(is)o k. la mumio de sia patro Osir(is)o.

- h.—Anubis.
- p.—Anubis.
- i.—Anubis.
- f.—Anubis.
- a.—Anubis.
- g.—Anubis.
- pol.—Anubis.

Egipta dio, simbolo de la morto, reprezentita de la artistoj per homo hundokapa.

Apartamento.—*El l. pars, partis.*

h.—apartado, departamento, piso.

p.—apartamento, vivienda.

i.—apartamento.

f.—appartement.

a.—apartment.

g.—Wohnung, (Appartement).

pol.—apartament.

Parto de domo uzebla kiel loĝejo por unu familio. Apartaĵo.

Aperturo.—*L. apertura, el a-pere (malfermi).*

h.—apertura, hueco, vano.

v.—apertura, janella, vao.

i.—apertura, vano.

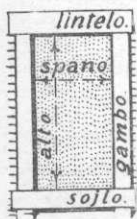
f.—ouverture, baie, jour.

a.—aperture, opening.

g.—Wandöffnung,

Loch, Spalt.

Malfermaĵo. Pordo, fenestro, balkono, lukso.

Apoditerio.—*Gr. apoditerion, el apo + diein (sen vestiĝi); l. apodyterium.*

h.—apoditerio.

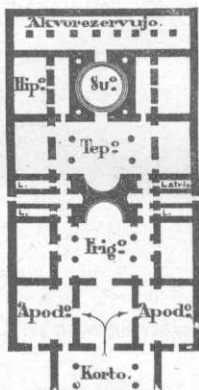
p.—apodyterio.

i.—apoditerio.

f.—apodytère.

a.—apodyterium

g.—Apodyterium.

Roma banejo en la Palaco Skaura.

Ejo en la romanaj terminoj kaj palestroj por nudigi banistoj kaj ludantoj.

Apofigo.—*El gr. apo + fige (malproksime fugi); l. apophigis.*

h.—apófigo.

p.—apophige.

i.—apofige.

f.—apophige, congé.

a.—apophige, congée, scape.

g.—Apophige.

Kurbo akordiganta fuston, bazon aŭ kapitelon. Simila kurbaĵo ĉe aliaj elementoj.

Apogi.—*L.* appodiare, *el* al + podium (*al la podio, benko*).

h.—apoyar, apear.
p.—apoyar.
i.—apogiare.
f.—appuyer.
a.—to lean upon.
g.—stutzen.
pol.—opierac

Subteni, firmigi objekton, konstruaĵon pere de trabo, fosto aŭ aliaĵo.

—ilo; —ilaro; —arko; —muro;
—trabo; —punkto; klin—.

Apolo.—*Gr.* Apollon, *el* apo + oll'mi (*malproksime vivigi*); *l.* Apollo.

Apolo de la Belvedero. (Romo).

h.—Apolo.
p.—Apollo.
i.—Apollo.
f.—Apollon.
a.—Apollo.
g.—Apoll, Apollo.

Greka dio, naskita kun Artemisa en Delo, el Latona k. Jupitro; simbolo de la lumo, de la belo, de la harmonio; reprezentita de la artistoj kiel glora, nuda junulo, foje kun liro, sur luma sunĉaro.

Apoteko.—*Gr.* apotheke, *el* apo + tithemi (*malproksime meti*); *l.* apotheca.

h.—botica, apoteca, farmacia.
p.—botica.
i.—bottega, farmacia.
f.—apothicairerie, boutique, pharmacie.
a.—apothecary's shop.
g.—Apotheke.
pol.—apteka.

Butiko, kie oni aranĝas kaj vendas medikamentojn.

Arao.—*El gr.* airo (*starigi*); *l.* ara.

h.—ara.
p.—ara.
i.—are.
f.—autel.
a.—altar.
g.—Ara.

Oferejo; simpla ŝtona tabulo por religiaj oferoj.

Araba (arto).—*El Arabio, propra nomo de azia lando; heb. Arabah (senfrukta kamparo); l. arabs.*

- h.—árabe,
- arábigo.
- p.—arabe.
- i.—arabe.
- f.—arabe.
- a.—arab.
- g.—arabisch.

Arto el la araboj aŭ ĝin imitanta. La arkitekturo estis elvolba, tre ornamplena per ĉizaĵoj, azulehoj, k. brilaj koloroj. Ĝiaj 5 skoloj nomiĝas: sirio-egipta, mogreba, persa, turka k. hinda.

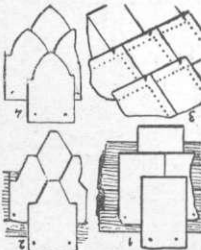
Arabesko.—*El Arabio, propra nomo de azia lando.*

- h.—arabesco.
- p.—árabesco.
- i.—arabesco.
- f.—arabesque.
- a.—arabesque.
- g.—Arabeske.
- pol.—arabeska.

Ornamo imitanta kunplektitajn branĉojn, foliojn, liniojn, laŭ la araba gusto.

Ardezo.—*El Ardeso, propra nomo de Irlanda regiono; l. ardusia.*

Ardezaĵ tegoloj.

- h.—pizarra.
- p.—ardúsia.
- i.—ardesia.
- f.—ardoise.
- a.—slate.
- g.—Schiefer.

Duonenigra ŝtono facile disigebla en tavoloj, uzata por ĥovri tegmentojn, k. c.

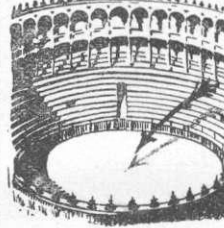
Areo.—*El sansk. ur, urv, urw-ara (tero); l. area (arvum = kampo).*

- h.—área.
- p.—aree.
- i.—aree.
- f.—are.
- a.—area.
- g.—Ar.
- sv.—areal.

Tersurfaco. Spaco inter difinitaj limoj.

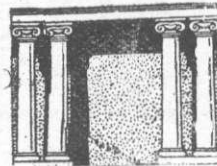
Areno.—*L. arena.*

- h.—arena, rondel, ruodo.
- p.—arena.
- i.—arena. rena.
- f.—arène.
- a.—arena.
- g.—Arena.
- pol.—arena.
- r.—arena.

Centra loĝo de cirko, kie oni ludas, batálas, ekzercas. Luktejo; palestro.

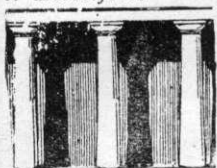
Areosistilo.—*El gr. araios + sin + stylos (maldense ĥun ĥolonoj); l. aræossystylos.*

- h.—areosistilo.
- p.—areosistylo.
- i.—areosistilo.
- f.—aréosistyle.
- a.—araeosystile.
- g.—Araeosistyle

Kolonaro, elpensita de la franca arkitekto Klaudio Perrault, kies interkolonaj spacoj distancas alterne 2 ĝis 4 moduloj kaj 8 aŭ pli.

Arĉostilo. — Gr. araiostylos el araios + stylos (maldensa kolonaro); l. arceostylos.

Kolonaro, kies interkolonaj spacoj distancas 8 aŭ pli moduloj.

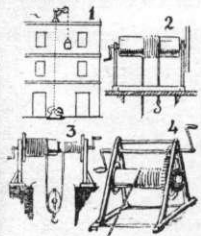
Areotektoniko. — El gr. Ares, propra nomo de militdio + tekton (verko).

- h. — areotectónica.
- p. — areotectonica.
- i. — areotectonica.
- f. — areotectonique.
- a. — areotectonics.
- g. — Aräotektonik.

Parto de la arkitekturo pritraktanta fortikaĵojn k. militkonstruojn.

Argano. — Gr. ergates + geranos; l. arganum.

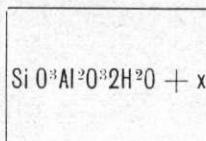
1. konstru argano.
2. simpla »
3. ĉina »
4. dentrada »

- h. — árgano, tor-
no.
- p. — arganel.
- i. — argano, ver-
ricello, bur-
bera.
- f. — treuil, (ar-
ganete).
- a. — winch, hoist,
crab, frame.
- g. — Winde,
Bauwinde.

Transloĝiga maŝino konsistanta el cilindro, kies rotacia movo aliformiĝas

pere de ŝnuro; la cilindro povas esti vertikala aŭ horizontala, funkciante mane aŭ elektre.

Argilo. — Gr. argillos; l. argilla.

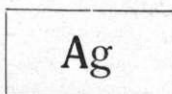

Hemia formulo de la argilo.

- h. — arcilla, argila.
- p. — argilla.
- i. — argilla.
- f. — argile.
- a. — argil, clay.
- g. — Ton, Lehm.
- pol. — glina.

Silikato el alumino hidrata mikŝita ofte kun oksidoj de kalko, fero, k. a.; uzata por fari brikojn, tegolojn k. ceramikajojn. Alofana—; halosita—; litomarga—; refraktora—; potista—; kuirita—.

Arĝento. — Sansk. arjuma (blanko); gr. argiros; l. argentum.

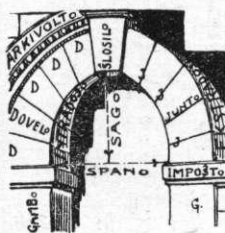

Hemia simbolo.

- h. — plata, argento.
- p. — prata, argento.
- i. — argento.
- f. — argent.
- a. — silver, argent.
- g. — Silber.

Brileblanka valora metalo, uzata por artaj objektoj k. monero. MALDIKA —I = Surkovri per maldela tavolo de arĝento; —ISTO; —kolora; —sona.

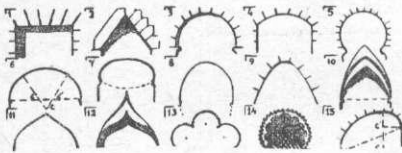
Arko. — L. arcus.

- h. — arco.
- p. — arco.
- i. — arco.
- f. — arc.
- a. — arch, bow.
- g. — Bogen (Ar-
kade, Arka-
tur).
- r. — arka.

Kurba linio; parto de kurbo. —ARO

= *Serio de arkoj. Ciel—; Volta—; paj—.*

La masonarkoj laŭ la formo nomiĝas: lintela (1; angula (2; duoncirkla (3; segmenta (4; hufa (5; tricentra, plurcentra (6; ovala (7; elipsa (8; parabola (9; ogiva (10; tudora (11; kilforma (12; triloba (13; festona (14; rampa (15...

Laŭ la funkcio: deŝarĝa; apoga; triumfa... k. c.

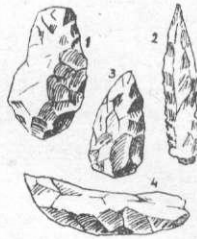
Arkado.—*El. l. arcus.*

*h.—arcada.
p.—arcada.
i.—arcata.
f.—arcade.
a.—arcade.
g.—Arkade.
vol.—arkada.*

Arkajo sur apogiloj k. la limigita spaco. —ARO=Vico da arkadoj.

Arkeolito.—*El gr. arkaïos + lithos (antikva ŝtono); vorto elpensita de Verworn.*

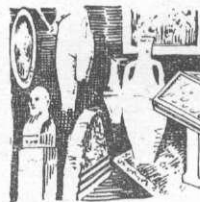

*h.—arkeolito.
p.—arkeolito.
i.—arceolito.
f.—arceolith.
a.—archœolith.
g.—Archœolith.*

*1. ĉelensa arkeolito.
2 k. 4. magdalena »
3. aĉelensa »*

Stonilo maldelikate prilaborita de prahomoj. Ĉi tiuj ŝtoniloj k. prilaboritaj ostoj karakterizas la periodon arkeolitan, aŭ paleolitan laŭ pli ofta alnomo, kies erodivido estas: preĉelensa, ĉelensa; aĉelensa, mustera, aŭrigna, solutra, magdalena k. azila.

Arkeologio.—*Gr. arkeologio; el arkaïos + logos (antikva pristudo).*

Arkeologi-ajoj.

*h.—arqueología.
p.—arqueologia.
i.—archeologia.
f.—archéologie.
a.—archeologie.
g.—Archäologie.
vol.—arceologia.*

Scienco pri antikvaj artoj k. monumentoj. ARKEOGRAFIO. —ISTO=ARKEOLOGO.

Arkitekto.—Gr. arhitekton (la-
borestro); l. architectus.

h.—arquitecto.

p.—arquitecto.

i.—architetto.

f.—architecte.

a.—architect.

g.—Architekt.

Konstruado de egipta pol.—architekt.
piramido. (Statuo en
la Muzeo de Bulako).

Persono profesie sin okupanta pri la
konstruado kiel projektisto k. konstru-
direktoro.

Arkitektur.—Gr. arhitektura;
el arhi + tekton (ĉef verko); l. archi-
tectura.

h.—arquitectura.

p.—arquitectura.

i.—architettura.

f.—architecture.

a.—architecture.

g.—Architektur,
Baukunst.

pol.—architektura.

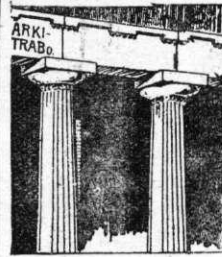
rus.—arkitektura.

Emblemo de la Arki-
tekturo.

Belarto de la konstruado. —ISTO =
Arkitekto.

Arkitrabo.—El gr. arhi + el l.
trabs (ĉefa trabo); l. architrabe.

h.—architrabe.

p.—architrabe.

i.—architrave.

f.—architrave.

a.—architrave.

g.—Architrav.

Trabego kuŝanta sur kolonoj. —I =
Surmeti ĉeftrabon sur starantaj kolonoj.

Arkivo.—El gr. arkeion, arke (an-
tikvo); l. archivum.

h.—archivo.

p.—archivo.

i.—archivo.

f.—archives.

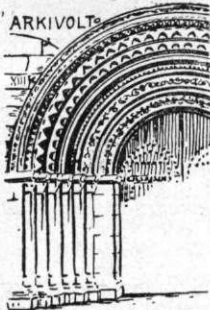
a.—archivo.

g.—Archiv.

pol.—archiwum.

Kolekto da malnovaj aktoj k. dokum-
mentoj. Loko kie oni gardas dokumen-
tojn. —i; —isto; —ejo; ŝtata—.

Arkivolto.—El l. arcus.

h.—arquivolta.

p.—arquivolta.

i.—archivolto.

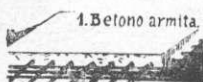
f.—archivolte.

a.—archivolt.

Arkivolto romanikstila
de katedrala pordo g.—Archivolte.
Valencia (Hisp.)

Modluro ĉirkaŭnamanta arkon.

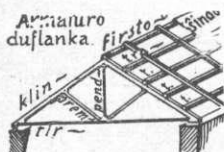
Armi.—*L.* armare.

- h.*—armar.
- p.*—armar.
- i.*—armare.
- f.*—armer.
- a.*—to arm.
- g.*—armieren.

*Provizi konstruaĵon per fortikiloj, ka-
noj, feraĵoj, k. c. Gipso—; betono—;
vitro—.*

Armatur.—*L.* armatura; *el* ar-
mare (*armi*).

Tegmentaj armaturoj.

- h.*—armadura.
- p.*—armadúra.
- i.*—armatura.
- f.*—comble, ar-
mature.
- a.*—roof truss,
armor.
- g.*—Armatur,
Armierung.

*Strukturo de konstruaĵo konsistanta el
traboj, stangoj, kunkudritaj pecoj, sa-
denoj, k. c.*

—*1*=Konstrui, meti, armaturon. Lig-
na—; fera—; armitbetona—; teg-
menta—; dom—; volba—; mura—;
horizontala—; vertikala—.

Arsenalo.—*El* ar. darsenaa (*fa-
briko*).

Antikva arsenalo de la
Pisa respubliko.

- h.*—arsenal.
- p.*—arsenál.
- i.*—arsenale.
- f.*—arsenal.
- a.*—arsenal.
- g.*—Arsenal, Zeug-
haus.

Armilprovizejo.

Arto.—*L.* ars, artis.

- h.*—arte.
- p.*—árte.
- i.*—arte.
- f.*—art.
- a.*—art.
- g.*—Kunst (Artist).

*Scio, kapablo, fari ion. Belaj pro-
duktaĵoj. BEL —= arkitekturo, bele-
tristikjo, muziko, skulptado, pentra-
do... —ISTO=Profesiulo praktikanta
arton.*

Artemisa.—*Gr.* Artemis, *propra
nomo de diino; el* artemia, (*sano*);
l. Artemisia.

- h.*—Artemisa.
- p.*—Artemisa.
- i.*—Artemisa.
- f.*—Artémis.
- a.*—Artemis.
- g.*—Artemis.

*Greka diino, fratino de Apolo, sim-
bolo de ĉasteco, reprezentita ofte de la
artistoj per ĉasistino kun cervo.*

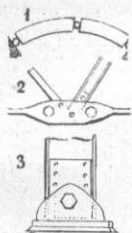
Arteza.—*El Artois, propra nomo de franca regiono; l. artesianus.*

- h.—artesiano.
- p.—artesião.
- i.—artesiano.
- f.—artésien.
- a.—artesian.
- g.—artesischer.

Puto, kies akvo elsprucas per si mem.

Artiko.—*El. gr. arthron (artiko); l. articulatio.*

- h.—articulación.
- p.—articulação.
- i.—articolazione.
- f.—articulation.
- a.—artikulation.
- g.—Artikulation, Gelenk.

- 1. Verta k. ekstrema artiko.
- 2. Noda artiko.
- 3. Cilindra artiko.

Organo kuniganta moveble du membrojn. Glob—; universala—; kardano—; —i; —igi.

Aso.—*El gr. eis (unu) aŭ el l. aes (bronzo); l. as.*

- h.—as.
- p.—as.
- i.—as.
- f.—as.
- a.—as.
- g.—As.

Aso ibera de Saldubo. (Zaragozo.—Hisp.)

Kupra romana monero.

Asfalto.—*Gr. asphaltos; el Asphaltites, propra nomo antikva de la Morta Maro; l. asphaltus.*

- h.—asfalto.
- p.—asphálto.
- i.—asfalto.
- f.—asphalte.
- a.—asphalt.
- g.—Asphalt.
- pol.—asfalt.
- rus.—asfalt.

Terpeço, uzata precipe en miksaĵo kun dika sablo, por surkovri stratojn, vojojn, murojn. —1=Kovri per asfalto.

—isto; —betono; —mastiko; —makadamo; natur—.

Asira (arto).—*El Aŝur, propra nomo hebrea; l. Assyria.*

- h.—asiria.
- p.—asiria.
- i.—assiria.
- f.—assyrien.
- a.—assyria.
- g.—assyrisch.

Arto disvolviĝinta en Asirio (Azio), de XV ĝis VII jc. a. K. La arkitekturo estis elvolba; la ĉefurboj Asuro, Korsabado, Ninivo, havis kolosajn palacojn, konstruitajn sur ampleksaj terasoj, kun salonoj ĝis 50×111 m., ornamitaj el oro, bronzo, alabastro, azulejoj k. belaj reliefoj; famaj estis la pluretaĝaj turoj similaj al la ĥaldeaj sed sen eksteraj ŝtuparoj.

—10 Lando asira; —10LOGIO = Scienco pri asiraj antikvaĵoj.

Asko.—*Gr.* askos; *l.* ascus.

- h.*—asko.
- p.*—asko.
- i.*—askos.
- f.*—askos.
- a.*—ascus.
- g.*—Askos.

Terkŭirita ujo italogreka kukurboforma kun anso.

Astartea. — *El* Iŝtar=Astarté, *propra nomo de asira diino.*

- h.*—Astarté.
- p.*—Astarte.
- i.*—Astarte.
- f.*—Astarte.
- a.*—Astarte.
- g.*—Astarte, Astaroth.

Dia patrino-ŭirgino adorita de pluraj antikvaj semidaj popoloj, nomita Iŝtar de la fenicoj. Kiel la greka Afrodita naskiĝis de la maro, estis reprezentita per la luno k. simbolis la belecon, volupton, fruktigon.

Astragalo.—*Gr.* astragalos (*ronda vertebro*); *l.* astragalus.

- h.*—astrágalo.
- p.*—astragalo.
- i.*—astragalo.
- f.*—astragale.
- a.*—astragal, astragalus.
- g.*—Astragalus, Reif.

Modluro formita per toro aŭ cilindro k. listelo.

Ataŭriko.—*El ar.* at taŭrika (*foliaĵo*).

- h.*—ataurique.
- p.*—ataurique.
- i.*—ataurique.
- f.*—touriq.
- a.*—ataurique.
- g.*—Ataurique.

Tipa bareliefa arabesko imitanta kunplektitajn branĉojn, k. foliojn; paneloj tiel prilaboritaj ornamas murojn k. plafonojn de arabaj konstruaĵoj.

Atena.—*El gr.* Athenaie, *propra diina nomo; el a+theonoe (la dio scianta).*

- h.*—Atenea.
- p.*—Athéna.
- i.*—Atena.
- f.*—Athènê.
- a.*—Athena.
- g.*—Athene.

Greka diino simbolo de la aŭroro k de la fulmo, reprezentita de la artistoj per virino armita, kun ŝildo k. lanco.

—EJO.

Ateneo.—*El gr. Athenaion, propra nomo de templo Atena; l. athe-nœum.*

ATENEŬ
BUCUREȘTI (ROMANIA)

- h.—ateneo.
- p.—athenêu.
- i.—ateneo.
- f.—athénée.
- a.—athenaeum.
- g.—Athenäum.

Sanktejo de Atena. Kleriga institucio.

Atiko.—*El Attike, propra nomo de greka regiono; gr. attikos; l. atticus.*

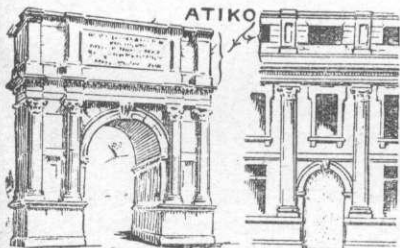

Atika ordo.

- h.—ático.
- p.—ático.
- i.—attico.
- f.—attique.
- a.—attic.
- g.—Attika.

Greka arkitektura ordo kun pilastroj, foje uzata sur la fasada kornico kiel aldona surkonstruaĵo.

—bazo; —ordo; —etaĝo.

Triumfa arko
kun atiko.

Renesanca palaco
kun atiko.

Atlanto.—*El Atlas, propra nomo de Afrika montaro, mitologie personi-gita kiel giganto subtenanta la ĉielon. Gr. a + tlaō (eg-subporti); l. atlantes.*

- h.—atlante.
- p.—atlante.
- i.—atlante.
- f.—atlante.
- a.—atlantes.
- g.—Atlant.

Vira statuo uzata kiel subtenilo. —ordo; —ido.

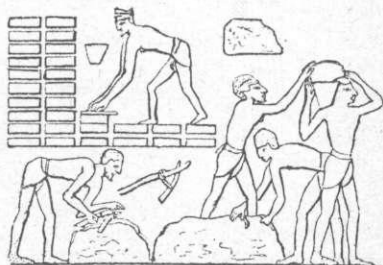
Atobo.—*Ar. atob (la briko).*

Atoboj asiraj.

- h.—atoba, adobe.
- p.—adôbo.
- i.—mattone crudo.
- f.—brike brute.
- a.—adobe brick; do-by-dobies.
- g.—Lehmziegel.

Ne kuirita, nur sunsekiĝita briko; armita per pajlo ĉiam oni uzas ĝin por konstruo.

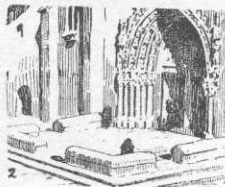

Egiptanoj farante atobojn.

Atrio.—*El Atria, aŭ Adria, propra nomo de etrura urbo ĉe la rivero Po, laŭ Vitrubo; l. atrium.*

Atrio romana.

Atrio preĝeja.

Atendejo k. akceptejo, ĉu dominante kiel korto, ĉe la romanoj; ĉu antaŭfasade, tegmentita aŭ ne, dum la mezepoko, ĉe la kristanaj konstruaĵoj.

Atributo.—*L. attributum; el attribuer, ad + tribuere (al doni).*

La kaduceo, atributo de Merkuro.

Distingilo; objekto, bildo karakterizanta personon aŭ arton. Spado k. pezilo de la Justeco; Sceptro de la Realeco; Liro de la Muziko.

h.—atrio.

p.—atrio.

i.—atrio.

f.—atrium.

a.—atrium.

g.—Atrium.

h.—atributo.

p.—atribúto.

i.—atributo.

f.—attribut.

a.—attribute.

g.—Attribut.

pol.—atrybut.

Aŭditorio.—*L. auditorium; el audire (aŭdi).*

h.—auditorio.

p.—auditório.

i.—auditorio.

f.—auditorium.

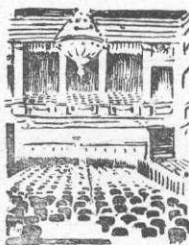
a.—auditorium.

g.—Auditorium.

pol.—audytorjum.

Ĉambrego por publikaĵ, solenaj paroladoj. Aŭskultejo. Tipa estas tiu de Ĉikago (USN) kapabla por 4.200 aŭdantoj, kun turo 82 m. alta.

Aŭlo.—*Gr. aule (tendo, korto); l. aula.*

h.—aula.

p.—aula.

i.—aula.

f.—aula.

a.—aula, hall.

g.—Aula.

Aŭlo de la Leipziga universitato.

Universitata ĉambrego, por solenaj kunsidoj, por lekciĵ.

Aŭreo.—*El l. aureus (ora); el aurum (oro).*

h.—áureo.

p.—aureo.

i.—aureo.

f.—aureus.

a.—aureus.

g.—Aureus.

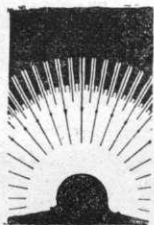

Aŭreo de la familio Kasia. - Romo.

Ora monero uzata ĉe la antikvaĵ 10-

manoĵ k. moderne ĉe aliaj popoloj. La romana aŭreo pezis 8,17 gr.

Aŭreolo.—*L.* aureola; *el* aurum (oro).

h.—aureola.
p.—auréola.
i.—aureola.
f.—auréole.
a.—aureole.
g.—Aureola.
pol.—aureola.

Radiokrono per kiu la artistoj ofte ĉirkaŭas la kapon de la sanktuloj.

Aŭtograf.—*Gr.* autographos; *el* autos + graphein (*per si mem skribi*); *l.* autographus.

1) M. S. (signature)

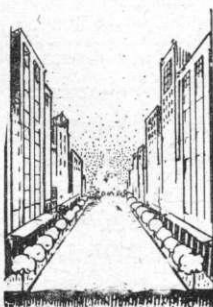
2) D. Searers (signature)

1. Aŭtograf de Mikael' Anĝelo.
2. Aŭtograf de David TERNIERS.

h.—autógrafo.
p.—autógrafo.
i.—autografo.
f.—autographe.
a.—autograph.
g.—Autograph.
pol.—autograf.

Skribaĵo propramane farita de aŭtoro. AUTOGRAFIO = Arto reprodukti aŭtografajn per litografio. —1=Reprodukti skribaĵojn.

Avenuo.—*El l.* ad venire (*al veni*).

h.—avenida.
p.—avenida.
i.—viale, corso.
f.—avenue.
a.—avenue.
g.—Avenue.
sv.—avenyen.

Larĝa ŝtrato, ofte kun arboj ambaŭflanke, kondukante al ĉefloko.

Avenuo de la Kampoj Elizeaj. - Parizo.
(Profilo laŭlarĝa).

Azilo.—*Gr.* asilon (*protektejo*); *el* a + silaein (*ne rabi*); *l.* asylum.

h.—asilo.
p.—asylo.
i.—asilo.
f.—asile, asyle.
a.—asylum.
g.—Asyl.
pol.—azyl.

Rifuĝejo. Publika domo por zorgi k. flegi orfojn, maljunulojn, almozuojn, malsanulojn, kiuj ne havas privatan protektanton.

Azteka (arto).—*El Aztán, Azlán,*
propra nomo de amerika regiono.

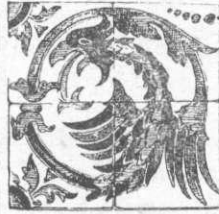
Aztekaj idoloj. (Brita Muzeo)

- h.—azteca.
- p.—azteca.
- i.—azteca.
- f.—azteque.
- a.—aztec.
- g.—aztekisch.

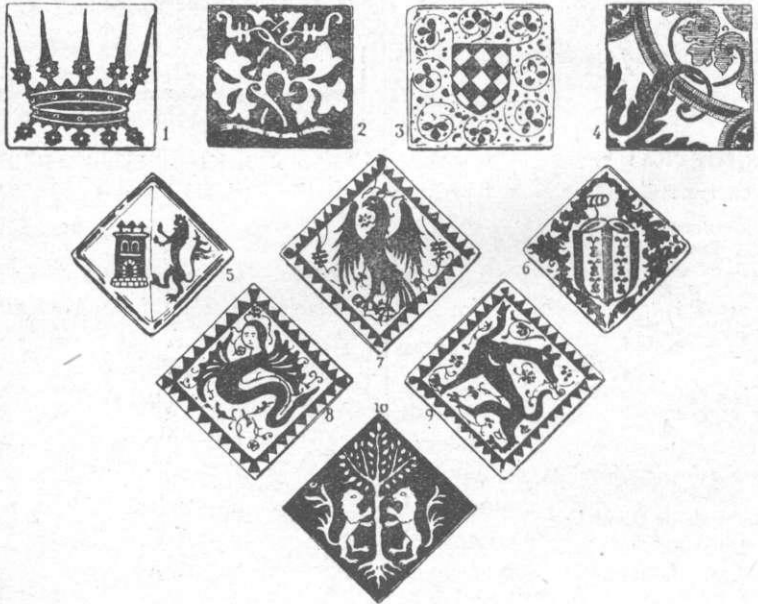
Arto disvolviĝinta en Meksikio de
X-XIV jc.

Azuleho.—*El ar. az-zulej (polu-*
rita ŝtoneto).

- h.—azulejo.
- p.—azulêjo.
- i.—piastrelle di majolica.
- f.—azulejo, ca-rreaux de faience.
- a.—azulejo, tile.
- g.—Tonfliesen.

Kaŝelo emajlita, ornamita ofte per
diverskoloraj desegnoj.

B

Babilona (arto). — El Bab ilou, propra nomo de azia regiono; haldea bab Ilou (pordo de dio); gr. Babylonia; l. Babylonia.

Babela turo.

Azia arto de 2.000 j. a. K.; fama pro la Babela turo, citata de la Biblio k. de Herodoto, kiu ruiniĝis dum la persa regado (V-IV jc.) k. kiun findetruis Aleksandro la granda k. la araboj.

Bakho. — Gr. Bakhos; l. Bacchus.

- h.—Baco.
- p.—Baccho.
- i.—Bacco.
- f.—Bacchus.
- a.—Bacchus.
- g.—Bakchus.

Mita dio, filo de Jupitro k. Semela, edzo de Ariadna, simbolo de la ple-

zuroj; reprezentita de la artistoj per gaja viro kapornamita per vinberaĵoj.

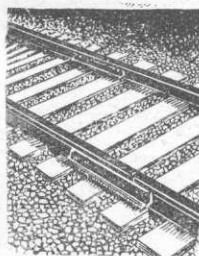
BAKHi = Fariĝi kiel Bakho; imiti, festi Bakhon. BAKHANTo = Geadoranto, imitanto de Bakho.

BAKHANALo = BAKHANaĵo = Diboĉa festo ĉe adorantoj de Bakho.

Balasto. — El irlandia beal (sablo); ant. g. last (ŝarĝo).

- h.—balasto, lastre.
- p.—ballastro.
- i.—ballastro.
- f.—ballast.
- a.—ballast.
- g.—Ballast, Be-lastung.
- pol.—balast.

Stonetoj, sablo aŭ alia peza materialo pleniganta kaŭon; ĉu simple por plipezigi, kiel ĉe aerostatoj, ĉu por plirigidigi, kiel ĉe la relvojoj.

Baldakeno.—*El* Baldak, Bagdad, Baldecco, *propra nomo de azia urbo.*

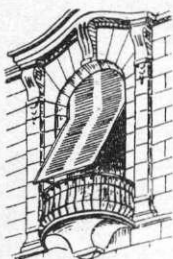

- h.*—baldaquino.
- p.*—báldaquino.
- i.*—baldacchino.
- f.*—baldaquin, dais.
- a.*—baldachin.
- g.*—Baldachin.

Baldakeno en la *pol.*—baldachim.
Baziliko Sankta Petro. - Romo.

Kovrilo sur stangoj ĉe altaro, trono, lito, altrangulo aŭ solena sidloko.

Balkono.—*El* *l.* *palcus.*

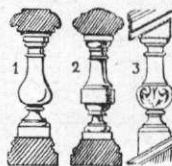

- h.*—balcón.
- p.*—balcao.
- i.*—balcone.
- f.*—balcon.
- a.*—balcony.
- g.*—Balkon.
- pol.*—balkon.

Plata elstarajo ĉe domfasado, ĉirkaŭita de balustrado k. komunikiganta kun la interno.

BALKONado = *Balkonego etendiĝanta du aŭ pli etaĝaperturojn.*

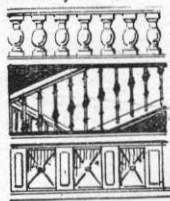
Balustro.—*El* *gr.* *balaystion, propra nomo de la granatarba floro*; *l.* *balustium.*

- h.*—balaustre.
- p.*—balaústre.
- i.*—balaustre.
- f.*—balustre.
- a.*—baluster, banister.
- g.*—Baluster, Docke.

Koloneto aŭ paliseto por formi balustranton.

Balustrado.—*El* *gr.* *balaystion*; *l.* *balustium, propra nomo de la granatarba floro.*

- h.*—balaustrada.
- p.*—balaustráda.
- i.*—balaustrada.
- f.*—balaustrade.
- a.*—balustrade.
- g.*—Balustrade, Géländer.
- pol.*—balustrada.

Vico da balustroj kunfiksitaj de la ekstretoj, servanta kiel barilo ĉe teraso, balkono, ŝtuparo, k. c.

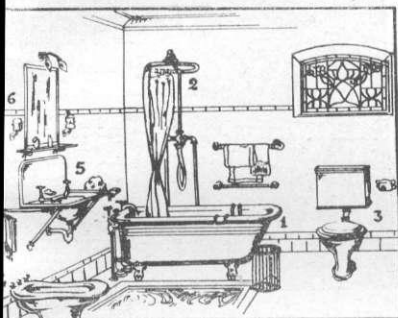
Bano.—*El* *sansk.* *bad*; *gr.* *balaneion*; *l.* *balneum.*

- h.*—baño.
- p.*—bânho.
- i.*—bagno.
- f.*—bain.
- a.*—bath.
- g.*—Bad.
- sv.*—bada.

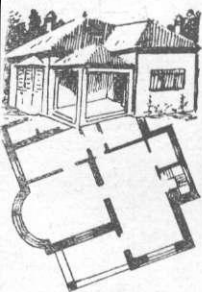
Meto de korpo en akvo, fluidaĵo.
—UJO = *Vazego (metala, marmora, leda, ligna) en kiu oni banas aŭ sin banas* —KUV0. —ĈAMBRO = *Adekvata*

Banĉambro por bano. —DOMO=Edificio
 kiu enhavas ĉiujn necesajn
 ĉambrojn; hidro-
 terapa konstruaĵo. —URBO=Urbo tre
 vizitata de banistoj.

Banĉambro: 1, bankuvo; 2, duŝilo; 3, klo-
 zeto; 4, bideto; 5, lavpelvo; 6, spegulo.

Bangalo. — El Bengala, propra
 nomo de hinda lando, urbo.

Somerdomo, kampodomo de la frem-
 duloj, en Hindio.

Banko.—El i. banco (benĉo de
 ŝanĝistoj).

h.—banco.
 p.—bânco.
 i.—banco.
 f.—banque.
 a.—banc.
 g.—Banc.
 pol.—bank.
 sv.—bank.

Ŝtata aŭ privata institucio por finan-
 caj aferoj (prunto, ĉambio, ĉuranta
 konto, ĉeĉko, ĝiro, k. c.), ĝia loĝejo.

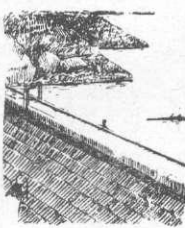
Baptisterio.—Gr. baptisterion;
 l. baptisterium.

h.—baptisterio.
 p.—baptistério.
 i.—battistero.
 f.—baptistère.
 a.—baptistery.
 g.—Baptisterium.

Speciala religia konstruaĵo, kie rite,
 kristanigas k. alnomigas kateĉumen-
 ojn.

Baro.—El ĉelta bar (obstrukcii).

h.—barrar, obstruir.
 p.—barrár, barrei-
 rár.
 i.—sbarrare.
 f.—barrer.
 a.—to bar, obstruct.
 g.—(ab-, ver) spe-
 rren.
 sv.—spärra.

Bar-ajo.

Fermi vojon por obstrukci la pason,
 iradon, fluson.

—ILO=—ANTILO=*bariero, balustrado, palisaro, kradto, heĝo*; *io, baranta.*

—aĵo; ĉirkaŭ—.

Barako.—*El kelta baraĉad (brancaĵo)*; *ar. baraga.*

h.—barraca.

p.—barráca.

i.—baracca.

f.—baraque.

a.—barrack.

g.—Baracke.

pol.—barak.

Provizora konstruo por loĝigi soldatojn, laboristojn, malsanulojn, rifuĝintojn. Fiksa—; transportebla—; milita—; ligna—; —aro.

Barbako.—*El kelta bar bak (antaŭ baro)*; *ar. barbak klanch.*

h.—barbacana.

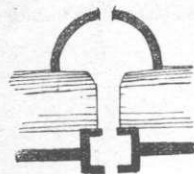
p.—barbacân.

i.—barbacana.

f.—barbacane.

a.—barbacan.

g.—Aussenwerk.

Fortiĝita teraso antaŭ urba, punta, kastela enirpordo.

Bareliefo.—*El l. bassus + re levare (malalte levi).*

h.—bajo relieve.

p.—baixo relevo.

i.—basso rilievo.

f.—bas-relief.

a.—bass-relief.

g.—Flach relief.

pol.—ba relief.

Reliefo malmulte elstara. Malalta reliefo.

Bargeno.—*El Bargas, propra nomo de hispana urbo.*

h.—bargueño.

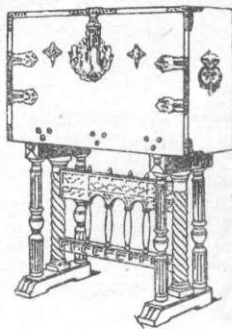
p.—bargeno.

i.—bargeno.

f.—barguene.

a.—bargueno.

g.—Bargeno.

Tipa paralelepipedo kofro, konstruita de artemaj meblistoj k. pro tio famigita en k. ekster Hispanio.

Bariero. — *El kelta bar (baro, branço).*

- h.—barrera.
 p.—barreira.
 i.—barriera.
 f.—barrière.
 a.—barrier.
 g.—Barriere.
 pol.—barjera.

Movebla barilo por fermi pasejon.

Barikado. — *El l. barrillus (banelo).*

- h.—barricada.
 p.—barricada.
 i.—barricata.
 f.—barricade.
 a.—barricado.
 g.—Barrikade.
 pol.—barykada

*Improvizata baraĵo kontraŭ atako ;
 tralbarilo.*

—1= *Bari per barikado.*

Baroka (arto). — *El p. barrôco (ne regula perlo).*

- h.—barroco.
 p.—barrôco.
 i.—barocco.
 f.—baroque.
 a.—barocco.
 g.—Barock-stil.

Fasado de la Katedralo de Santiago (Hisp.).

Arta stilo karakterizata per kurbajoj k. tro da ornamo, disvolviĝinta speciale dum la 17^a-18^a jc.

Bastion. — *El kelta bast (fortikaĵo) ; l. bastire, bastum (apogo).*

- h.—bastión, baluarte.
 p.—bastiao.
 i.—bastione.
 f.—bastion.
 a.—bastion.
 g.—Bastion, Bastei.
 pol.—bastjon.

Aldona plurflanka konstruaĵo ĉe angulo de fortikaĵo. Simpla— ; duobla— ; regula— ; reĝa—.

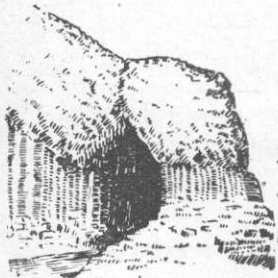
Bazo.—Gr. basis ; l. basis.

- h.—base, basa.
- p.—base.
- i.—base.
- f.—base.
- a.—base.
- g.—Basis, Grundfläche.

Malsupra, subportanta parto de objekto, de konstruelemento. Jonika—; romanika—; gotika—.

Bazalto.—El Basan, propra nomo de palestina regiono ; gr. basanites ; l. basaltes.

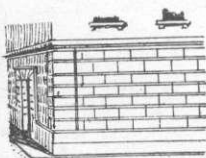

- h.—basalto.
- p.—basálto.
- i.—basalte.
- f.—basalte.
- a.—basalt.
- g.—Basalt.
- pol.—bazalt.

Bazalta groto de Fingalo.

Vulkana ŝtono nigreverda, tre mal-mola, uzata por konstruo.

Bazamento. — El gr. basis ; l. basis.

- h.—basamento.
- p.—embazamento.
- i.—basamento.
- f.—sou bassement.
- a.—basement.
- g.—Grundmauer, Grundlade.

Amplekŝa bazo de konstruaĵo ordi-

gita ordinare per zoklo, centra korpo k. kornico.

Bazaro.—Ar. bazar.

Turka bazaro.

- h.—bazar.
- p.—bazar.
- i.—bazzar.
- f.—bazar.
- a.—bazaar.
- g.—Bazar, Basar, Kaufhalle.
- pol.—bazar.

Loko okupata de plej diversaj vendobudoj. Magazeno, en kiu oni vendas plej diversajn komercaĵojn.

Baziliko.—Gr. bazilikee ; el bazileio (reĝa) ; l. basilica.

- h.—basílica.
- p.—basilica.
- i.—basilica.
- f.—basilique.
- a.—basilica.
- g.—Basilika.
- pol.—bazylika.

Plano de kristana baziliko.

Ĉe antikvaj grekoj k. romanoj ŝtala trinava edificio por administrado ; poste, ĉe la kristanoj, speciala ĉef-templo.

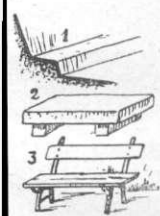
Belvedero.—*El l.* bellus + vedere (belo vidi).

- h.—belvedero, mirador.
- ρ.—belvédér, bélvër.
- i.—belvedere.
- f.—belvédere.
- a.—belvedere.
- g.—Belvedere, Bellevue.

Alte starigita konstruaĵo en ĝardeno, kamparo, por admiri panoramon. Belvidejo.

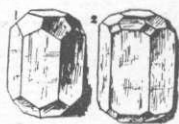
Benko.—*El a. g.* banc, panc; gaela beinc.

- h.—banco, banqueta.
- ρ.—banco.
- i.—banca, banco, sga-bello.
- f.—banc, berme.
- a.—bench.
- g.—Bank, Bankett.
- sv.—bänk.

Longa sidilo. Similaspekta strio en ereno aŭ konstruo. —eto.

Berilo.—*Gr.* beryllos; *l.* berylus.

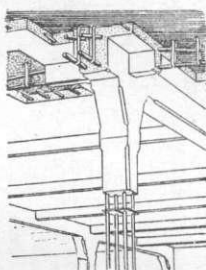

- h.—berilo.
- ρ.—beryllo.
- i.—berillo.
- f.—beryl.
- a.—beryl.
- g.—Beryll.
- pol.—beryl.

Juvelŝtono, ĉu verda (smeraldo), ĉu e koloro de marakvo, ĉu diverskolor-

ra. Ĥemie: $3\text{GIO. Al}_2\text{O}_3. 6\text{SiO}_2$ (14.1 GIO, 19.1 Al_2O_3 , 66.8 SiO_2).

Betono.—*El l.* bitumen (bitumo).

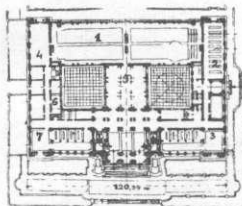

Armita betono.

- h.—hormigón.
- ρ.—béton.
- i.—beton, calcestruzzo, getto.
- f.—béton.
- a.—béton, concret.
- g.—Beton.
- r.—beton.

Fluida miksaĵo el ŝtonetoj k. mortero. —*l* = Uzi betonon; armit—; gipsa—; kalka—; skoria—; grua—; brikpeca—; muldita—; prem—; akvoza—; subkvalita—; solidiĝanta—.

Biblioteko.—*Gr.* bibliotheke; *el* theke (libro ŝranko); *l.* bibliotheca.

Publika biblioteko en Novjorko.—1, librejo; 2, jur-nalejo; 3, revuejo; 4, 5, 6, ekspoziciejo; 7, infanlegejo

- h.—biblioteca.
- ρ.—biblioteca.
- i.—biblioteca.
- f.—bibliothèque.
- a.—bibliothec.
- g.—Bibliothek
- pol.—bibljoteka

Ĉambro, edificio por konservado de libroj. Ŝranko por libroj. Kolekto da libroj. —grafio; —nomio; —isto.

Bideto.—El f. bidet (*ĉevaleto*),
ĉar oni uzas ĝin rajdistopoze.

h.—bidé.
p.—bidet.
i.—bidet.
f.—bidet.
a.—bidet.
g.—Bidet.

Toaletujo por sin lavi la malsupron
de la homa trunko.

Bieno.—El l. bene (*bone*).

h.—bienes, finca, hacienda.
p.—bens.
i.—beni, podere.
f.—bien, domaine, propriété.
a.—estate, landed property.
g.—Land gut.

Kampara terposedaĵo; propraĵo.
—eto; farmo—; heredo—; —aro;
—domo; —etato.

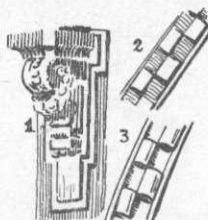
Bildo.—

h.—figura, cuadro.
p.—immagine.
i.—immagine.
f.—image.
a.—image, picture.
g.—Bild.

Plastika aŭ imagata, reala aŭ mal-
reala figuro.

—1=Reprezenti figuron per bildo.
—aro; —eto; —kadro.

Biljeto.—El l. billa (*karteto*).

h.—billete.
p.—billete.
i.—billeta.
f.—billette.
a.—billeta.
g.—Billett.

Ornamo formita per rektanguletoj aŭ
cilindretoj.

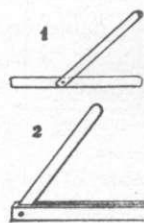
Bitumo.—L. bitumen.

h.—betún, sustancia bituminosa.
p.—betume.
i.—bitume.
f.—bitume.
a.—bitumen.
g.—Bitumen.
pol.—bitum.

Tera peĉo, el karbono, hidrogeno
k. oksigeno, uzata por fabriki mastik-
ojn, k. c.

—1=Kovri aŭ ŝmiri per bitumo.

Bivelo.—El l. bi vialis (*du
vojoj*).

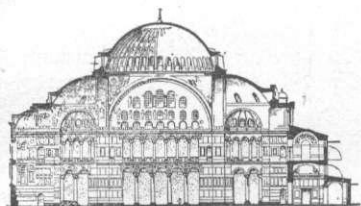
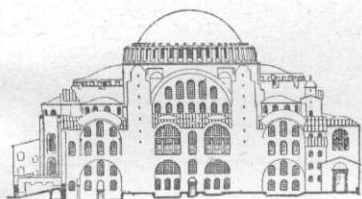

h.—baivel.
p.—baivel, suta.
i.—bisello, pifferello.
f.—biveau, buveau,
chanterell.
a.—bevel (*squadre*).
g.—Schmiege.

Dubranĉa angulvariebla ilo por me-
zuri diedrojn la ŝtonistoj k. ĉarpen-
tistoj.

Bizanca (arto).—*El propra nomo de azia urbo ; gr. Bizantion ; l. Byzantium.*

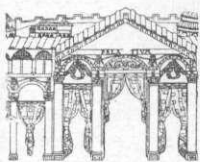
- h.—Bizancio.
- p.—Byzancio.
- i.—Bizancio.
- f.—Byzance.
- a.—Byzantium.
- g.—Bizanz.

Templo de Sankta Sofio.

Arto disvolviĝinta en Bizanco, nun Konstantinoplo.

Bizanteno. — *El gr. Bizantion, propra nomo de azia ĉefurbo.*

Palaco de Konstanteno.

- h.—bizantino.
- p.—byzantino.
- i.—bizantino.
- f.—byzantin.
- a.—bizantine.
- g.—bizantinisch.

Tipa arto disvolviĝinta dum la 4ª ĝis

la 13^a jc. en la nacioj subinfluitaj de la dua romana imperio, kies metropolo estis Bizanco.

Blazono.—*El g. blasen (trumpeti, famigi).*

- h.—blasón.
- p.—brazao.
- i.—blasone.
- f.—blason.
- a.—blazon, blazonry.
- g.—Wappen (blasonieren).

Insigno de ŝtato, regno, urbo, gildo aŭ nobela familio.

—i=*nobeligi iun per blazono ;*
—arto ; —ŝildo ; —ornamo ; —libro ;
—scienco.

Bloko.—*El kelta blok (tutaĵo).*

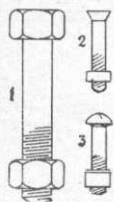
- 1. Bloko dutrua.
- 2. Bloko-maŝino.

- h.—brique.
- p.—bloc.
- i.—blocco.
- f.—bloc.
- a.—block.
- g.—Block.
- pol.—blok.

Peza, unupeca maso da materio (ligno, ŝtono, fero, k. c.).

—aĵo = —ado = *Konstruaĵo per blokoj ĉirkaŭ fortikaĵo, urbo, haveno por militcelo ; —adi = Ĉirkaŭsieĝi.*

Bolto.—*El l. bolis, bolidis.*

1. Bolto prismo-kapa.
2. Bolto kono-kapa.
3. Bolto sfero-kapa.

- h.—perno, (bular).
p.—parafúzo.
i.—bullone, chiavada.
f.—boulon.

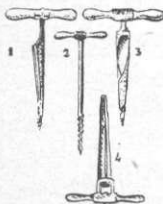
- a.—bolt.
g.—Bólzen.

Metala cilindro, kapampleksa ĉe unu ekstremo kaj ŝraŭba kun ŝraŭbingo ĉe la alia, uzata por premfiksi du aŭ pli pecojn. —1=Kunfiksi per bolto-j.

Ankro—; —aro.

Bori.—*El l. per-foreare (tra bori).*

h.—perforar, horadar, agujerear.

Bor-iloj.

- p.—furar.
i.—foreare.
f.—forer, percer.
a.—to bore.
g.—bohren.
r.—buravit.

Fari truon. —ILO=Ilo por bori: manborilo; maŝinborilo; ŝraŭboborilo; borileto.

Bordelo.—*L. bordellum; el borda (domaĉo).*

Bordela sceno;
greka junulo k. hetajro.

Publikulinejo. Diboĉejo.

Borduro.—*El kelta brouda (piki, brodi); el broud (pikilo).*

- h.—bordura, bordadura.
p.—bordura.
i.—bordura.
f.—bordure.
a.—bordure.
g.—Bordure, Bordierung.

Honora peco kiu ĉirkaŭas ŝildon, kiel strio ordinara aŭ dentata.

Borso.—*El Vander Bourse, propra nomo de la mastro de la Brugesaj domo (Belgio), kie kunstidis dum la 16 jc. famaj komercistoj k. negociistoj.*

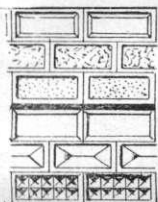

Borso de Bruselo (Belg.).

- h.—bolsa, lonja.
i.—borsa,
f.—bourse.
a.—bourse, stock exchange.
g.—Börse.
sv.—börs.
r.—borsa.

Ejo, kie estas farataj financaj operacioj, vendado k. aĉetado de akcioj, obligacioj, k. c., k. notata ilia kurso.

Boso.—*El l.* bosse, bossa (ĝibo).

- h.*—almohadillado (rebose).
- p.*—bosságem.
- i.*—bozzo, bugna.
- f.*—bosse, bossette, bossage.
- a.*—boss, bossage.
- g.*—Bossen.

Tipa reliefo lasita en la ĵaco videbla de la ŝtonblokoj ĉe iaj konstruaĵoj.
—1=Reliefigi; prilabori boson. Diamantpinta boso; krudlasata boso...

Bosko.—*El got.* bosch; *l.* boscus.

- h.*—bosque.
- p.*—bosque, boscage.
- i.*—bosco.
- f.*—bois.
- a.*—wood (boscage).
- g.*—Busch.

Belaranĝita arbareto en parko.

Bracelo.—*L.* brachiale; *el* brachium (braĵo).

- h.*—brazal.
- p.*—braçal.
- i.*—bracciale.
- f.*—brassard, brassal.
- a.*—brace.
- g.*—Armharnisch

Peco de milita armuro, por ŝirmi la braĵon. Braĵobendo, braĵostrio, braĵoŝirmilo.

Bracelo.—*Gr.* braĉiolia, brachionia (braĵornamo); *l.* brachiale.

- h.*—brazalete, ajorca.
- p.*—bracelete, axorca.
- i.*—braccialeto.
- f.*—bracelet.
- a.*—bracelet, armlet.
- g.*—Armband.
- pol.*—bransoleta.

Braĵringo uzata ornamcele.

Brahmo.—*Sansk.* Brahma (preĝopovo, pastro, dio).

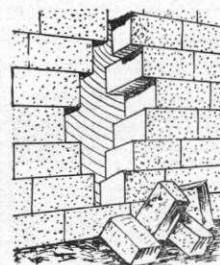

- h.*—Brahma.
- p.*—Brahma.
- i.*—Brahma.
- f.*—Brahma.
- a.*—Brahma.
- g.*—Brahma.

Dio, kiu formas kun Viŝnuo k. Sivoo la hinda triunuo; reprezentita de la artistoj per kvarĉapa estaĵo.

—ano; —anismo.

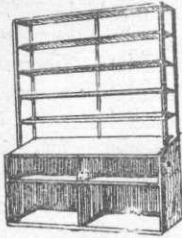
Breĉo.—*El kelta* breĉ (rompi).

- h.*—brecha.
- p.*—brecha.
- i.*—breccia.
- f.*—breche.
- a.*—breach, gap.
- g.*—Bresche.
- pol.*—bresz.

Larĝa fendo en muro, en ŝtonego.
—1=Fari breĉon; trarompi.

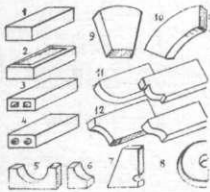
Breto.—*El l. fretus (subtenaĵo).*

Bretaro.

h.—anaĝuel, estante.
p.—prateleira.
i.—balchetto, tavolo.
f.—tablette, étage.
a.—shelf, rack, tablet.
g.—Brett, Wandbrett, Regal.

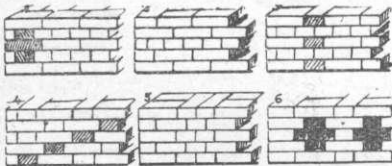
Briko.—*El sakŝa brik (eltranĉita peco); l. imbricare, imbricibus tegere.*

h.—ladrillo, briqueta.
p.—ladrilho, teĵolo, briquète.
i.—mattone.
f.—brique.
a.—brick.
g.—Backstein, Brikkett, Ziegel.

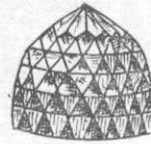
Argila prismo bakita, uzata por masonado. —*l.*—Konstrui per brikoj. —*eto*; *duon*—; *kvaron*—.

Poroza—; *truita*—; *profilita*—; *premita*—; *vitrita*—; *emajlita*—; *armita*—. **BRIKVERKO**=*Muro, konstruaĵo farita per brikoj.*

Brikmuro: 1, belga sistemo.—2, angla sistemo.—3, holanda sistemo.—4, pola sistemo.—5, hispana sistemo.—6, traborita sistemo.

Brilianto.—*El l. brilleus; el berilo (brilŝtono, berilo).*

h.—brillante.

p.—brilhante.

i.—brillante.

f.—brillant.

a.—brilliant.

g.—Brillant.

r.—brillante.

pol.—brylant.

Facetita diamanto.

Brisuro.—*El a. g. brestan, berten (rompi).*

h.—brisura.

p.—brisura.

i.—brisura.

f.—brisure.

a.—brisure.

g.—Beizeichen.

1. Blazono kun brisuro de Lorenzo el Napolo.
2. Blazono brisurita de Riĉardelo (Rimino).

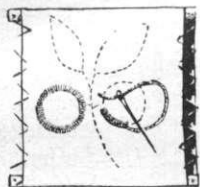
Distingilo uzata en blazonoj por la ne ĉefaj branĉoj de nobelfamilio. La patran blazonon rajtas uzi nur la unue-naskita filo, la aliaj devas surmeti ĉu borduron, ĉu lambelon, ĉu stelon, aŭ ŝanĝi aŭ formeti ian pecon, ĉar brisuras (rompas) ili la rektan linion.

Broĉo.—*El l. brochus (dento el-stara).*

- h.—broche.
- p.—broche.
- i.—fermaglio, spillone.
- f.—broche.
- a.—brooch, clasp.
- g.—Brosch, Haken.
- pol.—broszka.

Metalaĵo, foje tre arta, formita per du pecoj kunŝikseblaj, uzata por kuniĝi vestorandojn aŭ por alia simila celo.

Brodi.—*El kelta broud (pikilo), brouda (piki, kudri, brodi); l. acupingere.*

- h.—bordar.
- p.—bordar.
- i.—ricamara.
- f.—broder.
- a.—to embroider.
- g.—sticken (broderie).
- sv.—brodera.

Kudrornami reliefe teksaĵojn, per silko, lano, lino, kolorigitaj, aŭ oroŝadeno, aŭ arĝentofadeno. La brodaĵoj povas esti barelieŝa, altrelieŝa aŭ surmetata.

Brokato.—*El l. broccus (brodilo).*

- h.—brocado.
- p.—brocádo.
- i.—broccato.
- f.—brocart.
- a.—brocade.
- g.—Brokat.

Silka teksaĵo kombinita kun oraj aŭ arĝentaj fadenoj. BROKI=Brodteksi.

Brokatelo.—*El l. broccus (brodilo).*

- h.—brocatel.
- p.—brocatél.
- i.—broccatello.
- f.—brocattelle.
- a.—brocattelle, brocattel.
- g.—Brokatell.

Stofo farita per duobla teksaĵo, unu el ili el lano aŭ kotonon formanta la relieŝajn ornamojn; tre uzata de la 15 jc.

Bronzo.—*El ar. būring.*

- h.—bronze.
- p.—brônze.
- i.—bronzó.
- f.—bronze.
- a.—bronze.
- g.—Bronze.
- r.—brónza.
- pol.—bronz.

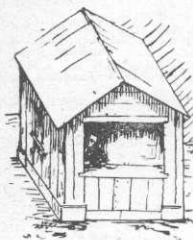
Objektoj de la bronza epoko.

Kunŝandaĵo de kupro k. stano.

—I=Kovri ion per maldika tavolo el bronzo. —ISTO=Homo sin dediĉanta al bronzarto. Fosfora—; kano—; sonoril—.

BRONZA epoko=Pratempo tiel nomita ĉar la homoj elpensis k. ekuzis tiam la bronzon, k. aliajn metalojn (oro, fero, kupro): per tiaj metaloj, speciale per la bronzo, la prahomoj faris ringojn, ĉenetojn, ŝildetojn, k., ĉiel en la antaŭa neolita epoko, oni konstruis ankau megalitajn monumentojn; sed per ŝtonoj jam iom prilaboritaj.

Budo.—*El budh (kabano, tendo).*

- h.*—tenderete, caseta, puesto, garita.
- p.*—barraca.
- i.*—casetto, garetta, botteghina.
- f.*—échoppe (boutique), guérite.
- a.*—booth.
- g.*—Bude.
- pol.*—buda.

Simpla dometo, ofte ligna, por baraketo, stando, butiketo, gardistejo, k. c.

Bu(d)ĝeto.—*El kelta bolga (saketo); l. bulga; f. bouge, bouget.*

- h.*—presupuesto.
- p.*—orçamento.
- i.*—pretesto.
- f.*—budget.
- a.*—budget.
- g.*—Budget, Vorauschlag, Finanzplan.
- sv.*—budget.

Antaŭkalkulo pri enspezoj k. elspezo de ŝtato, urbo, entrepreno.

Budho.—*Sansk. Budha (saĝa), almono de Sidhartha Gotamo, el Nepal, 5.^a j. c. a. K.; el budh (kompreni).*

Budho meditante, de Cejlono, 6^a jc.

Fondinto de la filozofio-religia nomata budhismo dum la 5^a j. c. a. K.

- h.*—Budha, Buda.
- p.*—Budha.
- i.*—Budha.
- f.*—Bouddha.
- a.*—Buddha.
- g.*—Buddha.

Buduaro.—

- h.*—budoir, tocador.
- p.*—boudoir, toucador.
- i.*—boudoir, pensatoio, salottino.
- f.*—boudoir.
- a.*—boudoir.
- g.*—Boudoir.
- pol.*—buduar.

Intima ĉambreto, kie virino sin vestas k. ornamas.

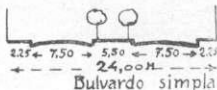
Bufedo.—*El l. bufetajium.*

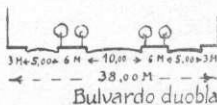
- h.*—(bufete), aparador, ambigú.
- p.*—bufete.
- i.*—buffet, ristorante, buffetto.
- f.*—buffet.
- a.*—buffet.
- g.*—Buffet.
- pol.*—bufet.

Meblo por manĝajetoj ĉe Stacido, Teatro, Domo. Ejo kie staras tia instalaĵo.

Bulvardo.—*El g. burg + ward (urbo gardio).*

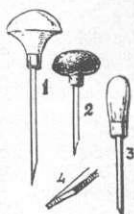

- h.*—bulevar.
- p.*—boulevard.
- i.*—corso.
- f.*—boulevard.
- a.*—boulevard.
- g.*—Boulevard.
- pol.*—bulwar.

Ĉirkaŭtempa promenejo. Larĝa strato borderita per arboj.

Burino.—*El a. g. bora (truo); bohren (trui).*

- h.*—buril.
- p.*—buril.
- i.*—burino, burilo.
- f.*—burin.
- a.*—burin, graver.
- g.*—Grabstichel, Radirmadel.

Gravurilo, grifelo, por streki sur metalo, uzita de gravuristoj, metalistoj.

Busto.—*L. bustum (fajro, bruliĝejo, tombo), ĉar de antikve la tomboj estis ornamitaj per bustoj, portretoj de la mortintoj.*

Busto ibera de Elche (Hisp.).

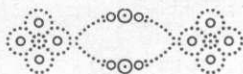
- h.*—busto.
- p.*—busto.
- i.*—busto.
- f.*—buste.
- a.*—bust.
- g.*—Buste.
- pol.*—biust.

Bildo prezentanta bruston k. kapon de persono, aŭ nur kapon.

Butiko.—*Gr. apotheke; l. apotheca.*

- h.*—tienda, botica, botiga.
- p.*—loja, botica.
- i.*—bottega.
- f.*—boutique.
- a.*—shop.
- g.*—Laden, Krambude.

Ejo, lokalo, kie oni vendas komercaĵojn podetale.

C

Cedro.—*Gr.* kedros ; *l.* cedrus.

Cedro de l' Libano.

Arbo el la familio de koniferoj, kies ligno oni uzas por luksaj ĉarpentaĵoj.

Libana—; atlantika—; deodara—.
—rezino ; —kovrita.

Cemento.—*L.* cementum.

h.—cemento.
p.—cemênto.
i.—cemento.
f.—ciment.
a.—cement.
g.—Zement.
pol.—cement.

Substanco el pulvorigitaj kalkaj k. argilaj ŝtonoj uzata ĉe masonado. Pulvoro el ligna karbo, kiun oni aldonas al fandanta fero por ĝin ŝtaligi.

Romana—; portlanda—; natura—;
hidraŭlika—; rapida—; puzolana—;
skoria—; metala—.

Cenotafio.—*El gr.* kenos + tafion
(*malplena tombo*); *l.* cenotaphium.

h.—cenotafio.
p.—cenotáfio.
i.—cenotafio.
j.—cénotaphe.
a.—cenotaph.
g.—Zenotaph,
Kenotaph.

Funebra monumento, ne enhavanta la kadavron de la persono al kiu ĝi estas dediĉita.

Centaŭro.—*El sansk.* gandharvas
(*ĉevalo*); *gr.* kentauros ; *l.* centaurus.

h.—centauro.
p.—centáuro.
i.—centauro.
f.—centaure.
a.—centaur.
g.—Zentaur.

Mitologia monstro duon homa, duon

ĉevala, ofte reprezentita ĉe la antikvaj monumentoj.

BU—=BOVO—; —INO; —IDO;

—OMAKIO.

Centaŭroj, faŭnoj k. satirusoj.

Ceramiko.—El *Keramos*, propra nomo de greka urbo, kie oni trovis plastikan argilon; gr. *kéramikos*, *keramos*; l. *ceramus*.

- h.—cerámica.
- ρ.—cerâmica.
- i.—ceramica.
- f.—céramique.
- a.—ceramic.
- g.—Keramik.
- pol.—ceramika.

Arto prilabori argilon. —aĵo=Objekto el argilo, porcelano, kaolino. —isto=Homo sin okupanta pri ceramiko.

Pentrita—; orumita—; vernizita—; emajlita—; relieformama—; strekita—; muldita—.

Cerea.—El sansk. kar (*fari*, produkto); *kéras* (*kreanta genio*); l. *Ceres*.

- h.—Ceres.
- ρ.—Céres.
- i.—Cerere.
- f.—Cérès.
- a.—Ceres.
- g.—Ceres.

Mitologia romana diino, ĉiel la greka *Demetra*, filino de *Saturno* k. *Cibelea*, patrino de *Proserpino*; simbolis la Terkulturadon k. estis reprezentata de la artistoj per bela virino kun torĉo k. spikoj de cerealoj.

CEREALJO = CEREaĵo = Romana festo, dediĉita dum Aprilo al tiu diino, ĉar ŝi instruis la homojn por kulturi la tritikon k. *fari* panon.

Ceruso.—El gr. *keros* (*vakso*); l. *cera*, *cerussa*.

h.—cerusa, alba-yalde.

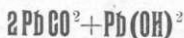
ρ.—ceruza, alvaia-de.

i.—cerussa.

f.—céruse.

a.—ceruse.

g.—Cerusit.

Hemia formulo de la Ceruso.

Karbonato de plumbo, uzata ĉiel blanka kolorilo en pentrado.

Cibeles.—*El Cibelo, propra nomo de monto en Malgranda azio; gr. Kibeles; l. Cybele.*

- h.*—Cibeles.
- p.*—Cybeles.
- i.*—Cibele.
- f.*—Cybèle.
- a.*—Cybele.
- g.*—Cibele.

Mitologia greka diino, edzino de Saturno, dipatrino. Simbolis la teron, k. la artistoj ŝin reprezentis per fortiĝa virino kronita k. akompanita de leono-j.

Ciborio.—*Gr. kiborion, granda pokalo; l. ciborium.*

- h.*—ciborio.
- p.*—cibório.
- i.*—ciborio.
- f.*—ciborium.
- a.*—cibory.
- g.*—Ziborium.

Pománika

Gotika

Pokalo similforma al la frukto de la nenufaro, uzita de la antikvaj grekoj k. romanoj. Hostivazo krestoforma, pokaloforma, kolomboforma.

Ciklopo.—*Gr. kiklops; el kiklos + ops (cirkla okulo); l. cyclops.*

Ciklopa murego de Tarragono (Hisp.)

- h.*—cíclope.
- p.*—cyclope.
- i.*—ciclope.
- f.*—cyclop.
- a.*—cyclop.
- g.*—Ziklopen.
- pol.*—cyklop.

Mita giganto, filo de Urano k. la Tero, elĵetita kun similaj fratoj de la ĉielo.

CIKLOPa = Kolosa verko formita per grandegaj ŝtonoj, ĉiel farita de ciklopoj.

Cilindro.—*Gr. kilindros; el kilindein (ruli); l. cylindrus.*

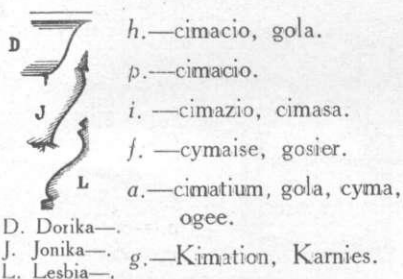
- h.*—cilindro.
- p.*—cylindro.
- i.*—cilindro.
- f.*—cylindre.
- a.*—cylinder.
- g.*—Cylinder.

Geometria figuro formita per la movo de rekta linio paralele al si mem, ĉirkaŭ kurbo. Ĉiu similforma korpo. Rivolua—; tranĉita—; prem—.

CIKILINDROMetro = Ilo por mezuri diametron de cilindro, ĉiel kalibrilo.

CIKILINDROgrafo = Fotografmaŝino por fotografi panoramon, ĉirkaŭobjektiva amaso.

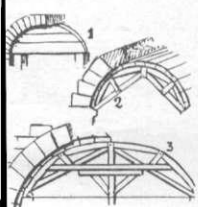
Cimatio.—Gr. kimazon; *el kima (ondo)*; *l. cymatium.*

- h.—cimacio, gola.
p.—cimacio.
i.—cimazio, cimasa.
f.—cymaise, gosier.
a.—cimatium, gola, cyma, ogee.

Modluro kies profilo estas simila al S, uzata ofte ĉe la supro de kornicoj.
Dorika—; jonika—; lesbia—.

Cintro.—*El gr. kentron (pikilo, punto)*; *l. cintrum*; *el centrum.*

- h.—cimbra, cindra, cercha.
p.—cimbre.
i.—céntina.
f.—cintre.
a.—centring, centering.
g.—Lehrbogen, Lehrgerüst.

Provizora helpkonstruo, konsistanta el tabelaro, starigita laŭ adekvata formo por masoni sur ĝi arĥon, volbon, c. CINTRI=Starigi cintron. DECINTRI=Desarĝi, demeti cintron. DECINTRILO=Iloj subcintraj por faciligi la ecintrado.

ecintriloj: 1, kunkojna; 2, persabla; 3, dentata; 4, ŝraŭba; 5, helica.

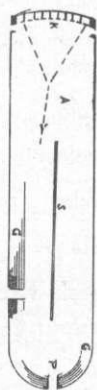
Cipo.—*L. cippus.*

- h.—cipo, hito.
p.—cippo.
i.—cippo.
f.—cippe.
a.—cippus.
g.—Cippus, Gedenkstein.

Vertikale starigita ŝtono por rememorigi surloke mortintan personon, montri direkton aŭ distancon; dividi teritorion aŭ kampon.

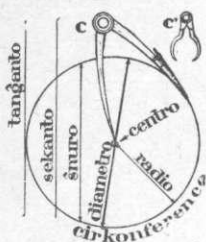
Cirko.—*Gr. kirkos, krikos*; *l. circus*; *el circuire (ĉirkaŭi).*

- h.—circo.
p.—circo.
i.—circo.
f.—cirque.
a.—circus, cirque.
g.—Zircus.
pol.—cyrk.

Rondoforma konstruaĵo enhavanta en la mezo arenon por akrobata, atleta, rajdista spektaklo. Ĉe la antikvaj grekoj k. romanoj la cirko estis oblonga k. uzata por vetkurado de ĉaroj.

Cirkelo.—El l. circulus.

- h.—compás.
- p.—compasso.
- i.—compasso.
- f.—compas.
- a.—compasses.
- g.—Zirkel.
- pol.—cyrkiel.

Desegnilo konsistanta el du brakoj kunigitaj per ĉarniro, uzata por desegni cirklojn, mezuri liniojn, k. c.

Krajon—; inko—; redukto—; proporcio—; kalibro—; —ujo.

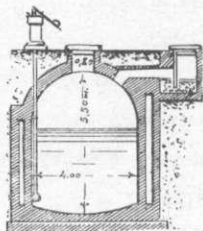
Cirklo.—Gr. kirkos, krikos; l. circulus; el circus (ĉirkaŭo).

- h.—círculo.
- p.—círculo.
- i.—circolo.
- f.—cercle.
- a.—circle.
- g.—Zirkel, Kreis.

Surfaco limigita per cirkonferenco.

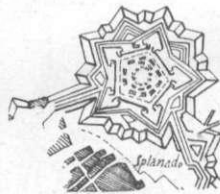
Cisterno.—Gr. kiste (ujo); l. cisterna; el ciste (ĥesto, ujo).

- h.—cisterna, aljibe.
- p.—cisterna, aljibe.
- i.—cisterna, cisterna.
- f.—citerne.
- a.—cistern.
- g.—Zisterne.
- pol.—cysterna.

Ujo, ofte masonita subtere, por rezervi akvon, aŭ nafton, petroleon, k. c.

Citadelo.—L. citadella; el civitas (urbo).

- h.—ciudadela.
- p.—ciudadélla.
- i.—cittadella.
- f.—citadelle.
- a.—citadell.
- g.—Zitadelle.
- pol.—cytadella.

Fortikaĵo kun militistaj loĝejoj, en plej alta parto de urbo. Ĉe la antikvaj grekoj havis specialan tipon (akropolo); ĥiel ĉe la araboj (alĥazabo).

Ĉ

Ĉambro. — *Gr.* kamara; *l.* camera.

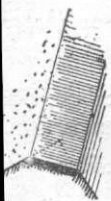

- h.*—cámara, cuarto.
- p.*—cámara, quarto.
- i.*—camera.
- f.*—chambre.
- a.*—chamber, room.
- g.*—Zimmer, Raum, Stube, Gemach. (Chambregarnie).
- r.*—konnara.

Ĉiu el la loĝebla parto de domo, komunikiganta per pordoj inter ili.

—eto; —ego; —aĉo —aro; an-
aŭ—; dormo—; manĝo—; labor—;
ego—...

Ĉanfro.—*El l.* camus frenum.

- h.*—ĉaflán, chanflan.
- p.*—ĉânfro.
- i.*—shiaffere, smusso.
- f.*—chan frein, pan coupé.
- a.*—chamfer, chamfret.
- g.*—Schräger, Schliff.

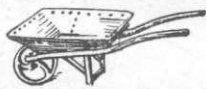
Facu rezultanta, kiam oni detranĉas angulon de konstruaĵo, de prismo, de ajn.

—l = Fari ĉanfron.

Ĉaro.—*El sansk.* car (*ĉuri*); *l.* carrus.

- h.*—carro.
- p.*—carro.
- i.*—carro.
- f.*—chariot.

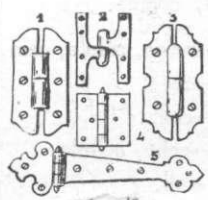

- a.*—car, chariot.
- g.*—Karren, Wagen.
- pol.*—kara.

- 1. ĉaro milita.
- 2. man-ĉareto.

Maldelikata veturilo, ofte durada.
—ETO = Mane rulebla partilo.

Ĉarniro.—*L.* cardo-cardinis (*pord-pivoto*).

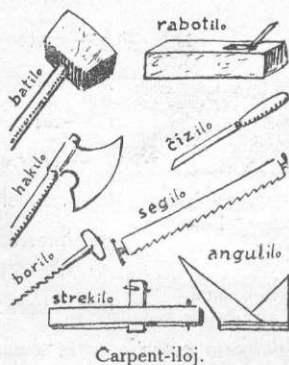

- h.*—ĉarnela, bisagra.
- p.*—charneira.
- i.*—cerniera, maschietto.
- f.*—charnière, paumelle.
- a.*—hinge.
- g.*—Scharnier, Stiftdelenk.
- pol.*—szarnir.

Artiko konsistanta el metalaj platetoj turnigantaj ĉirkaŭ komuna akso uzata por kunigi ĉiu pordofolio kun ĝia kadro.

Ĉarpenti. — El l. *carpentarius* (*ĉaristo, ĉarpentisto*), *carpentum* (*ĉaro*).

- h. — carpintear.
- p. — carpentejar.
- i. — carpenteria.
- f. — charpenter.
- a. — to do carpenter's work.
- g. — zimmern.

Prilabori lignan konstruon. — ISTO =
Persono, kies metio estas ĉarpentado.
 —ejo, —ado, —ilo, —ilaro, —aĵo.

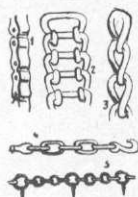
Celo. — L. *cella, cellula*.

- h. — celda, cĉelula, cela.
- p. — cella.
- i. — cella.
- f. — celle, cellule.
- a. — cell.
- g. — Zell
- pol. — cela

Malgranda spaco, ĉiuflanke...
Cambreto de templo, monaĥejo, mal-
liberejo, domo.

Ĉeno. — El gr. *kathema* (*ĉateno, ĉoliaro*); l. *catena*.

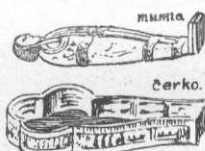

- h. — cadena.
- p. — cadeia.
- i. — catena.
- f. — chaîne.
- a. — chain.
- g. — Kette.

Ligilo konsistanta el ringoj, objektoj, aĵoj, kunigitaj unu kun alia.

Senfina—, mezur—, flor—, hom—; —ero, —eto, —i, en—i, de—i.

Ĉerko. — Gr. *sarkophagos*, el *sark* + *phagein* (*ĉarno* + *manĝi*); l. *sarcophagus, sarcus*.

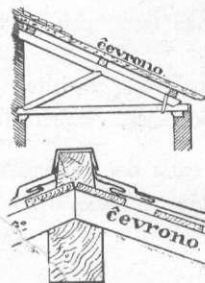

- h. — sarcófago, ataud.
- p. — sarcophago, ataud.
- i. — sarcófago, feretro, bara.
- f. — cercueil, sarcophage.
- a. — sarcophagus.
- g. — Sarg.

2. Egipta ĉerko.

Kesto en kiu oni metas la korpon de mortinto.

Ĉevrono. — El l. *kaprea* (*ĉapra, trabo*), *kapreolus*.

- h. — cabrio, contrapar.
- p. — caibro.
- i. — capriata.
- f. — chevron.
- a. — chevronny, rafter.
- g. — Sparren.

Tegmenta trabo sur kiu oni fikŝas tabularon por subteni la tegolojn. Heraldike, blazonfiguro formanta angulon.

Cina (arto).—El Ĉing, propra nomo de antikva dinastio; ar. Sin; persa Ĉin.

Cina remparo.

De la ĉina lando. La arkitekturo estas tipa ĉarpenta stilo, kun multoblaj kurbaĵaj tegmentoj, grandaj aleroj k. pintaj ĝabloj. Stona fama verko estas la remparo, granda murego 2.500 km. longa. —INKO = Famigita inko uzata por desegni.

Cizi.—El l. scindere (fendi).

1-3. Ciz-iloj.

h.—cincelar, ta-llar.

p.—cinzelar.

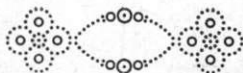
i.—cesallere, scarpellare.

f.—ciseler.

a.—to chisel.

g.—ciselieren, meisseln.

Prilabori malmolan materion per ilo akrepinta. —ILO = Stala ilo longa kaj plata, ordinare kun ligna tenilo por ĉizi. —ISTO = Persono kies metio estas ĉizado. —ILETO = Malgranda ĉizilo speciale uzata de metalĉizistoj k. juvelistoj.

D

Dalmatiko.—*El Dalmatia, propra nomo de sudeŭropa urbo; l. dalmaticus.*

- h.*—dalmática.
- p.*—dalmatica.
- i.*—dalmatica.
- f.*—dalmatique.
- a.*—dalmatics.
- g.*—Dalmatika.

Luksa, senbraĥa survesto uzata de diaĥonoj, heroldoj, k. c., ofte admirinda artaĵo. La unuaj, teĥsitaj en Dalmatio, estis blankaj, garnitaj per purpuraj kordonoj.

Damasko.—*El Damask, propra araba nomo de siria urbo; l. Damascus.*

- h.*—damasco.
- p.*—damasco.
- i.*—damasco.
- f.*—damas.
- a.*—damask.
- g.*—Damást.
- pol.*—adamaszek

Silka, luksa ŝtofo fabriĥita en Damasko aŭ ĝin imitanta.

Damaskeno.—*El Damasko, propra nomo de azia urbo; l. damascenus.*

- h.*—damasquinado, ataujia.
- p.*—damasquino.
- i.*—damaschino.
- f.*—damasquinage.
- a.*—damaskuning.
- g.*—Damascener.

Ornamlaboro farita inĥrustante oran aŭ arĝentan fadenon en ŝtala, bronza aŭ fera objekto.

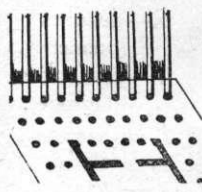
—ADO = Arto damaskeni. —ISTO = Artisto, ĥies metio estas damaskeni.

Dekalki.—*El l. calcare (piedpremi, premi).*

- h.*—calcar.
- p.*—calcar.
- i.*—calcare.
- f.*—decalquer, calquer.
- a.*—te counter-draw (decalcomania).
- g.*—pausen, durchzeichnen.

Trakopii pere de travidebla papero, inkopapero, k. c. —papero.

Dekastila. — Gr. dekastilos, el deka + stylos (*dek kolonoj*); l. decastyła.

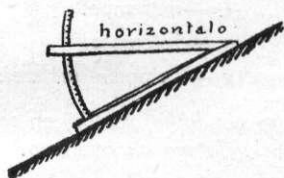

- h.—decastilo.
- p.—decastilo.
- i.—decastilo.
- f.—décastyle.
- a.—dekastyl(os).
- g.—Dekastylon.

Konstruaĵo havanta antaŭfasade dek-kolonan vicon.

Deklivo. — L. declivis; el de + clivis (*de + klino*).

- h.—declive, pendiente, talud.
- p.—declive.
- i.—declive, pendio
- f.—déclivité, pente, déclive.
- a.—declivity.
- g.—Abhang, Talus.

Angulo de vojo, tereno kun nivellinio.
Laŭlonga—, laŭlarĝa—=transversa—.

Dekori. — L. decorare.

- h.—decorar.
- p.—decorar.
- i.—decorare.
- f.—décorer.
- a.—decore.
- g.—dekorieren.
- pol.—dekorac.

Beligi tutaĵon per la artaj kvalitoj de denaro.

ĝiaj partoj. — ADO = dekoracio = Pentrita tolo aŭ kartono prezentanta domon, pejzaĝon, k. c., en teatra sceno. Bela aranĝo de ĝardeno, urbo, konstruaĵo. —isto, —pentristo.

Demetra. — Gr. Demeter.

- h.—Démeter.
- p.—Demeter.
- i.—Demeter.
- f.—Déméter.
- a.—Demeter.
- g.—Demeter.

Greka diino, simbolo de la Tero, de la ĉampero, fratino de Jupitero. Simila al Cerea, la roma diino, ŝi estas reprezentita de la artistoj per fortika virino kun fruktoj k. spikoj k. torĉo.

Denaro. — L. denarius; el deni + ceris (*dek asoj*), ĉar, ĉe la antikvaj romanoj, valoris unue tion.

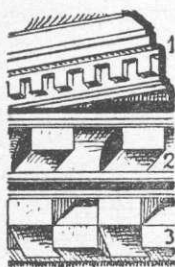
- h.—denario.
- p.—denario.
- i.—denario.
- f.—denarius.
- a.—denario.
- g.—Denar.
- pol.—denar.

Denaro de la papia familio.

Roma arĝenta monero, 4'54 gr. peza, valoranta 110 asoj, poste 116. Ora—= 25 arĝentaj denaroj. Kvinaro = Duondenaro.

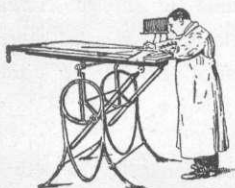
Dentiklo. — *L.* denticulus, *el* dento.

- h.* — denticulo, dentellon.
p. — denticulo.
i. — dentello.
f. — denticule, dentelure.
a. — denticule, dentikle, dentel.

Malgranda prismeto uzata envicigita kiel arkitektura ornamento, ĉe kornicoj, modluroj, arkivoltoj, k. c.

Desegni. — *L.* designare; *el* de + signare (*designi, montri*).

- h.* — dibujar, (diseñar).
p. — debuxar, desenhlar.
i. — disegnar.
f. — dessinner.
a. — desingn.
g. — Zeignen.

1. Desegni, desegnisto.
 2. Desegn-iloj.

Bildi per krajono, inĉo, k. c. — ISTO = Persono, kiu desegnas profesie, ĉu krajone, ĉu plume, ĉu peniko; ĉu libermane, ĉu laŝkale; ĉu skize, ĉu detale. — ADO = — arto. — ILO = Ilo por desegni: krajono, inĉo, karbo, gratgumo, glugumo, papero, najleto, skrapilo, linilo, cirkelo, sfumilo...

Detalo. — *El* l. de + taliare (*de tajli, de tranĉi*).

- h.* — detaille.
p. — detalhe, pormenor.
i. — particolare, (tagliare).
f. — détail.
a. — detail.
g. — Detail.
pol. — detal.

Malgranda parto de tuto. Desegno de konstruparto. — I = Bildi detalon. — eto, —igi, —isto.

Detrempe. — *El* l. temperare (*moderigi temperaturon*).

- h.* — temple.
p. — tempera.
i. — tempra.
f. — détrempe.
a. — distemper.
g. — Tempera malerei.

Pentro por farboj solvitaj en varmeta gluakvo, gelateno aŭ ovoŝlavo.

— pentri, — pentrado, — pentro, — pentristo.

Detrui. — *L.* destruere; *el* de + struere (*de konstrui*).

- h.* — destruir, demolir
p. — destruir.
i. — distruggere.
f. — détruire.
a. — destroy.
g. — zerstören, verwüsten.

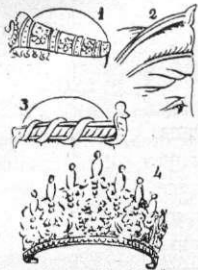
Dekonstrui, malkonstrui, ĉu iom post iom, ĉu subitforme.

Devizo.—El l. de visus (de vidita = vidaĵo).

Sentenco akompananta ofte blazonon. Signo, moto, maksimumo uzata kiel distingilo.

Diadem.—Gr. diadema; el dia-dein (ĉirkaŭi); l. diadema.

1. asira—. 2. hinda—.
3. egipta—. 4. moderna—.

Surkapa zono aŭ duonkrono ornamita ofte per juveloj.

Diagram.—Gr. diagramma; el diagraphhein (desegni); l. diagramma.

h.—diagrama.

p.—diagrâmma.

i.—diagramma.

f.—diagramme.

a.—diagram.

g.—Diagramm.

Diagramo de fortoj.

h.—divisa.

p.—divisa.

i.—divisa.

f.—divis.

a.—devise.

g.—Devise.

pol.—dewiza.

sv.—devis.

Linjaro montranta fenomenon, problemon.

DIAGRAMOGRAFO.

Diamanto.—Gr. adamas, adamantos, el a + damas (ne submeteblo); l. adamas, adamantis.

h.—diamante.

p.—diamante.

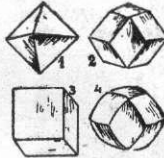
i.—diamante.

f.—diàmant.

a.—diamond.

g.—Diamant, De-mant.

pol.—djament.

Pura karbono kristaligita, brila, hela, malmolega, tre altvalora.

—ISTO = *Persono, kiu prilaboras k. facetas diamantojn, farante brilantojn el ili.*

Diana.—L. Diana.

h.—Diana.

p.—Diana.

i.—Diana.

f.—Diane.

a.—Diana.

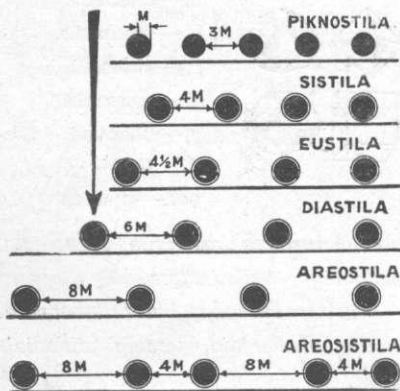
g.—Diana.

Diana de Efeso.

Romana diino, identigita je la greka Artemisa; simbolis la lunon, ikonografie ŝi estas prezentata per ĉasistino, krom en Efeso.

Diastila.—Gr. diastylos, *el dia + stylos (distanco + kolono)*; l. diastylus.

- h.—diastila.
- p.—diastylo.
- i.—diastilo.
- f.—diastyle.
- a.—diastyle.
- g.—Diastyl.

Klasifiko de la kolonaroj laŭ ilia interkolona distanco.

Kolonaro kies interkolona spaco ampleksas 6 modulojn.

Digo.—El holanda dyk.

- h.—dique.
- p.—dique.
- i.—diga.
- f.—dique, digue.
- a.—dike, dam.
- g.—Deich, Damm.

Holanda digo.

Baraĝo el tero aŭ ŝtonoj, ĉe maro aŭ rivero. —I= Bari akvofluon per digo. Ter—, flanka—, river—.

Dioniso.—Gr. Dionysios; l. Dionysius.

Dionisio k. satiruso, el greka vazo.

- h.—Dionisios.
- p.—Dionysios.
- i.—Dionisios.
- f.—Dionysius.
- a.—Dionysius.
- g.—Dionys(os)

Greka, mita dio; simbolis la kampan misteron, la ĝojon k. la vinon; estis identigita je Bakho k. ikonografie similprezentita.

Dioramo.—El gr. dia + orama (tra vido).

- h.—diorama.
- p.—diorama.
- i.—diorama.
- f.—diorame.
- a.—diorama.
- g.—Diorama.

Instalaĵo por montri bildojn, speciale iluminitajn, videblajn el mallumo (1822 j.).

Diplomo.—Gr. diploma, *el diploein (falda)*; l. diploma.

- h.—diploma.
- p.—diploma.
- i.—diploma.
- f.—diplôme.
- a.—diploma.
- g.—Diplom.
- pol.—dyplom.

Solena dokumento subskribita de aŭtoritato; ĉe la antikvaj romanoj es-

tis kiel pasporto, skribita sur dufolia bronzoplaketo.

—atio, —ato; apografa—, olografa—, kirografa—.

Diptera.—Gr. dipteros, *el di + pteros (du aloj); l. dipteros.*

INANTA

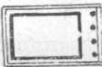
DUSTILA-INANTA

h.—diptero.

PROSTILA

AMFIPROSTILA

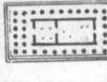
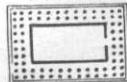
p.—diptero.

i.—diptero,

DIPTERA

PERIPTERA

dittero.

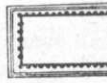
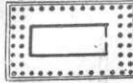

f.—diptère.

SEUDODIPTERA

SEUDOPERIPTERA

a.—dipteron.

a.—dipteron.

Klasifiko de la konstruaĵoj laŭ dispono de iliaj kolonaroj.

Konstruaĵo havanta ambaŭflanke duoblan kolonaron. Seŭdo—=Konstruaĵo havanta duoblan kolonaron ambaŭflanke, sed la internaj duoninkrustitaj en la muroj.

Diptiko.—Gr. diptikos; *el dis + ptisein (du faldi); l. dipticha.*

Diptiko konsula.

h.—diptico.

p.—diptico.

i.—dittico.

f.—diptyque.

a.—diptych.

g.—Diptychon.

Dupeca, faldebla tabulo pentrita aŭ

skribita. Ĉe la antikvaj romanoj, oni uzis ĝin kiel notlibro, ligna, ora, ebura, vaksosmirante la facojn por surskribi per grifelo.

Disko.—Gr. diskos; *l. discus.*

h.—disco.

p.—disco.

i.—disco.

f.—disque.

a.—disco.

g.—Diskus.

Diskobolo de Mirono. *pol.*—dysk.

Metala aŭ ŝtona lensoformaĵo, uzata de antikvaj popoloj por ĵeti ĝin, kiel eble plej malproksimen, dum gimnastikaj ekzercoj. Diskobolo=Diskoludanto; statuo lin reprezentanta. Signal—.

Divano.—Ar. divan (*kunsido, kunsidojejo*).

h.—diván.

p.—divân.

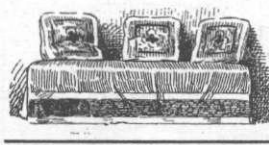
i.—divano.

f.—divan.

a.—divan.

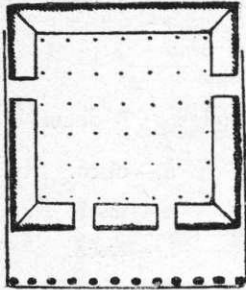
g.—Diwan.

r.—divan.

Ampleksa, apudmura benko, sen apogdorso, sed kusenkovrita ofte. Lit-seĝo.

Dodekastila. — Gr. dodekastylos, el dodeka + stylos (*dekdu + kolono*); l. dodecastyla.

Misteriejo de Eleŭso.

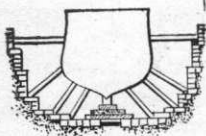
Konstruaĵo havanta antaŭfasade dekdukolonan vicon.

Dogan. — El ar. adajūan (notlibro por kalkuloj).

- h. — aduana.
- p. — aduana, alfandega.
- i. — dogana.
- f. — douane.
- a. — custom house.
- g. — Zollamt.

Statoficejo por impostoj sur varoj al aŭ el eksterlande.

Doko. — El holanda dyk (*digo*).

Doko seka.

Sipfarejo; ŝipriparejo. Seka —, flo-santa —, ripar —.

- h. — dodecastila.
- p. — dodecastyla.
- i. — dodecastila.
- f. — dodécastyle.
- a. — dodecastyle.
- g. — dodekastylon.

Dolmeno. — El ĝelta dol + men (tablo ŝtono).

Dolmeno-trilito.

- h. — dolmen.
- p. — dolmen.
- i. — dolmen.
- f. — dolmen.
- a. — dolmen, tolmen.
- g. — Dolmen.

Megalita monumento konsistanta el horizontala platŝtono sur aliaj starigitaj ŝtonegoj; ĝi saĝnas gigantan araan.

Hemi — = Megalita monumento formita per du ŝtonegoj unu el ili klinapogita sur la alia.

Domo. — Gr. domos, el domeo (*konstrui*); l. domus.

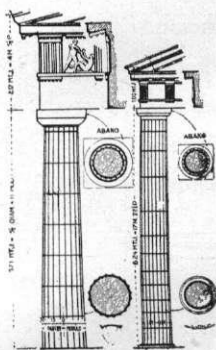

Domo en Kolmaro.

- h. — casa, domicilio.
- p. — casa, domicilio.
- i. — casa, domicilio.
- f. — maison, domicile.
- a. — house, domicile.
- g. — Haus, Domizil.
- pol. — dom.
- r. — dom.

Loĝebla konstruaĵo. — bloko = Domaro formanta bloĉon, ĉirkaŭita de stratoj. Lu —, komerca —, urbo —, urba —, kampa —, bien —, staci —; — aĉo, — eto, — aro, — ego; ligno —; ter —; hundo —.

Doriko.—*Gr. dorikos, el Dorida, kiel baldakeno. Ĉiu similaspekta ornamajo.*
propria nomo de greka lando; l. doricus.

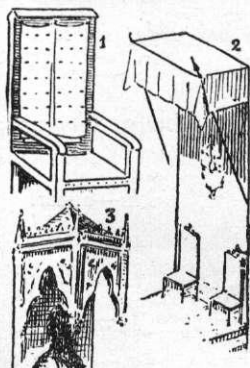

- h.—dórico.
- p.—dorico.
- i.—dorico.
- f.—dorique.
- a.—doric.
- g.—dorisch.

Dorika ordo, greka kaj romana.

Plej antikva ordo de la greka arkitekturo, ĝia kolono ne havas bazan moduron k. la kapitulo estas simpla abako sur ekino. La romana doriko iom diferenciĝas.

Dorselo.—*L. dorserium; el dorsum (dorso).*

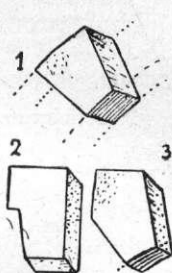

- h.—dorsal, dosel.
- p.—docel.
- i.—dossale.
- f.—dorsal, dais.
- a.—dais, canopy.
- g.—Thronhimel.

Teksaĵo ornamcele metita dorse de lito, estrado, trono, foje elstara supre,

kiel baldakeno. Ĉiu similaspekta ornamajo.

Dovelo.—*El l. dolium (daŭbo).*

- h.—dovela.
- p.—aduela.
- i.—conci, chiare.
- f.—voussoir, douelle.
- a.—vail stone, dovetail.
- g.—Gewollbstein, (Dübel).

Ĉiu prisma peco de pecigita arkaĵo.

Dragi.—*El a. g. dragan (eltiri).*

- h.—dragar.
- p.—drága.
- i.—draga.
- f.—draguer.
- a.—dredger, drag.
- g.—Baggern.
- sv.—draga.

Purigi la fundon de haveno aŭ rivero; pioĉegi k. eligi la teron ĉe kanalo, vojo aŭ alia fosajo. —maŝino, —ilo, —ŝipo, —pontono, —o, —ado.

Drakmo.—*Gr. drakme, el draks (etaĵo); l. drachma.*

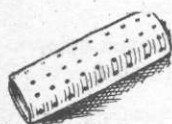

- h.—dracma.
- p.—drachma.
- i.—dramma.
- f.—drachme.
- a.—drachme.
- g.—Drachme.
- pol.—drachma.

1-2. Drakmo de Eritreo.
 3-4. Tetradrakmo de Sirauso.

Antikva grekoromana arĝenta monero, peza 3 ĝis 6 gr. Bi—, tetra—, heksa—, oka—, deka—.

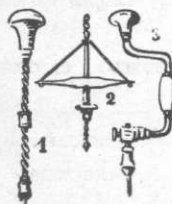
Dreni.—*El sansk. dhara, dharana (vejno, kondukilo); a. g. drehnigean.*

- h.—drenar.
- p.—drenar.
- i.—drenaggi.
- f.—drainner.
- a.—drain.
- g.—dreinieren.

Senakvigig, elsekigig terenon. —ILO= Tubo farita ordinare el bakita, poroza argilo k. uzata elakvigig malsekan terenon. —ilaro, —sistemo, —tubo.

Drilo.—*El sansk. dar (rompi).*

- h.—berbiqui.
- p.—berbequim.
- i.—trapano.
- f.—drille, trépan.
- a.—upright-drill, pump-drill.
- g.—Drill, Drehbohrer.

Borilo, kies pinta stango rapide turniĝas per streĉa ŝnuro aŭ glita ŝraŭbingo. —i, arĉo—, ŝraŭbo—.

Dromo.—*Gr. dromos; l. dromos.*

- h.—dromo.
- p.—dromo.
- i.—dromos.
- f.—dromos, drome.
- a.—dromos.
- g.—Dromos.

Egipta dromo.

Avenuo kun skulptaĵoj ambaŭflanke. Tiu de Luksoro ĝis Karnako mezuris 2 km. k. havis milon da sfinksoj.

HIPO—*Kampo pretigita por rajdantaj ekzercoj, por ĉevala vetkuro.*

AERO—*Ejo por manovi aviadilojn.*

VELO—*Loko por ciklaj sportoj.*

Duaro.—*Ar. ad-duar (domaro); el dar (domo).*

Duaro maroka.

Vilaĝo de kabanof.

- h.—aduar.
- p.—aduar.
- i.—aduar.
- f.—douar.
- a.—dowar.
- g.—Duar.

Dustila.—Gr. distylos, el dis + stylos (du kolonoj); l. distylos.

h.—distila.
p.—distyla.
i.—distilo.
f.—distyle.
a.—distyle.
g.—Distylon.

Konstruaĵo havanta du kolonojn antaŭfasade.

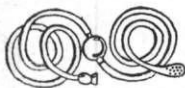
—INANTA = Templo grekstila kies fasado havas du kolonojn inter du antoj.

Duŝo.—El l. ducere (kondukŝi), dukta (kondukŝita).

h.—ducha.
p.—ducha.
i.—doccia.
f.—douche.
a.—douche, shower bath.
g.—Dusche.

Spruĉforma bano. —ILO = Duŝaparato, —ejo, —i.

Duŝ-ilo.

E

Ebono. — Gr. ebenos (*ebono*);
l. ebenus.

- h.—ébano.
- p.—ébano.
- i.—ébano.
- f.—ébène.
- a.—ebony.
- g.—Ebenholz.
- pol.—heban.

Nigra, malmola, peza ligno, uzata por luksaj mebloj. —ISTO=Metiisto, ĉiu konstruas luksajn meblojn.
—arto, —istarejo, —ujo.

Eburo.—L. ebur (*eburo*).

- h.—eburno, marfil.
- p.—(eburneo), marfim.
- i.—avorio.
- f.—ivoire, (éburn).
- a.—ivory.
- g.—Elfenbein.

Osto de la elefantaj dentegoj, ofte uzata por artaj objektoj. Eburario= Eburarto; traktato pri artaj eburadoj, ilia prilaborado, historio k. kritiko.

Edifico.—L. œdificium; el ædes + facere (*kontraŭo fari*).

- h.—edificio.
- p.—edificio.
- i.—edifizio.
- f.—édifice, bâtiment.
- a.—edifice, building.
- g.—Gebäude, (œdiculum).

Konstruaĵo havanta internan spacon por loĝa, religia, milita, amuza celo.
—1=Konstrui edificon.

Ediklo. — L. œdiculum, dim. el œdes (*kontraŭeto*).

- h.—édiculo.
- p.—edicula.
- i.—edicola.
- f.—édicule.
- a.—aediculum.
- g.—Aediculum.

Malgrandeta edifiko, foje portebla, ofte religia, konstruita de antikvuloj aŭ prezentita en la fono de bildoj.

Egido.—Gr. aigis, el aix, aigos (kapro); l. ægis, ægidis.

Minerva kun la egido.

- h.—égida.
- p.—egide.
- i.—egida.
- f.—égide.
- a.—ægis.
- g.—Aegide.

Protektilo formita per haŭto de kaprino ornamita de la Medusa kapo, uzata kiel atributo de Zeŭso k. de Minerva.

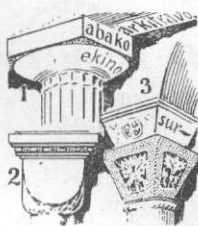
Egipta (arto).—El Aigyptos, propra nomo de nordafrika lando; gr. aegyptos; l. ægyptius.

- h.—egipcio.
- p.—egyptio.
- i.—egizio.
- f.—egyption.
- a.—egyptian.
- g.—ægyptisch.

Arto disvolviĝinta en Egipto de 4.000 ĝis 500 j. a. K.; la arkitekturo estis lintela, tipaj kolonoj kun lotusaj kapiteloj subtenas horizontalajn ŝtonajn terasojn. Famaj verkoj estis piramidoj, obeliskoj, dromoj, mastaboj, sfinksoj k. kolosajoj. —LOGIO=Traktato pri antikvaj egiptajoj.

Ekino.—Gr. ekinos (kastano); l. echinus.

- h.—equino.
- p.—echino.
- i.—echino.
- f.—échine.
- a.—echinus.
- g.—Echinus.

Modluro, kies profilo estas parabol-simila kurbo.

Ekran.—

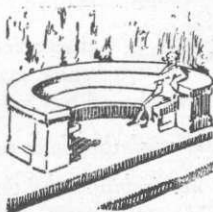

Projekcia ekran.

- h.—pantalla, biombo.
- p.—parafogo, biombo.
- i.—parafuoco.
- f.—écran.
- a.—screen.
- g.—Projektionswand, Schirm, Spanische Wand.

Tuko, meblo, objekto por haltigi diverscele varmon, lumon, radion, aerfluron.

Eksedro.—Gr. ekshedra, el eks + hedra (ekŝtera seĝo); l. exedra.

- h.—exedra.
- p.—exedra.
- i.—exedra.
- f.—exèdre.
- a.—exhedra.
- g.—Exedra.

Duoncirkla benko, foje metita en

niĉo. Ĉe la antikvaĵoj, akceptejoj kun similaj benkoj.

Eksergo. — El gr. eks + ergon (ekster verko); l. exergum.

h.—exergo.

p.—exergo.

i.—esergo.

f.—exergue.

a.—esergue.

g.—Exergo, Abschnitt.

1-1. Eksergo.

Surskribaĵo indikanta daton, fabriklakon, verkistonomon, en la areo limigita per la orlo de monero aŭ medaĵlo, sub la centra figuro.

Ekslibriso.—L. ex libris (ekster la libro); l. ex libris.

Elzevira ekslibriso.

h.—ex-libris.

p.—ex-libris.

i.—exlibris.

f.—ex-libris.

a.—exlibris.

g.—Bücherzeichen, Exlibris.

Vinjeta aŭ simpla surskribo, kiun iuj metas sur la libroj de sia biblioteko por montri, ke ili estas ilia propraĵo.

Ekspozicio. — L. expositio; el ex + ponere (ekstere meti).

h.—exposición.

p.—exposição.

i.—esposizione.

f.—exposition.

a.—exposition, exhibition.

g.—Exposition, Ausstellung.

pol.—ekspozycja.

Solena elmontrejo de artaj aŭ industriaj produktoj, ofte en pluraj pavilionoj kaj kun amuzaj altiriloj. —i, —anto.

Ekstradoso.—L. extra + dorsum (ekstera dorso).

h.—extrados, trasdos.

p.—extradoso.

i.—estradoso.

f.—extrados.

a.—extrados.

g.—Bogenrücken.

Dorsa, konvekksa, ekstera surfaco de arkaĵo, volbo.

Ekvilibro.—L. æquilibrium, el æquus + libra (egale + peza).

h.—equilibrio.

p.—equilibrio.

i.—equilibrio.

f.—équilibre.

a.—equilibrium.

g.—Gleichgewicht.

1. Ekvilibro starema.
2. » nestarema.
3. » indiferenta.

Stato de korpo, kies eksteraĵoj forto nuliĝas. —1=Esti en stato de ekvilibro. —starema, —nestarema, indiferenta. —igi, iĝi, —isto, —arto.

Elektro.—*El gr. elektron (suĉce-*
no); l. electrum.

- h.*—electricidad.
p.—electricidade.
i.—electricitá.
f.—electricité.
a.—electricity.
g.—Elektrizität.
pol.—elektrycznosc.

Unu el la formoj de la fizika ener-
gio, montriĝas per lumaj, meĉanikaj,
varmaj fenomenoj.

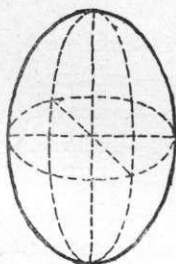
—**TIPIO** = *Apliko de la galvanoplas-*
tiko al la metalizo de presklišoj. —**TI-**
PO = *Kupraĵo sur ĉiu oni reproduktas*
elektrolize gravurojn. —*tekniko,* —*li-*
o, —*lizo,* —*grafio,* —*foro,* —*metro,*
—*scienco,* —*statiko,* —*dinamiko,* —*ĥe-*
nio, —*movilo.*

Elevatoro.—*El l. elevare, el*
x + levare (fore levi).

- h.*—elevador, *montacargas.*
p.—elevador.
i.—elevatoro, *montacarichi.*
f.—*élevateur.*
a.—elevator.
g.—Elevator.

Levigilo, lifto por ŝarĝoj, por va-

Elipso.—*Gr. elleipsis, el ellei-*
pein (altri); l. ellipsis.

Elipso k. elipsoido.

- h.*—elipse.
p.—ellipse.
i.—ellissi.
f.—ellipse.
a.—ellipsis.
g.—Ellipse.

Kurba, fermita linio, en ĉiu la sumo
de la distancoj de ĉiuj ĝiaj punktoj al
la fokuso estas ĉiam konstanta; ĝi esta
unu el la tri konikoj (elipso, hiperbolo
k. parabolo).

—**logio** = *Pristudo pri elipsoj.* —**gra-**
fo = *Aparato por desegni elipsojn.*
—**grafio** = *Arto desgni elipsojn.* **Elip-**
soido = *Duaorda surfaco formita per la*
revoluo de duonelipso ĉirkaŭ unu el
ĝiaj aksoj (kun la hiperboloido k. pa-
raboloido, formas la kvadrakoj).

Emajlo.—*El gr. meldo (fandi);*
a. g. meltan, smelzan, schmelzen;
l. smaltum.

- h.*—esmalte.
p.—esmalte.
i.—smalto.
f.—*émail, smalt.*
a.—smalt.
g.—Email, Smalte.
pol.—emalja.

Vitrosimila fandaĵo per ĉiu oni ko-
oras ceramikaĵojn, metalojn. —**I** = *Ko-*
uri surfacon per emajlo.

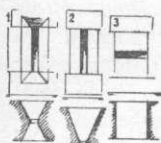
Emblemo. — Gr. emblemata, el emballo (*enmeti*); l. emblemata.

Emblemo de la Arkitekturo.

Figuro, bildo reprezentanta simbole eon aŭ aĵon.

Embrazuro. — El f. en + braser (*en bruli, ene lumi*).

- h. — embrasura, saetera, tronera, aspillera.
- p. — setteira.
- i. — strombatura, troniera, feritoia.
- f. — embrasure, meurtrière.
- a. — embrasure.
- g. — Schiessloch.

Muraperturo en fortikaĵo por pafi kaŝe de interne.

Eneastila. — Gr. enneastilo, el ennea + stilos (*naŭ + kolono*); l. eneastyla.

- h. — eneastila.
- p. — eneastylo.
- i. — eneastila.
- f. — enneastyle.
- a. — enneastylar.
- g. — enneastyl.

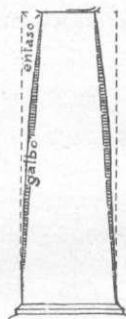
Konstruaĵo havanta antaŭfasade naŭ-kolonan vicon.

Enkaŭsto. — Gr. egkaustikos, el egkaien (*bruligi*); l. encausticus.

- h. — encausto, encáustica.
- p. — encáustica.
- i. — encausto.
- f. — encaustique.
- a. — encaustic.
- g. — Brandmalerei, Wachsfirmis.

Pentro sur vitro, eburo, porcelano, jarita per fajrilo k. kolorigitaj vaksoj.
— l = Pentri enkaŭste.

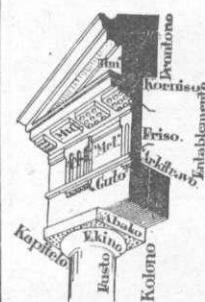
Entaso. — Gr. entasis; l. entasis.

- h. — éntasis.
- p. — entasis.
- i. — éntasi.
- f. — entasis.
- a. — entasis.
- g. — Entäsis.

Dikdiferenco inter la supra k. la malsupra parto de kolona fusto.

Entablemento. — El l. en + tabula (*tabulita*).

- h. — entablemento.
- p. — entablemento.
- i. — trabeazione.
- f. — entablement.
- a. — entablement.
- g. — Gëbalk.

Supra parto de la klasikstilaj konstruaĵoj, konsistanta ordinare el arkitrabo, friso k. korniso.

Eolito.—*El gr. eos + lithos (aŭroro + ŝtono) : Vorto elpensita de Verworm.*

- h.—eolito.
- p.—eolitho.
- i.—eolito.
- f.—eolithe.
- a.—eolithe.
- g.—Eolith.

Antikva ŝtonilo kun prahomaj signoj; unua elmonro de la homa arto.

Epigrafiio.—*El gr. epi + graphein (sur + skribi); l. epigraphia.*

- 1. Egipta kartuĉo.
- 2. Ibera epigrafo.
- 3. Sanskrita epigrafo.

- h.—epigrafia.
- o.—epigraphia.
- i.—epigrafia.
- f.—épigraphie.
- a.—epigraphie.
- g.—Épigraphie,

Inschriftenkunde.

Scienca studo pri la surskriboj sur malmola materio.

EPIGRAFO = *Devizo, surskribo sur malmola materio: sakra—, dediĉita al dioj; jura—, pileĝa dispono; monumenta—, ornamenta monumenton; historia—, memoranta indan faron; honora—, dediĉita gloran personon; funebra—, por honori mortintojn.*

Epitafo.—*Gr. epitaphios, el epi + taphos (sur tombo); l. epitaphium.*

- h.—epitafio.
- p.—epitáphio.
- i.—epitaffio.
- f.—épitaphe.
- a.—epitaph.
- g.—Epitaph,

Grabschrift.

Tomba surskribaĵo.

Erektejo.—*El Erecto, propria greka nomo de mita heroo atena.*

- h.—Erecteo.
- p.—Erecteo.
- i.—Erecteo.
- f.—Erechtheion.
- a.—Erechtheum.
- g.—Erechtheion.

Plej bela jonikorda templo en la Atena akropolo, finkonstruita 400 j. a. Ĥ

Ermitejo.—*El gr. eremos (dezes-to); l. eremita.*

- h.—ermita.
- p.—ermida.
- i.—eremitaggio.
- f.—ermitage.
- a.—hermitage.
- g.—Eremitage.
- pol.—eremita.
- sv.—eremit.
- r.—ermitaĝe.

Malgranda sanktejo en la kamparo. Loĝejo de ermito.

Eskarpo. — *El l. scalpta (kavita).*

- h.—escarpa.
- p.—escárpa.
- i.—scarpa.
- f.—escarpe (*ment.*)
- a.—escarpo.
- g.—Eskarpe.

Tre kĵina masonaĵo aŭ tereno. Kontraŭ—=La masonaĵo aŭ tereno, kiu formas kun la eskarpo foson.

Eskorialo.—*El h. escorial (skoriejo).*

- h.—Escorial.
- p.—Escorial.
- i.—Escorial.
- f.—Escorial.
- a.—Escorial.
- g.—Eskorial.

Mondĵama, renesancastila monastero, samtempe reĝa tombarejo, konstruita proksime de Madrido (His.) dum 1563-84 j., laŭ projekto de Arkitekto Herrera.

Esplanado. — *L. explanata, el ex + planata (ekstera ebenaĵo).*

- h.—explanada.
- p.—explanada.
- i.—spianata.
- f.—esplanade.
- a.—esplanade.
- g.—Esplanade.

Ebena, ampleksa tereno antaŭ konstruaĵo. Paradoplaco.

Estetiko. — *Gr. aisthetikos, el aesthetos (veraĵo); l. aesthetice.*

- h.—estética.
- p.—estetica.
- i.—estetica.
- f.—esthetique.
- a.—ästhetica.
- g.—Aesthetik.
- pol.—estetyczny.

Scienco pri la belo en la arto, en la vivo.

Estrado.—*L. stratum, el sternere (etendi).*

- h.—estrado.
- p.—estrado.
- i.—strato, predella.
- f.—estrade.
- a.—estrade.
- g.—Estrade, Tritt.
- pol.—estrada.

Levita plankoparto por prezidantaro, oratoro, artisto.

Etaĝo.—*El gr. stege; el l. staticum.*

- h.—piso, estado.
- p.—andar.
- i.—piano.
- f.—étage.
- a.—étage, floor, stor(e)y.
- g.—Etage, Stock.
- r.—etaĝe.

Samnivela parto de domo. Subter—, Kel—, Ter—, Inter—, Ĉef—=Bel—, Unua—, Dua—, Tria— ...Mansarda—, Subtegmenta—, Atika—, Plurapartamenta—.

Etruska (arto).—*El* l. etruscus.

Etruska tombo.

h.—etrusco.

p.—etrúsca.

i.—etrusco.

f.—étrusque.

a.—etruscan.

g.—etrúskisch.

Arto disvoviĝinta en Etrusĝio, lando inter la riveroj Arno k. Tibero (Ital.), dum 7-3 j.c. a. K. La Arkitekturo estis elvolba.

Eŭstila. — *Gr.* eustylos, *el* eu + stylos (*bela + kolono*); *l.* eustylos.

h.—eustila.

p.—eustyla.

i.—eustilo.

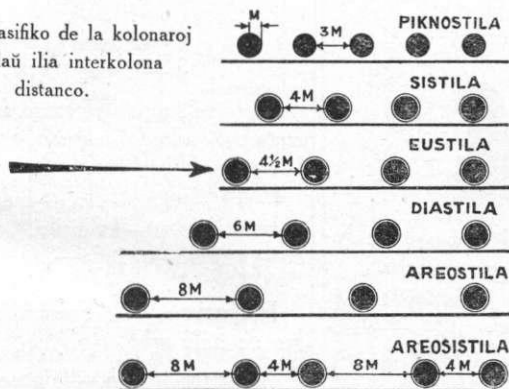
f.—eustyle.

a.—eustyle.

g.—eŭstyl.

Kolonaro, kies interkolona distanco mezuras 4,5 modulojn.

Klasifiko de la kolonaroj laŭ ilia interkolona distanco.

F

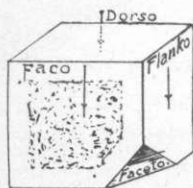

Fabriko.—L. fabri-
ca, el faber (laboristo).

- h.—fábrica.
- p.—fábrica.
- i.—fabbrica.
- f.—fabrique, usine.
- a.—fabric, factory, ma-
nufactur.
- g.—Fabrik.
- pol.—fabryka.
- r.—fabrika.

Ejo, kie oni produktas pogrande komercaĵojn. —i; —ado; —anto.

Facó.—El l. facies (faco, vizaĝo).

- h.—faz, cara.
- p.—face.
- i.—faccia.
- f.—face.
- a.—face.
- g.—Face.
- pol.—faseta.

Antaŭaĵo de io. —eto = Malgranda faco, ofte glata kiel rezultanta pro tranĉado de solido per ebena. —eti = Fari facetojn sur io. Sur = Limo, kiu apar-

tigas korpon de la spaco ekstera; loĝaro de sinsekvaĵaj pozicioj de linio (naskanto), gvidita de aliaj linioj (direktantoj): —ebena, —revolua, —malebena, —duaorda aŭ kvadrikoj.

Fadeno.—

- h.—hilo.
- p.—filo.
- i.—fio.
- f.—fil.
- a.—thread.
- g.—Faden.

Maldika ŝnureto el kuntorditaj fibroj, uzata por kudrado, teksado, ligado, k. c. Longa maldika fibro.

—aro, —ego, —eto, —bulo, —igilo, —komputilo, —kalibrilo. Metal—, or—, kupro—, ŝtala—.

Fajenco.—El Faenco, propra nomo de itala urbo.

Fajenca poto.

- h.—faience, faenza.
- p.—faiânça.
- i.—faenza.
- f.—faience.
- a.—faience.
- g.—Fayence.
- pol.—fayans.

Porcelansimila, emaĵlita ceramikaĵo el Faenco aŭ ĝin imitanta. —isto; —fabriko.

Fajli.—

- h.—limar.
- p.—limar.
- i.—limare.
- f.—limer.
- a.—file.
- g.—feilen.

Glatigi metalon, lignon, k. c., skrapante per tipa ilo. —ilo=Ilo provizita de pikiletoj aŭ strietoj por frotadi objekton celante ĝin glatigi. —aĵo=Deskrapaĵoj devenantaj de la fajlado.

Faksimilo.—L. fac simile (fari simile), el facere + simile.

- h.—facsimil.
 - p.—facsimile.
 - i.—facsimile.
 - f.—fac-simile.
 - a.—fac-simile.
 - g.—Facsimile.
- 1) *gombuj) uo os*
2) *Deserretst*
- Faksimilo el subskriboj de Mikael' Anĝelo k. Teniers. pol.-faksimile.

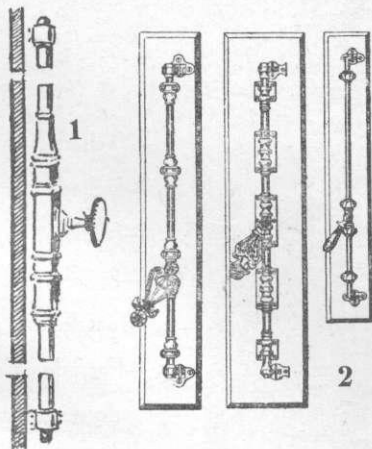
Ekzakta reproduktaĵo de skribo, desegno.

Falanstero.—El gr. falanks (falango); vorto elpensita de Fourier.

- h.—falansterio.
- p.—phalansterio.
- i.—falanstero.
- f.—phalanstère.
- a.—phalanstery.
- g.—Phalanstery.

Edificio por kolektiva loĝejo laŭ la planoj de Fourier. Loĝejo por amaso de personoj. Falangejo.

Falebo.—El ar. halebo (fermilo).

- h.—falleba, españoleta, cremona.
- p.—tranca, espanholeta.
- i.—chiusura spagnoletta.
- f.—crémone, espagnolette.
- a.—espagnolette bolt, slide-bolt.
- g.—Zurriegel, Espagnolette stange.

Dupeco vertikala riglilo funkcianta per dentrada prenilo k. uzata por al la krado fermefiksi fenestrojn k. pordojn. (1.

—hispan-tipa = Varianto de falebo, kies fermstango havas ekstremojn kurvigitajn k. prenilon lamenan, ĉi tiuj tri partoj enfiĝeblaj en adekvataj hokoj. (2

Fandi.—L. fundere (fandi).

- h.—fundir.
- p.—fundir.
- i.—fondere.
- f.—fondre.
- a.—smelt, melt, (foundry).
- g.—giessen, schmelzen.

Fluidigi ion per varmo. —ejo = Loko,

ejo, kie oni fandas. —isto; —aĵo.
—iĝi.

Fasado.—*El l. facies (faco).*

Fasado de la Katedralo de Santiago (Hisp.).

- h.—fachada.
p.—fachada.
i.—facciata.
f.—façade.
a.—façade.
g.—Fassade, For-
derseite.
pol.—fasada, fac-
jata.

Antaŭa parto de konstruaĵo, enhavanta la ĉefan enirpordon. Ekŝteraĵo.

Ĉefa—; flanka—; posta—; korta—.

Faŭno.—*L. Faunus.*

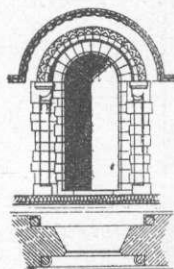

Faŭno k. Bakho-infano

- h.—Fauno.
p.—Fauno.
i.—Fauno.
f.—Faune.
a.—Faun.
g.—Faŭn(us).

Mita kampaŭna duondio, ikonografie reprezentita per gaja junulo kun oreloj, kornoj k. foje gamboj karpromilaj.

Fenestro.—*L. fenestra.*

Fenestro romanikstila.

- h.—ventana, fenestra.
p.—janella, (fenestral).
i.—finestra.
f.—fenêtre.
a.—window, (fenestral).
g.—Fenster.
sv.—fönster.

Regula aperturo en muro de edificio, pli mal pli alta ol la etaĝaplanko, por enlasi lumon k. aeron. Kadro garnita per vitraĵo por fermi tian aperturon.

La masonita aperturo konsistas el sojlo (sur parapeto ofte), gamboj, arĉo aŭ lintelo, intradoso k. kadringo. La ligna aŭ metala parto konsistas el kadro, fiksa per diversformaj fiksiloj al la muro, k. fenestrofolioj artike kunigitaj al la kadro per ĉarniroj.

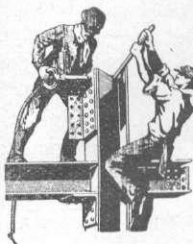
Fenica (arto).—*L. phenicius.*

- h.—fenicio.
p.—phenicio.
i.—fenicio.
f.—phénicien.
a.—phenician.
g.—phönicianisch.

Arto disvolviĝinta en Fenicio (apud la Libano), k. en la marbordoj de la Mediteraneo dum 20-4 jc. a. K.

Fero.—*L.* ferrum.

- h.*—hierro, fierro.
- p.*—ferro.
- i.*—ferro.
- f.*—fer.
- a.*—iron (ferreous, farnier).
- g.*—Eisen.

Fer-laboristoj.

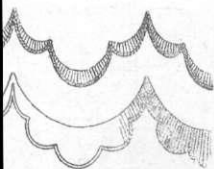
Peza, forĝebla metalo, uzata por plej diversaj konstruelementoj, instrumentoj, voj, maŝinoj, k. c.

—aĵo = *Fera objekto*. —lado; —ruo; —vojo; —isto; —aĵisto; plat—; ngul—; ronda—; fand—; forĝ—; s—; kruda—; dolĉa—; magneta—; igista—; karbona—; hidrata—; silita—; profilita—; lamenita—.

—TIPIO = *Arto brilantigi fotografajon*.

Festono.—*El l.* festa (*fest*o).

- h.*—festón.
- p.*—festao.
- i.*—festone.
- f.*—feston.
- a.*—festoon.
- g.*—Feston.
- pol.*—feston.

Ornamaĵo formita de arĉoformaj dentoj, uzata kiel garnituro de ŝtoforando, aŭ de arĉaĵoj aŭ aliaj konstruelementoj.

—i = *Fari festonojn*.

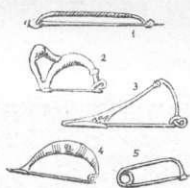
Fetiĉo.—*L.* facticius, *el facere* (*fari*).

- h.*—fetiche.
- p.*—fétiche, (feitico).
- i.*—feticcio.
- f.*—fétiche.
- a.*—fetich.
- g.*—Fetisch.
- pol.*—fetysz.

Figuro respektigata de sovaĝuloj kiel sidejo de magia povo aŭ kiel loĝejo de diaĵo. —ismo, —isto.

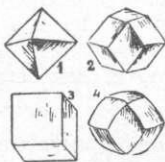
Fibulo.—*L.* fibula.

- h.*—fíbula.
- p.*—fibula.
- i.*—fibula.
- f.*—fibule.
- a.*—fibula.
- g.*—Fibel, Spange.

Prahistoria aŭ tre antikva broĉo.

Figuro.—*L.* figura, *el figurare* (*figuri*).

- h.*—figura.
- p.*—figura.
- i.*—figura.
- f.*—figure.
- a.*—figure.
- g.*—Figur, Gestalt.
- pol.*—figurowac.
- r.*—figura.

Figuroj geometriaj.

Videbla, ekŝtera forma de estaĵo aŭ objekto. Reprezento de estaĵo aŭ objekto plaste. Liniaro, sistemo de punktoj, linioj k. surfacoj.

Simetria—, simila—; homologa—, homotetia—, harmona—, anharmona—.

Naturgranda—, groteska—, homa—.

Filigrano.—*El l. filum + granum*
(fadeno + grajno).

- h.—filigrana.
- p.—filigrâna.
- i.—filigrana.
- f.—filigrane.
- a.—filigrane.
- g.—Filigran.

Tre delikata teĝsaĵo el oraj aŭ arĝentaj fadenoj; juvelo el simila teĝsaĵo. Travidebla desegno, marko, en papero. —i=Formi filigranon; prilabori delikate ion.

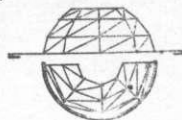
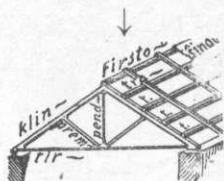
Filmo.—*El l. filamentum* (fadeno).

- h.—film, película.
- p.—film.
- i.—film, pellicella.
- f.—film.
- a.—film.
- g.—Film.

Impresebla membrano, el celuloïdo aŭ simila substanco, uzata por fotografado. Banderolo de rivelitaj sinsekvaj fotografajoj, kiujn oni projekcias sur ekranon en kinematografejo.

—i=Fotografi sur filmo. —kaseto=Speciala ujo por la uzado de filmoj en fotografmaŝino. Kartoĉo—=Rul—=Cilindroforma volvaĵo de filmo k. nigra papero. —teko=Kolekto de filmoj k. ejo por konservi ĝin.

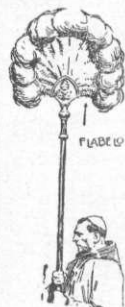
Firsto.—*El l. fastigium.*

- h.—fastigio, cumbalete, cumblera.
- p.—fastigio.
- i.—fastigio, colmo.
- f.—faîte, faitage.
- a.—fastigium, first piece, ridge.
- g.—First, Grat.

La plej alta konvekŝa tegmento supro. —linio=Tegmenta suprolinio. —trabo=Peco kunliganta la vertojn de la tegmentoarmaturoj.

Flabelo.—*L. flabellum, el flo* (aero).

- h.—flabelo.
- p.—flabello, léque.
- i.—flabello.
- f.—flabellum.
- a.—flabellum.
- g.—Flabellum.

Granda nefaldebla ventumilo de plumoj kun longa prenilo, uzata antikve por formeti insektojn k. hodiaŭ kiel insigno ĉe altrangulo.

Foirejo. — *L.* feriale, de feriari (ĉeti), el fora (foraĵo, ekŝteraĵo).

h.—ferial.

p.—feira.

i.—feriale, fiera.

f.—foire.

a.—fair.

g.—Messe, (Fierant).

Loĝo, kie okazas granda komerca mveno je perioda dato, por elmontri vendi varojn.

Fontano. — *L.* fontana, el fontantis (fonto).

Fontano de la Leonoj.
Alhambro de Grando.-Hispanio.

h.—fontana, fuente.

p.—fontana, fonte.

i.—fontana.

f.—fontaine.

a.—fountain.

g.—Fontäne, Springbrunnen.

pol.—fontana.

Loĝo aŭ konstruaĵo el ĉiu artefarite fluas akvo.

—isto = *Metiisto sin okupanta pri intanoj k. akvoprovizado.*

—istejo.

Forĝi. — *El a. g.* vurkjam.

h.—forjar.

p.—forjar.

i.—fucinare.

f.—forger.

a.—to forge.

g.—schmieden.

Prilabori metalon per fajro k. marlo. —ejo = Loĝo, kie oni forĝas.

—isto = *Homo, kies metio estas forĝi.*

Formulo. — *L.* formula, el forma (formo).

1) $\cot g. a = \frac{\cos. a}{\sin. a}$ *h.*—fórmula.

2) $(a+b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$ *p.*—formula.

3) H^2O *i.*—formula.

f.—formule.

a.—formula.

1. Formulo trigonometria. *g.*—Formel.

2. » algebra. *pol.*—formula,

3. » hemia. *wzor.*

Rezuma, simbola skribaĵo, per kiu oni esprimas rezulton de algebra kalkulo aŭ scienca leĝo.

—i = *Esprimi per formuloj.* —aro = *Kolekto de formuloj pri iu fakto.*

Forno. — *L.* fornax, furnus (forno).

h.—horno.

p.—forno.

i.—forno, fornello.

f.—fourneau, four.

a.—furnace, oven.

Forno por kalko. *g.*—Ofen.

Masonita aŭ metala fajrujo por ĉiiri, baki, fandi, hejti. —ego = Alta forno.

Krematora—, fand—...

Forto.—*L.* fortia (*forto*).

1. Forto-paro.
2. Paralelogramo de fortoj.
3. Poligono de fortoj.

Ĉiu kaŭzo kapabla ŝanĝi la movan staton de korpo.. Inerta—, molekula—; alcentra—, decentra—; konstanta—, variema—; komponanta—, rezultanta—; prem—, tir—. Poligono de—j; kampo de—j; momento de—; —linio, —paro. Kontraŭ—=*Forto kontraŭstaranta alian; pilastro, masonaĵo starigita kontraŭ puŝon de alia konstruelemento.*

Fortuno.—*L.* Fortuna, el fors (*sorto*).

- h.*—Fortuna.
- p.*—Fortúna.
- i.*—Fortuna.
- f.*—Fortune.
- a.*—Fortune.
- g.*—Fortuna.

Diino de la ŝanco, de la sorto, ikonografie reprezentita per junulino sur rado

kun la okuloj benditaj, disdonante hazarde la riĉaĵojn.

Forumo.—*L.* forum, el fora (*foiro*).

- h.*—foro.
- p.*—fórum, fôro.
- i.*—foro.
- f.*—forum.
- a.*—forum.
- g.*—Forum.
- pol.*—forum.

Placo en la antikvaj romanaj urboj, kie oni diskutis pri publikaĵ aferoj, kie oni starigis vendobudojn, promenis, k. c.

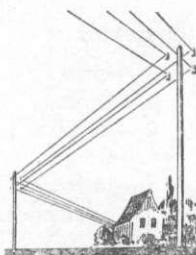
Fosi.—*L.* fossus, el fodere (*kavigi, piki*).

- h.*—cavar, fosar.
- p.*—cavar, fôso.
- i.*—acavare, fossa.
- f.*—creuser, fossé.
- a.*—dig, pit, foss.
- g.*—Graben, Fossil.

Fari havaĵon eltirante teron. —ilo= Instrumento por fosi. —isto=Homo, kiu fosas. Fos(a)ŝo=Kavaĵo en tereno.

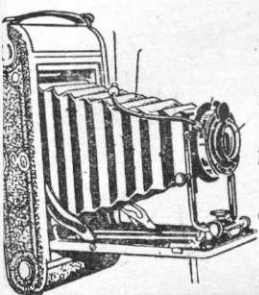
Fosto.—*L.* postis, el ponere (*starigi, meti*).

- h.*—poste.
- p.*—poste.
- i.*—fusto, still.
- f.*—poteau.
- a.*—post.
- g.*—Pfosten.
- sv.*—post.

Starigita trabo servanta kiel subtenilo. Deŝarĝa—, telefona—.

Fotografio. — El gr. photos + raphe (foto + bildi).

Fotograf-maŝino.

- h.—fotografiar.
- p.—photographiar.
- i.—fotografiare.
- f.—photographier.
- a.—photograph(to).
- g.—photographieren.
- pol.—fotografowac.

Fari bildojn de objekto aŭ persono en la ĥemia agado de la lumo sur preprebla tavolo sternita en vitra aŭ pluido plato, helpe de speciala aparato nomata senluma ĥamero. Fotografio = —ado = Fotografarto k. ĉiuj kun iigitaj laboroj.

—aĵo = Foto = Bildo farita per fotoaŭfido. —isto, —ejo, —maŝino.

FOTOGLIPTIKO = Lumgravuro; arto gravuri, helpe de la lumo.

FOTOGRAVURO = Arto produkti gravuritajn kliŝojn fotografie.

FOTOKROMIO = Heliokromio; arto produkti bildojn en naturaj koloroj.

FOTOKSILOGRAFIO = Arto produkti bildojn sur ligno fotografe por gravuri sur ŝto.

FOTOLITOGRAFIO = Arto produkti bildojn en litografio, fotografe.

FOTOPLANIMETRIO = Arto fari fotoaŭfajn topografajn planojn.

FOTOTIPIO = Arto produkti reliefaĵajn bildojn, reprodukteblajn per presarto.

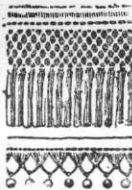
Fragmento. — L. fragmentum, el frangere (rompi).

- h.—fragmento.
- p.—fragmento.
- i.—frammento.
- f.—fragment.
- a.—fragmento.
- g.—Fragment.
- pol.—fragment.

Peco de verko; rompeco de objekto.

Frangĝo. — El l. fimbria (fadenajo).

- h.—franja.
- p.—franja.
- i.—frangia.
- f.—frange.
- a.—fringe.
- g.—Fpanse.
- pol.—frenzel, frendzla.

Ornamaĵo el pendantaj fadenoj por borderi rando de vestoj, mebloj, k. c. —i = Ornami per franĝoj.

Fresko. — El l. frigus (malvarma).

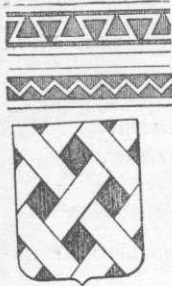

- h.—fresco.
- p.—frêsko.
- i.—alla fresca.
- f.—fresque.
- a.—fresco.
- g.—Fresko.

Fresko-pento en la katedralo - Romo.

Pentraĵo farita per koloriloj solvitaj en gluakvo sur freŝe kalkglatigita muro aŭ tolo.

Freto.—*L. ferrata, el ferrum (fero).*

- h.*—frete.
- p.*—frete.
- i.*—freto.
- f.*—frettes.
- a.*—fret.
- g.*—Fret.

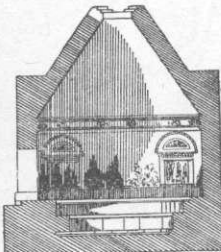
Listelforma, ronda aŭ plata ornamanto ortangule ĥurbigita.

Frezi.—*El l. frictiare, fricare (froti).*

- h.*—fresar, avellanar.
- p.*—fresar.
- i.*—fresare.
- f.*—fraiser.
- a.*—countersink to.
- g.*—fräsen.

Trui, entajli lignon aŭ metalon per speciala maŝino. — ilo, — maŝino, —ejo, —ado; cilindra frezilo, dentrada frezilo.

Frigidario.—*L. frigidarium, el frigidus (malvarma).*

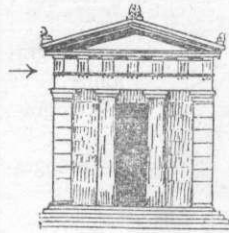

- h.*—frigidario.
- p.*—frigidario.
- i.*—frigidarium.
- f.*—frigidarium.
- a.*—frigidarium.

Sekcio de Frigidario en g. —Frigidarium. Pompeja domo (Ital.).

Ĉambro de la romanaj Termoj ĥun banaĥvo ne varma.

Friso.—*El ar. ifriz.*

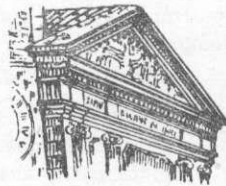

- h.*—friso.
- p.*—friso.
- i.*—fregio.
- f.*—frise.
- a.*—frieze.
- g.*—Fries.
- pol.*—fryz.
- r.*—friz.

Centra strukturalemento de greka en- tablemento, inter la arkitrabo ĥ. ĥor- nico. Pentrita aŭ ŝkulpita strio.

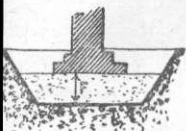
Frontono.—*El l. frons, frontis (frunto).*

- h.*—frontón.
- p.*—frontao.
- i.*—frontone.
- f.*—fronton.
- a.*—fronton.
- g.*—Fronton.
- pol.*—fronton.

Triangula ĥronaĥo de fasado formita per horizontala modluro ĥ. la arta el- monstro de duflanka tegmento. Ornamaĥo ĝin simila. Triangula—, cirkla—.

Fundamento. — *L.* fundamen-
tum (fondaĵo).

- h.*—fundamento,
fundación.
- p.*—fundamento.
- i.*—fondamento.
- f.*—fondatio.
- a.*—fundament,
foundation.
- g.*—Fundament,
Grundlage.

*Masonaĵo servanta kiel apogbazo por
konstruaĵo, ofte sur plej firma fundo de
tereno. —i=Fari la bazon de konstruaĵo.*

Funikularo. — *El l.* funiculum
(kablo).

- h.*—funicular.
- p.*—funicular.
- i.*—funicolare.
- f.*—funiculaire.
- a.*—funicular.
- g.*—Seilbahn.

*Kablofervojo. Instalaĵo kun veturiloj
irataj per kabloj.*

Fuorto.—*El l.* fors, fortis (*forta*).

Fuorto de la Leonoj.
Gotemborgo (Sved.).

- h.*—fuerte.
- p.*—fórtē.
- i.*—forte.
- f.*—fort.
- a.*—fort.
- g.*—Fort.

Fortikaĵo izolita, ne grava.

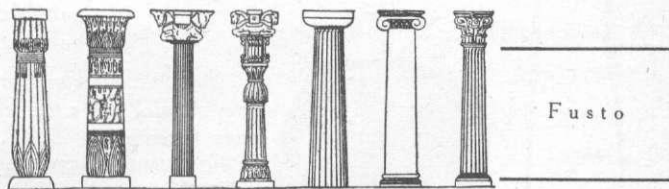
Fusto.—*El l.* fustis (*fosto*).

- h.*—fuste.
- p.*—fuste.
- i.*—fusto.
- f.*—fût.
- a.*—fust.
- g.*—Säulenschaft.

*Trunko de la kolono, inter la bazo
k. la kapiteo.*

Fusto

Fusto

G

Gablo.—*L.* gabulum, *el* gabula, gabel (*forko*).

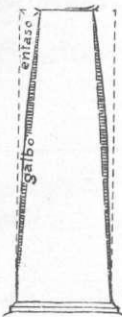

1, Gablo; 2, Gableto

h.—gablete, gablo, piñón.
p.—gablo.
i.—gablette.
f.—gâble.
a.—gable.
g.—Gablet, Giebel.

Akrepinta kronaĵo de muro kaŝanta duflankan tegmenton. Ornamento simila forma. —eto=Ornamento kiu kronas aperturon aŭ pilastron, tre uzata en la gotika stilo.

Galbo.—*El ar.* kalib (*profilo, formigilo*).

h.—galbo, galibo.
p.—galbo.
i.—galb, garbo.
f.—galbe.
a.—galbe.
g.—Galbe.

Kurba konturo de la fusto de iaj kolonoj, aŭ de aliaĵo.

—*i*=Desegni aŭ fari galbon. —*ilo*=Kurbajo por desegni, aŭ por alia celo, la galbon de io.

Galerio.—*El gr.* kalon (*ŝipo*); *l.* galeria (*galerio*).

h.—galeria.
p.—galeria.
i.—galleria.
f.—galerie.
a.—gallery.
g.—Gallerie.
pol.—galerja.

Ampleksa trairejo de domo, teatro, konstruaĵo, mino. Ĉar en la palacoj oni uzis galeriojn por elmontri bildojn, oni uzas ĉi tiun vorton foje kiel sinoniman de Muzeo.

Galvanizi.—*El Galvano, propra nomo de itala fizikisto (1786 j.)*.

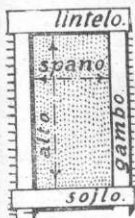
h.—galvanizar.
p.—galvanizar.
i.—galvanizzare.
f.—galvaniser.
a.—galvanizing.
g.—galvaniziren.

Surkovri objekton per maldika tavolo de metalo helpe de elektroliza kontinua kurento.

GALVANOPLASTIKO=Galvanizado=*Arto k. procedo apliki galvanan kurenton por kovri ion per maldika tavolo de metalo.*

GALVANOGRAFIO=*Arto reprodukti tuĉdesegnojn per galvana kurento; elpenso de Kobello. Galvanokromio; galvanotekniko.*

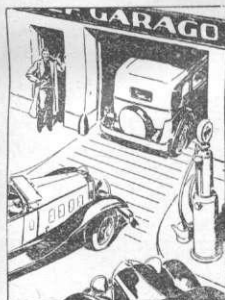
Gambo.—*L.* gamba (*kruro*).

- h.*—jamba.
p.—jamba.
i.—gamba.
f.—jambage.
a.—jamb.
g.—Gambe, Gewände.

Ĉiu flanka subtenilo de aperturo.

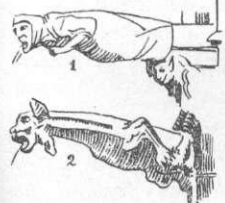
Garagō.—*El f.* gar (*stacidomo*).

- h.*—garage.
p.—garage.
i.—garage.
f.—garage.
a.—garage, coach-house.
g.—Garage, Automobilschuppen.

Aŭtomobila remizo.

Gargo(j)lo.—*L.* gargula (*gorĝo*).

- h.*—gárgola.
p.—gárgula.
i.—gurgoyle, gronda.
f.—gargouille.
a.—gargoil, gargoyle.
g.—Wasserspeier, Dachrinnenschnauze.

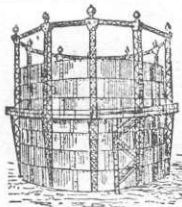
Elstaranta tegmenta kanalet.

Garnituro.—*El g.* warnon (*aldono*).

- h.*—guarnición.
p.—guarnecimiento.
i.—guarnizione.
f.—garniture.
a.—garnishment, furniture.
g.—Garnitur, Satz, Besteck.
pol.—garnitur.

Akcesoraĵo por ornami; ornama garniĵo. —i = Almeti garnituron; orname garni.

Gasometro.—*El gr.* kaos + metron (*ĥaoso, nebulo + mezuro*); *gaso*, estas vorto elpensita de Helmonte en 1644.

- h.*—gasómetro.
p.—gazómetro.
i.—gasometro.
f.—gazomètre.
a.—gasometer.
g.—Gasometer.

Granda rezervujo por gaso, eliganta ĝin sub konstanta regula premo. Gas-komputilo; gasejo, gasisto; lungaso.

Gemo.—*L.* gemma (*gemo*).

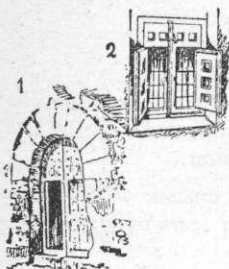

- h.*—gema.
p.—gema.
i.—gemme.
f.—gemme.
a.—gem.
g.—Gemme.
pol.—gemma.

Greka gemo (kameo), kun Ptolomeo k. Arsino.

Juvelŝtono. (Intajlo, kameo).

Ĝiĉeto. — *El a. g. vik, vincel, winkil (kaŝaĵo, angulo).*

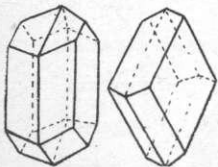
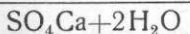

1. Pordogiĉeto.
2. Fenestrogĉeto.

Pordeto aŭ fenestreto formanta parton de alia pli granda aperturo.

—ejo, —halo; banko—.

Gipso. — *Gr. gipsos; l. gipsum (gipso).*

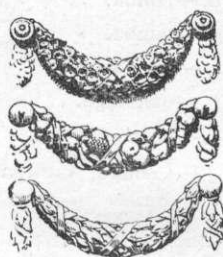

Kristaloj de gipso.

Sulfato de kalko uzata ĉiel ŝmirajo en la konstruado. Tera—, kristala—, alabastra—, mortero de—. Gipsi= Ŝmiri per gipso; aldoni gipson al solvaĵo.

h.—taquilla, postigo.
p.—guiché, postigo.
i.—sportelle.
f.—guichet.
a.—wicket.
g.—Fensterchen, Schalter.

Girlando.—*El a. g. wiara (diamo, krono); l. guirlanda.*

h.—guirnalda.
p.—grinalda.
i.—ghirlanda.
f.—guirlande.
a.—garland.
g.—Girlande.
pol.—girlanda.

Florĉeno. Kunplektaĵo de floroj kaj folioj en formo de ŝnuro por ĉirkaŭi kapon, foston. Ornamaĵo ĝin imitanta. —i=Ornami ion per girlando.

Glaco.—*El l. glacies (glacio).*

h.—luna, cristal, (glasear).
p.—vidrio.
i.—cristallo.
f.—glace.
a.—flint-glass, polished, plate-glass.
g.—Spiegelglas.

Vitro senkolora, farita per fando de silica sablo kun potaso k. minio.

Glazuro.—*El l. glacies (glacio).*

h.—barniz de alfarero (glasear).
p.—vidrado de louça.
i.—vernice a smalto.
f.—glaçage, vernis de poterie.
a.—glaze.
g.—Glasur.
pol.—glazura.

Rapide malmoliĝanta fandaĵo per kiu oni kovras diversajn objekton por fari ilin pli fortikaj, pli belaj, pli glataj, pli brilaj. —i=Kovri per glazuro.

Gliptiko.—*Gr.* gliptiké (*gravuro*),
glifein (*ĉizi*).

- h.*—glíptica.
- p.*—glyptica.
- i.*—gliptica.
- f.*—glyptique.
- a.*—glyptic.
- g.*—Glyptik.

Gliptik-ajo.

*Arto gravuri, pristudi, klasifiki
gemojn.*

GLIPTOLOGIO = *Traktato pri gliptiko.
Gliptografio; Fotogliptiko.*

Gliptoteko.—*El gr.* gliptos +
heke (*gravuraĵo + ŝranko*).

- h.*—gliptoteca.
- p.*—glyptotheca.
- i.*—glittoteca.
- f.*—glyptothèque.
- a.*—glyptothek.
- g.*—Glyptothek.

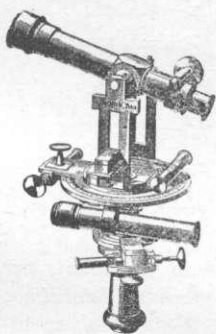
*Muzeo de gemoj, juveloj, meda-
cionoj.*

Gobeleno.—*El Gobelin, propra
omo de artemaj tapiŝoteksistoj.*

- h.*—gobelino.
- p.*—gobelin.
- i.*—gobelin.
- f.*—gobelin.
- a.*—gobelin tapestry.
- g.*—Gobelintapete.

*Ĉiu fama arta tapiŝo teksita en la
pariza fabriko, kiu fondis Johano Go-
belin, 15^a jc.*

Goniometro.—*El gr.* gonia +
metron (*angulo + mezuro*).

- h.*—goniómetro.
- p.*—goniometro.
- i.*—goniometro.
- f.*—goniomètre.
- a.*—goniometer.
- g.*—Goniometre,
Winkelspiegel.

*Topografia aparato por mezuri an-
gulojn; angulmezurilo.*

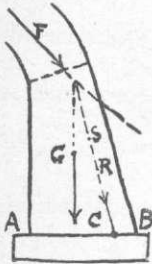
Gotika (arto).—*El a. g.* guthans ;
l. gothicus.

- h.*—gótico.
- p.*—gótico.
- i.*—gotico.
- f.*—gothique.
- a.*—gothic.
- g.*—gotisch.
- pol.*—gotycki.

*Arto disvolviĝinta dum 12-16 jc. en
Eŭropo. La arkitekturo estis elvolba,
karakterizata de akrepintaj arkaĵoj.*

Grafiko.—El gr. grafikos (bildita, skribita); l. graphicus.

- h.—gráfico.
- p.—gráfico.
- i.—grafica.
- f.—graphique.
- a.—graphical.
- g.—Graphik.

Reproduktado de io per linioj, per figuroj; esprimado de ideo, statistiko, kalkulo, per linioj. Kalkulo—, metodo—, reprezento—.

Granito.—El l. granum (grajno).

- h.—granito.
- p.—granito.
- i.—granito.
- f.—granit.
- a.—granite.
- g.—Granit, Granitito.
- pol.—granit.

Griza, malmola konstruŝtono konsistanta el feldespato, kvarzo k. glimo.

Gravuri.—El gr. graphein (gravuri, skribi).

Gravuro de A. Dürero.

- h.—grabar.
- h.—gravar.
- i.—incidere.
- f.—graver.
- a.—engrave, etching.
- g.—gravieren.
- pol.—grawerowac.

Ĉizi figurojn sur malmola materio por presreprodukti ilin.

Gravurarto = —ado = Arto gravuri. —ilo; —isto. Foto = Helio—; kupro—, zinko—.

Greka (arto).—El propra romana nomo de la greka lando; l. graecus.

La Partenono.

- h.—griego.
- p.—grega.
- i.—greca.
- f.—grec, grecque.
- a.—grecian.
- g.—griechisch.

Tipa arto de la grekoj, speciale tiun de la 10-2 jc. a. K. La arkitekturo estis lintela; la skulptarto produktis belegajn marmorajn statuojn.

Griselo.—El l. griseus.

- h.—grisel, grisalla.
- p.—grisalla.
- i.—grisaille.
- f.—grisaille.
- a.—grisaille.
- g.—Grisaille.

Verdeblanka antikva vitrelo pentrita nur per koloriloj grizebrunaj. Bildo monokroma.

Grifo.—*Gr.* griphos; *l.* gryphus.

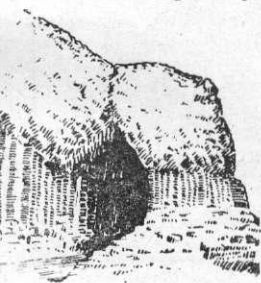
- h.*—grifo.
p.—grypho.
i.—grifo.
f.—griffon.
a.—griffin.
g.—Greif.

Fabela besto, duonaglo, duonleono, ofte reprezentata de la plastikaj artoj. Hipogrifo = Grifo havanta ĉevalajn kruojn.

1. Grifo. 2. Hipogrifo.

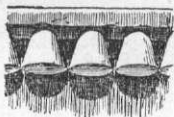
Groto.—*El gr.* kriptaj; *l.* crupta.

- h.*—gruta.
p.—gruta.
i.—grotta.
f.—grotte.
a.—grotto, grot.
g.—Grotte.
pol.—grota.

Groto de Fingalo.

Guto.—*El l.* gutta (*guto*).

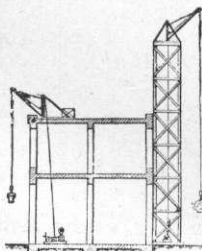

- h.*—gota.
p.—gota.
i.—gotta.
f.—goutte.
a.—gout.
g.—Gutto.

Ĉiu konotrunketo aŭ prismeto metila sub la ĥornico aŭ sub la triglifoj de iaj konstruaĵoj.

Kaverno en monto; artefarita kaverno.

Gruo.—*El l.* grus (*grŭo*).

- h.*—grúa.
p.—grúa, quin-daste.
i.—gru.
f.—grue.
a.—crane.
g.—Krahn.

Aparato kun longa, turnebla masto je kies alta ekstremo pendas pulioj k. ĉenoj, por levi grandajn pezojn.

Fiksa—, rulanta—, flosanta—.

Guaŝo.—*El l.* aqua (*aĥvo*).

- h.*—guaza.
p.—aguada.
i.—guazzo.
f.—gouache.
a.—gouache, water colours.
g.—Gouache malerei.

Varianto de la aĥvarelo pentro: oni solvas la kolorilojn per aĥvo, gumo k. mielo; oni uzas la blankan kolorilon, k. oni pentras ne nur sur papero, sed sur pergameno, silko, eburo.

G

Gardeno.—El a. g. gards (*domo*), garda (*horto*); saksa geard (*ĝardeno*).

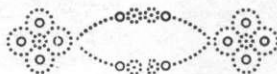
- h.—jardín.
- p.—jardim.
- i.—giardino.
- f.—jardin.
- a.—garden.
- g.—Garten.

Loko, ordinare ĉirkaŭbarita, kie oni kulturas kreskaĵon por plezuro aŭ profito. —isto=*Homo zorganta ĝardenon*
 Vintra—=*Gardeno vitrumita*. Infan—
 =*Gardena lernejo por infanetoj*. —ur-

bo=*Urbo, domaro, kies domoj staras inter ĝardenoj*. Botanika—, zoologia—, pendanta—, anglestila—, itala—.

Japano ĝardeno.

H

Haki.—*El a. g. haccan (hakilo).*

h.—hachear.

p.—cortar a machado.

i.—tagliare con ascia.

f.—hacher.

a.—hatchet, axe, to hew.

g.—hacken, hauen.

sv.—hacka.

1, Hakilo sileksa; 2, —moderna; 3, —bretona; 4, —romana.

Tranĉi per batoj de akra, peza ilo.
—ilo = Prenilo kun akra tranĉanta lamento en la sama ebena.

Halo.—*El gr. halos (kronaĵo);*

halos.

h.—hall.

p.—hall.

i.—hall.

f.—hall.

a.—hall.

g.—Halle.

pol.—hala.

Ampleksa, luma, alte tegmentita okalo, diversele konstruita.

Hamako.—*El kariĉa lingvo hamak (arbo, kies kortiko fadeniĝas).*

h.—hamaca.

p.—maca.

i.—amaca.

f.—hamac.

a.—hamock.

g.—Hamak, Hängematte.

pol.—hamac.

Snura reto aŭ tolaĵo pendigebla de siaj du ekstretoj por formi kuŝejon.

Hangaro.—*El l. angarium.*

h.—hangar.

p.—hangar.

i.—angar.

f.—hangar.

a.—hangar.

g.—Hangar.

Flugstacio. Halo por la aviadiloj en la aerodromoj.

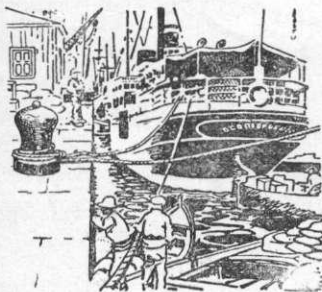
Haremo.—*Ar.* harem.

- h.*—harén.
- p.*—harêm.
- i.*—arem.
- f.*—harem.
- a.*—haram.
- g.*—Harem.

Parto de la mahometana loĝejo por la virinoj.

Haveno.—*El saĝsa haefene (haveno).*

- h.*—puerto, abra.
- p.*—porto, abra.
- i.*—porto.
- f.*—havre, port.
- a.*—haven, port.
- g.*—Hafen.

Natura aŭ artefarita apartigaĵo de riverego aŭ maro, kie la ŝipoj povas sendanĝere resti, esti ŝarĝataj, k. c.

Heksastilo.—*Gr.* heksastilos, *el* heks + stilos (*ses kolono*); *l.* hexastylos.

- h.*—hexastilo.
- p.*—hexastylo.
- i.*—exastilo.
- f.*—héxastyle.
- a.*—hexastyl.
- g.*—Hexastylon.

Konstruaĵo, kies fasado havas ses-

kolonan vicon. Ekz.: La templo de Teseo, Ateno.

Hemiciklo.—*El gr.* hemi + ciklos (*duon + ciklo*); *l.* hemicyclus.

- h.*—hemiciclo.
- p.*—hemicyclo.
- i.*—emiciclo.
- f.*—hémicycle.
- a.*—hemicycle.
- g.*—Hemicyclo, Halbkreis.

Duoncirkloforma parto de konstruaĵo.

Heraldiko.—*El a. g.* heriwalto (*armilreĝo, heroldo*).

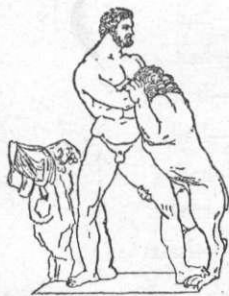

Heraldika ŝildo.

Blazonarto.

- h.*—heráldica.
- p.*—héraldica.
- i.*—araldico.
- f.*—héraldique.
- a.*—heraldry.
- g.*—Heraldik.

Herkuleso.—*Gr.* Herakles, *el* Hera, *propra greka dia nomo*; *l.* Hercules.

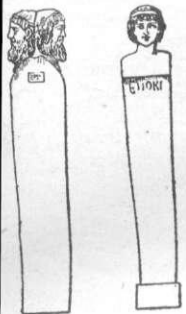

- h.*—Hércules.
- p.*—Hercules.
- i.*—Erocle.
- f.*—Hercule.
- a.*—Hercules.
- g.*—Hercules.

Greka dia heroo, filo de Zeŝso k.

Alkmena, glorigita pro famaj aventuroj, reprezentita ikonografie per for-ega viro kun manbatilo.

Hermeso.—*El gr. Hermes, propra nomo de dio, filo de Zeŭso.*

h.—Hermes.

p.—Hermes.

i.—Erma.

f.—Hermès.

a.—Hermes.

g.—Hermes.

Simpla k. duobla Hermeso.

Simpla piedestalo, ofte stipiteforma, kronita per busto de Merkurto, alnomita Hermeso, aŭ alia diaĵo: tre uzata ĉe la grekoj.

Hidraŭliko.—*El gr. hidraulikos (akvaĵo); l. hydraulica.*

h.—hidráulica.

p.—hydraulica.

i.—idraulica.

f.—hydraulique.

a.—hydraulics.

g.—Hydraulik.

Scienco pritraktanta la leĝoj de la fluidoj. Hidrostatiko = Pri la fluidoj senmovaj. Hidrodinamiko = Pri la fluantaj fluidoj. Hidrotekniko = Arto pri kondukado, barado k. levado de likvidoj.

Hinda (arto).—*El persa sindhu (rivero); gr. indos.*

Hinda pagodo.

h.—india.

p.—indiana.

i.—indiana.

f.—indian.

a.—indian.

g.—indische.

Tipa arto disvolviĝinta en sudazia duoninsulo. De la 3 jc. a. K. komencis uzi la ŝtonojn k. starigis tre skulptornamitajn konstruaĵojn.

Hipetra.—*El gr. hipajthros (liberaera); l. hypethra.*

h.—hipetra.

p.—hypetra.

i.—ipetro.

f.—hypèthres.

a.—hypæthros, hypæthral.

g.—hypæthral.

Greka templo, kies centra navo ne havis tegmenton.

Hipodromo.—*El gr. hippos + dromos (ĉeval kuro); l. hippodromos.*

h.—hipódromo.

p.—hippodromo.

i.—ippodromo.

f.—hippodrome.

a.—hippodrome.

g.—Hippodrom, Rennbahn.

pol.—hippodrom.

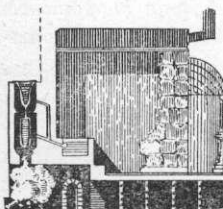
Adekvaata ejo por ĉevalaj vetkuroj k. rajdekzerco.

Hipogeo. — *El gr.* hipo + gaios (*sub tero*); *l.* hypogæus.

- h.*—hipogeo.
- p.*—hypogæu.
- i.*—ipogeo.
- f.*—hypogée.
- a.*—hypogeum.
- g.*—Hypogeum, Grabhöhle.

Antikva subtera konstruaĵo, uzta religiacele aŭ kiel tombo.

Hipokaŭsto.—*Gr.* hipokaŭston, *el* hipo + kaustikos (*sub bruligi*); *l.* hypocaustum.

- h.*—hipocausto.
- p.*—hypocausto.
- i.*—ipocausto.
- f.*—hypocauste.
- a.*—hypocaust.
- g.*—Hypocaustum.

Parto de la romanaj termoj, kie varmigiis la banakvo. Ejo hejlita per subpavimaj varmokondukiloj.

Horuso. — *El egipta* Hor; *gr.* Horos (*Harpokrato*); *l.* Horus.

- h.*—Horus.
- p.*—Horus.
- i.*—Orus.
- f.*—Horus.
- a.*—Horus.
- g.*—Horus.

Egipta dio, fratfilo de Osiro, repre-

zentita ikonografie kiel aglokapa junulo kronita per la sundisko.

Hospico.—*L.* hospitium, *el* hospes (*gasto*).

- h.*—hospicio.
- p.*—hospicio.
- i.*—ospicio.
- f.*—hospice.
- a.*—hospice, hospitium.
- g.*—Hospiz.

Konstruaĵo por senpage gastigi pilgrimantojn, malriĉulojn, orfojn

Hospitalo. — *L.* hospitalis, *el* hospes (*gasto*).

- h.*—hospital.
- p.*—hospital.
- i.*—ospital, ospedale.
- f.*—hôpital.
- a.*—hospital.
- g.*—Hospital, Spital.
- pol.*—szpital.

Malsanulejo. Konstruaĵo por malsanuloj.

Hotelo.—*El l.* hospes (*gasto*).

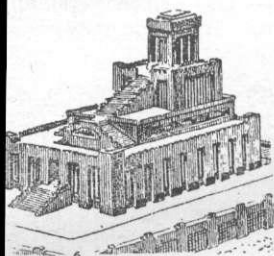

- h.*—hotel.
- p.*—hotél.
- i.*—osteria, albergo.
- f.*—hôtel.
- a.*—hotel.
- g.*—Hotel, Gasthaus, Gasthof.
- pol.*—hotel.

Meblita domo por loĝi turistojn, vojaĝantoj, k. c.

Haldea (arto).—El gr. haldaios; chaldaei.

- h.—caldeo.
- p.—chal-dea.
- i.—caldea.
- f.—chal-déen.
- a.—chal-daic.
- g.—chal-däisch.

Templo haldea.

Arto disvolviĝinta en azia lando de la 30-6 jc. a. K. La arkitekturo estis volba k. ĉefaj verkoj estis grandegaj palacoj k. temploj similantaj ŝtuparigitaj turoj.

Himero.—El fenica šamira (fajro); gr. ksimaïra; l. chimaera.

- h.—quimera.
- p.—chiméra.
- i.—chimera.
- f.—chimère.
- a.—chimera.
- g.—Chimära.
- pol.—chimera.

La himero de Amiens.

Monstro de la greka mitologio kun

leona kapo, kapra ventro k. draga vosto. Bildo reprezentanta tian aŭ similan monstron.

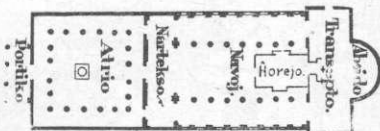
Horo.—El gr. ĥoros (danco, ĉirklaĵo); l. chorus.

- h.—coro.
- p.—coro.
- i.—coro.
- f.—choeur.
- a.—chorus, choir.
- g.—Chor.
- pol.—chor.

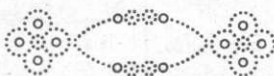

Hor-aja monumento de Lisikrato; Ateno.

Aro de ĥunkantantoj. —ejo = Speciala loko por ĥunkanti; artaj k. tipaj estas tiuj de la katedraloj, kie la pastro ĥunkantas dum specialaj ceremonioj.

Ĥorejo en kristana baziliko.

Ibera (arto).—El l. iberus.

h.—ibérico, ibero.
p.—ibero, iberico.
i.—iberica.
f.—ibérique.
a.—iberian.
g.—iberisch.

Arto disvolviginta en la iberia duo-insulo de la antaŭhistoria pratempo ĝis la invado de la romanoj (2^a jc. a. K.). Plej interesaj verkoj estas skulptaĵoj eltrovitaj en la monto de la Sanktuloj (Albaceto; Hisp.).

Idolo.—Gr. eidolon; l. idolum.

h.—ídolo.
p.—ídolo.
i.—ídolo.
f.—ídole.
a.—idol.
g.—Idol, Götze, Abgott.

Bildo de diaĵo honorata per kulto.
—latrío; —gio.

Ikono. — Gr. eikono (bildo); l. icono.

h.—ikono.
p.—ikono.
i.—ikono.
f.—icone.
a.—ikono.
g.—lkono.

Astartea k. Dumuso.

Sanktigita bildo.

Ikonografio.—El gr. eikon + graphos (bildo priskribo); l. iconografio.

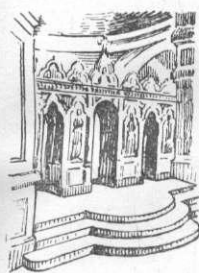
h.—iconografía.
p.—iconographia.
i.—iconografía.
f.—iconographie.
a.—iconographie.
g.—Ikonographie.

1.-Izis' diino k. Horuso (Egipt.); 2.-Maria' virgulino k. Jezuo; 3.-Devaka k. Kristno (Hind.).

Priskribo de bildoj, ilia stilo k. simboleco. Ikonologio = Traktato pri ikonoj.

Ikonostaso. — *El gr. eikon + staris (bildo staro); l. iconostasium.*

- h.—iconostasis.
- p.—iconostasio.
- i.—iconostasi.
- f.—iconostase.
- a.—iconostasis.
- g.—Ikonostase.

Antaŭpresbiterieja barilo, ornamita per ikonoj, ĉe la kristanaj temploj je orienta rito.

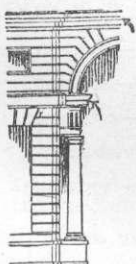
Imoskapo. — *L. imus + scapus (malsupro + trunko).*

- h.—imoskapo.
- p.—imoskapo.
- i.—imoskapo.
- f.—imoscapus.
- g.—Imoskapus.
- a.—imoscapus.

Malsupra parto de la kolona fusto.

Impoŝto.—*El l. imposita (supermetita).*

- h.—imposta.
- p.—impósta.
- i.—imposta.
- f.—imposte.
- a.—imposte.
- g.—Impöst.

Modluro, kiu montras en fasado plankon aŭ volbokomencon.

Intajlo.—*L. intalio, el en + talliare (tajli).*

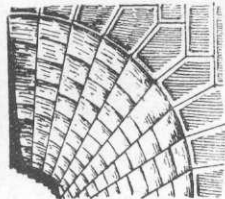

Edziga sceno, Greka intajlo.

- h.—entalle.
- p.—entalhe.
- i.—intaglio, geme incise.
- f.—intaille.
- a.—intaglio.
- g.—Intaglio.

Konkave gravurita gemo, uzata kiel sigelilo aŭ kiel ornamo.

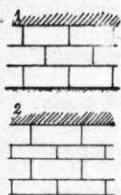
Intradoso.—*El l. intra + dorsum (interna dorso).*

- h.—intrados.
- p.—intradorso.
- i.—intradosso.
- f.—intrados.
- a.—intrados.
- g.—Intrados.

Interna volbosurfaco.

Isodomo.—Gr. isodomon ; l. isodomon.

- h.—isodomo.
- p.—isodomo.
- i.—isodomo.
- f.—isodomon.
- a.—isodomun.
- g.—Isodomun.

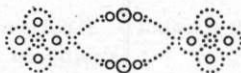
Plej regula pecordigo de blokoŝtona muro: paralelepipedaj egaldimensiaj blokoj laŭ tavoloj egaldikaj. (1.

Pseŭdo—= Blokoŝtona muro, kies tavoloj montriĝas alterne egaldikaj. (2.

Isometri.—El gr. isos + metron (egal mezuro).

- h.—isometría.
- p.—isometria.
- i.—isometria.
- f.—isometrie.
- a.—isometrie.
- g.—Isometria.

Arto reprezenti perspektive figurojn laŭ tri sameskalaj aksoj.

J

Japano (arto).—

- h.—japonés.
- p.—japones.
- i.—giapponese.
- f.—japonais.
- a.—japanese.
- g.—japanisch.

Japano pagodo.

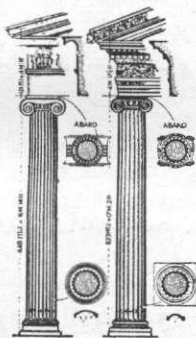
Arto de la japanoj; tre lertaj dekor-
stoj. La arkitekturo estas elĉarpenta,
rom la megalitaj, prahistoriaj kons-
truaĵoj ĝ. la modernaj fortikigitaj pa-
acoj.

Jaspo.—Gr. iaspis; l. iaspis.

- h.—jaspe.
- p.—jáspe.
- i.—iaspide.
- f.—jaspe.
- a.—jasper.
- g.—Jaspis.

Polurebla ŝtono kun diverskoloraj
trioj, uzata por konstruo ĝ. juvelarto.

Jonika (arto).—Gr. ionikos, el Ionio, propra nomo de greka lando; l. ionicus.

- h.—jónico.
- p.—jónico.
- i.—ionico.
- f.—ionique.
- a.—ionic.
- g.—jonisch.

Greka k. romana jonika
ordo.

Arkitektura ordo elpensita de la
grekaj artistoj; la kapitelo havas tipajn
volutojn.

Junona.—L. Juno, Junonis, pro- pra latina nomo de diino.

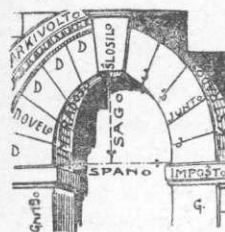

- h.—Juno.
- p.—Juno.
- i.—Juno.
- f.—Junon.
- a.—Juno.
- g.—Juno.

Roma diino—simila al la greka

Hera—diino, fratedzino de *Jupitro*, reprezentita ikonografie per majesta virino kun reĝa diadem.

Junto.—El sansk. juktis (kunaĵo); l. junctus.

- h.—junta.
- p.—junta.
- i.—giunto.
- f.—joint.
- a.—joint.
- a.—joint.
- g.—Fuge, Hohle (Junktur).

Juntoj en pecigita arkaĵo.

Interspaco inter kunigitaj ŝtonaj, lignaj, metalaj pecoj. —umi = *Alglui*, plifortigi, rimarkigi juntojn. Lutita—, dilata—, kompensa—, vertikala—, artikigita—.

Jupitro.—L. Jupiter, Djupiter,

Djovis, Jove; heb. Jehova, Dishova.

- h.—Júpiter.
- p.—Jupiter.
- i.—Jupiter.
- f.—Jupiter.
- a.—Jupiter.
- g.—Jupiter.

Roma ĉefdio, ĝiu regis la mondon; la artistoj lin reprezentis per glora, majesta homo sur nuboj, kun fulmoj en la mano k. aglo ĉe la piedoj.

Juvelo.—El l. jocus, jocalis (ludo, ludeto).

- h.—joya, joyel.
- p.—joia.
- i.—gioia, gioiello.
- f.—joyau, bijou.

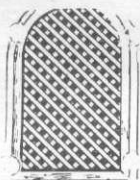

- a.—jewel.
- g.—Juwel.

Altvalora ornamilo (orelringo, fingringo, kolringo, k. c.).

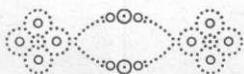
J

Jaluzio.—*El l. celar (kaŝi).*

h.—celosía.
p.—gelosia.
i.—jelosia.
f.—jalousie.
a.—jalousie.
g.—Jalousie.

*Ajura objekto. Jaluzioj oni uzas ofte
kiel tralumebla, k. travidebla kovrilo
ĉe edifcaj aperturoj.*

K

Kabano.—*El kelta kaban (kavo, kabano); l. capanna.*

- h.—cabaña.
 p.—cabana.
 i.—capanna.
 f.—cabane, chaudiere, hutte.
 a.—cabin, hut.

Valencia kabano
 (Hisp.).

g.—Kate, Hütte
 (Kabine).

Simpla dometo, konstruita el krudaj k. ne ĉiam solidaj materialoj. —eto; branĉo—.

Kabaredo.—*El gr. kape (manĝejo), kapto (manĝi); kaparis, kapareto, cabaret.*

- h.—cabaret.
 p.—cabaret.
 i.—cabaret.
 f.—cabaret.
 a.—cabaret.
 g.—Kabarett.
 r.—kabare.

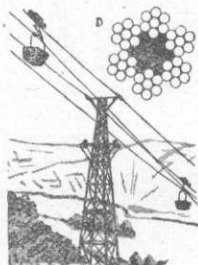
Publika saloneto por amuzaĵoj, gajaj prezentadoj, danco k. trinkado. Koncertokafejo.

Kabino.—*El kelta kaban (kabano).*

- h.—cabina, gabinete.
 p.—cabina, gabinete.
 i.—cabina.
 f.—cabin, cabinet.
 a.—cabin, cabinet.
 g.—Kabine, Kabinett.
 r.—kabina.

Ĉambro por ia speciala celo. Kabineto = Ĉambro destinita al spirita laboro.

Kablo.—*El l. capulum (ŝnuro).*

D.—Detalo.
 Aerakablo.

- h.—cable.
 p.—cabre, cavo.
 i.—cavo, fune.
 f.—câble.
 a.—cable.
 g.—Kabel.
 sv.—kabel.
 pol.—kabel.
 r.—kabelo.

Ŝnurego el metalaj aŭ vegetaĵaj fadenoj, foje kovrita per izolilo aŭ ia protektilo. elektra—, aer—, mar—; —ingo.

Kadastro.—*L.* catastum (*kadas-*
tro).

- h.*—catastro.
- p.*—cadástro.
- i.*—catasto.
- f.*—cadastre.
- a.*—cadastre.
- g.*—Kataster.
- r.*—kadastr.

Statistika listo de grundoj (kampara—)
k. edificioj (urba—), kun ilia detala
priskribo k. rento.

Kadro.—*L.* quadrum (*kvadrato*).

- h.*—cuadro, marco,
bastidor.
- p.*—caixilho, quadro.
- i.*—quadro, riquadro.
- f.*—cadre, châsis.
- a.*—case, frame.
- g.*—Cadre, Kader,
Rahmen.

Borderaĵo, rigida ĉarpenaĵo, por
enĵiksi ĉirkaŭi bildon, pentraĵon, spe-
ulon, pordon, fenestron. —ingo = Die-
ro en la intradoso de aperturo por en-
ĵiksi la kadron de la pordoj aŭ fenes-
toj. —i = Enkadrigi. Brodo—, filmo—,
liŝo—, bildo—, fenestro—.

Kaduceo.—*El gr.* kerikeion (*he-*
roldaĵo); *l.* caduceum.

- h.*—caduceo.
- p.*—caducêu.
- i.*—caduceo.
- f.*—caducée.
- a.*—caduceus.
- g.*—Schlangenstab.

Flugilhava vergo, ĉirkaŭ kiu sin
volvas du serpentoj, atributo de Mer-
kuro; estis ĉe la romanoj simbolo de la
paco, nun simbolo de la komerco.

Kaĝo.—*El l.* capsa (*kesto*).

- h.*—jaula.
- p.*—gaiola.
- i.*—gabbia.
- f.*—cage.
- a.*—cage.
- g.*—Käfig.

Ŝkatolo, kesto el lignaj aŭ feraj
stangoj aŭ dratoj, por enfermi birdojn,
sovaĝajn bestojn, k. c.

Kahelo.—

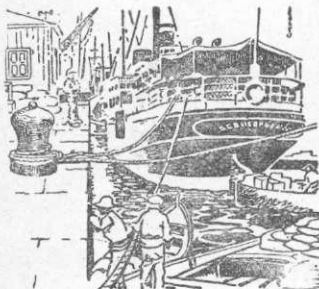

- h.*—loseta, bal-
- dosa.*
- p.*—ladrilho.
- i.*—mattonella.
- f.*—carreau.
- a.*—flagstone,
earthen tile.
- g.*—Kachel,
Fliese.
- pol.*—kafla.

5—Kahelo.

Plato el iu ajn materio, krom ligno, uzata por pavimi aŭ tegi internon de domo. —i=Tegi muran surfacon per kaheloj.

Kajo.—*El kŭmra kale (limo, bordo).*

h.—nue-
lle, cala,
cai.
p.—cáes.
i.—cala,
banchina.
f.—quai.
a.—quai.
g.—Quai,
Kai,
Ufer.

Terbenkego firmigita per muro, laŭlonge de rivero aŭ ĉe la marbordo, uzata kiel elŝipigejo, aŭ ĉe stacidomo por en- elvagonigi varojn.

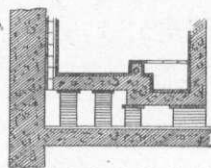
Kajuto.—*Holande kajuit (kabino), el ka + hutte (fi + loĝejo).*

Sipa kabino.

h.—cabina, cama-
rote.
p.—camarote.
i.—cabina.
f.—cahute.
a.—cabin.
g.—Kajüte.
pol.—kajuta.
r.—kajuta.

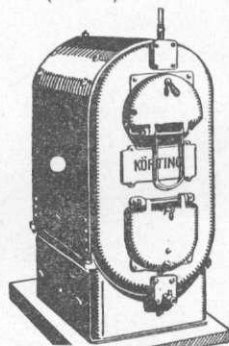
Kaldario.—*L. caldarium, el cal-
dus (varma).*

Sekcio de la kaldario de la Vilao Diomeda en Pompejo (Ital.).

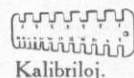
Ejo, en la romanaj Termoj, por varma bano.

Kaldrono.—*L. caldania, el cal-
dus (varma).*

*Granda metal-
vazo por kŭiri,
boligi, funkciigi vapormaŝinon, aŭ por
centra hejtado, k. c. —isto; —ejo.*

Kalibri.—*El ar. kalib (kerno,
modlilo).*

Kalibriloj.

h.—calibrar.
p.—calibrar.
i.—calibrare.
f.—calibrer.
a.—calibrate (to).
g.—kalibreren, lehren.
pol.—kaliber.
r.—kalibr.

Mezuri la diametron de cilindra aŭ

sfera korpo, aŭ la internan diametron de tubo —o=Diametro de cilindra aŭ sfera korpo. —igi=Fari ke iu korpo havu ian precizan kalibron.

Kaliko.—Gr. kiliks (pokalo), el kaluks (florokaliko); l. calix.

Kalilo germana.

- h.—cáliz.
p.—calice, calix.
i.—calice.
f.—calice,
a.—chalice.
g.—Kelch.
pol.—kielich.

Greka pokalo, foje kun ansoj malgrandaj. La kristanoj faris ilin, el arĝento aŭ oro, sen ansoj, por konsakri la vinon dum la meso.

Kalko.—L. calx (kalko).

h.—cal.

p.—cal.°

i.—calce.

f.—chaux.

a.—lime.

g.—Kalk.

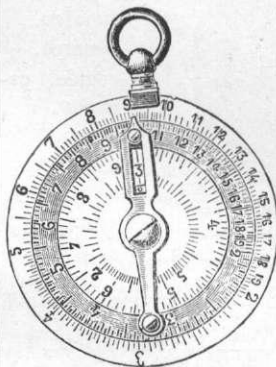

Forno por kalko.

Kalcioksido; blanka substanco uzata en konstruado por fari morteron aŭ kiel ŝmiraĵo. —umi=Surkovri muron per kalkoŝmiraĵo por ĝin blankigi.

Hidratigita—, estingita—, viva—, grasa—, silikoza—, metala—. —forno, —roko, —spato, —ŝtono.

Kalkulo.—El l. calculus (ŝtoneto).

Kalkul-ilo.

h.—cálculo.

p.—calculo.

i.—calcolo.

f.—calcule.

a.—calculate

a.—calcula-
te.

g.—kalkulie-
ren, rechnen.

Operacio per nombroj. —i=Operacii per nombroj.

Kalvario.—El Kalvario, propra nomo de Jeruzalema monto; l. calvaria.

h.—calvario.

p.—calvario.

i.—calvario.

f.—calvarie.

a.—calvary.

g.—Kalvarien.

Serio da pentraĵoj aŭ skulptaĵoj reprezentante la vojon kiun Jezuo sekvis de la tribunalo ĝis la montopinto kie estis krucumita.

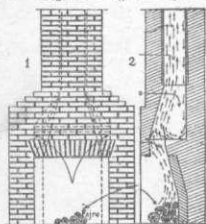
Kameo.—*El ar. kamaa (reliejo);*
l. cammaeus.

Kameo kun bildo de
Ptolomeo k. Arsino.

Gemo reliefe prilaborita.

Kameno.—*Gr. kaminos (forno),*
el kapnos (fumo); l. caminus.

Faco k. sekcio de
kameno.

Masonita aŭ metala fajrujo kun fumo-
kondukilo por hejtado, kuirado, k. c.
—tubo, —mitro, —kapuĉo, —isto.

Kamer.—*Gr. kamara (volbo);*
l. camera.

- h.*—*cámara.*
- p.*—*câmara.*
- i.*—*camera.*
- f.*—*chambre.*
- a.*—*camera, room.*
- g.*—*Kammer, Camera,*
Zimmer.
- pol.*—*kamora.*
- r.*—*kamera.*

Melhela ĉambro; fermita spaco.

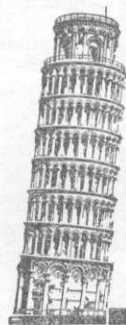
Hela—, malhela—, distribua—, ste-
reoskopa—.

Kampo.—*L. campus (kampo).*

- h.*—*campo.*
- p.*—*câmpo.*
- i.*—*campo.*
- f.*—*champ.*
- a.*—*feld, country.*
- g.*—*Feld (kampieren).*

Ebena areaĵo. Fono de la monera,
medajla aŭ ŝilda bildo. Kamparo = Aro
de sinsekvaj kampoj; ĥiel la malo de
urbo. Kampsankto = Tombarejo, ne-
ĥropolo.

Kampanilo.—*El Campanio, pro-*
pra nomo de itala regiono.

Kampanilo Pisa
«Turo klinita».
(Ital.).

- h.*—*campanil, cam-*
panario.
- p.*—*campanário.*
- i.*—*campanile.*
- f.*—*campanile, clo-*
cher, beffroi.
- a.*—*campanile, bel-*
fry, bell tower.

g.—*Campanille,*
Glockenturm.

Turo por sonoriloj.

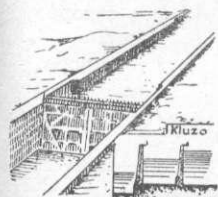
Kano.—*El sansk. kandas (kano);*
l. canna.

- h.*—*caña.*
- p.*—*câna.*
- i.*—*canna.*
- f.*—*canne, roseau.*
- a.*—*cane.*
- g.*—*Rohr (Kanna).*

Trunko ĉava k. nodoza de monokō-
tiledona vegeto, uzata por konstruado,
por mebloj, k. c.

Kanalo. — *L.* canalis, *el* canna (*kano*).

- h.*—canal.
p.—canal.
i.—canale.
f.—canal.
a.—canal, kennel.
g.—Kanal.
pol.—kanal.
sv.—kanal.
r.—kanal.

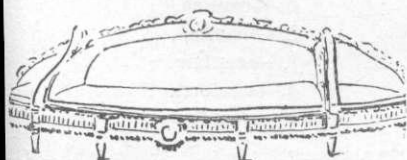
Artefarita deŝluejo. —eto = *Malgranda kanalo aŭ similforma aĵo.*

—igi = —izi = *Fari kanalon.*

Panama—, Suez—, irigacia—, elflua—, alflua—, dren—; —aro, —ado, —eto.

Kanapo. — *El gr.* konopeion (*lito*); *l.* canopeum.

- h.*—canapé.
p.—canapé.
i.—canapé.
f.—canapé.
a.—settee.
g.—Kanapee.
pol.—kanapa.
r.—kanape.

Apogseĝo por pluraj personoj.

Kancelo. — *L.* cancelli (*krado*).

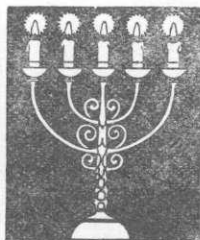
- h.*—cancela.
p.—cancélla.
i.—cancello.
f.—chancel.
a.—chancel, screen.
g.—Kancelle.

Kradita barilo, en kristanaj temploj por izoligi la presbiteriejon, en palacoj por apartigi la privatan loĝejon.

—ejo = *Kancelario = Sekretariejo de altrangulo, de regnestro aŭ de la ŝtato.*

Kandelabro. — *L.* candelabrum, *el* candere (*brili*).

- h.*—kandelabro.
p.—kandeláb-ro.
i.—kandelabro.
f.—kandelabre.
a.—kandelabrum, kandelaber.
g.—Kandelaber.
pol.—kandelabr.
r.—kandelabr.

Plurbranĉa kandelingo.

Kaneforo. — *Gr.* canephore; *l.* canephora.

- h.*—canéfora.
p.—canephora.
i.—canéphore.
f.—canéphore.
a.—canephor.
g.—Kanephore.

Virina statuo portanta surkape kest-on; oni uzi ĝin kiel ornamento, foje, nekorekte, kiel karatido.

Kaneli.—*El hebrea caneh (kano, kavajo); l. canalare.*

h.—acanalár.
p.—acanalár.
i.—scannellare.

f.—canneler.
a.—channel.

Kanel-ajoj. g.—kehlen.

Fari neprofundan, mallarĝan sulĝon sur metalo, ligno, ŝtono. —o=Mal-larĝa; neprofunda sulĝo.

—ado; —aro; —ujo; —ilo.

Kanon.—*Gr. kanon, el kanna (kano, regulilo); l. canon.*

Kanono de Polikleto.

h.—canon.
p.—canon.
i.—cánone.
f.—canon.
a.—canone.
g.—Kanon.
pol.—kanon.
r.—kanon.

Regulo; modelo de proporcioj.

Kanopo.—*El Kanopo, propra nomo de Egipta urbo; l. canopus.*

h.—canope.
p.—canope.
i.—canope.
f.—canope.
a.—canopic.
g.—Kanope.

Antikva vazo kronita per homa aŭ besta kapoformo; ĝi troviĝas en multaj egiptaj tomboj, laŭŝajne por enhavi la intestojn de la mortinto. Egipta dio reprezentita per tiaj vazoj.

Kantaro.—*Gr. kantharos; l. cantharus.*

Kantaro de Bakho.

h.—cántaro.
p.—cantaro.
i.—cantaro.
f.—canthare.
a.—cantharus.
g.—Kantharus, Kanne, Krug.

Tipa greka trinkvazo, duansa, argila aŭ metala, belforma, ofte ornamita. Ĝi estis atributo de Bakho.

Kantino.—*El gr. kantos (angulo).*

h.—cantina.
p.—cantina.
i.—cantina.
f.—cantine.
a.—canteen.
g.—Kantine, Schenke.

Malgranda butiko, kie oni vendas trinkaĵojn k. manĝaĵetojn al soldatoj,

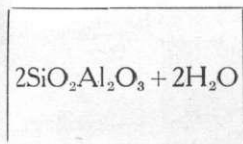
laboristoj, k. c., loĝantaj ĉiuj en sama establenjo.

Kanvaso.—*El l. cannabis (kanabo).*

- h.—cañamazo.
- p.—canhamaço.
- i.—canovaccio.
- f.—canevas.
- a.—canvas.
- g.—Kanevas.
- pol.—kanwa.

Lina aŭ kanaba tolo, larĝmaŝe teksita, sur kiu oni faras brodaĵon aŭ puntton.—aĵo.

Kaolino.—*El ĉina kao-ling (alta monto).*

Hemia formulo de la kaolino.

- h.—caolin.
- p.—caolim, kaolino.
- i.—caolino.
- f.—kaolin.
- a.—kaolin.
- g.—Kaolin.
- r.—kaolin.

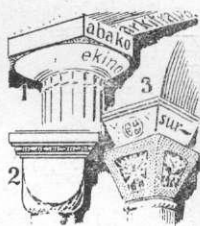
Tre blanka argilo uzata por fabriki porcelanon.

Kapelo.—*L. capella, el cappa (mantelo), ĉar en la unua, franca, oni konservis tiun de Sankta Marteno.*

- h.—capilla.
- p.—capélla.
- i.—cappella.
- f.—chapel.
- a.—chapel.
- g.—Kapelle.
- pol.—papela.
- r.—kapella.

Malgranda religiejo aneksa al pli granda konstruaĵo.

Kapitelo.—*Gr. kepale; l. capitellum, el kaput (kapo).*

- h.—capitel.
- p.—capitel.
- i.—capitello.
- f.—chapiteau.
- a.—capital.
- g.—Kapitell.
- pol.—kapitel.
- r.—kapitel.

Plivastigita supro de kolono, ofte bele skulptita. Kubo—, konoida—, sferoida—, piramdia—, lotusa—, egipta—, dorika—, jonika—, korinta—, komposita—, romanika—, gotika—, araba—, bizanca—...

Kapitolo.—*L. capitolum, propra nomo de roma monto, el caput (kapo).*

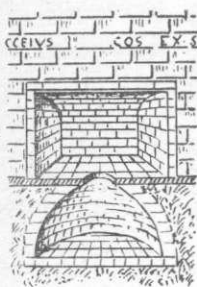

Kapitolo de Vasingtono (USN.).

- h.—capitolio.
- p.—capitolio.
- i.—capitolio, cam pidoglio.
- f.—capitole.
- a.—capitol.
- Kapitol.
- r.—kapitolij.

Antikva citadelo de Romo. Majesta, alte starigita edifiko.

Karcero.—*El hebrea carcer* (ĉe-no); *l. carcer.*

Karcer

o de Anko Marcio Romo (Ital.).

Malluma ĉambro por enteni punitojn aŭ kondamnitajn.

Kariatido. — *El Kario, propra nomo de greka urbo; gr. kariatis; i. caryatis, caryatidis.*

Virina statuo servanta kiel kolono.

- h.*—cárcel.
- p.*—carcere.
- i.*—carcere.
- f.*—carceres, prison.
- a.*—karcer.
- g.*—Karzer.
- pol.*—karcer.
- r.*—karcer.

Karikaturo.—*El i. caricare* (ŝarĝi, rimarkĝi).

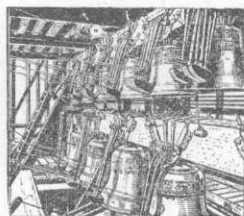

Karikatur

o Goya.

Bildo ridindiganta ion aŭ iun, per komikaj trajtoj, groteska troigo.
—*i* = Fari karikaturon. —isto; —igi.

Karilono.—*L. carillonus, el quadrilio* (4 sonoriloj).

Karilon

o de Anvers (Belg.).

Sonorilaro per kiu oni povas ludi harmoniajn muzikaĵojn. Elektra—.

Karto. — *Gr. kartes; l. charta* (kartu).

- h.*—carta.
- p.*—carta.
- i.*—carta.
- f.*—carte.
- a.*—chart, card.
- g.*—Karte.
- pol.*—karta.

Kartonfolieto diverscele uzata: kiel

- h.*—carillón.
- p.*—carrilhao.
- i.*—carillon.
- f.*—carillon.
- a.*—carillon.
- g.*—Canillon.

rekonilo (vizit—); kiel korespondilo (poŝt—); kiel manĝonomilo (menu—); kiel ludilo (lud—); por elmeti geografiajn desegnon (land—); por montri marvojojn (mar—); k. c.

Kartografio = Arto verki geografiajn kartojn. Kartografo; kartogramo.

Kartuŝo.—El gr. chartes; l. charta (karto).

h.—cartela, cartucho.

p.—cártela.

i.—cartoccio.

f.—cartouche.

a.—cartouche.

g.—Kartusche.

pol.—kartusz.

r.—kartuŝa.

Ĉirkaŭornamita plataĵeto sur kiu estas ŝkribaĵo, devizo, insigno.

Kaso.—El l. capsa (ĥesto).

h.—caja.

p.—caixa.

i.—cassa.

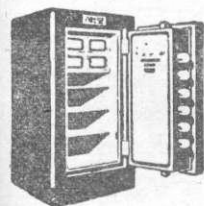
f.—caisse.

a.—cash.

g.—Kasse.

pol.—kasa.

r.—kassa.

Monĥesto. —eto, —ejo, prunto—, enmura—, —isto.

Kasono.—El l. capsa (ĥesto)

h.—cajón.

p.—caixao.

i.—cassone.

f.—caisson.

a.—cáisson.

g.—Caisson, Senkkasten.

Mergokestego uzata por masoni, la bori subaĥve.

Kastelo.—L. castellum, el castellum, castrum (fortikaĵo).

h.—castillo.

p.—castello.

i.—castello.

f.—castel, château.

a.—castle, kastell.

g.—Kastell, Schloss.

r.—zámok.

Fortikigita loĝloko, ofte kun ĉirkaŭfosoj, remparoj k. turoj.

Katafalko.—L. catafalcus, el captare (rigardi).

h.—catafalco.

p.—catafalco.

i.—catafalco.

f.—catafalque.

a.—catafalque.

g.—Katafalk.

pol.—katafalk.

r.—katafalk.

KATAFALKO

Podio kun ŝtupoj, funebra provizora

monumento, pol elmeti la ĉerĥon de mortinto dum religiaj ceremonioj.

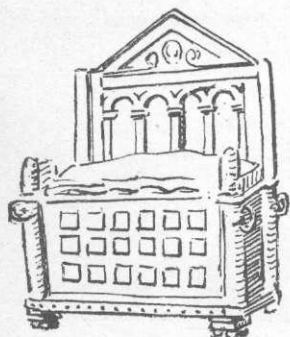
Katakomb. — El gr. kata + kumbo (sub ĥavo); l. catacumba.

Roma katakombo (Ital.).

Subtera galerio uzita ĥiel tombaĉjo.

Katedro. — Gr. katedra, el kata + edra (sure seĝo); l. cathedra.

Seĝo por altrangulo; loĝo enhavanta tian seĝon.

h. -- catacumba.
p. -- catacumba.
i. -- catacombe.
f. -- catacombe.
a. -- katacomb.
g. -- Katakombe.
vol. -- katakomby.
r. -- katakomba.

Katedralo. — El gr. katedra (sure seĝo); l. cathedral.

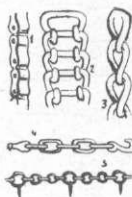
Katedralo de Burgos (Hisp.).

h. — catedral.
p. — catedral.
i. — cattedrale.
f. — cathedrale.
a. — cathedral.
g. — Kathedrale, Dom.
pol. — katedra, tum.
r. — kafedralnyj, sobor.

Kristana ĉeftemplo, episkopa templo ĥun katedro. La unua tiel nomita estis tiun de Taragono (Hisp.) en 516 j.

h. — catedra.
p. — cathedra.
i. — cattedra.
f. — chaire.
a. — cathedra.
g. — Katheder.
vol. — katedra
r. — katedra.

Kateno. — L. catena (ĥateno).

h. — cadena.
p. — cadeia.
i. — catena.
f. — chaîne.
a. — chain.
g. — Katten, Fesse.
r. — kandaly.

Ferligilo; fortiĝa ĉeno uzata por ligi malliberulojn. — i = Ligi per ĥateno; en — igi.

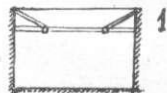
Kaŭliko.—*L. cauliculus, el caulis (branĉo).*

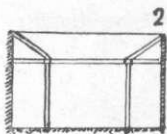
- h.—cauliculo.
- p.—cauliculo.
- i.—caulicolo.
- f.—caulicole.
- a.—cauliculus.
- g.—cauliculus.

Trunketo, kiu eliras el la foliformaj ornamoj de la korinta kapitulo por formi volutojn.

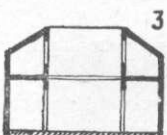
Kavedio.—*L. cavœdium, el cavum + œdium (kavaĵo endoma).*

h.—cavedio.

p.—cavedium.

i.—cavedio.

f.—cavedium.

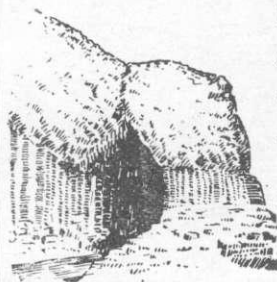
a.—cavœdium.

g.—Cavœdium.

La tri variantoj de kavedio, laŭ Vitrubo.

Interna korto de la antikva romana domo.

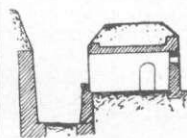
Kaverno.—*L. caverna, el cavus (kavaĵo).*

- h.—caverna.
- p.—caverna.
- i.—caverna.
- f.—caverne.
- a.—cavern.
- g.—Kaverne, Höhle.
- pol.—kawerna.

Natura, profunda kavaĵo; subtera kavaĵo.

Kazemato.—*El h. casa mata (domo unuetaĝa).*

- h.—casamata.
- p.—casamata.
- i.—casamatta.
- f.—casemate.
- a.—casemate.
- g.—Kasemate.
- pol.—kazamaty.
- r.—kazemat.

Arĝaja subteraĵo de citadelo aŭ fortikaĵo, kie oni gardas la eksplodemajn substancojn, k. a.

Kazerno.—*El l. casa (domaĉo).*

- h.—caserna, cuartel.
- p.—caserna.
- i.—caserna, quartier.
- f.—caserne.
- a.—caserne.
- g.—Kaserne.
- pol.—koszary.
- r.—kazarna.

Konstruaĵo por loĝi soldatojn.

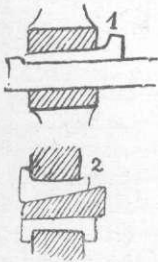
Kazino.—*El l. casa (dometo).*

- h.—casino.
- p.—casino.
- i.—casino.
- f.—casino.
- a.—kasino.
- g.—Kasino.
- pol.—kasyno.
- r.—kazino.

Konstruaĵo por sociaj kunvenoj k. amuzaĵoj, precipe en ĵuracloĵoj aŭ ban-urboj.

Kejlo.—*L. clavus (ŝlosilo).*

- h.—clavija, chaveta.
- p.—chaveta.
- i.—chiavella.
- f.—clavette, cheville.
- a.—key.
- g.—Keil.

Ligna aŭ metala peco, prisma aŭ ĥojnoŝforma uzata por perforte ŝtopi truon aŭ rigidigi du partopecojn.

—i=Ligi aŭ kunŝiksi per kejlo.

Kelo.—*El gr. kenos (ĥavo); l. cavus, cella.*

- h.—cava, cueva, bodega.
- p.—cáva, adega.
- i.—cava, cella.
- f.—cave, cellier.
- a.—cellar.
- g.—Keller, Bodega.

Subterejo por ĥonservi vinojn k. aliajn englutajojn, ĥarbon, k. c. Loĥo speciale ĥonstruita por ĥonservi vinojn.

Kelta (arto).—*L. celta.*

Kruco Mureda (Ireland).

- h.—celta.
- p.—celta.
- i.—celta.
- f.—celte.
- a.—kelt.
- g.—keltisch.

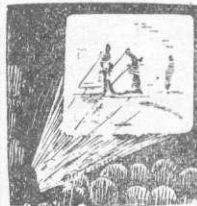
Arto de praloĝantoj en Britlando k. Francio.

Kerubo.—*El asira kurubu (granda, pova); hebrea kerub (ĥerubo); l. herubi.*

- h.—querube, querubini.
- p.—cherubim.
- i.—cherubo.
- f.—chérubin.
- a.—cherub.
- g.—Cherub.

Angelo de la unua ĥiela ĥoro, ikonografje reprezentita ofte per flugilhava ĥapo de infano.

Kinematografo.—*El gr. kine- ma + graphos (mova bildo).*

- h.—cinematógrafo.
- p.—cinematographo.
- i.—cinematografo.
- f.—cinématographe.
- a.—kinematograph.
- g.—Kinematograph.
- r.—kino.

Aparato por projekcii moviĝantajn

bildojn sur ekranon. Kin(ematograf)ejo = Salono, teatro, loko por projekciaj spektakloj. Kinetofono = Parolanta filmo.

Kiosko.—El ar. kusk (paviloneto).

Kiosko japana por sonoriloj.

Paviloneto en placo, publika ĝardeno, bulvaro, k. c., por vendi publikig-aĵojn, k. c., aŭ por aliaj diversaj celoj.

Kiras. — L. coratia, el corium (ledo).

Metala, foje leda armaĵo ŝirmanta la bruston k. la dorson, ofte arte prilaborita. Armaĵo, protektilo de io.

Klaŭstro.—El gr. kleis, kleidoo (fermaĵo); l. claustrum.

- h.—claustru.
- b.—claustru.
- i.—chiostru.
- f.—cloître.
- a.—cloister.
- g.—Kloster.

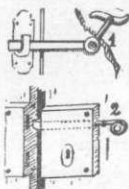
Korto ĉirkaŭita de arkaj galerioj en religia edifiko.

Kliniko. — Gr. klinike, el kline (lito); l. clinicus.

- h.—clínica.
- p.—clínica.
- i.—clínica.
- f.—clinique.
- a.—clinic.
- g.—Klinik.
- pol.—klinika.
- r.—klinika.

Sekcio de hospitalo, kie la majstro instruas siajn disĉiplojn farante antaŭ ili la diagnozojn ĉe la malsanuloj. Poli—

Klinko. — El gr. kleidoo (fermaĵo); l. claudere.

- h.—picaporte, pestillo.
- p.—tranca.
- i.—saliscendi, picchio.
- f.—loquet, (cliquet).
- a.—latch, (clincher).
- g.—Klinke.

Pordofermilo konsistanta el metala

stangeto pivotfiksa ĉe unu ekstremo k. ĉies alia oni povas per levilo aŭ turnilo enigi en hoĉon aŭ truon de la pordokadro aŭ de apuda pordofolio.

Klipeo.—*L.* clypeus (ŝildo).

- h.*—klipeo.
- p.*—clypeo.
- i.*—klipeo.
- f.*—clipeus.
- a.*—clipeo.
- g.*—Clipeus.

Ronda ŝildo uzita de antikvaj grekoj k. romanoj. Oni faris ilin foje tre luksajn por elmeti kiel ornamento ĉe temploj aŭ palacoj.

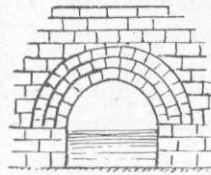
Klišo.—*El f.* cliché, vorto elpensita de tipografistoj dum la 19 jc.

- h.*—clisé.
- p.*—cliché.
- i.*—cliché, stereotipo.
- f.*—cliché.
- a.*—cliche.
- g.*—Klischee.
- pol.*—klisza.
- r.*—kliše.

Fotografia negativo, fiksa sur vitro por fari kopiojn. Metala plato sur kiu estas inverse reproduktita presota bildo. —*i* = Fari klišon de io. Aŭtotipia—; galvana—.

Kloako.—*L.* cloaca, el cluo (purigi).

- h.*—cloaca.
- p.*—cloaca.
- f.*—cloaque, égout.
- a.*—clyster, sewer.
- g.*—Kloake.
- pol.*—kloaka, ustep.
- r.*—kloaka.

Roma granda kloako.

Kanalejo por defluigi la malpurajn. —aro, —aĵo.

Klozeto.—*El l.* clausus (fermita)

- h.*—retrete, inodoro, W. C.
- p.*—retrete, W. C.
- i.*—closet, latrina.
- f.*—water closet, cabinet.
- a.*—(water) closet.
- g.*—Kloset, Abort.
- pol.*—klozet.
- r.*—klozet.

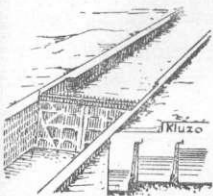
Necesejo provizita de akva fermilo, sifono. Cambreto ĝin entenanta.

Klubo.—*El a.* clubbe (ĉunsidejo).

- h.*—club.
- p.*—club.
- i.*—club.
- f.*—club.
- a.*—club.
- g.*—Klub.
- pol.*—klub.
- r.*—klub.

Societo k. sia ejo, por amuzo, sporto, politiko, k. c.

Kluzo.—*L.* exclusa (*fermita*), el claudere (*fermi*).

- h.*—esclusa.
p.—eclusa, acude.
i.—chiusa.
f.—écluse.
a.—sluice, tide-lock.
g.—Schleuse.
pol.—kluzo, sluzo.
sv.—sluss.
r.—śluz.

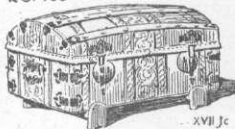
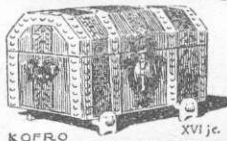
Akvobarilo funkciebla en kanalo, rivero, por konservi nivelon de la akvo k. faciligi la navigadon.

Kodekso.—*L.* codex-codicis, el caudex (*trunko*).

- h.*—códice.
p.—codice, codex.
i.—codice.
f.—codex, code.
a.—codex.
g.—Kodex.

Manskribita antikva libro, ofte bele luminita.

Kofro.—*El l.* cophinus (*kesto*).

- h.*—cofre.
p.—coffre.
i.—cofano, forziere.
f.—coffre.
a.—coffer, trunk, chest.
g.—Koffer.

Meblo ŝlosebla k. transportebla el ligno aŭ ledo por enteni vestojn k. aliojn. vojaĝ—, man—, fabriko—, —eto.

Kojno

Kojko.—*L.* cuneus (*kojno*), el cunere (*fendi*).

- h.*—cuña.
p.—cunha.
i.—cuneo, bietta.
f.—coin.
a.—quoin, wedge, key.
g.—Keil.
pol.—klin.
r.—klin.

Ligna aŭ metala peco, dika ĉe unu ekstremo k. maldikiĝinta, kun akurando, ĉe la alia. —i=Meti kojnon. Kojnoforma skribo. Mal—i.

Kolegio.—*L.* collegium, el collega (*kolego*).

- h.*—colegio.
p.—collegio.
i.—collegio.
f.—collège.
a.—college.
g.—Kollegium.
pol.—kolegium.
r.—kollegija.

Supera lernejo.

Kolofono.—*Gr.* kolophon (*fino*, *pinto*).

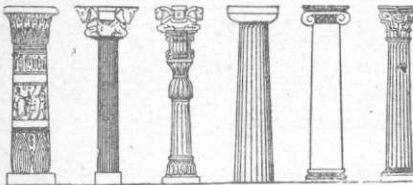
- h.*—colofón.
p.—colophon.
i.—colofone.
f.—colophon.
a.—colofone.
g.—Kolophon.
r.—kanifol.

Enskribaĵo aŭ vinjeto, ofte alegoria, en la fino de libro aŭ ĉapitro.

Kolono.—*L.* column, *el* culmen
aŭ columen (*apogo*).

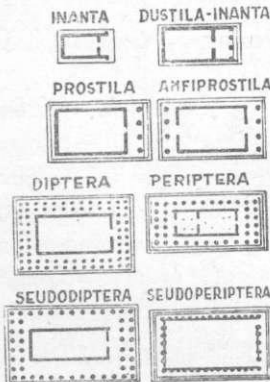
h.—columna.
p.—coluna.
i.—colonna.
f.—colonne.
a.—column.
g.—(Kolonne), Säule.
pol.—kolumna.
r.—kolonna.

*Alta cilindro, foje multflanka prismo, por subteni aŭ ornami, kies ordin-
araj partoj estas bazo fusto k. kapitelo.
—aro = Vico de kolonoj. Inter—;
monolita—, ŝtona—, ŝtala—, afiŝa—,
akvo—, hidrargo—, miliara—.*

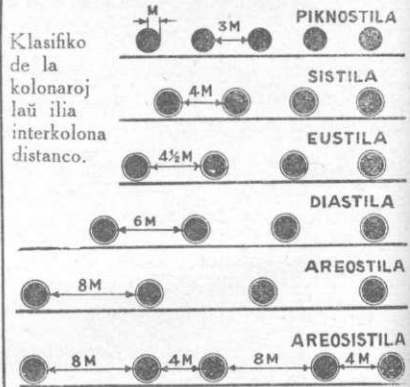
*Laŭ la nombro de kolonoj de sia antaŭa kolonaro, la konstruaĵo nomiĝas:
dustila (dukolona); tetrastila (kvarkolona);
heksastila (seskolona); okastila*

1.

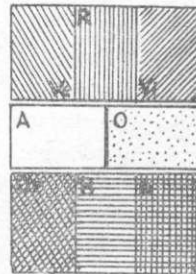

(okkolona); eneastila (naŭkolona); de-
kastila (dekkolona); dodekastila (dek-
dukolona); hekatonstila (centkolona).

*Laŭ dispono de iliaj kolonaroj, la
konstruaĵoj nomiĝas:* 1) *aptera* (senko-
lona); *monoptera* (unu sola vico de
kolonoj ĉirkaŭe); *diptera* (kun duobla
kolonaro); *prostila* (kun antaŭa kolon-
naro); *anfiprostila* (kun antaŭa k. mal-
antaŭa kolonaro); *periptera* (kun ĉiu-
flanka kolonaro)...

Koloro.—*L.* color (koloro)

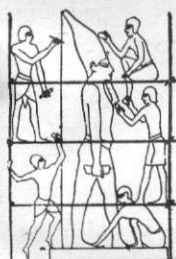

h.—color.
p.—cor.
i.—colore.
f.—couleur.
a.—colour.

Koloroj reprezentitaj ĉe *g.*—Farbe, (ko-
la Heraldiko. R), ruĝa; rieren, kolori-
metro).
Ve), verda; Vi), viola;
A), argenta; O), ora,
flava; Or), orangkolora;
B), blua, azura; N), nigra *r.*—cret.

*Impreso, kiun faras sur la okuloj lum-
antaj objektoj, sendepende de ilia for-
mo. —ilo = Farbo = Substanco koloran-
ta, uzata en la pentrarto, tekniko, k. c.
—i = Liveri koloron. —isto, —igisto,
dom—igi, mur—igi, —imetrio, —ime-
tro.*

Kolos(a)o.—*Gr.* kolossos (*kolosa
statuo*), *el kolos (granda)*; *l.* colossus.

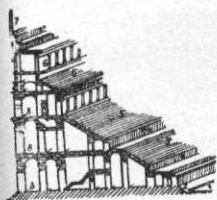
Egiptanos skulptas
koloson.

- h.*—coloso.
- p.*—colôssu.
- i.*—colosso.
- f.*—colosse.
- a.*—colossus.

g.—Kolôse, Rie-
senbau.

*Grandega bildo, objekto, aŭ kons-
truajo.*

Koloseo.—*El gr.* kolossos (*kolos-
ajo*); *l.* colosseus.

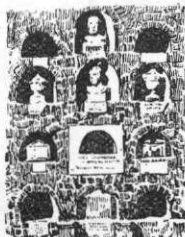

- h.*—coloseo.
- p.*—coliseum.
- i.*—colosseu.
- f.*—colisée.
- a.*—colosseum.
- g.*—Kolosseum.
- r.*—kolizej.

*Amfiteatro de Flavio en Romo, an-
taŭ ĉi staris kolosa statuo de Domi-*

*tiano; ĝi kapablis por 60.000 spektan-
toj. Granda, kolosa teatro.*

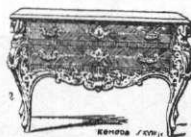
Kolumbario.—*L.* columbarium
(*kolombejo*).

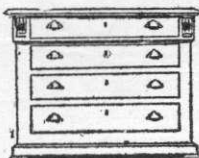
- h.*—columbario.
- p.*—columbarium.
- i.*—colombani.
- f.*—colombarium.
- a.*—columbarium.
- g.*—Kolumbarium.

*Nekropolo, kies muraj niĉoj, kons-
truitaj por konservi la cindrojn de la
mortintoj, similas kolombejon.*

Komodo.—*El l.* commodus, *el
cum + modus (kun konvena).*

- h.*—cómoda.
- p.*—commoda.
- i.*—comodino.
- f.*—commode.

- a.*—commode.
- g.*—Kommode.
- pol.*—komoda.
- r.*—komod.

*Meblo atinganta alton de hombrusto
konsistanta el kelke da tirkestoj por
konservi tolaĵojn, k. c.*

Komposita (ordo).—*El l.* cum ponere (*kune meti*).

- h.*—compuesto.
- p.*—composita.
- i.*—composita
- f.*—composite.
- a.*—composito.
- g.*—komposit—.

Renesanstila subordo mikŝanta joniĝan k. korintan ordon.

Konglomerato.—*L.* conglomeratus, *el* conglomerare (*konglomeri*).

- h.*—conglomerado.
- p.*—conglomerado.
- i.*—conglomerato.
- f.*—conglomerat.
- a.*—conglomerate.
- g.*—Konglomerat.
- pol.*—konglomerat.
- r.*—konglomerat.

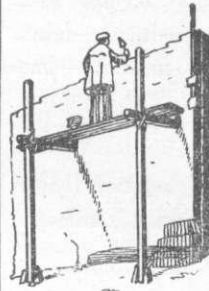
Kungluaĵo, konsistanta el nature kunigintaj diversaj ŝtonoj.

Konservatorio.—*L.* conservatorius, *el* conservare, cum + servare (*kun gardi*).

- h.*—conservatorio.
- p.*—conservatório.
- i.*—conservatorio.
- f.*—conservatoire.
- a.*—conservatory.
- g.*—Konservatorium.
- pol.*—konserwatorjum.

Supera, muzika lernejo.

Konstrui.—*L.* construere, *el* cum + struere (*kun akumuli*).

- h.*—construir.
- p.*—construir.
- i.*—construire.
- f.*—construire, bâtir.
- a.*—construc.
- g.*—konstruiren, bauen.
- pol.*—konstruowac, budowac
- r.*—stroitj.

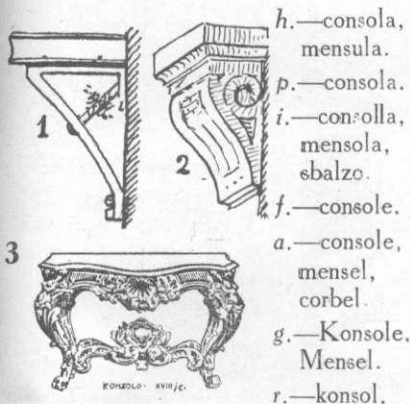
Kunmeti partojn en ĝusta loĝo k. ordo por formi tuton. —aĵo=Objekto konstruata, edificio, monumento, muro, k. c. —isto=Konstrulaboristo. —ado=—arto; —materialo; —maŝino—; ŝtono; —grundo; —tereno; —plano. —estro. Re—, de—, sub—.

Konturo.—*El gr.* tornos; *i* cum + tornus (*kun turni*).

- h.*—contorno.
- p.*—contorno.
- i.*—contorno.
- f.*—contour.
- a.*—contour.
- g.*—Kontur.
- pol.*—kontur.
- r.*—kontur.

Linio, prezentata nur la limon de objekto. —i=Desegni, plirimarkigi konturon.

Konzolo. — *El l.* cum + solidus
(kun firmigo).

- h.—consola, mensula.
- p.—consola.
- i.—consolla, mensola, sbalzo.
- f.—console.
- a.—console, mensel, corbel.
- g.—Konsole. Mensel.
- r.—konsol.

Elstarebla subportilo fiksitā al muro.
Ornama meblo metita ĉe muro por subporti vazon, statuon, k. c. Renversita—.

Kopio.—*L.* copia (abunda).

- h.—copia.
- p.—copia.
- i.—copia.
- f.—copie.
- a.—copy.
- g.—Kopie.
- pol.—kopjo.
- r.—kopirotatj.

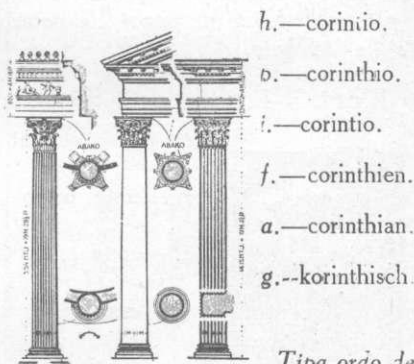
Reprodukto de verko. —i=Fari kopion. Blua—, foto—, tra—, perpika—, hektografa—, feroprusata—.

Koridor.—*El l.* currere (kuri).

- h.—corredor, pasillo.
- p.—corredor.
- i.—corridoio.
- f.—corridor.
- a.—corridor.
- g.—Korridor, gang.
- pol.—korytarz.
- r.—korridor.

Mallargā irejo komunikiganta ĉambroj de sama apartamento aŭ dometaĝo.

Korinta (ordo).—*El* Korinto, propra nomo de greka urbo; *l.* corinthius.

- h.—corintio.
- b.—corinthio.
- i.—corintio.
- f.—corinthien.
- a.—corinthian.
- g.—korinthisch.

Korinta ordo, greka k. romana.

Tipa ordo de la greka k. romana arkitekturo.

kiez kolonaj kapitejoj estas tre ornitaj per akantofolioj.

Kornico.—*El gr. koronis (kron-ajo); l. coronis.*

- h.—cornisa.
- p.—cornija.
- i.—cornice.
- f.—corniche.
- a.—cornice.
- g.—Karnies.

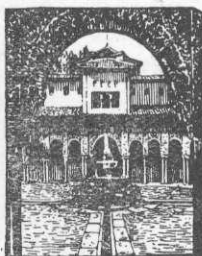
Modluro kronanta konstruaĵon, muron, piedestalon.

Koroplasto.—*Gr. koroplastai, el koré + plassein (pupo formi).*

- h.—coroplasto.
- p.—coroplasto.
- i.—coroplasto.
- f.—coroplaste.
- a.—coroplast.
- g.—Koroplast.

Terakota statueto. —io=Koroplastiko=Arto fari malgrandajn statuetojn. —isto=Modelisto de pupoj, de statuetoj, el terakoto.

Korto.—*L. cors, cortis (korto).*

Korto de la leonoj en la Alhambro. Granada (Hisp.).

- h.—patio, corra!
- p.—córte, pateo
- i.—corte.
- f.—cour.
- a.—court.
- g.—Hof.
- r.—dvor.

Libera spaco ĉe domo, lasita por

faciligi naturan lumigadon k aerunadon de la internaj ĉambroj.

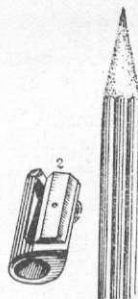
Krado.—*L. crates (krado).*

- h.—reja, verja, grada.
- p.—grade, rexa.
- i.—grata, inferriata.
- f.—grille, treillis.
- a.—grate, grating.
- g.—Gitter.
- pol.—krata.

Aro da kunplektitaj ferstangoj, servanta kiel barilo. —i=Meti kradon ĉe aperturo. —ponto, —trabo.

Krajono.—*El f. craie (kreto).*

- h.—lápiz.
- p.—lapis.
- i.—matita.
- f.—crayon.
- a.—crayon.
- g.—Bleistiff.

- 1. Krajono.
- 2. —akrigilo.

Desegnilo konsistanta el koloriga cilindreto en ligna cilindro aŭ prismo, foje en speciala ujo. Malforta mineralo kapabla kolorigi paperon per streko. Nigra—, ruĝa—, blua—, litografata—, paŝtela—, karbo—, plumba—.
—ajo=Desegno farita per krajono.

Krampo.—*El a. g. krapfo (hoĝo).* metala, uzita de grekoj k. romanoj por enteni mikŝajn trinkaĵojn.

- h.*—grapa, escarpia.
- p.*—grampo.
- i.*—grappa.
- f.*—crampon, clameau.
- a.*—cramp.
- g.*—Krampen.
- pol.*—klamra.

Metala peco, kun unu aŭ ambaŭ ekstremoj anguligitaj k. akvigitaj, por forte kunigi, fiksi du aĵojn. —i=Kunigi per krampo du lignaĵojn, du ŝtonoj, k. c.

Krano.—*L. crena (fendeto).*

- h.*—canilla, grifo, es-pita.
- p.*—torneira.
- i.*—chiavetta, rubinetto.
- f.*—robinet.
- a.*—tap, cock, faucet.
- g.*—Zapfen, Hahn.

Aparato adaptita al ekstremaĵo de tubo, k. provizita per turnebla fermilo, kiu povas, laŭ la direkto de sia turniĝo, ebligi aŭ ne ebligi la elfluadon de fluidaĵo.

Kratero.—*Gr. krater (mikŝujo).*

- h.*—cratera.
- p.*—cratera.
- i.*—cratera.
- f.*—cratère.
- a.*—crater.
- g.*—Krater.

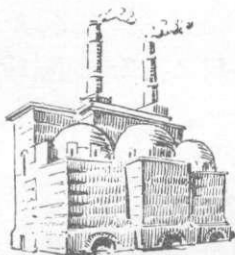
Pokalsimila ujo kun ansoj, argila aŭ drojn.

Kredenzo.—*El l. credere (fidi).*

- h.*—credencia.
- p.*—credença.
- i.*—credenza.
- f.*—crédence.
- a.*—credence.
- g.*—Kredénz.

Liturgia konzolo, metita apud altaro por teni objekton bezonatajn dum meso.

Krematorio.—*L. crematorium, el cremare (bruligi).*

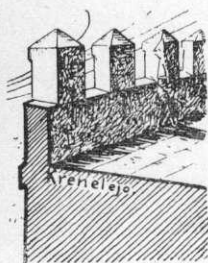

Krematorio de Parizo (Franc.).

- h.*—crematorio.
- p.*—crematorio.
- i.*—crematorio.
- f.*—crématorium.
- a.*—crematory.
- g.*—Krematorium.
- pol.*—krematorjum.
- r.*—krematorij.

Funebra konstruaĵo enhanta fornon por bruligi homajn kadavrojn k. foje kolumbarion por konservi iliajn cin-

Krenelo.—*El l. crena (fendaĵo).*

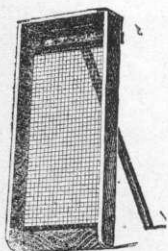

- h.—almena.
- p.—ameia.
- i.—merlo.
- f.—créneau, merlon.
- a.—crenelle, carnel.
- g.—Zinne, (krenelieren).

Ĉiu envicigita prismeto, kiu ofte kronas fortikaĵan muron por formi, kun la aliaj, parapeton, protektilon por la defendantaj paŝistoj. —eto, —ego, —ejo, —vojo.

Kribrilo.—*El l. cribrum (kribri).*

- h.—criba.
- p.—crivo.
- i.—crivello.
- f.—crible.
- a.—screen, siebe, cribble, crib.
- g.—Sieb.

Multetra instrumento por apartigi la dikajn partojn de solida materio for de la plij maldikaj aŭ subtilaj partoj.

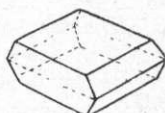
Kriko.—

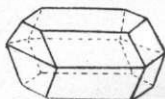
- h.—cric, gato.
- p.—cric.
- i.—crico.
- f.—cric.
- a.—crick.
- g.—Winde.

Levilo, havanta dentostangon suprenlevatan de dentradeto, movata per kranko k. uzata por levi pezan ŝarĝon.

Kristalo.—*Gr. kristallos (kristalo); l. crystallus.*

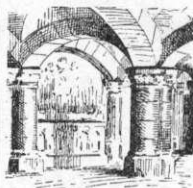
- h.—cristal.
- p.—crystal.
- i.—cristallo.
- f.—cristal.
- a.—crystal, flint-glass.
- g.—Krystall.
- pol.—kryształ.
- r.—kristall.

Kristaloj de gipso.

Mineralo, kiu adoptas poliedran formon. Speco de vitro enhavanta plumbon. Roko—, —grafio.

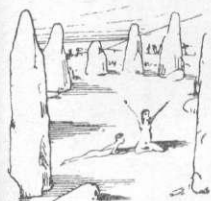
Kripto.—*Gr. kripte, el kriptein (kaŝi, kovri); l. crypta.*

- h.—cripta.
- p.—cripta.
- i.—critta.
- f.—crypte.
- a.—crypt.
- g.—Kripta.
- pol.—krypta.

Subtera ejo de religia aŭ funebra konstruaĵo, foje por enterigi mortintojn. —portiko=Subtera aŭ duon subtera portiko.

Kromleho.—El bretona krom +
leñ (*krono ŝtona*).

h.—cromlec.
p.—cromlech.
i.—cromlech.
f.—cromlech.
a.—cromlech.
g.—Kromlech.

*Megalita monumento formita per
menhiroj formantaj unu cirkĵon (ciklo-
lito), aŭ kelkajn kombinitajn cirkĵojn.*

Kromolitografio.—El *gr.* *litho-*
mos + *lithos* + *graphos* (*koloro* + *ŝtono* +
desegni).

h.—cromolitografia.
p.—cromolitographia.
i.—cromolitografia.
f.—chromolitographie.
a.—chromolitographie.
g.—Chromolitographie.
r.—kromolitografija.

*Arto presi plurkoloro per litografio,
elpensita en Munheno.*

KROMOTIPOGRAFIO=*Arto presi plur-
koloro per tipografio.*

KROMOFOTOGRAFIO=*Arto fari foto-
grafiojn plurkolorigitajn.*

KROMATIKO=*Scienco pristudanta la
kolorojn.*

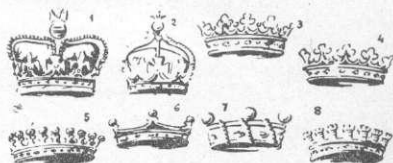
Krono.—*L.* *corona* (*krono*).

h.—corona.
p.—corôa.
i.—corona.
f.—couronne.
a.—crown, coronet.
g.—Krone.
pol.—korona.
r.—korona, venec.

*Ornama rondajo por la kapo, ofte
simbolo de alrango.*

—*imperia*; —*reĝa* (1), —*princa* (2),
—*duka* (3), —*markiza* (4), —*grafa* (5),
—*vizgrafa* (6), —*barona* (7), —*prezi-
danta*, —*heroa*, —*mura* (8)...

Kruco.—*L.* *crux, crucis* (*kruco*).

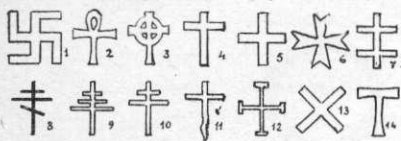

Kelta kruco en Irlando

h.—cruz.
p.—cruz.
i.—croce.
f.—croix.
a.—cross.
g.—Kreuz.
pol.—krzyz.
r.—krest.

*Figuro formata per du linioj perpen-
dikularaj, havanta en la arto simbo-
lecon.* 1) *Latina*—; 2) *greka*—; 3) *ru-
sa*—; 4) *egipta*—; 5) *kelta*—; 6) *mal-
ta*—; 7) *lorena*—; 8) *sobrarba*—;
9) *papa*—; 10) *sanktandrea*—. *Kala-*

trava—, patriarka—, svastika—, toforma—... Faden—; —iĝejo.

Krucifikso = *Bildo reprezentanta krucon kun krucumita Kriston.*

Ksilografi. — *El gr. ksilon + graphein (ligno gravuri).*

h.—xilografiar.
p.—xylografiar.
i.—xylografi.
f.—xylographier.
a.—xylographer.
g.—xilographieren.
pol.—ksylografya.
r.—ksilografija.

Surligna gravuraĵo reproduktebla per presado. —isto=—o=Artisto specialista je ksilografiaĵoj. —io=Arto ksilografii aŭ pristudi ksilografiaĵojn. Ksilotipo; ksiloplastiko.

Kuliso.—*El l. colare (glitiĝi).*

h.—bastidor.
p.—bastidor.
i.—quinte.
f.—coulisse.
a.—wing, slip.
g.—Kulisse.
pol.—kulisa.
r.—kulisa.

Pentrita, movebla parioj de teatra

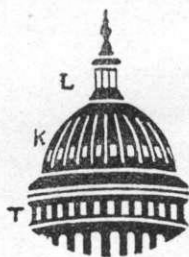
scenejo, formanta, kun aliaj ambaŭflanke starigitaj, kun la pentrita fono k. pendantaĵoj, la dekoracion.

Kupli.—*El l. copula (kunaĵo).*

h.—acoplar.
p.—juntar.
i.—accoppiare.
f.—a)coupler.
a.—acouple.
g.—kuppeln.

Parigi; forte kunigi travojn, pecojn, maŝinojn. Al—, de—.

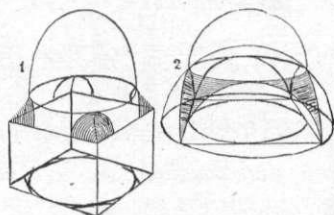
Kupolo.—*L. cupula, el cupa (barelo).*

Kupolo (K), kun lanterno (L) k. tamburo (T).

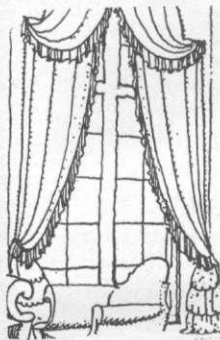
h.—cúpula.
p.—cupula.
i.—cupola.
f.—coupole.
a.—cupola.
g.—Kupel.
pol.—kopula.
r.—kupol.

Duonsfera, elipsoida aŭ paraboloida, supro de konstruaĵo.

1. Kupolo sur trumpoj.
2. Kupolo sur pendantoj.

Kurteno. — *L.* cortina, *el* curtis (*kurto*).

- h.*—cortina.
- p.*—cortina.
- i.*—cortina, sipario.
- f.*—rideau.
- a.*—curtain, screen.
- g.*—Vorhang.
- pol.*—kurtyna.

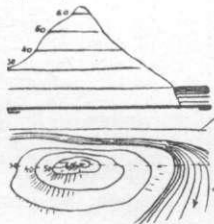
Pendanta tukso ĉe aperturo, por reguligi la enlumigon, por kaŝi ion. Lameno similcela.

Kurtino.—*L.* cortina (*kurteno*).

- h.*—cortina.
- p.*—cortina.
- i.*—cortina.
- f.*—courtine.
- a.*—courtain.
- g.*—Mittelwall.

Ebena rempara muro inter du bastionoj, du turoj.

Kvoto. — *L.* quota, *el* quotus (*kiom*).

Kuseno.—*L.* culcinus, *el* culcita.

- h.*—cojín.
- p.*—coxim.
- i.*—cuscino.
- f.*—coussin.
- a.*—cushion.
- g.*—Kissen.

Kuseno en sofo.

Saĝo plenigita per molaĵoj (plumoj, haregoj, k. a.) por kuŝi, sidi malmole; ofte bele ornamita per brodaĵoj, k. c.

Kvartal. — *El* l. quartarius, *el* quartus (*kvarono*).

- h.*—cuartel, barrio.
- p.*—quarteirao.
- i.*—quartiere.
- f.*—quartier.
- a.*—quarter, ward.
- g.*—Quartal.
- pol.*—kwartal.
- r.*—kvartal.

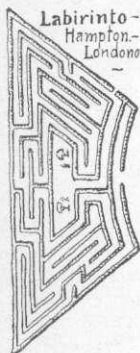
Parto de urbo karakterizata pro ia administra, topografa, etnografa, karaktero.

Alteco de punkto rilate al la maro aŭ al definita nivelsurfaco. —i=Skribi la altecon, aŭ ĉiajn dimensiojn sur plano.

- h.*—cota, acotación.
- p.*—cóta.
- i.*—cote.
- f.*—cote.
- a.*—quotation.
- g.*—Kote, Quote, Masslinie.

L

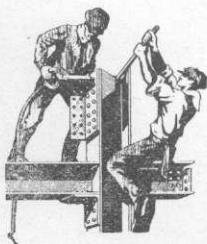
Labirinto.—Gr. labirinthos (*labirinto*); l. labyrinthus.

- h.—laberinto.
- p.—labyrintho.
- i.—labirinto.
- f.—labyrinthe.
- a.—labyrinth.
- g.—Labyrinth.
- pol.—labyrjnt.
- r.—labirint.

Loĝo konsistanta el granda nombro da irejoj, tiel dismetitaj, ke estas tre malfacile de interne trovi la eliron. Kreta—.

Labori.—L. laborare (*labori*).

- h.—laborar, trajar.
- p.—laborar, tralhar.
- i.—lavorare.
- f.—labourer, travailler.
- a.—labour.
- g.—arbeiten (Laboratorium).
- r.—rabotatj.

Streĉi siajn ĥorpajn aŭ spiritajn fort-

ojn por atingi celon. —isto=Homo, ĥiu sin dungas por labori. —ejo=Loĝo, kie oni laboras. Man—, kun—, el—, pri—, per—. Po pecoj—, laŭ tasko—.

Laboratori.—L. laboratorium, el laborare (*labori*).

- h.—laboratorio.
- p.—laboratorio.
- i.—laboratorio.
- f.—laboratoire.
- a.—laboratory.
- g.—Laboratorium.
- pol.—laboratorjum.
- r.—laboratorija.

Laborejo por sciencaj esploroj k. eksperimentoj.

Laĉo.—El l. laqueus (*laĉo*), el lacio.

- h.—lazo.
- p.—laço.
- i.—laccio.
- f.—lacs, lacet.
- a.—lace, knot.
- g.—Schnur.

Arabesĝo, ĝies centra motivo estas poligoneto; tre uzata ĉe la araba k. la mudehara arto.

Elkvarpinta—, elsespinta—, eldek-pinta—, k. c.

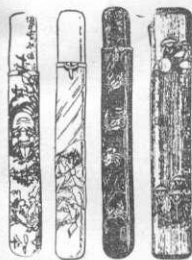
Kunpleĝita rubando aŭ ŝnuro el ĥotono, ledo, silko, k. c.

Ladō. — *El l. latus (ampleksa, etendita).*

- h.*—lata, hojalata.
- p.*—lata.
- i.*—latta.
- f.*—tôle, fer blanc.
- a.*—tinned iron
- g.*—Blech.
- pol.*—blacha.

Metalo en folioj; precipe stanita fera folio. Plumba—, kupra—, galvanizita —; fer—, onda—. —isto—, —istejo.

Lako.—*Sansk. laksha (laĝo); ar. lak.*

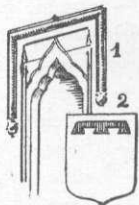

Japanaj lak-ajoj.

- h.*—laca.
- p.*—lacca.
- i.*—lacca.
- f.*—laque.
- a.*—lake.
- g.*—Lack.
- pol.*—lakier.
- r.*—lak.

Terebinta aŭ alkohola solvaĵo de rezino uzata por gardi objektojn kontraŭ la malsekeco k. fari ilin brilantajn. —i=Kovri per laĝo.

Lambelo.—*L. labellum, el labrum (lipo, bordo, margeno).*

- h.*—lambel.
- p.*—lambel.
- i.*—lambello.
- f.*—lambel.
- a.*—label.
- g.*—Lappen.

1. Lambelo arkitektura.
2. — heraldika.

Strio, ĉiu rektangule enĉadrigas la supraĵn ornamojn de aperturo. Heraldike, horizontala strio kun pendantaĵoj uzata ĉiel brisuro.

Lambrekeno.—*El a. g. lappen (ĉifono).*

- h.*—lambrequin.
- p.*—lambrequí.
- i.*—lambrequi.
- f.*—lambrequin.
- a.*—lambrequin.
- g.*—Zackenbehänge.
- pol.*—lambrekin.
- r.*—lambrekin.

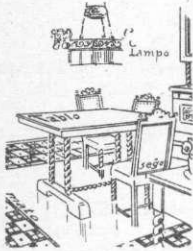
Heraldike, peco de tuĝo flirtanta de la kasko al la ŝildo, uzata ek de 1300j. Lamena detranĉaĵo uzata orname ĉiel pendantaĵo.

Lameno.—*L. lamina, lamna (lameno).*

- h.*—lámina, chapa.
- p.*—lamina.
- i.*—lama, lamiera.
- f.*—lame, tôle.
- a.*—plate, laminate.
- g.*—Blech, (laminiieren).
- pol.*—lamela.

Materialo en folioj. —i=Maldikigi materialon, metalon, lignon, k. c. —ilo=Maŝino por lameni lamenigeblan materialon.

Lampo. — *Gr.* lampas (*torço*), *el* lampein (*brili*); *l.* lampas.

- h.*—lámpara.
- p.*—lampada.
- i.*—lámpada.
- f.*—lampe.
- a.*—lamp.
- g.*—Lampe.
- pol.*—lampa.

Ujo kun meĉo k. bruligebla fluidaĵo, por lumigi. Simpla lumigilo. Elektra—, gaz—, alkohola—, petrol—, ark—. —isto, —istejo.

Lanterno.—*Gr.* lampter; *l.* lanterna.

- h.*—linterna.
- p.*—lanterna.
- i.*—lanterna.
- f.*—lanterne.
- a.*—lantern.
- g.*—Lanterne.
- pol.*—latarnia.

Ŝkatolo kun tralumeblaj parioj en kiuj oni metas lumigilon. Prisma surtegmenta konstruaĵo kun ampleksaj aperturoj por faciligi la sunlumigon internan.

Lato. — *L.* latus, lateris (*bordo, flanko*).

- h.*—lata, listón, ripia.
- p.*—latas, fasquia, ripa.
- i.*—latta, piana.
- f.*—latte.
- a.*—caves-lath.
- g.*—Latte, Saümlade.
- pol.*—lata.

Mallarga k. maldika lignotabulo. —i=—umi=Meti, fiksi latojn por formi plafonon aŭ subtegolaĵo.

Latrino. — *L.* latrina, *el* latere (*kaŝiĝi*).

- h.*—letrina.
- p.*—latrina.
- i.*—latrine.
- f.*—latrine.
- a.*—latrina.
- g.*—Latrine, Abtritt.

Ĉe doma ejo por la malpuraĵoj.

Laŭbo.—*El a. g.* laŭba (*foliaĵo*), *l.* laubia.

- h.*—pérgola, sombrajo.
- p.*—caramanchao.
- i.*—pergola.
- f.*—tonnelle.
- a.*—arbour.
- g.*—Laübe.

Gardena vegetaĵa konstruaĵo por formi ombran ejon.

Lazaredo.—*El Lazarus, propra biblia nomo de leprulo; l. lazaretto.*

- h.—lazareto.
- p.—lazareto.
- i.—lazzaretto.
- f.—lazaret.
- a.—lazaret.
- g.—Lazarett.

Antaŭzorga hospitalo; kvarantenejo.

Ledo.—*El la nomo de fluida tanilo.*

- h.—cuero, piel.
- p.—couro.
- i.—cuoio.
- f.—cuir, peau.
- a.—leather.

Ledo-laboristoj egiptaj. g.—Leder.

Felo tanita uzata por fari litojn, seĝojn, k. por artaj industrioj.

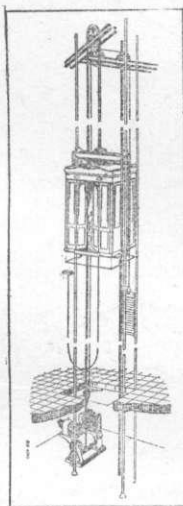
Maroka—= Marokeno; *Kordoba*—Kordobeno; *Pergama*—= Pergameno.

Liceo.—*El Lykos, propra nomo de greka monto, sur kiu staris templo de Apolo Likejo; l. liceum.*

- h.—liceo.
- p.—liceo.
- i.—liceo.
- f.—lycée.
- a.—lyceum.
- g.—Lyceum.
- pol.—leceum.

Mezgrada instruejo; gimnazio.

Lifto.—*El l. elevare (levi).*

Skemo de lifto.

- h.—elevador, ascensor.
- p.—elevador.
- i.—ascensore, lift.
- f.—ascenseur.
- a.—lift.
- g.—Lift.

Aparato por suprenlevi personojn aŭ objekton, al la diversaj etaĝoj de domo aŭ konstruo.

Ligno.—*L. lignum (ligno).*

- h.—leña, madera.
- p.—madeira, (ligno).
- i.—legno.
- f.—bois, (lignieux).
- a.—wood, (ligneous).
- g.—Holz.

Malmola substanco, el kiu konsistas la radikoj, trunko k. branĉoj de la arboj, uzata por konstruo, por mebloj. —isto = Hakisto, segisto, laboristo je ligno. —ajisto = Metiisto, kiu faras benkojn, meblojn diversajn el ligno. Malmola—(kverko, kaŝtanojo, ulmo, fago, nuksojo); rezinoza—(pino, abio, cedro, cipreso, eŭkalipto); blanka—(poplo, tilio, akacio, laŭro); dolĉa—(santalo, pirujo).

Limbo.—*L.* limbus (*bordero*).

- h.*—limbo.
- p.*—limbo.
- t.*—limbo, lembo.
- f.*—limbe.
- a.*—limb.
- g.*—Limbus.

Disko ĉirkaŭ la kapo de diaĵoj; disko gradita por mezuri angulojn.

Linkrusto.—*El l.* linum + *incrusto* (*lino kovri*); *vorto elpensita de Walton, en la 19 jc.*

- h.*—lincrusta.
- p.*—lincrusta.
- i.*—lincrusta.
- f.*—lincrusta.
- a.*—lincrusta.
- g.*—Linkrusta.

Materialo elpensita de la anglo Walton, simila al la linoleumo sed pli rigida, uzata por kovri orname ĉambrajn murojn.

Linoleumo.—*El l.* linum + *oleum* (*lino oleo*).

- h.*—linóleo.
- p.*—linoleum.
- i.*—linoleum.
- f.*—linoleum.
- a.*—linoleum.
- g.*—Linoleum.

Premita teksaĵo, dense ŝmirita per juta, ĥorka k. linolea miksaĵo, uzata por kovri plankojn; oni uzas ĝin ankaŭ en la moderna prestekniko—*ografio.*

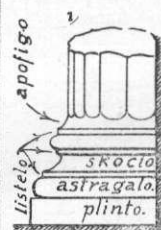
Lintelo.—*L.* lim(i)tellus, *el limes, limitis (limo)*.

- h.*—lintel, dintel.
- p.*—limiar.
- i.*—architrave.
- f.*—linteau, plate bande.
- a.*—lintel.
- g.*—Oberschwelle.

Horizontala supraĵo de aperturo. Unupeco—*monolita*; *pecigita*—*dovelita*—.

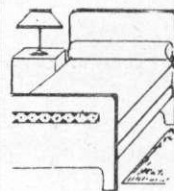
Listelo.—*L.* listellum, *el lista (linio)*.

- h.*—listel, filete.
- p.*—listél, filete.
- i.*—listell, lista.
- f.*—listel, filet.
- a.*—listel, fillet, seam.
- g.*—Leiste.

Mallargá elstara strio de konstruelemento, de modluro, de monero aŭ medalo.

Lito.—*Gr.* lektron (*lito*); *l.* lectus.

- h.*—lecho, cama.
- p.*—leito.
- i.*—letto.
- f.*—lit.
- a.*—bed.
- g.*—Bett.
- pol.*—lozko.

Meblo por kuŝi, dormi.

Litografio.—*El gr. lithos + graphin (ŝtone priskribi); vorto elpensita en 1796^a j.*

Litograf-isto Gaulon
laŭ Goya litografio.

- h.—litografía.
p.—lithographia.
i.—litografia.
f.—lithographie.
a.—lithography.
g.—Lithography.
pol.—litografowac.

Arto reprodukti desegnojn pere de ia kalka ŝtono.

Litografo = *Litografiisto*. Litografajo = *Litografia presejo*. Litografi = *Reprodukti sur papero per presado skribaĵon aŭ desegnaĵon antaŭe gravurita sur laŭcela ŝtono.*

Logio.—*Gr. logeion (tribunejo, surscena pupitro); l. logeum.*

- h.—palco, loggia, lonja.
p.—camarote, loggia.
i.—loggia, palco, palcheto.
f.—loge, loggia.
a.—loggia, lodge.
g.—Loge, Loggia.
pol.—loza.

Galerio aŭ galeriparto larĝe malfermita, kontraŭ placo, scenejo.

Lokalo.—*L. localis, el locus (loko).*

- h.—local.
p.—locál.
i.—locale.
f.—local.
a.—local.
g.—Lokal.

Definita, interna spaco de edificio. —izi = Fiksi ion en iu loko; trovi, difini la lokon, kie io estas lokita.

Lotuso.—*Gr. lotos; l. lotus (lotus edulis).*

- h.—lotó.
p.—lotó.
i.—lotó.
f.—lotus.
a.—lotos.
g.—Lotus.

Akvema vegetaĵo abunda ĉe la Nilobordoj k. ofte kopiita en arkitekturaj ornamaĵoj.

Ludovika (*arto*).—*El Ludovico, propra persona nomo de iaj francaj reĝoj; l. Ludovicus.*

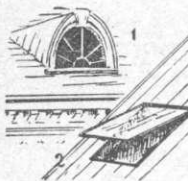

Panelo, Ludoviko
12^a stilo.

- h.—estilo Luis—.
p.—estilo Luiz—.
i.—stile Luigi—.
f.—style Louis—.
a.—Louis-style.
g.—Ludwyg-style.

Franca, tipa arto, dum la regado de tiel nomataj reĝoj (1610-1793^a j). Variantoj: —12^a, —13^a, —14^a, —15^a, —16^a.

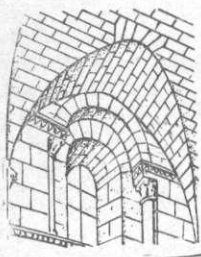
Luko.—*El l. lux, lucis (lumo).*

- h.—lucera, lucernario, tragaluz.
- p.—lumiĉira, fresta.
- i.—lumiera.
- f.—lucarne, claire-voie.
- a.—lucarne.
- g.—Luko, Lucke.

Aperturo, ĉe la tegmento, ĉe la plafono, ĉe la mursupro de konstruaĵo por allasi la lumon en la internon.

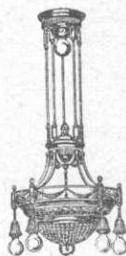
Lunedo.—*El l. luna (luno), pro ĝia formo.*

- h.—luneto.
- p.—luneto.
- i.—lunetta.
- f.—lunette.
- a.—lunette.
- g.—Lünette.

Volbo vizieroforma sur aperturo. Volbo penetranta alian pli ampleksan.

Lustro.—*El l. lustrare (briligi), el lux (lumo).*

- h.—araña.
- p.—lustre.
- i.—lustro, lampadario.
- f.—lustre.
- a.—lustre, lumiera.
- g.—Kronleuchter.

Multbranĉa pendants kandelingo el metalo aŭ kristalo; ofte luksa verko.

Luti.—*El g. löt (lutmetalo, lutajo).*

- h.—soldar.
- p.—soldar.
- i.—saldare.
- f.—souder.
- a.—solder.
- g.—löten.
- pol.—lutowac.

Luti per elektra lutilo.

Kunigi metalajn pecojn per ia fandebla metalo; kunfiksi ŝtonecajn pecojn per speciala pasto aŭ mastiko. —lampo; —isto.

M

Magazeno.—*Ar.* al-magazen (*la* magazeno, provizujo).

Belga magazeno.

- h.*—almacén.
- p.*—armazem.
- i.*—magazzino.
- f.*—magasin.
- a.*—magazine.
- g.*—Magazin.
- pol.*—magazyn.

Ejo por konservi komercaĵojn; granda provizejo; granda butikoj.

Majoliko.—*El* Majorica (*Malloca*), *propra latina nomo de hispana insulo; l.* Majorica.

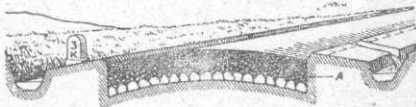

- h.*—mayólica.
- p.*—mayolica.
- i.*—maiolica.
- f.*—majolique.
- a.*—majolica.
- g.*—Majolika.
- pol.*—majolika.

Ceramiko kovrita per diverskolora emajlo, el hispanmaŭra deveno aŭ ĝin imilanta.

Makadamo.—*El* Mac-Adam, *propra nomo de angla inĝeniero (1819^a);*

- h.*—macadán.
- p.*—macadam.
- i.*—macadam.
- f.*—macadam.
- a.*—macadam-paviment.
- g.*—Makadam.
- pol.*—makadamowy.

Pavimo formita per rompitaĵaj ŝtonetoj kungluitaj per ŝlimo, uzata por vojoj, ŝoseoj. Tar—=Makadamo, kies kungluaĵo estas gudro. —i=Pavimi per makadamo. —asfaltita.

Maksuro.—*Ar.* maksura (*disigo, apartaĵo*).

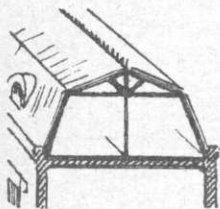

Maksuro k. mihrabo de la moskeo Kordoba (Hisp.).

- h.*—mácsura.
- p.*—maksura.
- i.*—maksura.
- f.*—maksoura.
- a.*—maksoorah.
- g.*—Maksura.

Navo kradita antaŭ la mihrabo de moskeo, por la oficiantoj k. altranguloj, simile al la presbiteriejo de la bazilikoj.

Mansardo.—El Mansard, propra nomo de franca arkitekto (1598-1666¹ j), kiu disvastigis la uzadon de ĉi tiuj armaturoj.

- h.—mansarda.
- p.—mansarda.
- i.—mansard.
- f.—mansard.
- a.—mansard.
- g.—Mansarden.
- pol.—mansarda.

Tegmenta armaturo, kies klintraboj formas encirkleblan kvarlateran figuron, celante lasi loĝeblan la interno.

Marketro.—El gr. mark (bordajo).

- h.—marquetería, taracea.
- p.—marchetaria, tauxia.
- i.—tarsia, razzo.
- f.—marqueterie.
- a.—marquetry.
- g.—Marketerie.

Ornamento farita per inkrusto de diverse-specaj lignoj, metaloj, eburo aŭ ŝtonoj

en lignaj supraĵoj de mebloj. Marketrico = Marketrarto. —isto, —ejo, —i.

Markezo.—El gr. mark (limo, bordaĵo).

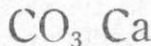

- h.—marquesina.
- p.—marquezinha.
- i.—pensiline.
- f.—marquise.
- a.—marquise.
- g.—Markise, Sonnendach.

Vitra, tola viziero super enirpordo, staciĵajo, k. a., por ŝirmi kontraŭ la pluvo aŭ la troa sunbrilo.

Marmor.—Gr. marmaros, marmairo (brila); l. marmor.

- h.—mármol.
- p.—marmore.
- i.—marmo.
- f.—marbre.
- a.—marble.
- g.—Marmor.
- r.—marmor.
- pol.—marmur.

Hemia formulo de marmoro.

Malmola, polurebla kalkaŝtono, uzata por konstruado k. skulptado. —isto = Persono, kiu prilaboras marmoron. Karara—, greka—, nigra—.

Marsco. — *L.* Mars, el etruska Maris.

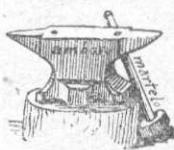

Maiso k. la Venera diino.

- h.* —Marte.
- p.* —Marte.
- i.* —Marte.
- f.* —Mars.
- a.* —Mars.
- g.* —Mars.

Militidio, protektanta dio, filo de Jupitero k. Junona, reprezentita ikonografie kiel fortika militisto armita per ŝildo, lanco k. kasko.

Martelo. — *L.* martulus, marceolus, martiolus, marculus, marcellus; el marcus (*batilo*).

Martelo k. amboso.

- h.* —martillo.
- p.* —martélllo.
- i.* —martello.
- f.* —marteau.
- a.* —hammer.
- g.* —Hammer.

Batilo konsistanta el peza ferpeco je la ekstremo de tenilo, uzata en pluraj metioj. Dentata —, dukapa —, forĝ —... Pordo —. —i = Batadi per martelo.

Masko. — *El ar.* maskara (*maskulo, bufono*).

- h.* —máscara, mascarón.
- p.* —mascara.
- i.* —maschera, mascherone.
- f.* —masque.
- a.* —mask.
- g.* —Maske.
- pol.* —maska.
- r.* —maska.

Artejarita vizaĝo kun pli malpli karikaturoj trajtoj. Oni uzas ĝin diverse; ĉar la antikvaj aktoj uzis ĝin ĉe teatraj scenoj, ĝi estas alegorio de la teatra arto. —i = Kasi per masko.

Grekaj maskoj.

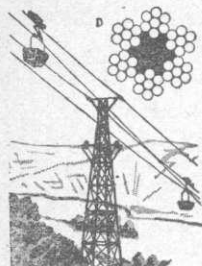
Masoni. — *El got.* meitan (*ĉizi*); *l.* machio-machionis.

- h.* —albañilear, (*amasar*).
- p.* —facer obra de alvenaria, (*amasar*).
- i.* —construire in muratura, (*matonare*).
- f.* —maçonner.
- a.* —masonry.
- g.* —maüern.
- pol.* —murowac.

Konstrui per brikoj, ŝtonoj, gipso, k. c. —isto = Homo, kies profesio estas masoni. —estro, —ilo.

Masto.—*L.* pilus (*ŝipa masto*),
el masculus (viraĵo).

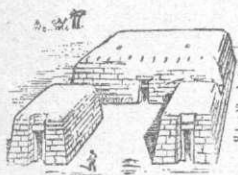

Masto subtenante
aerkablon.

- h.*—mástil, maste,
asta.
p.—mástro.
i.—aste.
f.—mât.
a.—mast.
g.—Mast.
pol.—maszt.

*Alta, ofte armita fosto, starigita por
subteni velon, kablojn, standardon, fla-
gon, k. c.*

Mastabo.—*El ar.* mastaba (*ben-
ko*).

- h.*—mastabá.
p.—mastaba.
i.—mastaba.
f.—mastaba.
a.—mastaba.
g.—Mastaba.

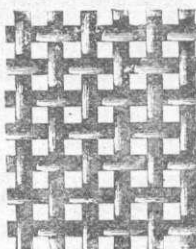
*Tipa egipta tombo, ĉiu similas ben-
kegon.*

Mastiko.—*Gr.* mastike; *l.* mas-
tiche.

- h.*—mastic.
p.—mastique.
i.—mastiche, mastico.
f.—mastic.
a.—Mastik, Kitt.
pol.—mastyka.
r.—mastika.

*Gluidaĵo por ŝtopi truon, fendeton;
por ĉunigi objekton. —i=Uzi masti-
kon.*

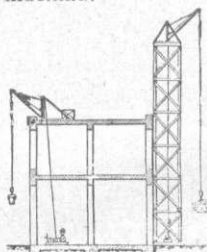
Maŝo.—*El l.* macula (*maŝo*).

- h.*—malla.
p.—malha.
i.—maglia.
f.—maille.
a.—mail, mesh,
stitch.
g.—Masche,
Maillon.
sv.—maska.

*Spaco inter la kunplektitaj fadenoj
aĉe reto, de teksaĵo.*

Maŝino.—*Gr.* meĥane (*maŝino*);
l. machina.

Levo-maŝinoj.

- h.*—máquina.
p.—machina.
i.—machina.
f.—machine.
a.—machine,
engin.
g.—Machine.

*Aparato por reguligi meĥanike fort-
ojn, diversece.*

Materialo.—*L.* materialis, *el*
materio (*materio, ŝtofo*).

- h.*—material.
p.—material.
i.—materiale.
f.—matériel, matériaux.
a.—materials.
g.—Material, Stoff.
pol.—materjal.
r.—material.

*Ĉio materia, ĉiu estas necesa por
verki, konstrui, fabriki, k. c.*

Matrico.—*El l. matrix, matricis (matrico).*

- h.—matriz.
- ρ.—matriz.
- i.—matrice:
- f.—matrice.
- a.—matrix.
- g.—Matrize.

Muldilo por fari inversereliefajn pecojn per fandado, frapo, giso, premo. Kartona formo, preme reproduktita de kompostajo, per kiu oni povas gisi stereotipojn.

Maŭra (arto).—*L. maurus (nordafrikano).*

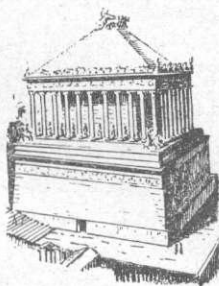

Interno de la Alhambro.
Granado (Hisp.).

Araba arto disvolviĝinta en Maroko, Hispanio, Tunesio, Algerio k. Sicilio.

- h.—moro, morisco.
- ρ.—mourisco.
- i.—moresco.
- f.—moresque.
- a.—moorish.
- g.—maurisch.

Maŭzoleo.—*El Maŭzolo, propra greka nomo; l. mausoleum.*

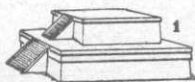

Maŭzoleo de Halikarnaso.

Tombo de Maŭzolo, reĝo de Kario (350 j. a. K.) starigita en Halikarnaso de lia edzino Artemisa, k. verkita de la arkitektoj Pitio k. Satiro, k. la skulptiisto Skopaso. Luksa, monumenta tombo.

- h.—mausoleo.
- ρ.—mausoleo.
- i.—mausoleo.
- f.—mausolée.
- a.—mausoleum.
- g.—Mausoleum.
- pol.—mauzoleum.

Maya (arto).—*El Mayab, propra pranomo de nordamerika regiono.*

h.—maya.

ρ.—maya.

i.—maya.

f.—maya.

a.—maya.

- 1.—Maya templo.
- 2.— — kastelo.
- 3.— — desegno kodeksa.

g.—mayisch.

Civilizacio disvolviĝinta dum mil jaroj, ĝis la 15^a jc., ĉirkaŭ la golfo de Meksikio, en Jukatano, Tabasko, k. c., ĝis Gŭatemala k. Honduraso.

La arkitekturo estis lintela; en la ruinoj aperas majestaj, piramidformaj, pluretaĝaj monumentoj ornamitaj per geometriaj reliefoj, zocmorŝaj figuroj k. hieroglifoj. Estas famaj, pro iliaj pentraĵoj, kelkaj kodeksoj.

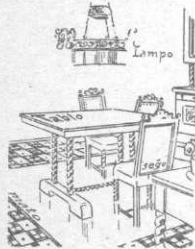
Meandro.—El Maiandros, propra greka nomo de rivero Mendereo, en malgranda Azio; l. meandros.

- h.—meandro, greca.
- p.—meândro, greca.
- i.—meandro, greca.
- f.—méandre.
- a.—meander.
- g.—Mäander.

Geometria, sinsekve ripetata ornamo, laŭ tipa greka maniero.

Meblo.—El l. mobilis (movebla).

Mebloj: Tablo, seĝoj, lampo, bufedo.

- h.—mueble.
- p.—movel.
- i.—mobile.
- f.—meuble.
- a.—movable goods, furniture.
- g.—Möbel.
- pol.—mebel.
- r.—meble.

Movebla objekto por loĝeja, praktika aŭ ornama uzo. —i=Provizi loĝejon je mebloj. —isto=Homo, kiu faras aŭ vendas meblojn. —aro=La mebloj de ia loĝejoj; aro de mebloj.

Medalo.—L. medalia, el metallum (metalo).

- h.—medalla.
- p.—medálha.
- i.—medaglia.
- f.—médaille.
- a.—medal.
- g.—Medaille.
- pol.—medal.

Metala disĉeto surhavanta ambaŭflanke bildon, surskribaĵon, stampita por memorigilo de granda fero, de jama homo.

Medaliono.—El l. medalia (medalo), pligrandiga formo.

- h.—medallón.
- p.—medalhao.
- i.—medaglione.
- f.—médailion.
- a.—medallion.
- g.—Medallion.
- pol.—medaljon.

Bareliefso ĉirkaŭita per ronda aŭ ovala kadro. Ronda juvelo en kiu oni metas miniaturon, rememoraĵon.

Meduzo.—Gr. Medousa, propra nomo, el medo (sentenco, ordono); l. Medusa.

Meduza kapo.

- h.—Medusa.
- p.—Medusa.
- i.—Medusa.
- f.—Méduse.
- a.—Medusa.
- g.—Medusa.

Fabela monstro de la greka mitologio, reprezentita per flugilhava unuo-

kula virino kun serpentoj, anstataŭ haroj, kiu ŝtonigis ĉiujn, kiujn ŝi rigardis. La Meduzon, k. la 2 aliajn gorgonidajn monstrojn, mortigis Perseo k. el la kaposango de la Meduzo eliĝis la Pegaso.

Megalito.—El gr. megas + lithos (granda ŝtono).

- h.—megalito.
- p.—megalito.
- i.—megalitico.
- f.—mégalithe.
- a.—megalithic.
- g.—Megalith.

Prahistoria konstruaĵo formita per grandegaj ŝtonoj: Ciklolitho, Paralelito, Menhiro, Kromleĥo, Dolmeno...

Memuar.—L. memoria (memoro), el memor (danĝo).

- h.—memoria.
- p.—memoria.
- i.—relazione, memoria.
- f.—mémoire, rapport.
- a.—report, (memorandum).
- g.—Memoir, Vorbericht.

Parto de projekto, kiu klarigas skribegan celon k. procedon.

Menhiro.—El ĥimra maen-hir (ŝtono longa).

- h.—menhir.
- p.—menhir.
- i.—menhir.
- f.—menhir.
- a.—menhir.
- g.—Menhir.

Skulptita, prahistoria menhiro de Avezon.

Megalita monumento konsistanta el unusola ŝtono de 1,50 ĝis 10 m. longa, starigita ĥiel stelo, cipo, obelisko. Tiu de Lockmariaĥer havas pli ol 20 m. alta.

Merkuro.—Gr. Hermes; l. Mercurius, el merx (varo, komercaĵo).

- h.—Mercurio.
- p.—Mercurio.
- i.—Mercurio.
- f.—Mercure.
- a.—Mercury.
- g.—Merkur.

Romana dio, filo de Jupitero, komiso de la olimpaj dioj; simbolis la eloĥvento, la komerco kaj la rabo. Estis iĥonografie reprezentita per junulo kun flugiloj ĉe la piedoj k. la ĥaduco ĉe la mano.

Merovinga (arto).—El Merovingia, propra familia nomo de la unua franca dinastio (428-752^a j).

- h.—merovingia.
- p.—merovingia.
- i.—merovingia.
- f.—merovingien.
- a.—merovingian.
- g.—merowingisch.

Arto disvolviĝinta en Francio dum la tiel nomata dinastio, antaŭ la karolinga arto. Ekz.: la templo de Sankta Johano, en Poitiers.

Metalo.—Gr. metallon; l. metallum (metalo).

Fe	Pb	Zn
Ku		Ag
	Au	

Femiaj simboloj de metaloj plej uzataj en arto k. konstruo.

- h.—metal.
- p.—metal.
- i.—metallo.
- f.—métal.
- a.—metal.
- g.—Metall.
- pol.—metál.

Hemia elemento, posedanta specialan brilon, bone kondukanta la varmon k. elektron, fandebla k. forĝebla; ĉe konstruado oni uzas la plumbon, kupron, feron, zinkon, stanon, k. c.

—fadeno=Drato=Maldika, longa, cilindroforma metala peco. —isto=oraĵisto, orumisto, arĝentisto, ferajisto, bronzisto, ladisto, fandisto, alĝustigisto, meĥanikisto, muntisto, seruristo... —arto; —izi; —kromio; —grafio; —ist-ejo. Metalurgio=Metallolaborado.

Metio.—L. ministerium (metio, profesio, verko).

Metio: kahelisto.

- h.—oficio, (mestral).
- p.—mister.
- i.—mestiere.
- f.—métier.
- a.—metier, trade.
- g.—Metier, Handwerk.

Manlabora profesio. —isto, —ejo.

Metioj. (Japana desegno).

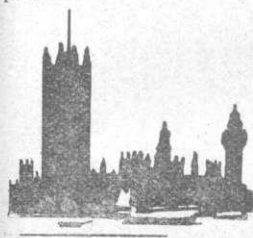
Metopo.—Gr. metope, el meta + ope (meza truo); l. metopa.

- h.—metopa.
- p.—metopa.
- i.—metopa.
- f.—métope.
- a.—metope.
- g.—Metope.

Ornamita plato inter ĉiu du triglifoj ĉe la dorikorda friso.

Metropolo.—*Gr.* metropolis, *el* meter + polis (*patrina urbo*); *l.* metropolis.

Metropolo brita : Londono.

Ĉefa ĉefurbo de iu lando. Mondo.

- h.*—metrópolis
- ρ.*—metrópole.
- i.*—metropoli.
- f.*—métropole.
- a.*—metropolis
- g.*—Metropole
- pol.*—metropolja

Mihrabo.—*Ar.* mihrab.

- h.*—mihrab.
- ρ.*—mihrab.
- i.*—mihrab.
- f.*—mihrâb.
- a.*—mihrab.
- g.*—Mihrab.

Bele ornamita niĉo por elmeti la koranon, orientita al Mekon en la ĉefkapelo (Maksuro) de Moskeo; similis al absido de la kristanaj temploj.

Mino.—*Gr.* mina (*minaĵo*); *l.* mina.

- h.*—mina.
- ρ.*—mina.
- i.*—mina.
- f.*—mine.
- a.*—mine.
- g.*—Mine.

Entera loĝo el ĉiu oni elfosas mine-ralon, valorajn. Diverscela foŝaĵo,

galerio subtera. —i= Fari divercele truon, galerion, kavaĵon sub tereno aŭ konstruaĵo. —isto; —aĵo; kontraŭ—.

Minareto.—*Ar.* al minara (*la turo*), *el minar (lumaĵo), nar (brilo).*

- h.*—minarete, alminar.
- ρ.*—minarete.
- i.*—minareto.
- f.*—minaret.
- a.*—minaret, minar.
- g.*—Minaret.
- pol.*—minaret.

Tipa turo de mahometana templo, en kies plej alta balkono la muezeno alvokas la kredantojn.

Minerva.—*L.* Menerva, *el mens, gr. menos (forto).*

- h.*—Minerva.
- ρ.*—Minerva.
- i.*—Minerva.
- f.*—Minerve.
- a.*—Minerva.
- g.*—Minerva.

Mita romana diino, naskiĝita el la kapo de Jupitero, armita, bela k. prudenta. Si elpensis la artojn, k. estas ĉasta sed militema. Ikono grafie ŝi estas reprezentata, ĉiel la egipta Neita, ĉiel la greka Atena, per vestita virino armita.

Miniatur.—El l. miniare (pen-
tri per minio).

Miniaturu reprezentanta
antikvan presejon.

Malgrandeta, delikata pentraĵo, ofte portreto, sur eburo, metalo, k. c. Malgranda arta verko. —isto = Pentristo je miniaturtoj.

Mitologio.—Gr. mythologia, el
mitho + logos (mito priskribo); l. my-
thologia.

Horuso. (El la egipta
mitologio).

*Fabela historio de dioj, duondioj,
diaĵoj k. mitaj herooj. Pro la tradicia
simbolismo de la mitoj, artistoj k. ar-
keologoj devas ilin koni.*

- h.—miniatura.
- p.—miniatura.
- i.—miniatura.
- f.—miniature.
- a.—miniature.
- g.—Miniatur.
- pol.—minjatura

*Jen la nomo k. la senco de plej
honataj greko-romanaj mitoj.*

N O M O

M I T A S E N C O

Zeŭso—Jupitro.
Hera—Junona.
Posejdo—Neptuno.
Demetra—Cerera.
Apolo—Febo.
Artemisa—Diana.
Hefisto—Vulkano.
Atena—Mineiva.
Areso—Marso.
Afrodita—Venera.
Hermeso—Merkuro.
Hestia—Vesta.

Kronoso—Saturno.
Dioniso—Bakho.
Hadeso—Pluto.
Cibela—Rea.
Persefona—Proserpino.
Eroso—Amoro—Kupido.
Jano.

Semela—Konsiva.
Libeno—Libero.
Pano—Faŭno—Silvano.
Heba—Juventa.
Eoso—Aŭroro.
Leta—Letona.
Erinja—Furia.
Erisa—Diskordia.
Lamia—Larva.
Gea—Tella.
Urano—Orfeo.
Priapo—Mutuno.
Kero—Fatumo.
Palada—Duelona.

diopatro, ĉielo.
diopatra edzino, aero.
marestro, akvo.
terpatrino, ĉamparo.
suno.
luno.
subtera fajro.
arto, saĝo, aŭroro.
milito.
belo, volupto.
komerco, kuriero.
hejma fajro.

pratempo.
vino.
subterestro.
dipatrino, tero.
infera diino.
voluptamo.
pordofeo, dufaca dio.

grenĉampo.
vinverŝanto.
ĉamparestro, arbarestro.
bela junco.
matenbrilo.
nokto, forĝeso.
venĝo.
malĉonkordo.
sangosuĉo.
tero.
artikanto, horĝeo.
peniso, virilo.
ĵatalo, destino, sorto.
milito diino, duelino.

Erebo—Tartaro.
 Mnemosino.
 Flora.
 Eolo.
 Sileno.
 Irida.
 Maia.
 Prometeo.
 Ciklopoj.
 Titano.
 Kabiroj.
 Centaŭroj.
 Glaiuko.
 Himeno.
 Herkuleso.
 Nimfoj.
 Tifono.
 Cerbero.
 Harpioj.
 Gorgonoj.
 Nemesida.
 Penatoj.
 Eskulapo.

subterejo, infero.
 memoro.
 forŝeino.
 ventodio, aerŝeo.
 Bakho-kanulo.
 ĉielarko.
 patrino de Merkuro.
 prameto, fajrarto.
 eguloj, gigantoj.
 fajro, fortegulo.
 subterŝeoj.
 ĉevalhomoj.
 marverda brilo.
 edziĝo.
 heroulo, fortegulo.
 ondinoj, akvoŝejnoj.
 mallumo, dezerto.
 infera hundo, gardisto.
 rabobirdoj.
 terurego.
 venĝo.
 hejmo ŝeoj, prauloj.
 ĵuracestro.

Modelo.—L. modellus, el modus (formo, regulo).

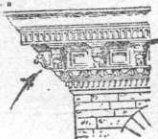

h.—modelo.
 p.—modelo.
 i.—modello.
 f.—modèle.
 a.—model.
 g.—Modell.
 pol.—model.

1.—Modelo: brako re-
 produktata per (2) gipsa
 moldujo.

Persono, objekto, artaĵo, imitanta aŭ
 imitinda. —i=Fari reproduktotaĵon.
 —ilo=Ilo por modeli. —ado, —isto.

Modilono.—El gr. mutilos (kon-
 ko); l. mutulus (konzoletto).

h.—modillón, cane-
 cillo.
 p.—modilhao.
 i.—modiglione.
 f.—modillon.
 a.—modillion.
 g.—Sparrenköpf.

Ciu el la konzoletoj kiu, sub koniko,
 alero, balkono, formas ornamon vicin.

Modli.—El l. modulus (muldilo),
 el modus (formo, maniero, regulo).

h.—modelar.
 p.—moldear.
 i.—modellamiento.
 f.—mouler.
 a.—moulding, molding.
 g.—modellieren.

Formi, el moligita materio, plastikan
 figuron. —ilo=Ilo por modli. —ilaro,
 —ado, —isto.

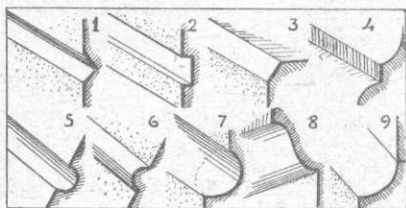
Modluro.—El l. modulus, el mo-
 dus (formo).

h.—moldura.
 p.—moldura.
 i.—modanature.
 f.—moulure.
 a.—mould, moulding.
 g.—Gesims, Sims.

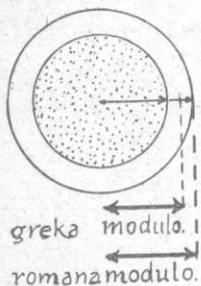
Ornamo, de unuforma, elstara pro-

filo, garnituranta konstruon, meblon, k. c. Ĝiaj elementoj povas esti plataj aŭ rondaj, konkavaj aŭ konvexaj, kaj oni nomas ilin laŭ ilia geometria nomo: tamen, jen kelkaj tipaj nomoj.

- 1) Streko. 2) Strio. 3) Faceto. 4) Listelo.
5) Kanelajo. 6) Astragalo. 7) Skozio. 8) Cimazio. 9) Apofigo...

Modulo.—*L.* modulus, *el* modus (*regulo*).

h.—módulo.

p.—modulo.

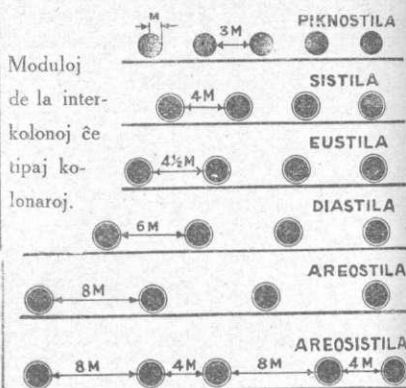
i.—modulo.

f.—module.

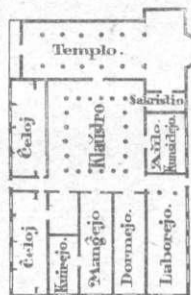
a.—modulus.

g.—Modul.

Mezurunuo per kiu oni proporciigas la partojn de konstruaĵo, de figuro. Ĉe la greka arkitekturo la modulo estis la duonsumo de la radioj de la kolonoekstretoj k. dividiĝis je 30 partoj. Ĉe la romanoj la modulo estis la radio de la malsupro de la kolono.

Monastero.—*Gr.* monasterion, *el* monos (*soleco*); *l.* monasterium.

h.—monasterio.

p.—mosteiro.

i.—monastero.

f.—monastere.

a.—monastery.

g.—Münster.

Granda monaĥejo en la kamparo.

Monogram.—*El gr.* monos + *gramma* (*unusola cifero*); *l.* monogramma.

h.—monograma.

p.—monogramma.

i.—monograma.

f.—monogramme.

a.—monogram.

g.—Monogram.

pol.—monogram.

*Bildo, signo, formita per interplek-
titaj ĉefliteroj de nomo.*

Monolito.—*El gr. monos + lithos*
(*unusola ŝtono*).

- h.*—monolito.
- p.*—monolitho.
- i.*—monolito.
- f.*—monolithe.
- a.*—monolith.
- g.*—Monolith.

Unupeca ŝtona konstruaĵo.

Monoptero.—*Gr. monopteros,*
el monos + pteron (unusola alo); l. mo-
nopteros.

- h.*—monóptero.
- p.*—monoptero.
- i.*—monoptero,
monostilo.
- f.*—monoptere.
- a.*—monopteron.
- g.*—Monopteros.

*Konstruaĵo havanta unusolan kolonan
vicon. Ronda konstruaĵo formita per
ronda vico de kolonoj, subportante
kupolon.*

Monumento.—*L. monumentum,*
el monendo (montrante).

- h.*—monumento.
- p.*—monumento.
- i.*—monumento.
- f.*—monument.
- a.*—monument.
- g.*—Monument, Denk-
mal.

Monumento horaja pol.—monument.
en Ateno (Grek.).

*Konstruo starigita por rememcri
homon, faron, ideon.*

Morabo.—*Ar. morabit (ermito),*
el mo + ribat (preĝejo).

- h.*—morabo.
- p.*—morabo.
- i.*—morabo.
- f.*—marabout.
- a.*—marabou.
- g.*—Morabet.

Tipa araba ermitejo.

Mortero.—*L. mortarium, el mor-*
dere (mordi, preni).

- h.*—mortero, ar-
gamasa.
- p.*—argamaesa.
- i.*—malta.
- f.*—mortier.
- a.*—mortar.
- g.*—Mortel.
- pol.*—murarska.

Fluidaĵo de materialo kunluanta

(gipso, kalko, cemento) kaj inerta (sablo, tero), uzata por kunfiksi brikojn, ŝtonojn, k. c., ĉe konstruado. —i= Fari morteron; ŝmiri morteron.

Mortizo.—El l. mordere (mordi).

h.—mortaja, caja.

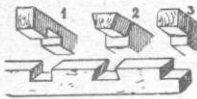
p.—mortisa.

i.—mortisa, mortasa.

f.—mortoise.

a.—mortise, notch, slit.

g.—Zapfen, Keilloch.

Entaĵo, enĉizaĵo, truo, farita en ligno, metalo, ŝtono, ofte por alkupli adekvatan, alĝustigotan pecon. —i= Fari mortizon. —maŝino. Duobla—, segilforma—, vostoforma—, tenoninga—, simpla—.

Moskeo.—Ar. mezkid (preĝejo).

h.—mezquita.

p.—mesquita.

i.—moschea.

f.—mosquée.

a.—mosque.

g.—Moschee.

Tipa mahometana templo.

Mozaiko.—El gr. muzeion (muzeo); l. musivus.

h.—mosaico.

p.—mosaico.

i.—mosaico.

f.—mosaique.

a.—mosaic.

g.—Mosaic.

pol.—mozaika.

Bildo farita per diverskoloraj ŝtonetoj, uzata kiel luksa pavimo, pario, k. c. —arto=Arto fari aŭ pristudi mozaikojn. —isto=Laboristo, kiu profesie mozaikas.

Aleksandria—=Mozaiko farita per ŝtonetoj blankaj k. nigraj aŭ grizaj k. ruĝaj. Litostrata—=Mozaiko formita per ĉia ŝtonetaro. Teselata—=Sakforma mozaiko. Vermikulata—=Mozaiko kun vermoformaj bildoj. Sektila—=Mozaiko, kies ŝtonetoj havas geometriajn regulajn formojn.

Mozaraba (arto).—El la ar. mos-tarab (arabigita).

h.—mozárabe.

p.—mozárábe.

i.—mozzaraba.

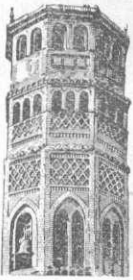
f.—mozarabe.

a.—mozaraba.

g.—mozaraba.

Tipa arto de la kristanoj submetitaj de la araboj dum la regado de ĉi tiuj en la hispana duoninsulo (8^a-11^a j. c.). La arkitekturo imitas la visgotajn tipojn, la arĥoj estas hufsoformaj, la volboj cilindraj.

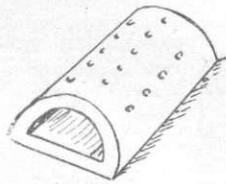
Mudehara (arto). — *El ar. mudehan (tributulo); vorto elpensita en 1859^a j. de Amador de los Ríos.*

- h.—mudéjar.
- p.—mudehar.
- i.—mudejar.
- f.—mudehare.
- a.—mudejar.
- g.—mudejar.

Tipa arto de la maŭroj submetitaj de la kristanoj en la hispana duoninsulo dum 11^a-14^a jc. La arkitekturo montras gotikan k. araban influon.

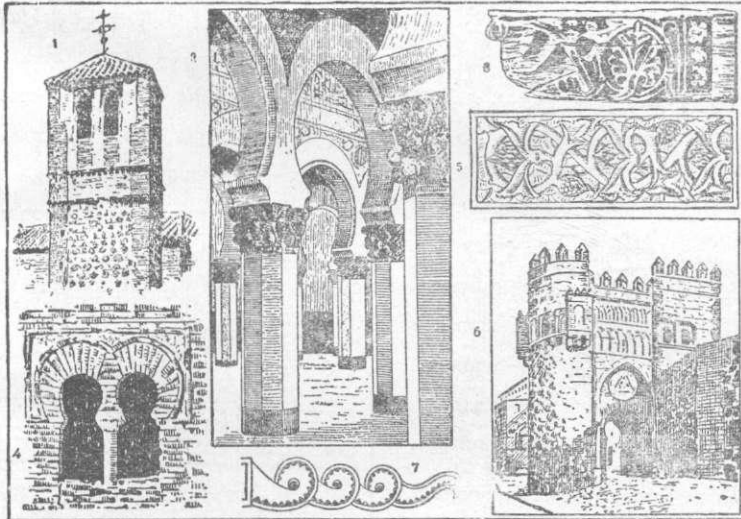
Muflo. — *El l. mufula (mufo, ganto).*

- h.—mufla.
- p.—mufla.
- i.—muffola.
- f.—moufle.
- a.—muffle.
- g.—Muffel.

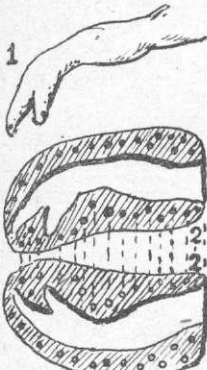
Duoncindra argila aŭ metala ujo, en kiu oni metas delikatajn ceramik-ajajn por kŭiri ilin tiel en la forno, ŝirme de la flamo.

MUDEHARAJ ARTAJOJ.

1. Turo de Santiago ĉe la suburbo (Toledo); 2. Interno de Sankta Maria, la blanka (Toledo); 3. Modilono, 13^a jc.; 4. Ahimezo; 5. Fragmento de frizo; 6. Pordo de la Suno (Toledo); 7. Ornamaĵo.

Muldi.—*El l. modulus (formilo).*

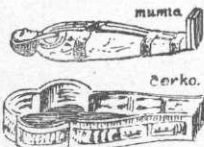

1.—La modelo.
2-2.—Muld-ujo.

- h.—vaciar, fundir, moldear.
- ρ.—moldar, moldear.
- i.—gettare.
- f.—mouler.
- a.—mould.
- g.—giessen (Mulde).

Reprodukti plastikajn figuron per adekvata matrico (muldujo). —o; —ado; —aĵo; —ilo; —isto; en—igi; el—igi.

Mumio.—*El ar. mumia (bitumo), ĉar antikve oni bitumis la kadavrojn por konservi ilin.*

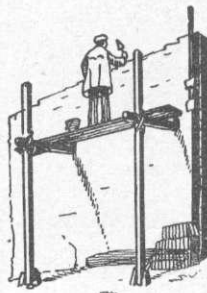

Mumio egipta.

- h.—momia.
- ρ.—mumia.
- i.—mumia.
- f.—momie.
- a.—mummy.
- g.—Mumie.
- pol.—mumja.

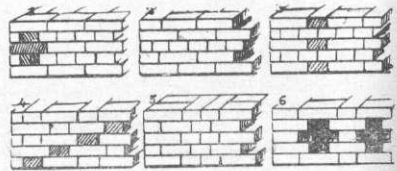
Sekaj kadavroj konservita, nature aŭ artefarite, kun haŭto. La egiptaj mumioj estas arĥeologie interesaj pro siaj ornamitaj envolvaĵoj k. ĉerkoj.

Muro.—*L. murus (muro).*

- h.—muro.
- ρ.—muro.
- i.—muro.
- f.—mur.
- a.—wall, (mural).
- g.—Mauer, Waud.
- pol.—mur.

Masonaĵo starigita por subteni plafonon, limigi spacon, kontraŭstari puŝon, k. c. Laŭ ĝia celo nomiĝas: bara—, subtena—, retena—, divida—, defendada—...; laŭ ĝia formo: rekta—, oblikva—, rampa—, cilindra—...; laŭ ĝia materio: ŝtona—, brika—, blokara—, tera—...; laŭ ĝia dikeco: n. centimetroj dika. Laŭ ĝia dispecigo, la ŝtonaj: isodoma—, pseudoisodoma—, diatona—, retata—, spikata—, poligonara—, ordigata—, ciklopa—...; la brikoj, belgo tipa—, flandro tipa—, anglo tipa—, hispano tipa—...

Brikuroj.

Mutelo. — Gr. mutilos (*konko*);

l. mutulus.

h.—mutulo.

p.—mútulo.

i.—mutilo.

f.—mutule.

a.—mutule.

g.—Mutuli.

pol.—mutul.

Tipa modilono sencnoma ĉe la entablemento de la dorikorda konstruaĵo, kun gutoj ĉe ĝia sofito.

Muzo.—Gr. mousa (*muzo*); *l.* musa.

h.—musa.

p.—musa.

i.—musa.

f.—muse.

a.—muse.

g.—Muse.

pol.—múza.

Mita staĵo naskita el Jupitero k. Mnemosina, simbolanta arton; ikonografie reprezentita per ĉarma junulino kun la atributo de iu arto. Oni kalkulis 3, poste 9 muzojn, loĝantajn en la Parnaso k. la Melikono; jen:

NOMO ATRIBUTO MITA SENCO

Klio	libro	historio.
Erato	liro	ampozio, liriko.
Melpomino	masko	tragedio.
Kaliopo	trumpeto	eloĝvento.
Talio	masketo	komedio.
Uranio	cirĉulilo	astronomio, scienco.
Terspsihoro	—	danco.
Eüterpo	fluto	muziko.
Polimno	citaro	mimiko, odo.

Muzeo.—Gr. muzeion (*muzejo*);

l. museum.

h.—museo.

p.—museu.

i.—museo.

f.—musée.

a.—museum.

g.—Museum.

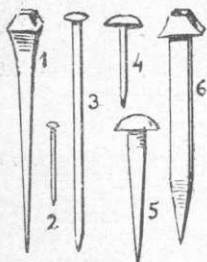
pol.—muzeum.

Edificio por konservi k. elmontri grandan kolekton de sciencaj aŭ artaj objektoj. Arkeologia—, Etnografia—, Belarta—, Naturscienca—, Milita—...

N

Najlo.—*El a. g. naeglian, naegel (najlo).*

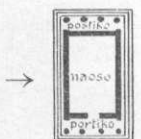

- h.—clavo.
p.—prego.
i.—chiavo, chiodo.
f.—clou.
a.—nailo.
g.—Nagel.

Akrepinta, metala, maldika peco por kunfiksi aŭ pendigi objekton.

—i = Fiksi traigante per najlo. —tiro = Ilo por eligi najlojn.

Naoso. — *Gr. naos (navo), el naein (logi); l. naos.*

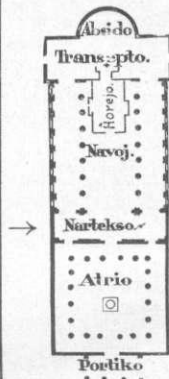

amfiprostila greka templo

- h.—naos, cela.
p.—nao.
i.—naos.
f.—naos.
a.—naos.
g.—Naos.

Centra navo de la grekaj k. romanaj temploj. Pro = Antaŭnaoso.

Nartekso.—*Gr. nartheks (grundo); l. narthex.*

- h.—nartex.
p.—narthex.
i.—nartex.
f.—narthex.
a.—narthex.
g.—Narthex.

Vestiblocela portiko ĉe la unuaj kristanaj bazilikoj; ofte ĝi surhavis etaĝon utiligeblan por biblioteko. Ekstera—; interna—.

Navo.—*El sansk. naus; ĝelta nauf; gr. naos; l. naos. navis.*

- h.—nave, crujia.
p.—nave.
i.—nave, navata.
f.—nef.
a.—nave, naos.
g.—Schiff, (Naue).
pol.—nawa.

La libera spaco de konstruaĵo inter du kontraŭaj muroj, aŭ ĥolonaroj. Meza—, centra—, flanka—, faĉada—...

Nekropolo.—*El gr. nekro + polis (morto-urbo).*

h.—necrópolis, cementerio, camposanto.

p.—necropole.

i.—necropoli, cimitero.

f.—nécropole, cimiterière.

a.—necropolis.

g.—Nekropolis.

Tombarejo similanta, pro siaj vojoj k. konstruaĵoj, urbo de mortintoj.

Neptuno.—*Gr. Posejdon; l. Neptunus.*

h.—Neptuno.

p.—Neptuno.

i.—Neptuno.

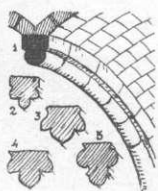
f.—Neptune.

a.—Neptune.

g.—Neptun.

Dio de la maro ĉe la romanoj, filo de Saturno k. Gea, edzo de Anfitrita, ikonografie reprezentita, ĥiel la greka Posejdo, per viro ĥun tridento sur mara ĉaro.

Nervuro.—*El gr. neur (nervo); l. nervus.*

h.—nervio, nervadura.

p.—nervo.

i.—nervature.

f.—nervure.

a.—nervure, rib.

g.—Rippe, (*Nerv.*)

Arkajo, formanta ĥun aliaj reton por subteni panelitan volbon. Elstara cilindreto, prismo, alo, ĉe iu ajn surfaco.

Niĉo.—*El gr. mis (ĥonĥo).*

h.—niĥo, hornacina.

p.—niĥo.

i.—nichio, nicchia.

f.—niche.

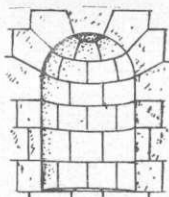
a.—niche.

g.—Nische.

pol.—nisza.

r.—niša.

sv.—nisch.

Regula ĥavaĵo en muro por enmeti k. elmontri statuon, vazon, k. c.

Nielo.—*L. nigellus, el niger (nigro).*

h.—nielo.

p.—nielo.

i.—niello.

f.—nielle.

a.—niello.

g.—Niello.

Smalto nigreblua, farita per arĝento k. plumbo fanditaj, en metalajo ĉizita. —i=Ornami per nielo. —isto; —arto; —ado.

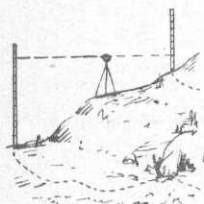
Nimbo. — *El l. nimbus (nubo, aureolo).*

- h.*—nimbo.
- p.*—nimbo.
- i.*—nimbo.
- f.*—nimbe.
- a.*—nimbus.
- g.*—Nimbus.
- pol.*—nimb.

Rondaĵo servanta kiel hela fono de la kapo de iaj ikonoj. Cirklo havanta gravuritan gradaron, tre uzata de topografiaj instrumentoj.

Nivelo.—*L. libella, el libra (egalpezo, nivelo).*

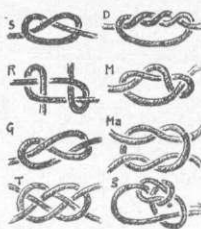

- h.*—nivel.
- p.*—nivel.
- i.*—libello.
- f.*—niveau.
- a.*—level.
- g.*—Niveau.
- sv.*—niva.

Alteco de io rilate difinitan surfacon. —i=Horizontaligi ion laŭ dezirata nivelo; trovi la nivelon de punkto aŭ punktaro. —ilo=Ilo por determini ĉu estas horizontala linio aŭ ebena: (aerbula—, tub—, mason—...).

—linio=Samnivela linio.

Nodo.—*L. nodus (nodo).*

- h.*—nodo, nudo.
- p.*—nó.
- i.*—nodo, nocchio.
- f.*—noeud.
- a.*—knot.
- g.*—Knoten, Knorren.

Punkto kie konverĝas, kunkruciĝas aŭ kunligiĝas fadenoj, ŝnuroj, stangoj, arbobrancĉoj, k. c. Simpla—, duobla—, masonista—, marista—, teksista—...

Numismatik.—*El gr. numisma (monero); el nomos (nomo); l. numisma.*

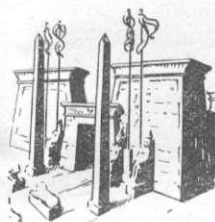
- h.*—numismática.
- p.*—numismática.
- i.*—numismatica.
- f.*—numismatique.
- a.*—numismatic, numismatology.
- g.*—Numismatik.

Parto de la arkeologio pritraktanta la monerojn k. medalojn, speciale laŭ ilia arta k. historia aspekto. La tri ĉefaj serioj de la antikvaj moneroj estas la grekida, la semida k. la romanida. Pli uzataj nomoj: drakmo (bi—, tetra—, heksa—, okta—, deka—); obolo (hemi—, trihemi—, dek—...); statero=20 drakmoj (bi—, tetra—, penta—...); aso, denaro, floreno, soldo, aŭreo...

Obelisko.—*Gr.* obeliskos, *el* obelos (*pinglo*); *l.* obeliscus.

Obeliskoj
antaŭ egipta pilono.

- h.*—obelisco.
- p.*—obelisco.
- i.*—obelisco.
- f.*—obélisque.
- a.*—obelisc.
- g.*—Obelisk.
- pol.*—obelisk.

Alta, prisma monumento finita per pinta piramideto; ofta en Egipto.

Obolo.—*Gr.* obolos, *el* obelos (*pinglo, broĉo, monero*); *l.* obolus.

Tri-obolo fenica
de Gadeks (Hisp.)

- h.*—óbolo.
- p.*—obolo.
- i.*—obolo.
- f.*—obole.
- a.*—obol.
- g.*—Obol, Obolus.
- pol.*—oblo.

Antikva bronza monereto greka, kies pezo k. valoro estis 1/6 de la drakmo. Du—, tri—, tetra—, hemi—, triemi—.

Observatorio.—*L.* observatorium, *el* observare (*observi*).

- h.*—observatorio.
- p.*—observatorio.
- i.*—osservatorio.
- f.*—observatoire.
- a.*—observatory.
- g.*—Observatorium.
- pol.*—obserwatorjum.

Scienca observejo por astronomiaj studoj.

Odeono.—*Gr.* odeion, *el* ode (*kanto*); *l.* odeum.

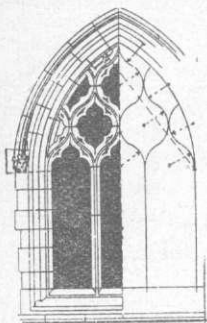

Odeono de Parizo.

- h.*—odeón.
- p.*—odeón.
- i.*—odeo.
- f.*—odéon, odeum.
- a.*—odeion, odeum.
- g.*—Odeon.

Speciala teatro por koncertoj, kanto, muziko. Periklo konstruigis la unuan en Ateno.

Ogivo. — *L.* augiva, el augere (*kreski, grandigi*).

- h.*—ojiva.
- p.*—ogiva.
- i.*—ogiva.
- f.*—ogive.
- a.*—ogive, ogee.
- g.*—Spitzbogen, (ogival).

Arkajo konsistanta el du arkoj formante angulon. Lancoforma—, akuta—, ekilatera—...

Okastilo. — *El gr.* okto + stilos (*8 kolonoj*); *l.* octastylos.

Okastila greka templo.
(La partenono).

Konstruaĵo havanta antaŭ la fasado okkolonan vicon.

Oleo.—*L.* oleum (*oleo*).

Oleo-pentraĵo.

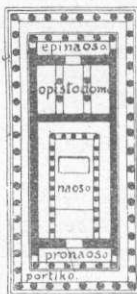
- h.*—aceite, óleo.
- p.*—oleo, azeite.
- i.*—olio.
- f.*—huile.
- a.*—oil.
- g.*—Ol.
- pol.*—olej.

Grasa fluidaĵo el vegetaĵa, minerala aŭ animala origino, uzata por arto, industrio, lumigado, nutrado, k. c.

—*pentro* = *Pentro farita per farboj solvitaj en oleo; elpensita en la 14^a jc.*

—*graho* = *Arto presi per oleaj koloriloj.*

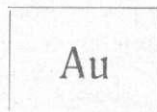
Opistodomo.—*El gr.* opisthaton + domon (*malantaŭa konstruaĵo*); *l.* opistodomus.

- h.*—opistodomo.
 - p.*—opisthodomio.
 - i.*—opistodomo.
 - f.*—opisthodomie.
 - a.*—opisthodomos.
- Opistodomo.*
en plano de antikva greka templo.

Malantaŭa parto de la grekaj temploj, kie oni konservis oferaĵojn, valoraĵojn.

Oro.—*L.* aurum (*oro*).

Hemia simbolo de la oro.

Heraldika esprimo de la oro.

- h.*—oro.
- p.*—ouro.
- i.*—oro.
- f.*—or.
- a.*—gold.
- g.*—Gold.

Flava, valorea metalo, uzata por artaj k. riĉaj juveloj, medaloj k. moneroj. —umi, —umisto, —ajisto.

Oratorio.—*L.* oratorium, *el* orare (preĝi), *el* os, oris (buŝo).

- h.*—oratorio.
- p.*—oratório.
- i.*—oratorio.
- f.*—oratoire.
- a.*—oratory.
- g.*—Oratorium.

Endoma kapelo; privata kapelo aŭ altareto.

Ordo.—*L.* ordo (*ordo, dispono*).

- h.*—orden.
- p.*—ordem.
- i.*—ordine.
- f.*—ordre.
- a.*—order.
- g.*—Ordnung.

Komposita ordo.

Dispono k. proporcio de arkitekturaĵ elementoj. Dorika—, jonika—, korinta—, komposita—...

Orfeo.—*Gr.* Orpheus (*Hor-feo*);

i. Orpheus.

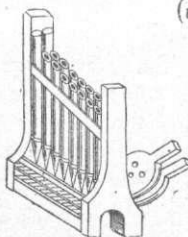

- h.*—Orfeo.
- p.*—Orpheo.
- i.*—Orfeo.
- f.*—Orphée.
- a.*—Orpheus.
- g.*—Orpheum.

Greka, legenda filo de Apolo, kiu elpensis la liron k. per la muziko mildigis la bestojn; ikonografie estas reprezentita per junulo ludante liron k. ofte ĉirkaŭita de bestoj.

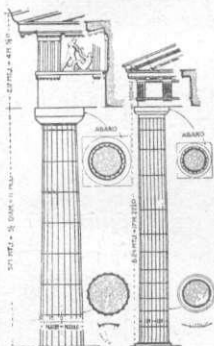
Orgeno.—*Gr.* organon, *el* ergon

(*verko*); *i.* organum.

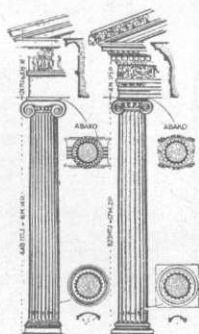

- h.*—órgano.
- p.*—orgao.
- i.*—organo.
- f.*—orgue.
- a.*—organg.
- g.*—Orgel.

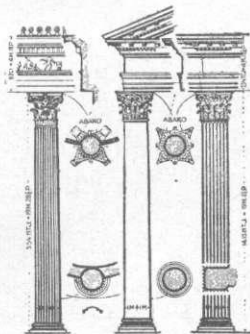
Orgeno de la 16^a jc. pol.—organy.

Dorika ordo.

Jonika—.

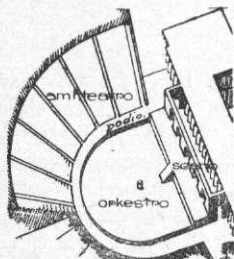
Korinta—.

Karrátida—.

Granda, tubara muzika blvinstrumento, uzata speciale en la temploj. Elpensita de Tesibio en Aleksandrio (2^a jc. a. K.); estas fama tiu de Amiens, havanta 2.000 tubojn. —isto, —klavaro, —tubaro, —ludi.

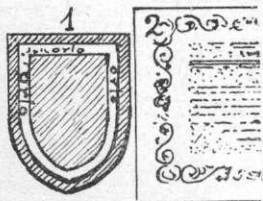
Orkestro.—Gr. orkestra, el orkeistai (danci); l. orchestra.

La orkestro en greka teatro.

Parto de la antikva greka teatro, inter la sceno k. la amfiteatro, kie la horo kantis k. ludis ĉirkaŭ la arao de Dioniso. Parto de la moderna teatra ĉambrego, inter la aktorejo k. la publikejo, por la muzikistaro.

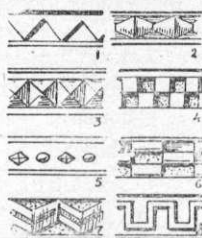
Orlo.—L. orla, orula, el ora (bordo).

- h.—orla.
- p.—orlo.
- t.—orlo.
- f.—orle.
- a.—orle.
- g.—Saum.

Ornamento farita ĉirkaŭ margeno de karto, ŝildo, tukoj, k. c. —i=Ornami per orlo.

Ornami.—L. ornare, ad ornare (ornami).

- h.—ornar, adornar.
- p.—ornar, adornar.
- i.—ornare, adornare.
- f.—ornar, ornamenter.
- 1. Ornamento segelforma.
- 2. — fusoforma.
- 3. — diamantopinta.
- 4. — ŝakoforma.
- 5. — najlokapa.
- 6. — biljeto.
- 7. — zigzaga.
- 8. — freto.
- a.—adorn, ornamenter.
- g.—schmucken, zieren (Ornament).

Plibeligi ion per aldonajo. —ajo=Ornamanta objekto. —isto.

Osir(is)o.—El egipta Hesiris; gr. Osiris; l. Osiris.

Anub(is)o k. la mumio de sia patro Osir(is)o.

- h.—Osiris.
- p.—Osiris.
- i.—Osiris.
- f.—Osiris.
- a.—Osiris.
- g.—Osiris.

Egipta dio, patro de Horuso, simbolis la sunon k. estis ikonografie reprezentita per homa figuro kun mitro surkapa k. lotuso ĉe la mano aŭ per viro bestokapa.

P

Pagodo.—*El persa batkada, el bat aŭ pat + kada (dia domo).*

Pagodo de Angkoro
(Hind.).

Tipa templo de kelkaj aziaj popoloj.

Palaco.—*El Palateno, propra nomo de unu el la 7 romaj montoj, kie Aŭgusto starigis sian loĝejon; l. palatium.*

Palaco de la sinjoreco.
Venezio (Ital.).

h.—pagoda.
p.—pagoda.
i.—pagoda.
f.—pagode.
a.—pagoda.
g.—Pagode.
pol.—pagoda.

Granda, luksa edificio; loĝloko de altrangulo, de riĉulo.

Palafito.—*El l. palus + fictus (marĉa domo).*

h.—palafito.
p.—palafitto.
i.—palafitta.
f.—palafite.
a.—palafitte.
g.—Pfahlbau.

Surfosta domo super la akvo de lagoj, riveroj, k. c.; la prahomoj konstruis ĝin por sin defendi de la bestoj.

Palankeno.—*El sansk. parjanka (lito); l. palanga (levilo).*

h.—palanquin.
p.—palanquim
i.—paranchino
f.—palanquin.
a.—palankeen.
g.—Palankin,
Säufte.
pol.—palankin

Portseĝo, litseĝo, uzata de aziaj popoloj speciale k. portata de servistoj.

Paleografio.—*El gr. palaios + graphos (antikva skribo); vorto elpensita en la 17^a jc.*

Paleografi-ajoj.

Arto deĉifri *k.* priskribi antikvajn skribaĵojn *k.* signojn. Faĥoj: Epigrafo (vilate skribaĵoj sur ŝtono); Bibliologio (pri libroj); Diplomatio (pri dokumentoj).

Paleografo = *Specialisto pri paleografio.*

Paleolito.—*El gr. palaios + lithos (antikva ŝtono).*

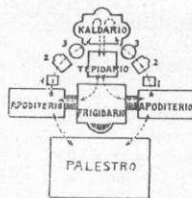
Arkeolitoj de la epoko paleolita.

Epoko de la prahomo; oni sciis pri labori sed ne ankoraŭ poluri la ŝtonilojn; tiam aperis la unuaj signoj de arto sur ŝtonoj, kornoj, ostoj, eburo, *k.* tipaj bildoj en grotoj, kiel tiuj de Altamiro (Hispanio). Subepokoj: strepa (*el Strepo*),

- h.*—paleografía.
- p.*—paleographia.
- i.*—paleografia.
- f.*—paléographie.
- a.*—paleography.
- g.*—Paläographie.
- pol.*—paleografja.

ĉelesa (*el Cheleso*), aĉenla (*el Achilles*), mustiera (*el Moustiero*), aŭrnaka (*el Aurignac*), solutra (*el Solutréo*), magdalena (*el Madeleine*), acila (*el Mas d'Acila*).

Palestro.—*Gr. palaistra, el palaio (lukti); l. palaestra.*

Palestro ĉe romanaj termoj.

- h.*—palestra.
- p.*—paléstra.
- i.*—palestra.
- f.*—palestre.
- a.*—palastra.
- g.*—Palästra.

Korpekzercejo, luktejo, diskutejo.

Paletro.—*Diminutiva formo de la l. pala (ŝpato).*

Paletro kun penikoj.

- h.*—paleta.
- p.*—palheta.
- i.*—paletta.
- f.*—palette.
- a.*—palette.
- g.*—Palette.
- pol.*—paetra.
- r.*—paetra.
- sv.*—palett.

Maldika tableto uzata de pentristoj por pretigi *k.* miksi kolorilojn.

Paliso. — *L.* palicium, *el* palus (*stango*).

h. — palo, estaca, (empalizada).

p. — estaca.

i. — palo, (palizada).

f. — pieu, (palisade).

a. — pale, stake, (palisade).

g. — Pfahl, (palisade).

pol. — pal.

Palis-aro.

Forta, malsupre pinta stangeto por fiksi ĝin en tero. —aro = Vico de palisoj starigitaj por bari, limigi, protekti, k. c. —i = Starigi palisaron. —eto.

Panelo. — *El gr.* penos (*tuko*); *l.* pannus.

h. — panel.

p. — pannelo, painel.

i. — pannelo.

f. — panneau.

a. — panel.

g. — Panneau.

pol. — panneau.

Enkadrigita tabulo aŭ similaspekta spaco ĉe muro, plafono, pordo, k. c., foje ornamita per pentroj aŭ reliefoj.

Panoram. — *El gr.* pan + horama (*ĉia vido*). *Vorto elpensita de R. Barker en 1787^a j.*

h. — panorama.

p. — panorama.

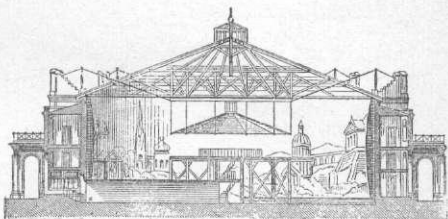
i. — panorama.

f. — panorama.

a. — panorama.

g. — Panorama.

pol. — panorama.

Granda pentraĵo sur ronda, konkava muro lumigita de supre k. rigardebla de la malluma centro. Ejo, kie oni elmetas tian bildon. Kiam oni elmetas plurajn bildojn oni nomas ĝin Polioramc.

Panteono. — *El gr.* pan + theos (*ĉia dio*); *l.* pantheon.

h. — panteón.

p. — pantheon.

i. — panteone.

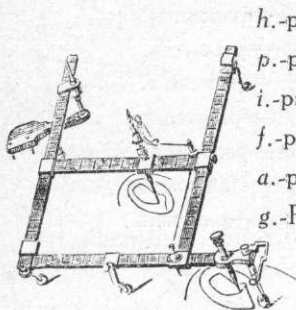
f. — panthéon.

a. — pantheon.

g. — Pantheon.

Templo por ĉiuj dioj, por ĉiaj gloriuloj.

Pantografo.—El gr. pan + graphos (ĉio desegni). Vorto elpensita de Ma. olaiso en 1615^a j.

- h. - pantógrafo.
- p. - pantographo
- i. - pantografo.
- f. - pantographe.
- a. - pantograf.
- g. - Pantograph.

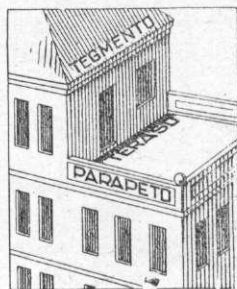
Instrumento por kopii, laŭ vola proporcio, planon, desegnaĵon. —io = Arto kopii desegnojn per pantografo.

Papir(us)o.—Gr. papiros; l. papyrus antiquorum.

- h. —papiro.
- p. —papyro.
- i. —papiro.
- f. —papyrus.
- a. —papyrus.
- g. —Papyrus.
- pol. —papiirus.

Egipta cipero, kies fibrotekŝaĵon la antikuloj uzis por skribi k. desegni. Paleografia dokumento skribita sur folio de tia tekŝaĵo.

Parapeto.—El l. parere + pectus (ŝirmi bruston).

- h. —parapeto, antepaĉo, baranda, pretil.
- p. —parapeito, anteparo, peitoril.
- i. —parapetto, sponda.
- f. —parapet, garde-fou.

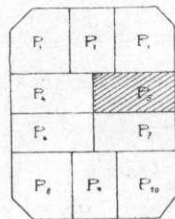
2)

- a. —parapet.
- g. —Brustwehr, Geländer.

Randmuro, barantilo, brustoŝirmilo ĉirkaŭ unu metro alta, ĉe fortikaĵo, teraso, fenestro, ponto, k. c. —i = Konstrui parapeton.

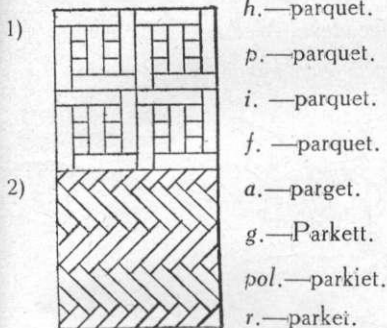
Parcelo. — L. parcella, el pars (parto).

- h. —parcela.
- p. —parcélla.
- i. —particella.
- f. —parcelle.
- a. —parcel.
- g. —Parzelle.

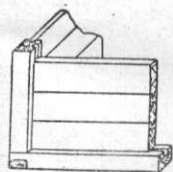
Ĉiu parto rezultanta el dividi diverscele grandan terenon. —i = Pecigi grandan areaĵon, por formi konstru-grundojn, kulturpropaĵojn, malgrandajn fundojn, pli facile negoceblajn.

Pargeto.—*El l.* spargo, spargito (dividita, dismetita).

Lukŝa ligna pavimo, konsistanta el arte kunmetitaj tabuletoj. —i=Pavimi per pargeto. —ero=Ĉiu el la tabuletoj de tia pavimo.

Pario.—*El sansk.* par (protekti); *l.* paries, parietis.

Pario de tabuloj.

h.—pared.
p.—parede.
i.—parete.
f.—paroi.
a.—wall, (parietal).
g.—Wand.

Limigaĵo de spaco. Tubo—, tendo—, vazo—, ĉambro—.

Parko.—*L.* parcus (parko).

h.—parque.
p.—parque.
i.—parco.
f.—parc.
a.—park.
g.—Park.
pol.—park.
r.—park.

Arta, ofte ĉirkaŭbarita, ĝardenarbaro.

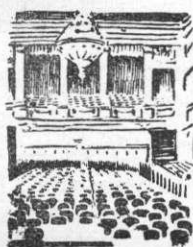
Partenono.—*El gr.* Parthenos (virgino), alnomo de la Atena diino.

h.—Partenón.
p.—Parthenon.
i.—Partenone.
f.—Parthénon.
a.—Parthenon.
g.—Parthénon.

Derika, plej fama templo de la atena akropolo, projektita de la arkitekto Iktino (450 j. a. K.).

Partero.—*El l.* per + terra (sur tero).

h.—parterre, patio.
p.—plátéa.
i.—partere, platea.
f.—parterre.
a.—parterre, pit.
g.—Parterre.
pol.—parter.
r.—parter.

↑ *Teretaĝo de teatra salonego.*

Paŝtelo.—*El gr.* paste (paŝto); *l.* pasta, pastillus.

h.—pastel.
p.—pastél.
i.—pastello.
f.—pastel.
a.—pastel.
g.—Pastell.
pol.—pastel.

Pentro farita per pulvorigitaj kraĵonoj. —kraĵono=Tipa speciala kolorilo por pentri paŝtele.

Pavilono.—El l. papilio, papilionis (*pavilono, tendo*).

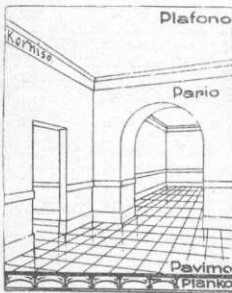

Pavilono ĉe ĝardena palaco.

- h.—pabellón.
- p.—pavilhao.
- i.—padiglione.
- f.—pavillon.
- a.—pavilion.
- g.—Pavillon.

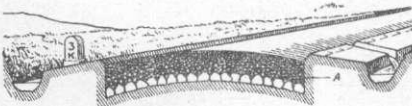
Konstruaĵo kunligita aŭ sindependa de alia centra, ĉefa, pli granda. Granda, luksa tendo.

Pavimo.—L. pavimentum (*pavimo*).

Pavimo de ĉambro.

- h.—pavimento, solado.
- p.—pavimento, calcamento, lageado.
- i.—pavimento, selciato.
- f.—pavement, pavage, pavé.
- a.—pavement, paving.
- g.—Pflaster.

Pavimo de ŝoseo.

Stona, ligna, asfalta kovraĵo de strato, planko, ŝoseo. —i=Kovri per pavimo. —isto.

Pegaso.—El gr. pege (*fonto*), ĉar ĉi tiu estaĵo naskiĝis el la ŝprucanta sango de la Meduzo, ĉiam Perseo detranĉis ĝian kapon. L. Pegasus.

- h.—Pegaso.
- p.—Pegaso.
- i.—Pegaso.
- f.—Pégase.
- a.—Pegasus.
- g.—Pegasus.

Mita, flugilhava ĉevalo rajdita de Beleroŝonio por mortigi la Ĥimeron; poste, por rajdi ĉielen; sed Jupitero punis ĉi tiun decidon k. faligis la rajdiston k. steligis Pegason. (Tial, la konstelacio tiel nomata).

Pejzaĝo.—El l. pagensis, el pagus (*loko, vilaĝo*).

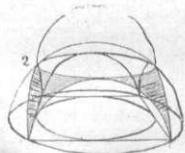
- h.—paisaje.
- p.—paizagem.
- i.—paesaggio.
- f.—paysage.
- a.—landscape.
- g.—Landschaft.
- pol.—pejzaz.

Vido de lando; bildo arte prezentanta tian vidaĵon.

Pendentivo.—*L.* pendens, pendens, *el* pendere (*pendi*).

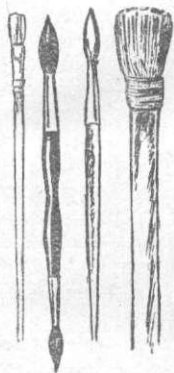
h.—pechina.
p.—pendentif.
i.—pennacchio,
pennone, peducci.

2) Kupolo sur pendentivoj.

Kurblinia triangulaĵo de ĉiu pilastro al kupolo.

Peniko.—*L.* penicillus, *el* penis (*vaslo*).

h.—pincel.
p.—pincel.
i.—pennello.
f.—pinceau.
a.—pencil.
g.—Pinsel.
pol.—pedzel.
sv.—pensel.

Ĥio konsistanta el aro da haroj kunligitaj ĉe la ekstremo de bastoneto, uzata de pentristoj por ŝmiri farbojn.

Pensiono.—*L.* pensio, pensionis (*pensio*), *el* pensum (*tasko*).

h.—pensión.
p.—pensao.
i.—pensione.
f.—pension.
a.—pension, boarding-house.
g.—Pensionat.
pol.—pensjonat.

Domo, apartamento, kie oni povas daŭre loĝi k. manĝi, pagante interkonsentiitan sumon.

Pentastilo.—*El gr.* pente + stilos (5—*kolono*); *l.* pentastylus.

h.—pentástilo.
p.—pentastylo.
i.—pentastilo.
f.—pentastyle.
a.—pentastylus.
g.—Pentastilon.

Konstruaĵo havanta kvinĉolonan vicon antaŭfasade.

Pentri.—*L.* pingere, pictum (*pentri*).

h.—pintar.
p.—pintar.
i.—di-pingere.
f.—peindre.
a.—paint.
g.—malen.

Reprodukti kolore objekton, pejzaĝon, estaĵon, sur papero, tuĝo, ligno, metalo, stuĝo, k. c. Kolorigi. Oleo—

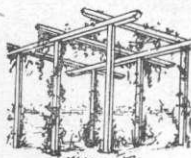
akvarelo—, tuĉo—, fresko—, detempo—, enkaŭsto—, guaŝo—, paŝtelo—... —ado=—arto, —isto, —ilo.

Pergamenon.—*El Pergamos, propra greka nomo de nuna urbo Bergamo en Malgranda Azio; l. pergamena.*

- h.—pergamino.
- p.—pergaminho.
- i.—pergamena.
- f.—parchemin.
- a.—parchement, pergame-neous.
- g.—Pergament.
- pol.—pergamin.

Safojelo preparita por pentri aŭ skribi sur ĝi, multe uzata de la 4^a ĝis la 10^a jc., skribita per ruĝa, blua, aŭ violkolora inko. La biblioteko de Atalo en Pergamo (197 j. a. K.), havis 200.000 pergamenojn.

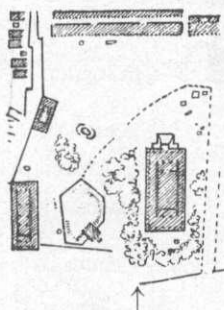
Pergolo.—*L. pergula (galerio, ekstera trabaĵo), el pertica (stango).*

- h.—pérgola.
- p.—pergola.
- i.—pergola.
- f.—pergola.
- a.—pergola.
- g.—Pergolo.

Fostaro aŭ kolonaro subtenanta trabaĵojn, uzita en la bazilikoj, antaŭ la presbiteriejo, kiel ikonostaso; uzata en ĝardenoj por subteni vegetaĵojn k. florojn, kiel verando aŭ ombrejo.

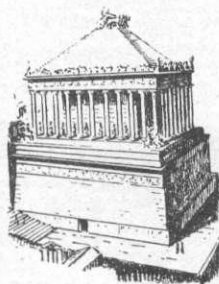
Peribolo.—*Gr. peribolo, el peri + ballein (ĉirkaŭo ĵeti); l. peribolus.*

- h.—peribolo.
- p.—peribolo.
- i.—peribolo.
- f.—péribole.
- a.—peribole.
- g.—Peribolo.

Sanktigita tereno ĉirkaŭ templo. Unue templo estis nur arao k. ĉirkaŭ ĝi iu spaco estis rezervita, limigita, per kromieho, palisaro aŭ muro; poste la altaro starigis en templo ĉirkaŭita ankaŭ de tereno, kun boskoj, fontanoj, statuoj, k. a.

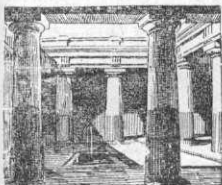
Periptero.—*Gr. peripteros, el peri + pteron (ĉirkaŭ alo); l. peripteros.*

- h.—periptero.
- p.—periptero.
- i.—periptero.
- f.—periptére.
- a.—peripteros.
- g.—Peripteros.

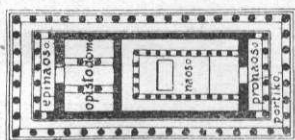
Konstruaĵo ĉirkaŭita per kolonaro. Pseŭdo=Konstruaĵo ĉirkaŭita per kolonoj duoninkrustitaj en la muroj.

Peristilo.—*Gr.* peristilos, *el* peri + stilos (*ĉirkaŭ kolono*); *l.* peristilos.

Peristilo
de romana atrio.

- h.*—peristilo.
- ρ.*—peristilo.
- i.*—peristilo.
- f.*—péristyle.
- a.*—peristyle.
- g.*—Peristyl.
- pol.*—perystyl.

Plano de greka templo kun interna
k. ekstera peristilo.

Kolonaro, ĉiu ĉirkaŭas, interne aŭ ekstere, iajn konstruaĵojn.

Perono.—*El f.* parron, *el pas* rond (*pasejo ronda*).

- h.*—grada, graddilla.
- ρ.*—escada.
- i.*—gradini, banchina.
- f.*—perron.
- a.*—perron.
- g.*—Perron, Freitreppe.
- pol.*—peron.

Ŝtupo aŭ ŝtuparo antaŭ konstruaĵo, kies teretaĝo estas iom pli altnivela ol la strato. Alta trotuaro konstruita en stacio laŭlonge de la fervojo por ebligi al la pasaĝeroj facile en k. el vagoniĝi.

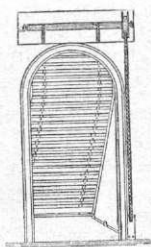
Persa (arto).—*Gr.* Persai; *l.* Persia, *propra nomo de lando azia.*

- h.*—persa.
- ρ.*—pérea.
- i.*—persiano.
- f.*—perse.
- a.*—persian.
- g.*—persisch.

Arto de Persio; ĝi entenas, krom la moderna, tri historiajn periodojn: la unua, persa, de 6^a jc. a. K., konservas famajn ruinojn kun grandajn terasojn en Persepolo, Suso k. Pasagardo; la dua, arsacida-sasanida, de 3^a jc. a. K., konservas ruinojn de palacoj kun kupolo en Firuzabado k. Sarvisteno; la tria, mahometana, 7-13^a jc., montras la moskeojn de Isfaheno k. Kasveno kun iliaj tipaj, kilformaj arkaĵoj k. piroformaj volboj.

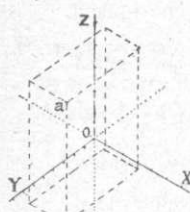
Parsieno.—*El Persio, propra nomo de lando azia.*

- h.*—persiana.
- ρ.*—persiana.
- i.*—persiana.
- f.*—persienne.
- a.*—persienne.
- g.*—Persienne.

Ligna aŭ metala, ajura pordo aŭ fenestro-kovrilo.

Perspektivo. — *L.* perspectiva, *el* perspicere, *perspectum* (*travidi, devidi*).

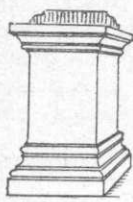

Perspektivo aksonometria.

- h.*—perspektiva.
- p.*—perspektiva.
- i.*—perspektivo.
- f.*—perspective.
- a.*—perspective.
- g.*—Perspektive.
- pol.*—perspektywa.

Arto reprezenti grafike pejzaĝon, objekton, figuron, *k.* c. Linia—, *aera*—, aksonometria—, isometria—, paralela—, panorama—.

Piedestal.—*El* *gr.* podos + stall (*pedo + staraĝo*).

- h.*—pedestal.
- p.*—pedestal.
- i.*—pedestallo.
- f.*—pidestal.
- a.*—pedestal.
- g.*—Piedestal.
- pol.*—pedestal.

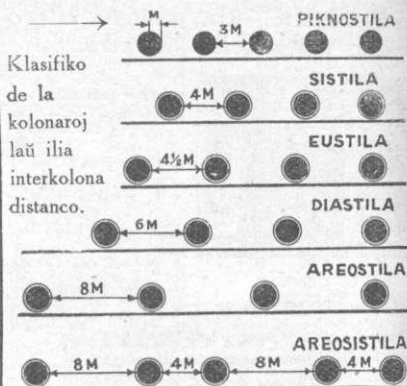
Subportilo, ofte modlurita ĉe ĝia bazo *k.* kornico.

Piknostilo.—*Gr.* piknostilos, *el* piknos + stilos (*densa kolono*); *l.* pycnostylos.

Piknostila konstruaĵo.

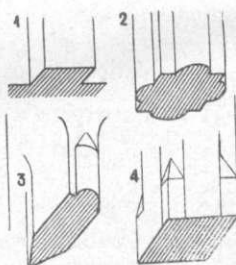
- h.*—picnostilo.
- p.*—picnostylo.
- i.*—picnostilo.
- f.*—pycnostyle.
- a.*—pycnostyle.
- g.*—Pykncstyl.

Klasifiko de la kolonaroj laŭ ilia interkolona distanco.

Kolonaro, ĝies kolonaj interspacoj mezuras 3 modulojn.

Pilastro. — *L.* pilarius, pilatim, *el* pila (*subtenilo*).

- h.*—pilastra, pilar.
- p.*—pilastra, pilar.
- i.*—pilastro, pila.
- f.*—pilastre, pilier.

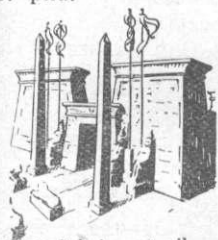
5.-Ordo kun pilastroj.

- a.*—pilaster, pier, pile.
- g.*—Pilaster, Pfeiler.
- pol.*—pilaster.

Prisma subtenilo. —*aro*, duonponto—, faska—.

Pilono. — Gr. pilon (*pordo*);

l. pila.

1. Obeliskoj antaŭ pilono.

h.—pilón.

p.—pilon.

i.—pilon.

f.—pylône.

a.—pylon.

g.—Pylon, Pilonen.

2. Dromo, antaŭ propilono.

Monumenta enirejo ĉe egiptaj konstruaĵoj defendornamita ambaŭflanke per turoj. Pro-pilono = Pli simpla enirejo, konsistanta el tursimila portalo.

Pinaklo. — *L.* pinnaculum, el pina (*krenelo, pinto*).

Pinaklo gotika.

h.—pináculo.

p.—pinaculo.

i.—pinacolo.

f.—pinacle.

a.—pinnacle.

g.—Pinnaculum,

Viale.

Pinta, arkitektura, ornama kronaĵo.

Pinakoteko. — Gr. pinakoteka, el pina + theke (*bildo konservejo*);

l. pinacotheca.

h.—pinacoteca.

p.—pinacoteco.

i.—pinacoteca.

f.—pinacothèque

a.—pinakotheke

g.—Pinakothek.

Muzeo de pentraĵoj.

Pioĉo. — *El kelta pik (pikilo, pinto)*; *l.* picus, picutius, picocia.

h.—piocha, espiocha.

p.—alviaio.

i.—pioggia.

f.—pioche.

a.—pick-axe, mattock.

g.—Pickel, Karst.

Ilo, uzata por fosi k. dekonstrui, konsistanta el fero stango—kies ekstretoj estas pinta, unu el ili, platotranĉa la alia—perpendikle fiksa je ligna tenilo. —i = Labori per pioĉo.

Piramido. — *El egipta piremuso (altaĵo)*; *gr.* piramis; *l.* pyramis, pyramidis.

Piramido egipta kun la sfinkso.

h.—pirámide.

p.—pirámide.

i.—piramide.

f.—pyramide.

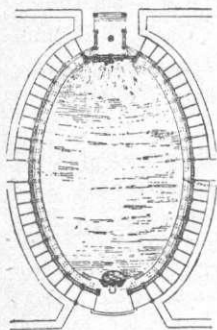
a.—pyramid.

g.—Pyramide.

pol.—piramide.

Monumento kun kvar triangulaj flankoj k. kvadrata bazo, servanta kiel tombo por egiptaj faraonoj. Solido, kies bazo estas poligono k. kies lateroj estas trianguloj kunigantaj en pinton.

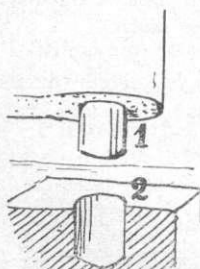
Piscino. — *L.* piscina, *el* piscis (fiŝo).

- h.*—piscina.
- p.*—piscina.
- i.*—piscina.
- f.*—piscine.
- a.*—piscina.
- g.*—Weiher, Fischteich.

Vazego, baseno, akvujo por bredi fiŝojn, por naĝi.

Pivoto. — *El i.* piva, *l.* pipa (piĉo).

1. Pivoto. 2. Pivotingo.

- h.* — pivote, quicio, gorrón.
- p.* — quicio, gonzo, eixo.
- i.* — perno, piva.
- f.* — pivot.
- a.* — pivot, gudgeon.
- g.* — Pivot, Zapfen.

Apogekstremo de rotacia akŝo eniĝanta en truo (pivotingo).

Placo. — *El gr.* plateia (plataĵo); *l.* platea.

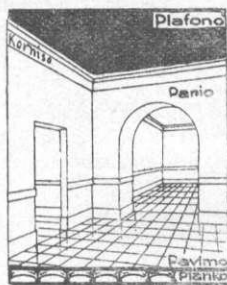

Placo de Sankta Marko, en Venecio (Ital.).

- h.*—plaza.
- p.*—praça.
- i.*—piazza.
- f.*—place.
- a.*—place, square.
- g.*—Platz.
- pol.*—plac.

Libera spaco, ĉirkaŭata de domoj en urbo aŭ vilaĝo. —eto.

Plafono. — *El l.* planus fundus (plata fono).

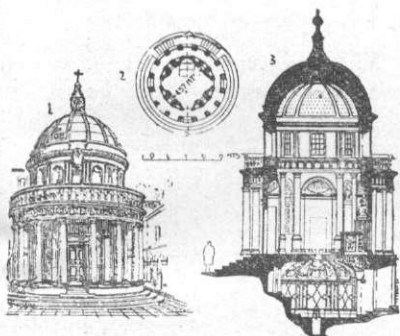
- h.*—techo, plafón.
- p.*—tecto.
- i.*—soffitto.
- f.*—plafond.
- a.*—plafond, ceiling.
- g.*—Zimmerdecke, Plafond.

Horizontala aŭ kurba surfaco formanta la supran internan parion de ĉambro, galerio, k. c.

Plata—, trogoforma—, panelita—, pentrita—, ligna—...

Plano.—*L.* planus (*plano, ebena*).

- h.*—plano.
- p.*—plano.
- i.*—plano.
- f.*—plan.
- a.*—plan.
- g.*—Plan, Grundriss.
- pol.*—plan.

Planoj de templo: Ekstero, Sekcio
k. Planko.

Desegno, laŭ skalo, de loĝo aŭ konstruo. Situo—, topografia—, fundamenta—, tegmenta—, etaĝa—, sekcia—, fasada—, urbo—, kvotita—.

—*i* = *Planoverki*.

Planimetrio.—*El l.* planus + *el gr.* metron (*plato mezuro*).

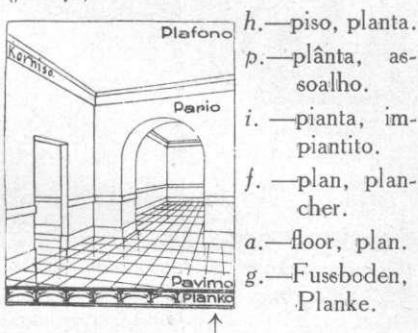

Planimetrio
de urbo-kvartalo.

- h.*—planimetría.
- p.*—planimetria.
- i.*—planimetria.
- f.*—planimetrie.
- a.*—planimetry.
- g.*—Planimetrie.
- r.*—planimetria.

Parto de la topografio, kiu pritraktas la reprezentadon de planoj k. landokartoj, sen nivellinoj. Tia reprezentado. Planimetro = Aparato por mezuri la areon de plano.

Planko.—*L.* planca, *el planus* (*plataĵo*).

- h.*—piso, planta.
- p.*—plânta, assoalho.
- i.*—pianta, impiantito.
- f.*—plan, plancher.
- a.*—floor, plan.
- g.*—Fussboden, Planke.

Plataĵo, kiu apartigas unu etaĝo de la alia.

Plasti.—*El gr.* plaste (*formigaĵo*); *l.* emplastum.

h.—plastecer, revocar, enfoscar, enlucir.

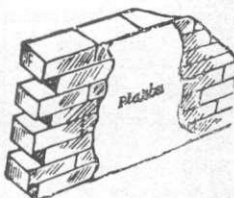
p.—plasmare, engesar.

i.—plasticare, intonacare.

f.—plâtrer, enduire.

a.—plaster.

g.—be)pflastern, putzen.

Kovri, ŝmiri malglatan supraĵon per mortero aŭ alia glueca, pasta substanco. Dik = Plasti per diĝa ŝmiraĵo, laŭ diĝa tavolo.

Plastiko.—*Gr.* plastikos, *el* plassein (*formi*); *l.* plasticus.

Plastika arto,
(skulptado).

- h.*—plástica.
- p.*—plástica.
- i.*—plastica.
- f.*—plastique.
- a.*—plastic.
- g.*—Plastik.
- pol.*—plastyka.

Arto produkti aŭ reprodukti figurojn per reliefo, koloro, formo. Galvano—= Procedo surkovri aŭ reprodukti metale, per elektra fluo, statuon, reliefon, gravuron.

Platereska (arto).—*El l.* plata (metala lameno); vorto elpensita de Ponso, 17^a jc.

Platereska portalo.

- h.*—platerescò.
- p.*—plateresco.
- i.*—plateresco.
- f.*—plateresque.
- a.*—plateresque.
- g.*—Plateresco.

Tipa gotiko-renesanca arto, uzata unue de la hispanaj juvelistoj—arĝentistoj, k. poste de la arkitektoj, dum la 16^a jc.

Plinto.—*El gr.* plinthos (*briko*); *l.* plinthus.

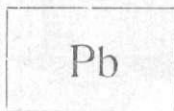

- h.*—plinto.
- p.*—plintho.
- i.*—plinto.
- f.*—plinthe.
- a.*—plinth.
- g.*—Plinthe.

Plataĵo servanta kiel bazo de kolono, pilastro, piedestalo, soklo, bazamento.

Plumbo.—*L.* plumbum (*plumbo*).

- h.*—plomo.
- p.*—chúmbo.
- i.*—piombo.
- f.*—plomb.
- a.*—lead, plumb.
- g.*—Blei, (Plombe).

Simbolo ĥemia.

Ĥemia elemento, blugriza, peza, fleksebla metalo, uzata en konstruado.
—isto = Laboristo je plumbaĵoj.
—umi = Plenigi juntojn per plumbo.

Pluto.—*Gr.* Hades, Pluton, *el plusios (riĉo)*; *l.* Plutus.

- h.*—Pluto.
- p.*—Pluto.
- i.*—Pluto.
- f.*—Ploutos.
- a.*—Plutus.
- g.*—Pluto.

Mita dio de la riĉaĵo, filo de Cerera ĉ. Jaso; reprezentita ikonografie per blindulo disdonante monerojn ĉ. valor-aĵon.

Plutono.—L. Pluto, *el plusios* (riĉo), ĉar interne de la tero kuŝas la riĉaĵoj.

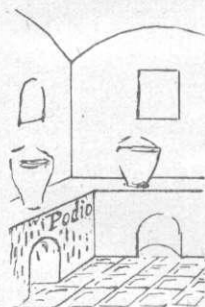

- h.—Plutono.
- p.—Plutao.
- i.—Plutono.
- f.—Pluton.
- a.—Pluto.
- g.—Pluton.

Plutono k. la Cerbero.

Mita dio de la infero, filo de Ĥrono ĉ. Cibelea, edzo de Proserpino, reprezentita ikonografie per barbulo kun sceptro ĉ. la cerbero ĉe la piedoj.

Podio.—Gr. podion (*piedo, apog-aĵo*); l. podium.

- h.—podio, poyo.
- p.—podio, poial.
- i.—podium.
- f.—podium.
- a.—podium.
- g.—Podium.
- pol.—podjum.

Diverscela, benĝosimila apogaĵo. Ĉe la antikvaj anfiteatroj, la muro, ĉiu ĉirkaŭas la arenon.

Poliptiko.—Gr. poliptikos, *el polis + ptikos (plura faldo)*; l. polyptichus.

- h.—poliptico.
- p.—polipticho.
- i.—poliptico.
- f.—polyptyque.
- a.—polyptych.
- g.—Polyptychon.

Retablo, bildo havanta plurajn panelojn. Kiam la paneloj estas 2, 3, 5... nomiĝas diptiko, triptiko, pentaptiko...

Polikromio.—El gr. poli + ĥromos (*plura koloro*).

- h.—policromía.
- p.—polycromia.
- i.—policromia.
- f.—polychromie.
- a.—polychromy.
- g.—Polychrom.

Procedo presi, ornami, kolorigi ion per pluraj koloroj. Kiam la koloro estas nur unu, nomiĝas monokromio; kiam tri, trikromio.

Poluri.—L. polire (*poluri, briligiti*).

- h.—pulir, pulimentar.
- p.—polimentar.
- i.—pulire, lucidare.
- f.—polir.
- a.—polish.
- g.—polieren.
- pol.—polysk, polor.

Poluristoj egiptaj poluras unupecan kolonon. (Desegno egipta).

*Fari ion glatan k. brilantan per fro-
tado. Man—, —isto. —ilo.*

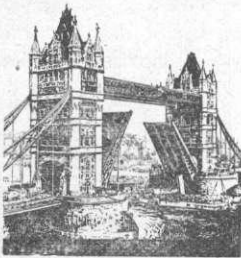
Pompeja (arto). — *El Pompeia, propra itala nomo de urbo; l. pompeianus.*

Pompeja pentraĵo.

*Tipa arto, influita de la greka, dis-
volviĝinta en la itala urbo Pompeja,
tiu, ĉiun kovris per laŝo la Vesubio.*

Ponto. — *Sansk. panthas, patha (vojo); l. pons, pontis.*

Ponto de la turo de Londono.

*Superakva aŭ supervoja trairejo farita el ŝtono, metalo, ligno, k. c. Unu-
arka—, plurarka—, pendanta—, tur-
nebla—, levebla—, armitbetona—.*

- h.—pompejano.
- p.—pompeiano.
- i.—pompeiano.
- f.—pompeïen.
- a.—pompeian.
- g.—pompejanisch.

Pontono.—*El gr. pontos (maro, akvaĵo); l. ponto, pontonis (riverobarko).*

- h.—pontón.
- p.—pontao.
- i.—pontone.
- f.—ponton.
- a.—ponton.
- g.—Ponton.
- pol.—ponton.

*Flosponto. Sipo por flosponto. Sim-
pla ligna ponto.*

Porcelano.—*El la i, nomo de perlamota konko porcella (porĉeto), ĉar tiu konko similas tiel.*

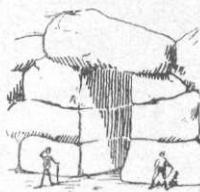

Porcelan-ajo de Kopenhago.

- h.—porcelana.
- p.—porcelana.
- i.—porcellana.
- f.—porcelaine.
- a.—porcelain.
- g.—Porzellan.
- pol.—porcelana.
- sv.—porelin.

*Blanka substanco el bakita, delikata
argilo, diafana k. sonora kiel vitro,
ofte uzata por fari belajn objekton.*

Pordo.—*El sansk. par (iri); gr. poros (pasaĵo); l. porta.*

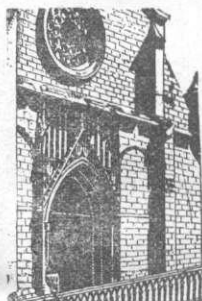
Pordo megalita.

- h.—puerta.
- p.—porta.
- i.—porta.
- f.—porte.
- a.—door, gate, (portal).
- g.—Tür, (Portal).
- sv.—dörr.

*Enirejo; movebla fermilo de enirejo.
—eto, —ego, —hoko, —istejo, —frap-*

ilo, —kadro, —panelo, —kurteno.
Ligna —, tabulata —, dufolia —,
glit—, krado—... Sur—, urbo—, re-
mizo—, kastelo—...

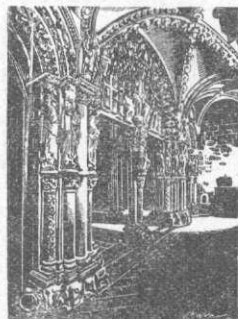
Portalo.—*El l.* porta (*pordo*).

Portalo de monaĥejo.
Teruelo (Hisp.).

*Enirejo monumenta. Fasado kies ĉef-
aĵo estas la pordo k. ĝiaj ĉirkaŭornamoj.*

Portiko.—*L.* porticus (*pordajo*),
el porta.

Portiko de la gloro, ĉe la
katedralo de Santiago
(Hisp.).

*Publika spaco tegmentita, antaŭ kons-
truajo.*

h.—portada.
p.—portada.
i.—portale.
f.—portail.
a.—portal.
g.—Portal.
pol.—portal.

h.—pórtico,
porche.
p.—portico.
i.—portico.
f.—portique,
porche.
a.—porticus.
g.—Portikus.
pol.—portyk.

Portlando.—*El* Portland, *propria*
nomo de angla insulo.

h.—portland.
p.—portland.
i.—portland.
f.—portland.
a.—portland.
g.—Portland.

*Polvo produktita per kuŭro de argilo
k. stingita kalko, uzata por konstruajoj.*

Portreto.—*El l.* pro tractus (*an-
taŭen tirata*).

Aŭto-portreto de Goya.

h.—retrato.
p.—retrato.
i.—ritratto.
f.—portrait.
a.—portrait.
g.—Porträt.
pol.—portret.

sv.—porträtt.

*Bildo prezentanta iun personon.
Perkrajona—, fotografa—, oleopen-
trita—... —i=Fari portreton.*

Pozi.—*El l.* pausare (*ripozi, halti*).

h.—posar.
p.—pousar.
i.—posare.
f.—poser.
a.—to pose.
g.—posieren.

*Akcepti k. konservi specialan ten-
iĝon por esti desegnata, pentrata, skulpt-
ata, fotografata, k. c. —isto=Homo,
kiu profesie pozas antaŭ artisto.*

Predelo.—El i. predella.

Benĝeto, laŭlonge de la kristana altara tablo, foje servanta kiel soklo de retableto k. havanta en la centra parto tabernaklon k. krucon.

- h.—predela.
- p.—predela.
- i.—predella.
- f.—pédelle.
- a.—predella.
- g.—Predella.

Priapo.—Gr. Priapos; l. Priapus.

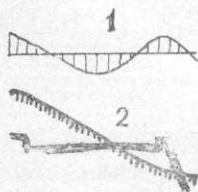

Ofero antaŭ Priapo.

- h.—Priapo.
- p.—Priapo.
- i.—Priapo.
- f.—Priape.
- a.—Priapus.
- g.—Priapus.
- pol.—Priapus.

Mita diaĵo, filo de Dioniso k. Afrodito, protektanto de ĝardenoj k. paŝtistoj; ikonografie reprezentata per hermesa figuro kun penis emblemo.

Profilo.—El l. per filum (laŭ linio).

1. Profilo laŭlonga.
2. — laŭlarĝa.

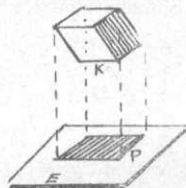
- h.—perfil.
- p.—perfil.
- i.—profilo.
- f.—profil.
- a.—profile.
- g.—Profil.
- pol.—profil.

Profilo de avenuo en Parizo.

Konturo de figuro, de konstruelemento, de tereno, de projekcio.—ilo = llo por fari la profilon de modluro, k. c. Kontraŭ—=Profilo de io komplementa de aliaĵo profilita.

Projekcio.—L. proiectio, el proiectare (ekĵeti).

Projekcio (P) de kubo (K) sur ebena (E).

- h.—proyección.
- p.—projeccao.
- i.—proiezione.
- f.—projection.
- a.—projection.
- g.—Projektion.
- pol.—projekcja.

Kinematografa projekcio.

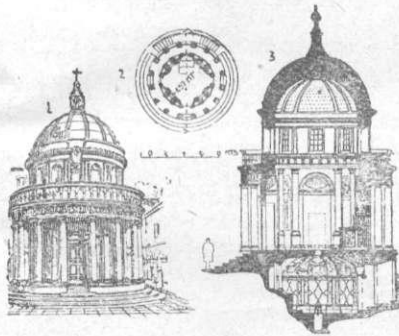
Reprezento de punkto, linioj, objekto, sur ebena laŭ difinitaj reguloj. Luma bildo sendita sur ekranon per speciala lanterno.—i = Fari projekcion. Aksonometra—, isometra—, paralela—, horizontala—, vertikala—, merkatora—, cilindra—, lumbilda—, kinematografa—.

Projekto.—*L.* projectus, el projectare (ekjeti).

MEMUARO de la Projekto X	BUDGETO de la Projekto X
--------------------------------	--------------------------------

KONDICARO de la Projekto X	PLANOJ de la Projekto X
----------------------------------	-------------------------------

h.—projecto.
p.—projecto.
i.—progetto.
f.—project.
a.—project.
g.—Projekt, Entwurf.
pol.—projekt.
r.—proekto.

Detala dokumentaro priskribinta konstruotajon. —*i* = Fari projekton. —*isto*, antaŭ—.

Prometeo.—*El sansk.* pramathius (*fajristo*); *gr.* Prometheus; *l.* Prometheus.

h.—Prometeo.
p.—Prométhéo.
i.—Prometeo.
f.—Prométhée.
a.—Prometheus.
g.—Prometheus

Mita giganto, filo de Japeto, kiu

rabis la fajron el la ĉielo por la homo, pro kio li estis punĉenata de la dioj ĉe la pinto de kaŭkasa monto, kie la rabobirdoj mordetis lin la intestojn.

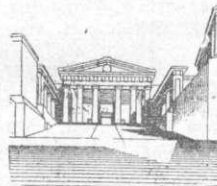
Pronaos.—*Gr.* pronacs, el pro + naos (*antaŭa navo*); *l.* pronaos.

h.—pronaos.
p.—pronaos.
i.—pronaos.
f.—pronaos.
a.—pronaos.
g.—Pronaos.
pol.—pronaos.

Antaŭnavo, vestiblo, de la grekaj k. aliaj antikvaj temploj.

Propileo.—*El gr.* pro pilaion (*antaŭ pordo*); *l.* propyleus.

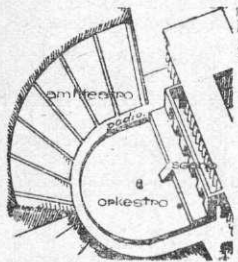
h.—propileo.
p.—propyleo.
i.—propileo.
f.—propylée.
a.—propylon, propilaia.
g.—Propiläen.

Propileo de la atena akropolo.

Monumenta enirejo antaŭ grandaj edificoj. Antonomasie, tiu ĉela konstruaĵo en la atena akropolo.

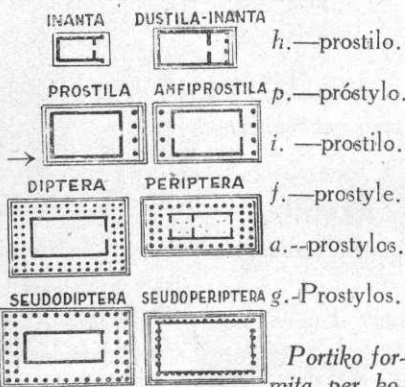
Prosceno. — Gr. proskenion, el pro + skene (antaŭ sceno); l. proscenium.

- h.—proscenio.
- p.—proscenio.
- i.—proscenio.
- f.—proscenium.
- a.—proscenium.
- g.—Proszenium.

Parto de la teatro inter la scena kurteno aŭ kolonaro k. la orkestro. Antaŭscenejo.

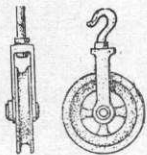
Prostilo. — Gr. prostilos, el pro + stilos (antaŭ kolono); l. prostylos.

Portiko formita per kolonoj; konstruaĵo kun tia portiko.

Amfi—Konstruaĵo havanta antaŭan k. malantaŭan kolonaron.

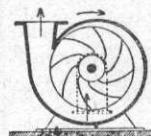
Pulio. — El gr. polos (akŝo); l. trochlea.

- h.—polea.
- p.—poléa, pulea.
- i.—puleggia, girella.
- f.—poulie.
- a.—pulley.
- g.—Scheibe.

Rado, perimetre kanelita, rulebla sur ĝia akŝo. —aro = Sisteme akordigita aro da pulioj.

Pumpi. — El gr. bombos (bruo); l. bombus (antlia extrahere).

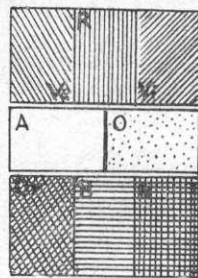

Pump-ilo.

- h.—bombear, dar a la bomba.
- p.—dar a la bomba.
- i.—pompare.
- f.—pomper.
- a.—to pump.
- g.—aus)pumpen.
- pol.—pompowac.
- sv.—pumpa.

Altiri aŭ puŝi likvidaĵon aŭ gason per pumpilo. —ilo = Speciala aparato uzanta la maldensigon de la aero por levi fluidaĵon en tubo.

Purpuro. — Gr. porphira (ruĝaĵo); l. purpura.

- h.—púrpura.
- p.—purpura.
- i.—pórpura.
- f.—pourpre.
- a.—rockshell.
- g.—Purpur.
- pol.—purpura.

Vi—Purpuro, heraldike.

Ruĝblua koloro, ĉiel tiu eltrita el speciala konko, laŭ tradicio, rezervita por reĝaj vestaĵoj. Heraldike oni reprezentas ĝin per linioj paralelaj, ĉlinitaj maldekstren.

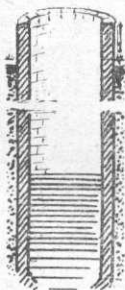
Pupitro.—*L. pulpitum (pupitro).*

- h.*—pupitre, atril.
- p.*—estante, (pulpito).
- i.*—leggio, pulpito.
- f.*—pupitre.
- a.*—pult.
- g.*—Pult.
- pol.*—pulpit.

Meblo, kies supraĵo estas pli malpli klinita por subteni adekvate legotan libron, pentrotan paperon, k. c. Fiksa—, turnebla—.

Puto.—*L. puteus (puto).*

- h.*—pozo.
- p.*—poço.
- i.*—pozzo.
- f.*—puit.
- a.*—well.
- g.*—Brunnen, Pütt.

Diverscela truŝo elfosita en la tero. Moura—, arteza—.

Puzolano.—*El Pozzuoli, propra nomo de itala regiono, apud Napolo.*

PUZOLANO DE LA REJNO *h.*—puzolana.

sablo	8,75 %
silico	46,25 —
alumino...	20,71 —
magnezoo..	1,00 —
peroksido	
fera....	5,48 —
kalko.....	2,15 —
akvo.....	9,25 —
aliaĵoj ...	6,30 —

- p.*—pozzolâna.
- i.*—pozzolana.
- f.*—pouzzolane.
- a.*—puzzolano.
- g.*—Puzzolanerde, Brockeltuft.

Polvigita, vulkana materialo, kiu hidraŭlikigas la kalkojn. Natura—, artefanita—.

R

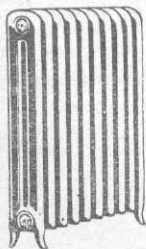
Raboti.—*El a. g. ra-bozen (for puŝi).*

1. Raboti. 2. Rabotilo.

Ebenigi lignon aŭ metalon per tipa, tranĉanta, ilo. —ilo=Ilo por raboti. —aĵo=Lamenetoj detranĉitaj per rabotilo.

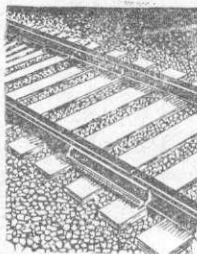
Radiadilo.—*El l. radiare (disĵeti).*

h.—radiador.
p.—radiador.
i.—radiatore.
f.—radiateur.
a.—radiator.
g.—Radiator.

Aparato konsistanta el metala tubaro por centriĝi k. distribui la varmon, kiun ĝi ricevas el kaldrono.

Relo.—*El l. regula (regulilo).*

h.—rail.
p.—rail.
i.—rail.
f.—rail.
a.—rail.
g.—Schiene.
pol.—rels.

Tipa, profilita ferstango terkuŝanta po du, por faciligi la ruladon de vagonoj, tramoj, k. c. —vojo=Fervojo. —ŝanĝilo.

Reliefo.—*El l. relevare (re levi).*

h.—relieve.
p.—relevo.
i.—rilievo.
f.—relief.
a.—relief.
g.—Relief.
pol.—relief.

Elstaro de io sur ebena surfaco. Elstara ŝulptaĵo sur ebena. Alta—=Reliefo, kies figuroj pli ol duone super-

staras la ebenon. Meza—=*Reliefo*, kies figuroj elstaras la duonon de ilia proporcia dikeco. Ba—=*Reliefo*, kies figuroj elstaras malpli ol la duono de ilia dikeco.

Remparo.—*El b. l. re-amparare* (ree defendi).

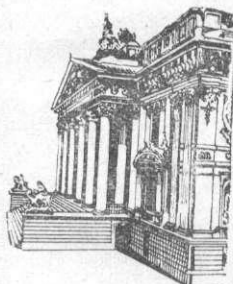

Remparo ĉina.

- h.—baluarte.
- p.—baluarte.
- i.—baluardo.
- f.—rempart.
- a.—rampart.
- g.—Wall.

Muro aŭ tera altaĵo antaŭita de fos-aĵo k. starigita por defendi lokon, fortikaĵon, urbon.

Renesanco.—*El l. re nascere* (re naskiĝi).

Renesanca palaco.

- h.—renacimien-to.
- p.—renascimen-to.
- i.—rinascimen-to.
- f.—renaissance.
- a.—renaissance.
- g.—Renaissan-ce.
- pol.—renesans.

Arta movado disvolviĝinta dum la 15^a-16^a jc., bazita sur imitado de la antikva greka arto.

Restoracio.—*El l. re-staurare* (ree-starigi).

Restoracio en Nico.

Publika manĝejo k. trinkejo per pago.

Retablo.—*L. retabulum, el retro tabularium* (malantaŭa tabularo).

- h.—retablo.
- p.—retabulo.
- i.—retabulum.
- f.—retable.
- a.—retable.
- g.—Altarblat.

Ligna aŭ ŝtona verko, ĉe la fono de altaro. La unuaj retabloj de la kristanaj temploj estis porteblaj, de la 12^a jc. konstruiĝis fiksj.

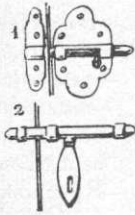
Retuŝi.—*El l. re + tactum* (ree tuŝi).

- h.—retocar.
- p.—retocar.
- i.—ritoccare.
- f.—retoucher.
- a.—retuch.
- g.—retouchieren.

Korekti fotografajon, plaĉon, gravur-on, desegnon, pentraĵon.

Riglilo.—*El l. regula (regulilo).*

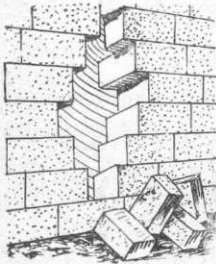

- h.—cerrojo.
p.—ferrolho.
i.—chiavistello.
f.—verrou.
a.—bolt.
g.—Riegel.
sv.—regla.
pol.—ryglowac.

Stango ŝovebla inter krampingoj por fermi pordon aŭ fenestron.

—i= Senmovebligi pordon, fenestron, k. c., per riglilo.

Ripari.—*L. reparare, el re + parere (ree prepari, ree novigi).*

Riparota muro.

- h.—reparar.
p.—reparar.
i.—riparare.
f.—réparer.
a.—repair.
g.—reparieren.
pol.—reperowac.

Rebonigi malbonstatan konstruaĵon, konstruelementon, k. c.

Rokoko.—*El kelta rok (roko).*

- h.—rococó, rocalla.
p.—rococo.
i.—roccocó.
f.—rococo.
a.—rococo.
g.—Rokoko.
pol.—rokoko.

Varianto plej stranga de la baroka stilo; varianto de la rokaja konstruado, dum la regado de la franca Ludoviko 15^a (1723^a-1750^a j.).

Romana (arto).—*El propra nomo de la itala ĉefurbo Romo; l. romano.*

Romana arkitekturo.
— skulptarto.

- h.—romano.
p.—romana.
i.—romana.
f.—romaine.
a.—roman.
g.—römer, rö-
misch.

Arto de la romanoj, en la roma imperio, de la 3^a jc. a. K. ĝis la 5^a jc. La arkitekturo estis influata de la greka, sed elvolva k. pli fortika.

—a arto=Arto de la urbo Romo.

Romanika (arto).—*El Roma, propra nomo de itala ĉefurbo; l. romanica.*

Romanika fenestro.

- h.—románico.
p.—románico.
i.—románico.
f.—roman.
a.—romanesque.
g.—romanisch.

Arto romanida, antaŭgotika, disvolviĝinta en Eŭropo dum la 11^a-12^a jc.

Rotondo.—*L.* rotundus, *el* rota (rado).

- h.*—rotonda.
- p.*—rotúnda.
- i.*—rotondo.
- f.*—rotonde.
- a.*—rotunda.
- g.*—Rotunde, Rundgebäude.
- pol.*—rotunde.

Rondoforma konstruaĵo, ofte kun kupolo.

Rubo.—*El* gr. rupos (*malpuraĵo*); *l.* rudera.

- h.*—enruna, escombro.
- p.*—entulho, escombros.
- i.*—ruderi, macerie.
- f.*—décombres, (rouille).
- a.*—rubbish.
- g.*—Müll, Schutt.
- pol.*—gruz.

Rompitaĵoj el ruinigita, detruita konstruaĵo. *Balaĵo.* —*ejo* = *Loĝo* por meti la rubojn. —*i* = *Formeti* rubon.

Ruino.—*L.* ruina, *el* ruere (*fali*).

Ruino de greka templo.

- h.*—ruina.
- p.*—ruina.
- i.*—rovina.
- f.*—ruine.
- a.*—ruins,
- g.*—Ruine.
- pol.*—ruina.

Disfalinta, detruita, renversita konstruaĵo. —*igi* = *Detru*, *pereigi* ion.

—*iĝi* = *Iĝi* io ruina.

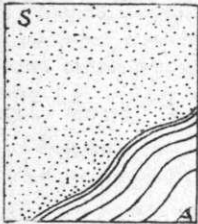

Ruino de romana triumfarko (Algerio).

S

Sablo.—*L.* sabulum (*sablego, grajnaro*).

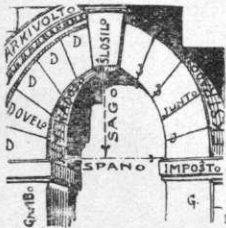

S = Sablo.

- h.*—arena, sablon.
- p.*—areia.
- i.*—sabbia.
- f.*—sable.
- a.*—sand.
- g.*—Sand.
- sv.*—sand.

Materialo konsistanta el tre malgrandaj ŝtonaj grajnoj ne kunigitaĵo unu kun la alia. —i = Meti sablon sur vojo, en... Mara—, rivera—, mina—, dun—, kvarca—, granita—, kalka—, seka—, natura—, artefarita—, akra—, rondgrajna—.

Sago.—*L.* sagitta (*sago*), *el sagax* (*akuta, subtila*).

- h.*—ságita, flecha, montea.
- p.*—setta, sagittaria, flecha.
- i.*—saetta, frecia.
- f.*—fléche, (sagette).
- a.*—arrow, sagitta.
- g.*—Pfeil.

Stangeto pintita ĉe unu ekstremo k.

kun plumoj ĉe la alia. Distanco de la bazo ĝis la verto ĉe la arĉoj.

Sakristio.—*L.* sacristia, *el sacra* (*sankta*).

- h.*—sacristía.
- p.*—sacristia.
- i.*—sacristia.
- f.*—sacristie.
- a.*—sacristy.
- g.*—Sakristei.
- pol.*—zakrystja.

Parto de templo, kie oni konservas la objektojn k. vestojn por la diservo.

Salono.—*El g.* Saal, *de Sal* (*loĝejo*).

- h.*—salón, sala.
- p.*—salao, sala.
- i.*—salone, sala.
- f.*—salon, salle.
- a.*—saloon, salon.
- g.*—Salon, Saal.
- pol.*—salon.

Eleganta ĉambro, ordinare destinata por ricevi vizitantojn.

Sarkofago.—Gr. sarkofagos, el sarkos + fagos (karno manĝi); l. sarcophagus.

Sarkofago etruska.

- h.—sarcófago.
- p.—sarcophago.
- i.—sarcofago.
- f.—sarcophage, cercueil.
- a.—sarcophagus.
- g.—Sarkophag, Sarg.
- pol.—sarkofag.

Ŝtona ĉerko. Lukŝa, ŝtona ĉerkoforma monumento.

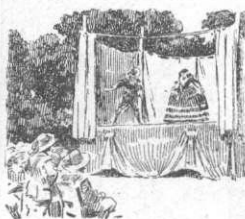
Saturno.—Gr. Kronoso; l. Saturnus, el satus (ŝata).

- h.—Saturno.
- p.—Saturno.
- i.—Saturno.
- f.—Saturne.
- a.—Saturn.
- g.—Saturn.
- pol.—Saturn.

Mita, romana dio, filo de Urano (la ĉielo) k. Gea (la tero); li decidis, pro timo esti detronita, engluti siajn filojn, sed sia edzino Cibelea anstataŭis ĵusnaskitojn per ŝtono; tiel savis Jupitron, Neptunon k. Plutonon.

Scen(e)jo.—Gr. skene (kovraĵo); l. scena.

Sceno aerlibera.

- h.—escenario.
- p.—cenario.
- i.—scena.
- f.—scène.
- a.—scene, scenery.
- g.—Bühne, (Scene).
- pol.—scenie.

Loko, kie ludas aktorojn. Pro—= Antaŭscenejo. Epi—= Surescenejo. Post—= Malantaŭscenejo. —grafio= Arto ornami, dekoracii la scenon.

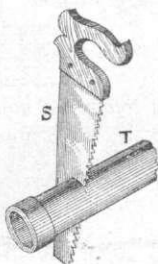
Sceptro.—Gr. skeptron (sceptro); l. sceptrum.

- h.—cetro.
- p.—sceptro, cetro.
- i.—scetto.
- f.—sceptre.
- a.—scetto.
- g.—Zepfer.

Lukŝa, valora bastono, arte prilaborita, uzata de regnestroj kiel signo de ilia indeco.

Segi.—El l. secare, serrare (tranĉi).

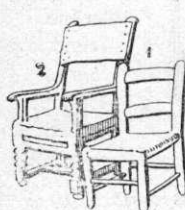
- h.—serrar.
- p.—serrar.
- i.—segare.
- f.—scier.
- a.—saw, shed.
- g.—Sägen.

Segi tubon.
S=Seg-ilo.

Tranĉi lignon, k. a., per dentita, ŝtaŭla

lameno. —ilo = Štala, dentata rubando por distranĉi.

Seĝo.—L. sedes, el sedere (sidi).

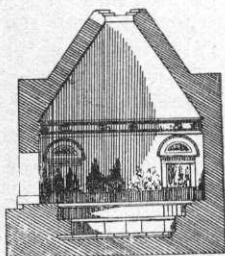

1. Seĝo; 2. Brakseĝo.

- h.—silla.
p.—sella, cadeira.
i.—sella, sedia, sede, seggio.
f.—siège, chaise.
a.—seat, saddle, chair.
g.—Stuhl, Sessel.

Meblo por sidi. Lul—, apog—, brak—, infan—, faldebla—...; —eto, —aro.

Sekcio.—L. sectio, el secare (sekĉii).

Sekcio de frigidario en pompeja domo.

- h.—sección.
p.—secção.
i.—sezione.
f.—section.
a.—section.
g.—Schnitt.
pol.—sekcja.

Desegno de imagata tranĉo tra konstruaĵo, tereno, objekto, k. c. Laŭlonga—, laŭlarĝa—, laŭ A-B—...

Sekcio de la Avenuo de la Kampoj Elizeaj (Parizo).

Serajlo.—Ar. serai (palaco); l. serraculum, el sera (fermita).

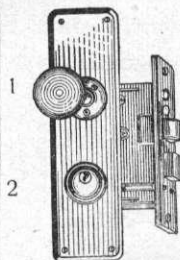

Serajla sceno.

- h.—serrallo.
p.—serralho.
i.—serraglio.
f.—sérail.
a.—seraglio.
g.—Serail.
pol.—seraj.

Parto de la arabaj palacoj, kie loĝas la virinoj. Karavan—= Granda gastejo por la orientaj karavanoj.

Seruro.—El l. sera, serare (fermi).

- h.—cerradura.
p.—fechadura.
i.—serratura, serrame.
f.—serrure.
a.—lock.
g.—Schloss.
1. Serura prenilo.
2. — ŝildeto.
3. — klinko.
4. — riglilo.

Risorta aparato por fermefiksi pordon. Pend—=Pendanta, portebla seruro. —i=Fermi per seruro. —isto, —kesto, —truo, —ŝildo, —riglilo...

Sfinkso.—Gr. sfinks; l. sphinx.

1. Sfinkso egipta.
2. — romana.

- h.—esfinge.
p.—esfinge.
i.—sfinge.
f.—sphinx.
a.—sphinx.
g.—Sphinx.
pol.—sfinks.

Fabela, flugilhava besto, de la antikvaj egiptanoj, kun leona korpo k. homa kapo; simbolo de la forto kun la inteligento. Andro—=Sfinkso kun vira kapo.

Sfumi.—El l. ex + fumo (de fumo).

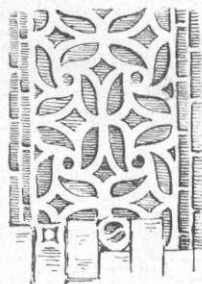

Sfum-ilo.

- h.—esfumar.
p.—esfumar.
i.—sfummare.
f.—effumer, estomper.
a.—sfumato.
g.—stompieren, (sfumata).

Malintensigi pograde, ĉe desegno aŭ tuĉo, la naturan nigron de karbo, kraĵono, inko, k. c. Fari la samon rilate aliajn kolorilojn.

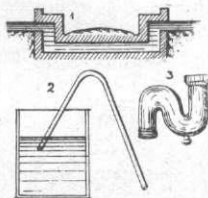
Sgrafito.—El gr. grafeion (grifelo); l. graphium.

- h.—esgrafito.
p.—esgraffito.
i.—sgraffito.
f.—sgraffite.
a.—sgraffito.
g.—Sgraffito.

Gravurita ebena ornamo, kun ebena fono ofte kolorigita. —i=Fari ebenan reliefon. —ilo, —isto, —aĵo, —ado.

Sifono.—Gr. sifon (sifono); l. siphon, siphonis.

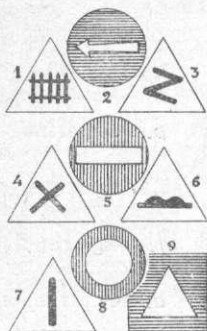

1. Subvoja sifono.
2. Vitra —
3. Tuba —

- h.—sifón.
p.—siphao.
i.—sifone.
f.—siphon.
a.—siphon.
g.—Siphon.
pol.—syfon.

Tubo kurvigita, dubranĉa; konstruaĵo similforma. Botelo kun tia tubo.

Signo.—*L.* signum, signo (*signo*).

Signoj internaciaj por ŝtratoj k. ŝoseoj, laŭ Geneva trafiko-konferenco.

Io ajn perceptebla (*streko, desegnaĵo, figuro, bildo, objekto, gesto*), kiu elvokas en la spirito ideon pri alia afero; ekŝtera distingilo. —*i* = Distingigi iun aŭ ion per signo. Algebra—, topografia—, astronomia—...

Sigelo.—*Gr.* siglari (*ciĉero*); *I.* sigillum (*marko*).

Sigelo vaksa.

Signo stampita sur moligita substanco por certe konfirmi k. aŭtentikigi dokumenton aŭ por sankcii k. definitivigi

- h.*—signo.
- p.*—signo.
- i.*—segno.
- f.*—signe.
- a.*—sign, mark.
- g.*—Zeichen.
- pol.*—znak, (sygnal).

kontrakton, aŭ por certigi la fermecon de koverto aŭ por distingige indiki la aŭtoron. —*i* = Almeti aŭ surmeti sigelon.

—*grafio* = Traktato pri la sigeloj de oficialaj dokumentoj. —*ilo* = Trokelo por stampi sigelon. Kontraŭ— = Malgranda sigelo stampita sur la dorso de iaj sigeloj.

Silo.—*Gr.* siros (*silo*); *I.* sirus.

Siloj romanaj, en Kartago.

- h.*—silo.
- p.*—silo.
- i.*—silo.
- f.*—silo.
- a.*—silo.
- g.*—Silo.

Subtera grenejo.

Silueto.—*El propra nomo de franca Silhouette, (1754^a j.).*

Silueto de la hinda poeto Tagoro.

- h.*—silueta.
- p.*—silhueta.
- i.*—silueta.
- f.*—silhouette.
- a.*—silhouette.
- g.*—Silhouette.
- pol.*—sylweta.

Desegnaĵo prezentanta la ombron de la desegnata persono aŭ objekto; profilo de persono aŭ objekto unuforme kolorigita. —*i* = Fari silueton.

Simbolo.—Gr. simbolon, *el simbolo (meti kun, ĵeti kun)*; l. symbolum.

h.—símbolo.

p.—símbolo.

i.—símbolo.

f.—símbolo.

a.—símbolo.

1. Simbolo de suferego, morto.

2. — de reĝeco, de gloro.

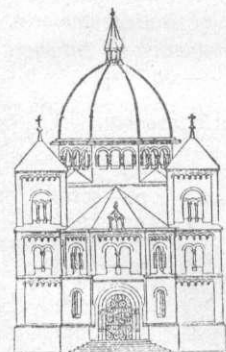
3. — de infinito.

g.—Symbol, Sinnbild.

pol.—symbol.

Bildo, signo, objekto havanta interkonsentitan, historian, abstraktan signifon. Simbologio = *Studo pri la simboloj, ideogramoj, signoj, hieroglifoj, k. c.* — *i* = *Esti simbolo de io.*

Sinagogo.—Gr. sinagoge, *el sinago (kunigi)*; l. synagoga.

Sinagogo de Schweidnitz.

h.—sinagoga.

p.—synagoga.

i.—sinagoga.

f.—synagogue.

a.—synagogue.

g.—Synagoge.

pol.—synagoga.

Tipa hebrea templo.

Sistilo.—Gr. sistilos, *el sin + stilos (kuna kolono)*; l. systylos.

h.—sistilo.

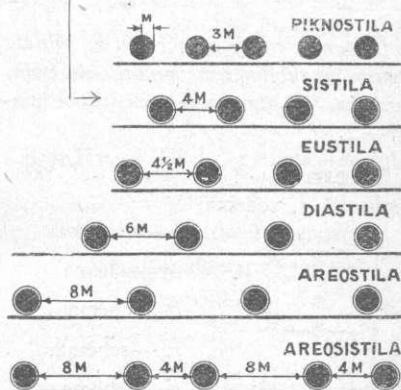
p.—sistylo.

i.—sistilo.

f.—systyle.

a.—systile.

g.—Systylon.

Konstruaĵo, kies interkolonaj spacoj havas 4 modulojn; la kolonoj tiam devas esti 119 moduloj alta, laŭ Vitrubo.

Skabelo.—El sansk. skabh, ekambaté (*apogi*); l. scammum.

h.—escabel.

p.—escabello.

i.—sgabello.

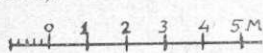
f.—escabeau.

a.—scabellum.

g.—Schemel.

Tabureto por apogi la piedojn, ĉiam la sidilo estas iomete alta.

Skalo. — *L.* scala (štuparo, grado).

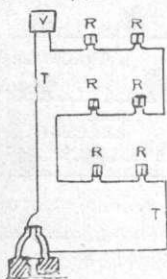
$$\frac{1}{10} \quad \frac{1}{50} \quad \frac{1}{100}$$

$$\frac{3}{4} \quad \frac{1}{5.000}$$

- h.*—escala.
- p.*—escala.
- i.*—scala.
- f.*—échelle.
- a.*—scale.
- g.*—Skala.
- pol.*—skala.

Dimensia rilato inter reala k. bildata figuro esprimita per nombro aŭ linio. Grafika—, numera—, de koordinataj—...

Skemo. — *Gr.* skema, *el* skein (enhavi); *l.* schema.

- h.*—esquema.
- p.*—schema.
- i.*—schema.
- f.*—schéma.
- a.*—scheme.
- g.*—Schema.
- pol.*—schemat.

Simpligita grafikaĵo prezentanta problemon, aferon, objekton. —i=Prezenti per skemo ion.

Skizo.—*El* gr. skein (enhavi).

Skizo de Pikaso. *pol.*—sckicowac.

- h.*—croquis, esbozo, bosquejo.
- p.*—esquisso, esboço.
- i.*—schizzo, sbozzo.
- f.*—esquisse, ébauche.
- a.*—sketch.
- g.*—Skizze, Entwurf.
- sv.*—skissera.

Desegnaĵo konsistanta el malmultaj karakterizaj linioj. Bildo nefinita prezentanta provon, malneton de projektata verko. —i=Desegni ion skize.

Skocio. — *Gr.* scotia, *el* skotos (ombro); *l.* scotia.

- h.*—escota, escocia.
- p.*—scotia.
- i.*—scozia.
- f.*—scotie.
- a.*—scotia.
- g.*—Skotia.

Konkava modluro, kies profilo estas duonelipsa.

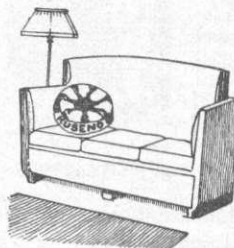
Skulpti.—*L.* esculpere (skulpti).

- h.*—esculpir.
- p.*—esculpir.
- i.*—scolpire.
- f.*—sculpter.
- a.*—sculpture.
- g.*—aushauen, (Skulptur).
- sv.*—skulptera.

Formi figuron el solida materio. —ado=—arto (Statuarto k. ornamo-skulptado). —isto, —aĵo, —ilo.

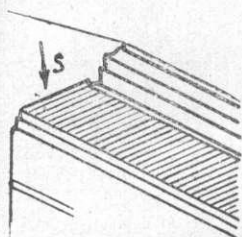
Sofa.—*Ar.* soffia (benĝo).

- h.*—sofá.
- p.*—sofá.
- i.*—sofá.
- f.*—sofa.
- a.*—sofa.
- g.*—Sofa.
- pol.*—sofa.

Benĝo drapigita kun apogdorso k. apogbraĵoj.

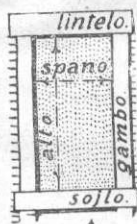
Sofito.—*El l. sub-fixsus, suffixus, suffictus (suba-fiksaĵo).*

- h.—sófito.
- p.—soffitto.
- i.—soffitto.
- f.—soffite.
- a.—soffit.
- g.—Soffitte.
- pol.—sufit.

Malsupra faco de elstara arkitekturelemento.

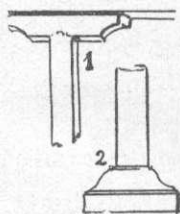
Sojlo.—*El l. solium, solum (tereno, planko).*

- h.—solera, umbral.
- p.—soleira, umbral.
- i.—soglia.
- f.—seuil, sablière.
- a.—sill, threshold.
- g.—Schwelle.

Kuŝanta peco, ŝtono, trabo, ĉe aperturo, laŭlonge ĉe muro, sub la apogekstreĉo de trabo, k. c.

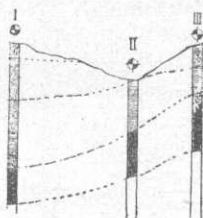
Soklo.—*L. socculus, el soccus (soko).*

- h.—zócalo, zapata.
- p.—sócco.
- i.—zoccolo.
- f.—socle.
- a.—socle, zocle.
- g.—Sockel.
- pol.—cokol.

Peco ĉe bazo de fosto, statuo, konstruaĵo por ampleksi la apogon.

Sondi.—*L. sub undare (sub ondo).*

Plano de sondoj.

- h.—sondar.
- p.—sondar.
- i.—sondaggio.
- f.—sonder.
- a.—soundig.
- g.—sondieren.
- pol.—sondowac.

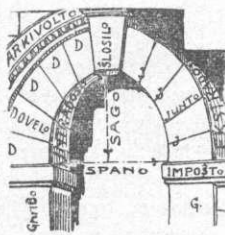
Esplori la profundecon de akvo, de tereno. —ilo=Instrumento por sondi.

Spaliro.—*El l. spathula (dorso).*

- h.—espaldera.
- p.—espaldeira, renque.
- i.—spalliera.
- f.—espalier.
- a.—espalier.
- g.—Spalier.
- pol.—szpaler.
- r.—ŝpaler.

Vico de vegetaĵoj, floraj aŭ fruktaj, kies branĉoj estas plate alfiksitaj al muro aŭ kradaro, kiel ĝardenornamo.

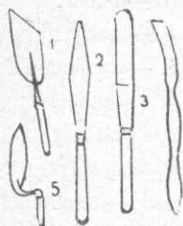
Spano.—*L. expansus, el expandere (ampleksi).*

- h.—luz, expansión.
- p.—vao, espaco.
- i.—portata, spazio.
- f.—portée, travée, (space).
- a.—span.
- g.—Spann-weite

Distanco inter ĉiu du apogiloj, kolonoj, gambaĵoj, traboj, k. c.

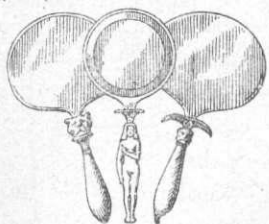
Spatelo.—*Gr.* spathe, *el* spao (josi, treni, eltiri); *l.* spathula.

- h.*—espátula.
- p.*—espatula.
- i.*—spatola.
- f.*—spatule.
- a.*—spatula, spattle.
- g.*—Spatel.

Trulelo, ŝpateto uzata de pentristoj k. multaj aliaj metiistoj, por miksi aŭ sterni substancojn.

Spegulo.—*L.* speculum, *el* specio (vidi).

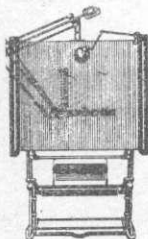

- h.*—espejo.
- p.*—espelho.
- i.*—especchio.
- f.*—miroir.
- a.*—looking-glas.
- g.*—Spiegel.
- sv.*—spegel.

* Speguloj egiptaj.

Glata, brila surfaco, resendanta la lumon k. la bildon de la objektoj. —i=Resendi la bildon de io.

Stablo.—*L.* stabulum, *el* stabilis (starebla).

Stablo de desegnisto.

- h.*—banco, mesa de trabajo, caballete.
- p.*—cavallette, (estabil).
- i.*—sgabello, cavalletto, banco da lavoro.
- f.*—tréteau, chevallet, établi.
- a.*—stable, trestle, work-bench.
- g.*—Staffelei, Gestell.
- sv.*—stall.
- pol.*—staluga, warsztat

Movebla, plurpieda kunmetaĵo de trabetoj k. tabuloj adekvata por metia laboro.

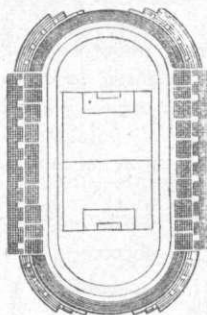
Stacio.—*L.* stacio, stacionis (estejo).

- h.*—estación.
- p.*—estação.
- i.*—stazione.
- f.*—station.
- a.*—station.
- g.*—Station.
- pol.*—stacja.
- sv.*—station.

Loko, kie haltas la vagonaroj, la tramoj, la aviadiloj, por preni aŭ lasi la vojaĝantojn k. varojn. Nomo de kelkaj sciencaj observejoj. —dcmo.

Stadio.—*Gr.* stadion (stadio, mezurunuo); *l.* stadium.

- h.*—estadio.
- p.*—estádio.
- i.*—stadio.
- f.*—stade.
- a.*—stadium.
- g.*—Stadion.
- pol.*—stadjum.

Luktejo, areno, antike unu stadio longa, ĉirkaŭita de ŝtuparigita sidejo, kie jam la antikvaj grekoj vete luktis, ĵuris, saltis, ĵetis diskon, k. ludis. Mezurunuo de la grekoj 184,98 m. la atena; 192,27 m. la olimpa. —metro.

Stalo.—*L.* stabulum, *el* stabulare (*stali*).

- h.*—establo.
- p.*—estábulo.
- i.*—stalla.
- f.*—étable, écurie.
- a.*—stall, stable.
- g.*—Stall.
- sv.*—stall.
- pol.*—stajnia.

Loĝejo por brutaro, por grego.
—*i*—Loĝigi brutojn en stalo.

Stampi.—*El g.* stampon (*frapi*).

- h.*—estampar.
- p.*—estampar.
- i.*—bollare.
- f.*—estampiller.
- a.*—stamp.
- g.*—stempeln.
- sv.*—stämpla.
- pol.*—stemplowac, stampi.

Fari per frapopremo presaĵon aŭ gravuraĵon. —*o*—Marko, bildo farita per frapopremo. —*ilo*—Aparato por stampi.

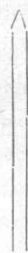
Stando.—*El l.* extendere (*etendi*).

- h.*—instalación.
- p.*—stand.
- i.*—stand.
- f.*—stand.
- a.*—stand.
- g.*—Stand.
- sv.*—ständ.

Instalaĵo de iu firmo por elmontri komercaĵojn en foirejo, ekspozicio.

Stango.—*El a. g.* stengel (*branĉo*).

- h.*—asta, barra, pértiga.
- p.*—hasta, barra, percha.
- i.*—stanga, asta.
- f.*—hampe, barre, perche, tige.
- a.*—pole.
- g.*—Stange.
- sv.*—stäng.
- pol.*—sztanga.

Ĉiaspeca, multe pli longa ol dika, peco el ligno aŭ metala.

Statuo.—*L.* estatus, *el* statuere (*starigi*).

- h.*—estatus.
- p.*—estatus.
- i.*—statua.
- f.*—statue.
- a.*—statue.
- g.*—Statue.
- pol.*—statua, posag.

Figuro el ŝtono, metalo, ligno, gipso, k. c., prezentanta homon aŭ beston.

Steleo.—*Gr.* stele (*estaraĵo*); *l.* stela.

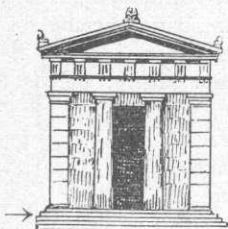

Ofero antaŭ steleo.

- h.*—estela.
- p.*—estela.
- i.*—stela.
- f.*—stéle.
- a.*—stele.
- g.*—Stele.

Funebra monumento konsistanta oft: el simpla ŝtono.

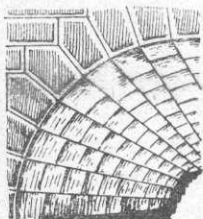
Stereobato.—Gr. stereobatos, el stereos + bathos (solida, masiva bazo).

- h.—estereobato.
- p.—estereobato.
- i.—stereobate.
- f.—stéréobate.
- a.—stereobate.
- g.—Stereobat.

Substrukturo; fundamenta plataformo sur kiu starigas la konstruaĵoj, speciale la antikvaĵoj.

Stereotomio.—El gr. stereos + tome (solido tranĉi).

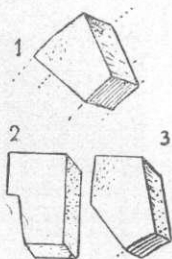

Stereotomia dispecigo de volbo.

- h.—estereotomia.
- p.—estereotomia.
- i.—stereotomia.
- f.—stéréotomie.
- a.—stereotomy.
- g.—Stereotomie.

Studo pri dispartigo k. pecordigo de arkitekturaj konstruelementoj el ŝtono, ligno, fero.

Stereo-grafio.—El gr. stereos + graphos (solido priskribo).

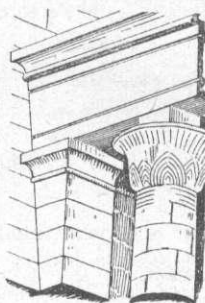

Stereografi-ajoj.

- h.—estereografia.
- p.—estereographia.
- i.—stereografia.
- f.—stéréographie.
- a.—stereography.
- g.—Stereographie.

Arto desegni k. priskribi geometriajn figurojn sur ebena. —metrio; —dinamiko; —fotografio; —fotogrametrio; —kromio; —skopio; —statiko; —tipio...

Stil.—Gr. stilos (grifelo, stango, kolono); l. stylus.

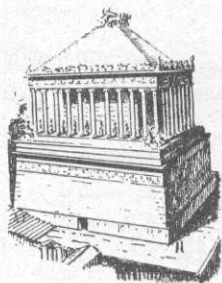

Detalo, egipta stilo.

- h.—estilo.
- p.—estilo.
- i.—stilo.
- f.—style.
- a.—style.
- g.—Stil.
- pol.—styl.

Karakterizaj trajtoj de verko. —istiko = Traktato pri stiloj. —ografio = Priskribo de la stiloj de popolo, epoko, artisto. —izi = Desegni, bildi laŭ stilo, ne laŭ naturo.

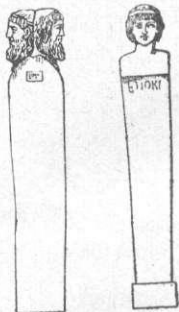
Stilobato.—Gr. stilobates, el stilos + basis (kolono bazo); l. stylobata.

- h.—estilobato.
- p.—estilobato.
- i.—stilobato.
- f.—stylobate.
- a.—stylobate.
- g.—Stylobate.

Bazamento subtenanta kolonaron.

Stipito. — Gr. stipos; l. stipes, stipitis (stipito).

- h.—estipite.
- p.—estipite.
- i.—stipite.
- f.—stipe.
- a.—stipe.
- g.—Stipes, Stiel.

Piramidforma pilastro, kies pli granda bazo estas supren.

Strato. —L. strata (etendita).

- h.—calle, (estra-da).
- p.—rua, (estrá-da).
- i.—via, stráda.
- f.—rue, (battre l'estrade).
- a.—street.
- g.—Strasse.

Vojo borderita de domoj en urbo, vilaĝo. —eto, —kruciĝo.

Strico. —L. stria (strio).

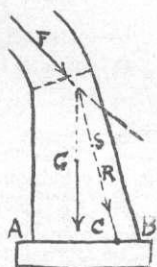
- h.—estria, faja.
- p.—estria, listra.
- i.—stria.
- f.—strie, raie, bande.
- a.—stripe, band.
- g.—Streifen.
- sv.—strimma.

Strioj kanelitaj.

Figuro longa k. malarĝa kun paraleloj randoj; larĝa streĝo.

Strebo. —El a. g. streben (apogi).

- h.—estribo, machón, puntal.
- p.—estribo.
- i.—sperone, coscia, spalla.
- f.—etrier, étai, culée, butée.
- a.—strut, abutment.
- g.—Strebe, Widerlager.

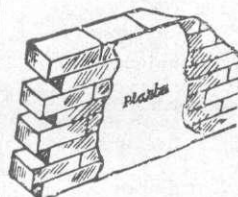
Masonaĵo, stango kontraŭstaranta puŝon de konstruaĵo. —i=Kontraŭstari puŝon; meti deŝarĝilon, streĉi forton por atingi iun celon.

Struktur. —L. structura (struk-turo).

- h.—estructura.
- p.—estructura.
- i.—struttura.
- f.—structure.
- a.—structure.
- g.—Struktur.
- pol.—struktura.

Maniero, laŭ kiu estas kunaranĝitaj la diversaj partoj de konstruaĵo, de tutaĵo.

Stuki. —El a. g. stucchi (kortiko).

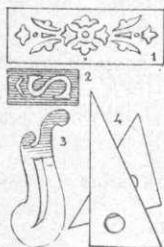

- h.—estucar.
- p.—estucar.
- i.—stuccare.
- f.—stuquer.
- a.—stucco.
- g.—stuckieren.
- pol.—stiuk.

Tegi muron, imitante marmoran supraĵon, per speciala ŝmirajo. —o=Miĝsaĵo, mortero, kies ŝmirpentro surmura imitas marmoron, ŝtonon. Gip-sa—, kalka—.

S

Ŝablono.—*El holanda schablone (formo).*

h.—patrón, plantilla.

p.—modelo.

i.—sagoma, garbo, pistolet.

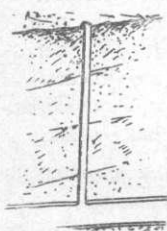
f.—gabarit, panneau.

a.—template, gange, rule.

g.—Schablone.

Modelo el maldika materio (ligno, metalo, kartono, papero, teksaĵo) laŭ kies interna aŭ ekstera konturo oni detranĉas, kolorigas, desegnas bildon tiom da fojoj, kiom oni bezonas.

Ŝafto.—*El g. Schaft (tubeto).*

h.—imbornal, pozo.

p.—embornal.

i.—imbrunale.

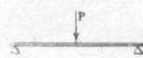
f.—puit.

a.—shaft, pit.

g.—Schacht.

Puto por registri, aerumi, komuniki minon, kŝaĉkon.

Ŝargi.—*L. caricare, el carrus (ĉaro).*

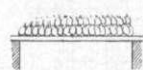
h.—cargar.

p.—carregar.

i.—caricare.

f.—charger.

a.—charge, load.

1. Ŝarĝo centrita.

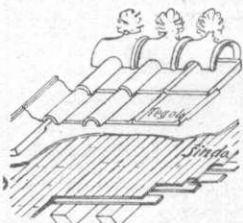
2. — unuforma.

3. Provo ŝarĝo.

g.—laden, belasten, aufladen.

Meti sur io pezan korpon. —o = Pezaĵo portata de io, de io. unuforma—o, supozata—o, konstanta—o, utila—o, moviĝanta—o, izola—o, pleja—; —momento, —limo, —indikilo, —koeficiento...

Ŝindro.—*L. scindula, dim. de schidia (splito), el scindere (fendi).*

h.—chilla, ripia.

p.—ripa.

i.—scandola.

f.—bardeau, échandole.

a.—shingle, slip.

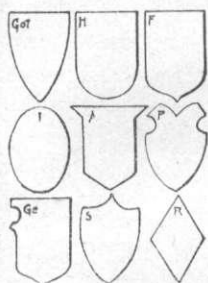
g.—Schindel.

Ŝindro

ĉe greka tegmento.

Maldika tabulo; plej ekstera, kiam oni seĝe tabuligas arbotrunĉon; tabulo uzata por tegmenti.

Ŝildo.—El scild (*ŝildo*).

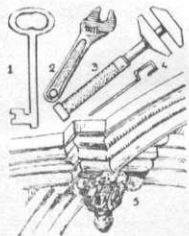
- h.—escudo.
- p.—scudo.
- i.—scudo.
- f.—écu.
- a.—shield.
- g.—Schild.
- sv.—sköld.
- r.—ŝit.

Gota, hispana, franca,
itala, angla ŝildo.

Plataĵo uzata kiel ŝirmilo kontraŭ armiloj; sur ĝi oni pentris la blazonon de la uzanto. Ornamento simila. Laŭ ĝia formo, la ŝildo nomiĝas: gotika—, hispana—, franca—, angla—, germana—, itala—, svisa—, pola—...

Ŝlosi.—El l. exclusiva, claudere (*je mi*).

- h.—cerrar con llave.
- p.—fechar con chave.
- i.—chiudere a chiave.
- f.—fermer a clef.
- a.—lock, fasten.
- g.—schliessen.
- pol.—zamykać na klucz.
- sv.—läsa igen.

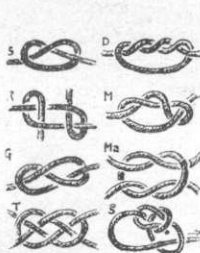

Ŝlosiloj.

Fermi per ilo, kiu funkciigas seruron, aŭ kompletigas aŭ kunligas tutajon. —ilo = Metala peco, laŭcele prilaborita, per kies turnapliko fermiĝas aŭ malfermiĝas pordon, kovrilon. Ilo, kiu

kompletigas, ekvilibras, klarigas ion. Mal— = Malfermi tion, kio estas fermita per —ilo. —eto, —aro, —ingo.

Ŝnuro.—El sansk. snasa (*nervo*); gr. neuron; got. snorjo, snuro.

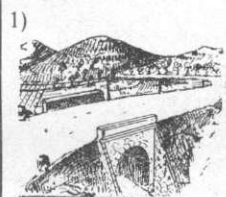
- h.—cuerda.
- p.—corda.
- i.—corda.
- f.—cord.
- a.—string.
- g.—Schnur.
- pol.—sznur.
- sv.—snore.

Nodoj de ŝnuro.

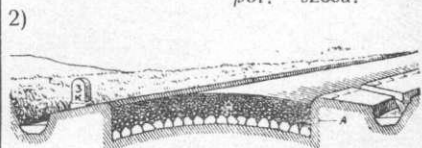
Kunplektitaj linaj, kotonaj, kanabaj, metalaj fadenoj, uzata por ligi aŭ pendigi objektojn.

Ŝoseo.—L. calciata, el calx (*kalĉo*).

- h.—carretera, calzada.
- p.—calçada.
- i.—strada, carreggiata.
- f.—chaussée.
- a.—causeway, high road, made road.
- g.—Chaussée.
- pol.—szosa.

- 1) Ŝoseo.
- 2) Sekcio de ŝoseo.

Vojo pavimita en la kamparo. Intertruara, centra parto de strato.

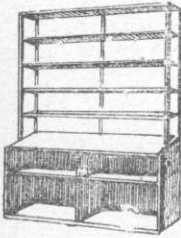
Ŝpato.—*El* gr. spathe, *el* spao (*fosi*); *l.* spatha (*spado*).

h.—pala.
p.—pelle.
i.—pala.
f.—pelle.
a.—peel, shovel.
g.—Schaufel.
sv.—spade.
pol.—szpapel.

Fosilo konsistanta el larĝa lameno je la ekstremo de tenilo.

Ŝranko.—*El* g. schräg, schragen.

h.—armario.
p.—armario.
i.—armadio.
f.—armoire.
a.—cupboard.
g.—Schränk.
pol.—szankier, szafa.
sv.—skap.

Meblo fermebla per pordo-j, provizita de bretoj aŭ hoko-j por konservi ĉiaspecajn objektojn.

Ŝraŭbo.—*El* l. scrobis (*truajo*).

h.—tornillo.
p.—parafuso.
i.—vite.
f.—vis, (écrou).
a.—screw.
g.—Schraube.
pol.—sruba.
sv.—skruf.

Metala aŭ ligna peco, cilindra aŭ konusaforma, laŭlonge spirale kanelita.

—*i* = *Meti ŝraŭbon tra korpo.* De—*i* = *Eltiri fikŝitan ŝraŭbon.* —*ilo* = *Ilo por ŝraŭbi k. deŝtrubi.* Senfina—, dekstrorsa—, maldekstrorsa—, mikrome tra—, plurrela—, prem—, alet—, kap—...

Ŝtalo.—*l* a. g. stel, staklo (*forta*).

h.—acero
p.—aço.
i.—acciaio.
f.—acier.
a.—steel.
g.—Stahl.
pol.—stal.
sv.—stal.
r.—stal.

Fe +

C=0,5^o/_o; 1,6^o/_o

Purigita fero, fandita kun malgranda kvanto da karbo. Martina—, Siemens—, cementita—, fand—, gisita—, krisola—, pudla—, nikela—, tungstena—...

Ŝtofo.—*El* gr. stuppe; *l.* stupa.

h.—estofa.
p.—estofa.
i.—stoffa.
f.—étouffe.
a.—stuff.
g.—Stoff.

Silka aŭ lana teksaĵo, kies fadenoj formas figurojn, ĉu de persono aŭ besto (historia—), ĉu de foliaro.

Ŝtono.—*El gr.* stia (*silik-ŝtono*).

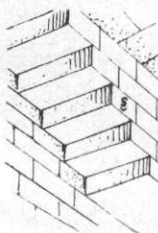

Prilaboritaj ŝtonoj.

- h.—piedra, (canto).
 p.—pedra.
 i.—pietra, (canto).
 f.—pierre.
 a.—stone.
 g.—Stein.
 sv.—sten.

Rokopeco. Malmola, minerala maso uzata por konstrui. —isto=Homo, kiu prilaboras ŝtonojn. Ero de la—=Ero, kiam la homaro komencis prilabori ŝtonojn (eolita, paleolita, neolita periodo). Natura—, artefarita—, kalk—, pumik—, akriga—, postakriga—...

Ŝtupo.—*El a. g.* stuofa.

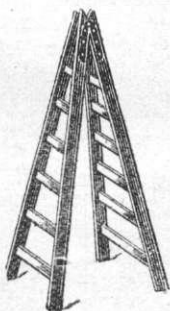
Ŝ=Ŝtupo.

- h.—escalón, peldaño, (*trepar*).
 p.—degrau.
 i.—scalino.
 f.—échelon, marche, degré.
 a.—step.
 g.—Stufe.
 pol.—stopien.
 sv.—trappsteg.

Horizontala prismo, kiu ordigita kun aliaj faciligas la iradon inter malsam-nivelaj lokoj. —aro=Aro da sinsekve ordigitaj ŝtupoj. —arejo=Loko, kie estas konstruita ŝtuparo.

—larĝo, —longo, —alto, —faco, —rando, —plato... —ara branĉo, —ara akso, —ara kavo, —ara paŝlinio, —ara rando, —ara plato, —ara haltejo, —ara muro, —ara volbo...

Interna—aro, ekstera—aro, helica—aro, dubranĉa—aro, armitbetona—aro.

Ŝtuparo portebla.

T

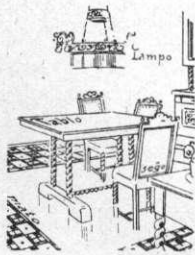
Tabernaklo.—*L.* tabernaculum,
el taberna (*tendo, tabulaĵo*).

Tab. = Tabernaklo.

Altaro portebla, ĉe la antikvaj israelidoj. Sranĝo por la konsakrita hostio, ĉe la kristanoj.

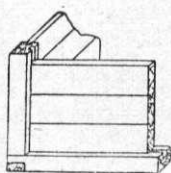
Tablo.—*L.* tabula (*tabulo*).

h.—mesa, tabla.
p.—mesa.
i.—tavolo.
f.—table.
a.—table.
g.—Tisch.

Meblo, konsistanta el plataĵo sur unu aŭ pluraj piedoj.

Tabulo.—*L.* tabula (*tabulo*).

Pario de tabuloj.

h.—tabla.
p.—tábua.
i.—tavola.
f.—tablette, tableau.
a.—tablet, plank, board.
g.—Tafel, Brett.
pol.—tablica.
sv.—tafla.

Peco de ligno el trunko laŭlonge segita, plata k. sufiĉe larĝa. Simila plataĵo el ŝtono. —aro = Planko, podio formita per kunigitaj tabuloj. Memor— = Tabulo, plataĵo dediĉita je memoro de homo aŭ faro. —i = Kovri per tabuloj ion. —aĵo = Io farita el tabuloj. —eto, —ego.

Tabureto.—*El ar.* tambur (*tamburo*).

h.—taburete.
p.—tamborete.
i.—taburete.
f.—tabouret.
a.—tabouret.
g.—Taburet.
pol.—taburet.

Seĝeto sen dorsapogilo; benĉeto.

Tajli.—*L.* taliare (*detranĉi*).

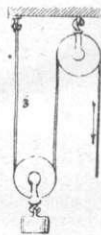

Tajl-ajo.

- h.*—tallar.
- p.*—talhar.
- i.*—tagliare.
- f.*—tailler.
- a.*—to cut, (*taille*).
- g.*—schnitzeln.

Formi ion disigante pecetojn por tranĉanta, hakanta, ĉizanta ilo.
—isto = *Homo*, kiu profesie tajlas.

Takelo.—*El sansk.* tag (*atingi*); *holande* tak.

- h.*—estrenque.
- p.*—talhas.
- i.*—paranchino.
- f.*—taquet, palan.
- a.*—tackle.
- g.*—Takel.
- sv.*—talja.

Aparato por movi pezajn ŝarĝojn, konsistanta el du aŭ pli pulioj, unu fiksa k. la alia-j libera-j, sed ĉiuj kunigitaj per ŝnuro aŭ ĉeno.

Takimetro.—*El gr.* takys + *metron* (*rapida mezuro*).

- h.*—taquímetro.
- p.*—tachymetro.
- i.*—tachimetro.
- f.*—tachymètre.
- a.*—tachymeter.
- g.*—Tachymeter.

Topografia aparato por mezuri dis-

tancojn k. angulojn. Takimetro = Parto de la topografio, kiu pritrakas uzon de la takimetro.

Tamburo.—*Ar.* tambur (*tamburo*).

T = Tamburo de kupolo.

- h.*—tambor.
- p.*—tambor.
- i.*—tamburo.
- f.*—tambour.
- a.*—tambour.
- g.*—Tambour.

Survolba, cilindra konstruaĵo, simila forma al ordinara tamburo.

Tanagro.—*El Tanagro, propra nomo de greka urbo.*

- h.*—tanagra.
- p.*—tanagra.
- i.*—tanagra.
- f.*—tanagra, tanagrien-nes.
- a.*—tanagra.
- g.*—Thonfiguren aŭs Tanagra.

Ĉiu tipa statueto de ĥirita argilo el Tanagra; malgranda, bela statueto.

Tapeto.—*Gr.* tapes (*tapeto*); *l.* tapes, tapetis.

- h.*—material de tapizar o empapelar.
- p.*—tapete, tapecaria.
- i.*—tappezzeria, parato.
- f.*—tapiserie, papier peint.
- a.*—tapestry.
- g.*—Tapete.
- pol.*—tapety.

Papero, teksaĵo, ledo per kiu oni kovras murojn de ĉambro, meblojn.
—i=Kovri per tapeto.

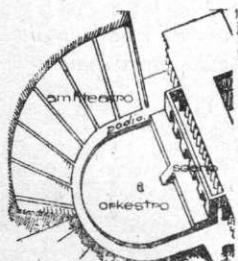
Tapiŝo.—Gr. tapes (*tapeto*); l. tapes, tapetis.

- h.—tapiz.
- p.—tapete.
- i.—tappeto.
- f.—tapis.
- a.—carpet.
- g.—Teppisch.

Tuko, teksita per diversekoloraj fadejoj, por kovri orname muron, pargeton, tablon. Estas famaj la gobelena—.
—arto=Arto fabriki tapiŝojn. Manfarita—, maŝinfarita—, Smirna—, perestria—...

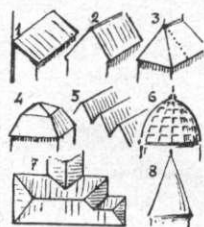
Teatro.—Gr. theatron, el thedomai (*rigardi*); l. theatrum.

Greka teatro.

Loĝo adaptita por ludi scenojn, komedion, dramon, pere de aktoroj aŭ marionetoj.

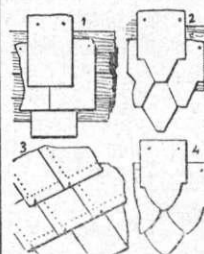
Tegmento.—El sansk. ethag (*tegi*); gr. stegos (*tegmento*); l. tego, tectum, tegumentum.

- h.—tejado.
- p.—telhado.
- i.—tetto.
- f.—toit, comble.
- a.—roof, (tegmento).
- g.—Dach.
- sv.—(hus) tak.

Supera tegaĵo de domo, konsistanta ordinare el tegoloj. —i=Kovri per tegmento. Sub=Loĝo sub la tegmento, foje loĝebla. —isto; de—i; —eĝo; —adefluido.

Tegolo.—El gr. stegos, stege (*tegmento*); l. tego, tegula.

Tegoloj ardezaj.

- h.—teja.
- p.—telha.
- i.—tegola.
- f.—tuile.
- a.—tile.
- g.—Ziegel.

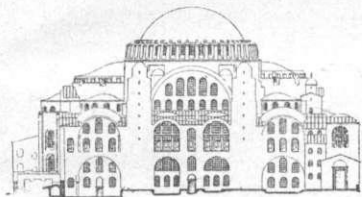
Diversforma k. diversmateria, maldika peco uzata por tegmenti. Argila—, marmora—, ardeza—, vitra—, metala—..., plata—, kanela—, konkava—, konvekso—, firsta—, greka—, araba—...

Templo.—*Gr.* temenos, *el* temnein (*apartaĵo*); *l.* templum.

Templo greka.

Edifiko dediĉita al religia kulto.
—eto = *Malgranda templo; konstruaĵo simila tian.*

Templo bizanca.

Tenajlo. — *L.* tenacia, tenacula, *el* tenere (*preni*).

- h.*—tenazas.
- p.*—tenalha.
- i.*—tenaglio.
- f.*—tenaille.
- a.*—tenaille, chop.
- g.*—Tenaille, Lan-ge, Maul.

Speco de fera tenilo, konsistanta el du krucigitaj pecoj, moveblaj laŭ kunliga bolto. Forĝo—, luto—, pinĉo—, levo—...

Tendo.—*L.* tentus, tenta, *el* tenere (*etendi*).

Tend-aro.

- h.*—tienda.
- p.*—tenda.
- i.*—tenda.
- f.*—tente.
- a.*—tent.
- g.*—Zelt.
- sv.*—talf.

Portebla loĝilo el tolo, felo. —aro = *Aro de tendoj en la kamparo por militistoj, sportistoj, k. a.*

Tenono. — *El gr.* tenon (*ĉolo, musklo*).

- h.*—espiga.
- p.*—cavilha.
- i.*—tenone.
- f.*—tenon.
- a.*—tenon.
- g.*—Zapfen.

Prismeto, cilindreto je la ekstremo aŭ flanko de ligna, metala, ŝtona peco, adaptita por eniĝi en mortezon de alia peco. —ingo = *Alĝustigita mortezo por enmeti tenonon.* Oblikva—, krucoforma—...

Teodolito. — *El gr.* theomai + dolotos (*vidi malproksimen*).

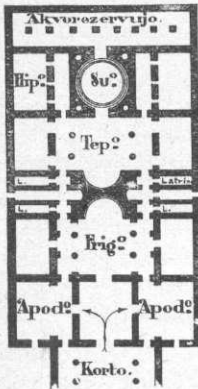

- h.*—teodolito.
- p.*—theodolito.
- i.*—teodolito.
- f.*—théodolite.
- a.*—theodolite.
- g.*—Theodolit.

Topografia aparato por mezuri vertikalaĵajn k. horizontalajn angulojn. Ĝiaj

ĉeĵaj elementoj estas: lorno k. objek-
tivo, fadenaro, rigardolensoj k. fokusa
ŝraŭbo; limbo gradumita, nivelilo k.
stativo.

Tepidario. — *L. tepidarium, el
tepidus de tepeo (malvarmeta).*

Tep.^o = Tepidario.

*En la termoj de la antikva Romo,
loko kun akvo malvarmeta por bani.*

Terakoto. — *El l. tera + cocta
(tero ĉuirita).*

Aztekaj terakotoj.

Skulptaĵo de ĉuirita argilo.

- h. — tepidario.
- p. — tepidario.
- i. — tepidarium.
- f. — tépidarium.
- a. — tepidarium.
- g. — Tepidarium.

Teraso. — *El l. terraceus (terajo),
de terra.*

- h. — terraza,
- azotea.
- p. — terrado,
- terçaço.
- i. — terrazza.
- f. — terrasse.
- a. — terrace.
- g. — Terrasse.
- r. — terassa.
- pol. — taras.

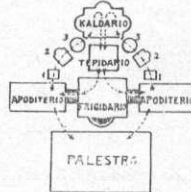
*Vasta plataĵo sur konstruaĵo, sur
monto, sur altaĵo.*

Tereno. — *L. terrenus (tereno), el
terra.*

- h. — terreno.
- p. — terreno.
- i. — terreno.
- f. — terrain.
- a. — ground, terrene.
- g. — Terrain.

*Difinita terspaco; tera supraĵo rigard-
ata laŭ sia amplekso. Agokampo.
— kompakta, — firma, — argila, — sa-
bloza...*

Termoj. — *Gr. thermai, el therme
(varmo); l. thermae.*

- h. — termas.
- p. — thêma.
- i. — terme.
- f. — thermes.
- a. — thermae.
- g. — Thermen.

*Skemo de imperiaj
romanaj termoj.*

*Bandomo ĉe la antikvaj romanoj,
ofte kune kun gimnastikejo, parolad-
ejo, k. c.*

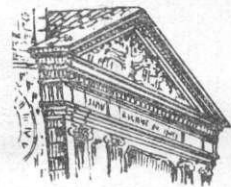
Tetrastilo. — Gr. tetrastilon, *el* tetras + stilos (4 *kolonoj*); *l.* tetrastylos.

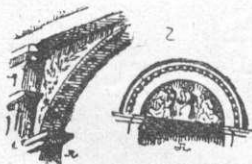
- h.*—tetrastilo.
- p.*—tetrastilo.
- i.*—tetrastilo.
- f.*—tétrastyle.
- a.*—tetrastyle.
- g.*—tetrastilon.

Konstruaĵo havanta kvarkolonan vicon antaŭfasade.

Timpano.—Gr. timpanon (*triangulaĵo, triangula muzikilo*); *l.* tympanum.

- h.*—tímpano, enjuta.
- p.*—tímpano.
- i.*—timpano.
- f.*—tympañ.
- a.*—tympañ, spandrel.
- g.*—Tympanon, Giebel

Panelo, ofte triangulforma; inter la modluroj de frontono, de imposto k. du apudaj arkivoltoj, de lintelo k. arkivolto.

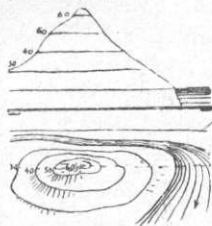
Tombo. — Gr. tumbos (*tombo*); *i.* tumba.

- h.*—tumba.
- p.*—tumba.
- i.*—tombo.
- f.*—tombe, tombeau.
- a.*—tomb, grave.
- g.*—Tumba, Grab.

Kavaĵo por mortinton. —ejo = Loko destinita por enhavi plurajn tombojn.

Topografio.—*El gr.* topos + graphein (*loko priskribo*).

- h.*—topografia.
- p.*—topografia.
- i.*—topografia.
- f.*—topographie.
- a.*—topographie.
- g.*—Topographie.
- pol.*—topografja.

Detala priskribo—formo k. dimensio—de tereno. Traktato pri planverkadado—planimetrio k. altimetrio—de tereno.

Torni. — *El gr.* tornos (*turno*); *l.* tornus.

- h.*—tornear.
- p.*—tornear.
- i.*—tornire.
- f.*—tourner.
- a.*—to turn (*on a lathe*).
- g.*—drechsel, (torsion).
- pol.*—toczyc (*na tokarni*).

Rondforme prilabori por tranĉa ilo pecon el ligno, eburo, metalo, fiksitaj sur speciala turniganta aparato. —isto = Homo kiu profesie tornas. —ilo, —ejo.

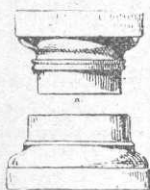
Torso.—*El gr. tirsos (trunko sen-branĉoj).*

- h.—torso.
- p.—tôrso.
- i.—torso.
- f.—torse.
- a.—torso.
- g.—Torso.
- pol.—tors.

Skulptaĵo, prezentanta homan trunkon.

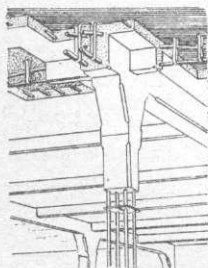
Toskano.—*El Toscana, propra nomo de itala regiono; l. tuscanus.*

- h.—toscano.
- p.—toscâno.
- i.—toscano.
- f.—toscan-e.
- a.—tuscan.
- g.—toscanisch.

Varianto de la dorika ordo, elpensita de la romanoj.

Trabo.—*L. trabs, trabis (trabo).*

- h.—viga, trabe.
- p.—trave, (trabelho, trabal).
- i.—trave, trabe.
- f.—poutre, (travée) trabe, trabéation.
- a.—beam, trave.
- g.—Balken (Arki-trav).

Longa prismo el ligno, metalo, betono, k. c., uzata diversele en kons-

truado. —eto, —ego, —aro; ĉef—, T—, duobla T—, U—, ĵaluzia—, aĵura—, armita—, Howa—, prem—, tir—, fiksa—.

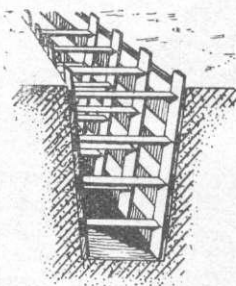
—aĵo = Starigaĵo per traboj k. tabuloj por helpi dum konstruado meti, levi k. mallevi materialojn k. laboristojn.

Trakelo.—*Gr. trakelos (ĥolo); l. trachelion.*

- h.—traquellion.
- p.—trachelion.
- i.—trachelion.
- f.—trachelion.
- a.—trachelium.
- g.—Trachelion.

Kanelita striaro, ĉiu ĉirkaŭas malsupre la dorikan abakon.

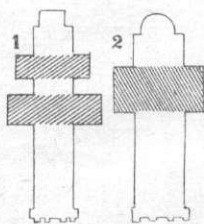
Tranĉeo.—*El l. transcindere de trans + scindere (tra tranĉi).*

- h.—trinchera, trinchea, zanĵa.
- p.—trincheira.
- i.—trinciera, trincea.
- f.—tranchée.
- a.—trench.
- g.—Tranchée.

Longa elfosaĵo farita en tereno por pasigi pli malpli nivele vojon, por formi defluotan ĥanalon, por serĉi fundamentotan terenon, por militaj celoj, k. c.

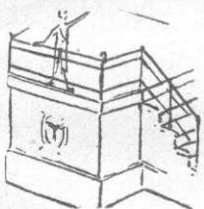
Transepto.—*L.* transeptum, *el* trans + septum (*transa septo*).

- h.*—transepto.
- p.*—transepto.
- i.*—transetto.
- f.*—transept, croisée.
- a.*—transept.
- g.*—Transept.

Navo, kiu krucigas la ĉefan ĉe la kruforme planigitaj temploj.

Tribuno.—*L.* tribunus (*tribuno*).

- h.*—tribuna.
- p.*—tribuna.
- i.*—tribuna.
- f.*—tribune.
- a.*—tribune, pulpit.
- g.*—Tribüne.
- pol.*—tribuna.

Estrado, podio, loĝo starigita por oratoro.

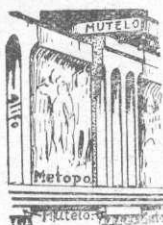
Triforio.—*L.* triforium, *el* trans foratum (*tra fendita*).

- h.*—triforio, andito.
- p.*—triforio.
- i.*—triforio.
- f.*—triforium.
- a.*—triforium.
- g.*—Triforium.

Galerio, ajura kontraŭ la ĉefa navo, konstruita sur la arĉaĵoj de la flankaj.

Triglifo.—*Gr.* triglyphos, *el* trais + gliptos (*tri ĉizaĵoj*); *l.* triglyphus.

- h.*—triglifo.
- p.*—triglifo.
- i.*—triglifo.
- f.*—trigliphe.
- a.*—triglyph.
- g.*—Triglyph.

Plataĵo havante tri strekojn aŭ plurajn vertikajajn kanelaĵojn, uzata ofte ĉe la dorikastila friso. Hemi—= Duontriglifo, foje uzata ĉe la anguloj de la friso.

Glifo = Ĉizita kanelaĵo, duoncilindra, diedroforma, k. c. Hemiglifo = Duono de glifo. Anaglifo = Kruda reliefo. Hieroglifo = Sankta, mistera skribaĵo, farita unue per strekoj.

Trikromio.—*El gr.* trais + kromos (*tri koloroj*).

- h.*—tricromía.
- p.*—tricromia.
- i.*—tricromia.
- f.*—trichromie, tricolore.
- a.*—trichromie.
- g.*—Trichromie.

Tipografia presado farita per ruĝa, flava k. blua koloriloj. Procedo por

fari tion. Monokromio = *Kiam oni uzas unusolan kolorilon.* Bikromio = *Kiam oni uzas du.* Polikromio = *Kiam oni uzas plurajn.*

Trilito. — *El gr. trais + lithos (tri ŝtonoj).*

Triŝtona monumento; niaj praŭloj starigis ĝin kiel altaro versaĵne.

Triptiko. — *El gr. triptikos, el trais + ptikos (tri faldoj); l. triptychus.*

Bildo tripanela; pentraĵo trifaldebla, foje uzata kiel retablo. Triptikoj—aŭ diptikoj aŭ poliptikoj, laŭ la nombro de folioj—estis nomataj la unuaj libroj aŭ albumoj de la antikvaj grekoj k. romanoj; la folioj—skribtabuletoj—estis el ligno, metalo aŭ eburo, flankte kunligitaj per ŝnuro aŭ ĉarniroj.

- h.*—trilito.
- p.*—trilito.
- i.*—trilito.
- f.*—trilith.
- a.*—trilith.
- g.*—Trilith.

- h.*—tríptico.
- p.*—tripticho.
- i.*—trittico.
- f.*—triptyque.
- a.*—triptich.
- g.*—Triptychon.

Trofeo. — *Gr. tropaion, el trepein (turnigi, venki); l. trophaeum.*

- h.*—trofeo.
- p.*—tropheo.
- i.*—trofeo.
- f.*—trophée.
- a.*—trophy, tro-paenum.
- g.*—Trophäe.
- pol.*—trofea.

Elmetaĵo de konkertaj armiloj k. standardoj, ĉu sur la batalejo mem, ĉu simbole en heraldiko.

Trogo. — *El gr. trogo (manĝi, manĝujo).*

- h.*—artesa, gamella, troje.
- p.*—gamella, trôlho.
- i.*—truogo, trogolo.
- f.*—auge, trousse.
- a.*—trough.
- g.*—Trog.

Ujo, ofte ligna, uzata de masonistoj per akvuimi gipson aŭ alia pulva materialo ne grandkvante.

Trono. — *Gr. thronos (trono);*

Trono persa.

- l.* thronus.
- h.*—trono.
- p.*—thrôno.
- i.*—trono.
- f.*—trone.
- a.*—throne.
- g.*—Thron.
- pol.*—tron.

Ceremonia, alta seĝo por reĝo aŭ suvereno.

Trotuaro.—*El l. tolutarius de tolutum iri (rapide iri).*

h.—acera, (*trotar*).

p.—paseio, (*trotar*).

i.—marciapiede, (*trottare*).

f.—trottoir.

a.—foot-way, (*trot*).

g.—Trottoir.

sv.—trottoir.

pol.—trotuar.

Irejo, ordinare tegita per ŝtonplatoj aŭ bitumo, rezervita por la piedirantoj, ambaŭ flankoj de strato.

Trulo.—*L. trulla, el trua (kulero).*

h.—palustre, trulla.

p.—trolha.

i.—cazzuola, trulla.

f.—truelle.

a.—trowel.

g.—Kelle.

Ilo, konsistanta el triangula aŭ trapezoforma lado kun tenilo, uzata de masonistoj por almeti aŭ ebenigi morteron. —i=Masoni per trulo.

Trumpo. — *El a. g. trumpa (trumpo).*

h.—trompa.

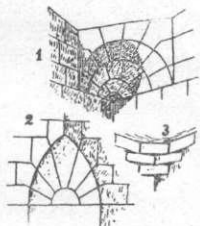
p.—trompa.

i.—tromba.

f.—trompe.

a.—tromp.

g.—Trompe, Ecktrichter.

Niĉoforma volbeto uzata en konstruado por multoblige la subtenontajn pariojn de kupolo.

Truso.—*El l. tortus, torsio (turmentita, tordita, kunpremita).*

h.—cuchillo, forma.

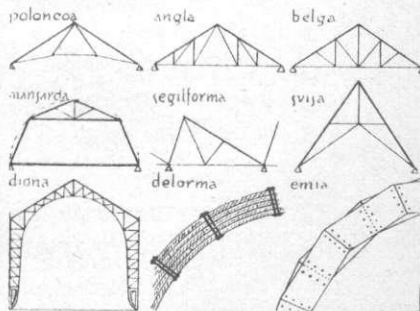
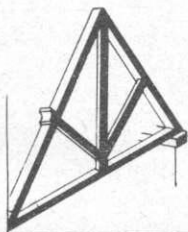
p.—asna.

i.—incavallatura, capriata, cavallette.

f.—comble, ferme.

a.—truss.

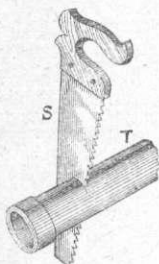
g.—Dachformen, Dachstuhl.

Trabo retata, por subteni tegmenton.

Laŭ la materialo estas ligna—, metala—, armitbetona—; laŭ la formo, triangula—, poligona—, cirkla—; laŭ la sistemo, angla—, belga—, mansarda—, emia—, orma—, diona—, aranda—.

Tubo.—*L.* tubus (*tubo*).

- h.*—tubo.
- p.*—tubo.
- i.*—tubo.
- f.*—tube, tuyau.
- a.*—tube.
- g.*—Rohr.
- pol.*—tuba.
- r.*—truba.

Cilindra, kava objekto. —aro, —eto, en—igi. Argila—, grejsa—, ŝtala—, lada—, vitra—, kurba—, angulforma—.

Tudora (*arto*).—*El Tudor, propra angla nomo.*

- h.*—Tudor.
- p.*—Tuder.
- i.*—Tudor.
- f.*—Tudor.
- a.*—Tudor.
- g.*—Tudor.

Angla, arkitektura arto disvolviĝinta dum la regado de reĝanta familio Tudor (1485^a-1600^a): ĉefverko estas la kapelo de Henriko la 7^a en la londona westminstera abatejo.

Tumulo.—*L.* tumulus (*tumulo*).

- h.*—túmulo.
- p.*—túmulo.
- i.*—tumulo.
- f.*—tumulus.
- a.*—tumulos.
- g.*—Tumulo, Grabhugel.

Surtomba monteto.

Tunelo.—*El f.* tonnelle (*laŭbo, cilindra volbo*).

- h.*—túnel.
- p.*—túnnel.
- i.*—tunnel.
- f.*—tunnel.
- a.*—tunnel.
- g.*—Tunnel.
- pol.*—tunel.

Subtera irejo por fervojo, tramvojo, strato.

Turo.—*Gr.* turris, tursis (*fortikaĵo, kastelo*); *l.* turris.

- h.*—torre.
- p.*—torre.
- i.*—torre.
- f.*—tour.
- a.*—tower, turret.
- g.*—Turm.

Konstruaĵo tre alta proporcie al ĝia long-larĝeco. Lum—=Turo starigita por fari lumsignojn malproksime videblajn. —domo=Domo, alta kiel turo, kun multegaj etaĝoj.

U

Ulmo.—*L.* ulmus (*ulmo*).

- h.*—olmo.
p.—olmo, ulmeiro.
i.—olmo.
f.—orme, (ulmacées).
a.—elm-tree.
g.—Ulme.

Arbo el la samnoma familio, kies ligno estas tre uzata de la ĉarpentistoj.

Universitato.—*L.* universitas, *el unu + versas (unu diversa).*

- h.*—universidad.
p.—universidade.
i.—universitá.
f.—université.
a.—university.
g.—Universität.
pol.—uniwersytet.

Plej alta lerneja institucio por instrui diversajn branĉojn de la scio (fakultatoj).

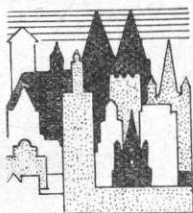
Uralito.—*Komerca nomo.*

- h.*—uralita.
p.—uralite.
i.—uralita.
f.—uralite.
a.—uralite.
g.—Uralit.
r.—uralite.

Emulsio de cemento k. asbesto uzita

por fabriki diversajn konstruelementojn, tubojn, tegolojn, k. c.

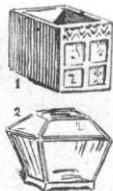
Urbo.—*L.* urbs, urbis (*urbo*).

- h.*—urbe, ciudad.
p.—cidade.
i.—citta, (urbano).
f.—ville, (urbain).
a.—town.
g.—Stadt (Urbanitat).

Granda avo da domoj, dismetitaj laŭ stratoj k. placoj. Antaŭ—= Parto de la urbo ekster difinita bariero; ekstercentra kvartalo. Sub—= Kvartalo pli malalta, pli mizera. Ĝarden—= Urbo, kies domoj staras inter ĝardenoj. Ĉef—= Ĉefa urbo de regno, de provinco. —(an)ismo=Scienco pri starigo, ampleksigo k. renovigo de urboj. —anizi= Plibeligi, plisanigi, plikomfortigi urbon.

Urno.—*L.* urna (*urno*).

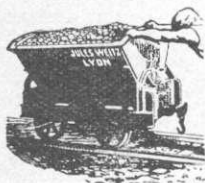

- h.*—urna.
p.—urna.
i.—urna.
f.—urne.
a.—urn.
g.—Urne.
pol.—urna.

Argila, metala, vitra ujo uzata por konservi la cindrojn de la mortintoj, kiel monujo, kiel voĉdonila skatoletto.

V

Vagono.—*El a.* wagen de wagan (ĉaro).

Vagon-eto.

- h.*—vagón.
- p.*—waggon.
- i.*—vagone.
- f.*—wagon.
- a.*—wagon.
- g.*—Waggon.
- pol.*—wagon.

Surrela veturilo por pasaĝeroj aŭ varoj. —eto = *Malgranda ŝarĝovagono ofte uzata ĉe konstruado.* —aro, en—igi, el—igi.

Valvo. — *L.* valvula, el valva (pordo).

- h.*—válvula, compuerta.
- p.*—válvula, comporta, gaveta.
- i.*—valvola, tiratoio, otturatur.
- f.*—valve, vanne, soupape.
- a.*—valve, sluice, cook, gates.
- g.*—Ventil, Klappe.

Mekaniĉa peco, kiu daŭre, laŭvole aŭ intermite haltas ian komunikon.

Varianto.—*El l.* variare (*varii*).

- h.*—variante.
- p.*—variante.
- i.*—variazione.
- f.*—variante.
- a.*—variant.
- g.*—Variante.
- pol.*—warjant.

Ion diferenca formo de tipa verko.

Vatikan.—*El Vaticanus, propra nomo de roma monteto.*

- h.*—Vaticano.
- p.*—Vaticano.
- i.*—Vaticano.
- f.*—Vatican.
- a.*—Vaticano.
- g.*—Vatikan.

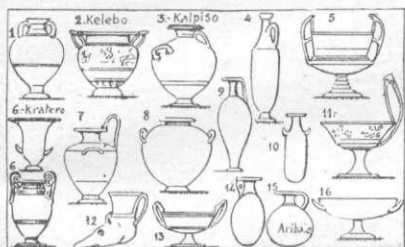
Nomo de unu el la sep montetoj de Romo k. de la luksa, arta restadejo de ĝiaj papoj. —urbo.

Vazo.—*El l.* vas (*vazo*).

- h.*—vaso, vasija.
- p.*—vaso.
- i.*—vaso.
- f.*—vase.
- a.*—vase.
- g.*—Vase, Gefäss.
- pol.*—waza.

Ujo el diversaj materialoj, de diversa formo k. grando, destinita por enteni fluidajn aŭ solidajn substancojn, foje kiel ornamo. La greka k. romana popolo elpensis belegajn tipojn; jen la plej konataj de la arkeologio.

Alabastrono (10)	Kaliko (16)
Amforo (1)	Kotilisko (9)
Aribalo (15)	Kratero (6)
Bombilo (14)	Lekito (4)
Epikiso	Ojno
Hidiso	Oksivafo
Hidrio (7)	Olpeo
Holmo	Peliko
Kalpiso (3)	Pikso
Kantaro (13)	Prokoso
Karkeso (5)	Ritono (12)
Kelebo (2)	Skifo
Kiato (11)	Stamno (8)

Veluro. — El *l.* vellus, velluris (lano).

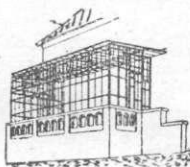

- h.*—velludo, terciopelo.
p.—velludo.
i.—velluto.
f.—velour.
a.—velvet.
g.—Sammt.
pol.—aksamit.

Silka, kotonano aŭ lana ŝtofo kun mal-

longa k. densa vilo, ĉu sur la tuta teksaĵo, ĉu nur sur la ornamoj aŭ sur la fono.

Verando. — El *hinda* varanda (laŭbo, verando).

- h.*—veranda.
p.—verânda.
i.—veranda.
f.—vérande.
a.—veranda.
g.—Veranda,
 Söller.
pol.—weranda.

Kovrita k. vitrita teraso aŭ balkonigo.

Vernizo. — *L.* vernicium, el pernitere (*briligi*).

- h.*—barniz.
p.—verniz.
i.—vernice.
f.—vernis.
a.—vernish.
g.—Firnis.

Solvaĵo de sukĉeno, kopalo, rezino, k. c., en oleo aŭ alkoholo, uzata kiel protektilo kontraŭ la aero. — *i* = *Kovri per vernizo.* Lak—, glazura—, kopala—, peĉ—, terebenta—...

Vesta. — *Gr.* Hesta; *l.* Vesta.

- h.*—Vesta.
p.—Vesta.
i.—Vesta.
f.—Vesta.
a.—Vesta.
g.—Vesta.

Roma diino, filino de Kronoso k. Rea, ŝi simbolis la hejmosfajron k. estis reprezentita ikonografie per ĉasta junulino kun torĉo ĉe la mano.

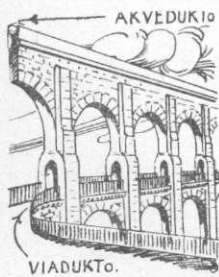
Vestiblo. — L. vestibulum (vestiblo).

h.—vestibulo.
p.—vestibulo.
i.—vestibolo.
f.—vestibule.
a.—vestibule, lobby.
g.—Vestibül, Vorraüme.
pol.—westybul.

Enira parto de domo, konstruo, k. c., tra kiu oni atingas la ĉambrojn.

Viadukto. — L. viaductus, el via + ductus (vojo kondukita).

h.—viaducto.
p.—viadúcto.
i.—viadotto.
f.—viaduc.
a.—viaduct.
g.—Viadukt.
pol.—wiadukt.

Alta ponto sur vojo, strato, rivero.

Vilao. — L. villa (vilao).

h.—villa.
p.—vila.
i.—villa, villetta, palazzina.
f.—villa, châlet.
a.—villa, cottage.
g.—Villa.

Somerdomo, kampodomo.

Vilaĝo. — L. villaticum, el villa.

h.—villa, villaje, aldea.
p.—villagem, aldeia.
i.—villaggio.
f.—village.
a.—village.
g.—Dorf, (Villa).
pol.—wiosko.

Vilaĝo aŭstra.

Malgranda aro da domoj, ne regule aranĝitaj.

Vinjeto. — El l. vinea (vinberujo).

h.—viñeta.
p.—vinheta.
i.—vignetta.
f.—vignette.
a.—vignette.
g.—Vignette.
pol.—winieta.

Desegnaĵeto por ornamo libron, metita ĉe la komenco aŭ ĉe la fino de ĉapitro. —i=Desegni vinjetojn; ilustru libron per vinjetoj.

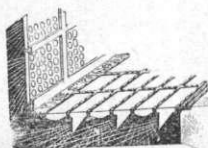
Visgota (arto).—*El g. wes gothus* (okcidenta goto); *l. visigothus.*

- h.*—visigodo.
- p.*—visigodo.
- i.*—visigodo.
- f.*—visigoth, visigotique.
- a.*—visigoth.
- g.*—westgotisch.

Arto disvolviĝinta en Hispanio de la 5^a ĝis la 7^a jc. En konstruado ĝi uzis duoncirklan k. hufan arkojn; en skulptado uzis latinan krucon k. grekajn signojn kiel simbolajn ornamojn.

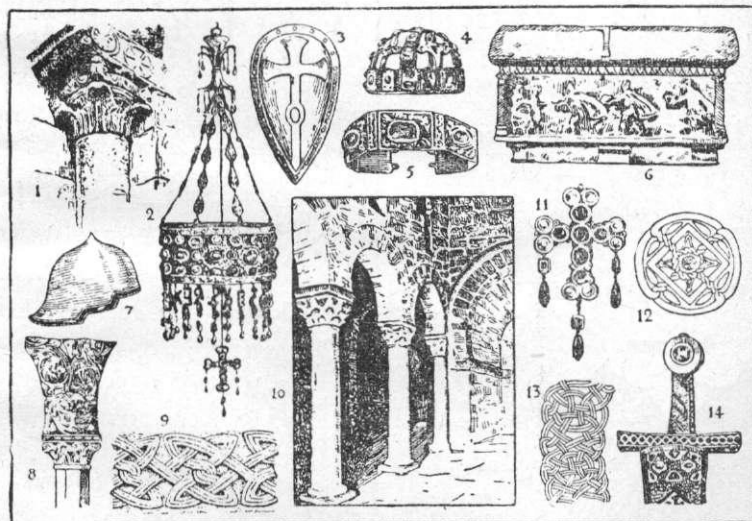
Vitro.—*L. vitrum, el vitreum* (vitra, hela).

Vitra planko.

- h.*—vidrio.
- p.*—vidro.
- i.*—vetro.
- f.*—verre, vitre.
- a.*—glass, (vitrifi).
- g.*—Glas, (Vitrine).

Artefarita silikato de pluraj bazoj, malmola, travidebla, rompebla. Kiam ĝi enhavas 50% aŭ pli da plumbo, nomigas kristalo. —isto=Profesiulo okupata prilabori vitron. Ornama—, kolora, flinta—, armita—.

Visgotaj artaĵoj: 1, Kapitelo de Sankta Paolo, Barcelono. 2, Oferkrono de Recesvento. 3, Sildo. 4, Krono. 5, Braceto. 6, Sarkofago. 7, Kasko. 8, Kapitelo. 9, Friso. 10, Sankta Johano de Baños. 11, Ora kruco. 12, Broĉo. 13, Teksaĵo. 14, Spado.

Vitrelo.—*El l. vitrum (vitro).*

- h.*—vitrail, vidriera.
- p.*—vitrail.
- i.*—invetriata.
- f.*—vitrail.
- a.*—leaded light.
- g.*—Kirchenfenster, Glasfenster.

Kunaĵo el diverskoloraj pecoj de vitro, kunigitaj per plumbostrioj por formi desegnojn.

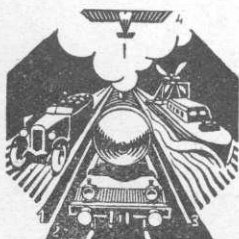
Vitrino.—*El l. vitrum (vitro).*

- h.*—vitrina.
- p.*—vitrina.
- i.*—vetrina.
- f.*—vitrine.
- a.*—vitrine.
- g.*—Vitrine.

Elmontra vitroŝranko.

Vojo.—*L. via (vojo).*

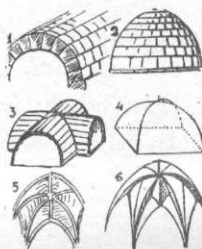

1. Tervojo; 2. Fer—;
3. Akvo—; 4. Aero—

- h.*—via, camino.
- p.*—via, caminho.
- i.*—via, cammino.
- f.*—voie, route.
- a.*—way, road.
- g.*—Weg, Via.

Spaco trairola por sin movi de unu loko al alia. Loko, speciale preparita por veturiloj aŭ piedirantoj. Spaco trairita de moviĝanta korpo. Fer—= Vojo kun reloj por vagonaro. —kruciĝo= Loko, en kiu du aŭ pluraj vojoj renkontiĝas transverse. —forko= Du—iĝo= Loko, kie unu vojo dividiĝas en du. Sub—, supra—, akvo—, tram—, ĉef—...

Volbo.—*El l. voluta (envolvita).*

- h.*—bóveda.
- p.*—abobada.
- i.*—volta.
- f.*—voute.
- a.*—vault.
- g.*—Wölbung, Gewölbe.

Arka masonaĵo por kovri spacon. Plata—, cilindra—, konusa—, revolua—, sfera—, elipsoida—, paraboloida—, tora—, helica—, pavilona—, nervura—, panelita—... Ŝtona—, brika—, betona—, metala—...

Volkan.—*Gr. Hefesto; l. Vulcanus, Vulcanus.*

- h.*—Vulcano.
- p.*—Vulcano.
- i.*—Vulcano.
- f.*—Vulcain.
- a.*—Vulcan.
- g.*—Vulkan(us).

Dio, kiu simbolis la fajron; filo de Jupitero k. Junona, li forĝis la skeptron k. la egidon de sia patro, la kirasano de Herkuleso, la ĉaron de Apolo, la rotelon de Bakho, la sagojn de Diana...; ikonografie li estis reprezentata per lama viro kun forĝiloj.

Volumo.—El l. volvere (turni).

h.—volumen.

p.—volume.

i.—volume.

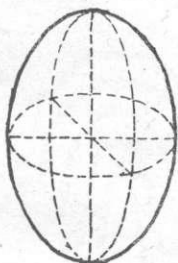
f.—volume.

a.—volume.

g.—Schriftrolle, Band.

Longa peco (ĝis 40 m.) papira aŭ pergamena volvita ĉirkaŭ ligna cilindreto. Aro da kelkaj manuskribitaj aŭ presitaj kajeroj, kune binditaj aŭ broŝuritaj.

Volumeno.—L. volumen (volumeno).

h.—volumen.

p.—volume.

i.—volume.

f.—volume.

a.—volume.

g.—Volumen.

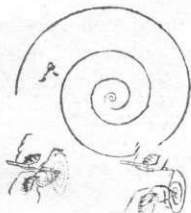
pol.—wolumen.

Volumeno de elipsoido.

$$\frac{4}{3} \pi a b c$$

Spaco okupata de korpo. —metro=
Aparato por mezuri volumenojn de korpoj. —metrio.

Voluto.—L. voluta (envolvita).

h.—voluta.

p.—voluta.

i.—voluta.

f.—volute.

a.—volute.

g.—Volute.

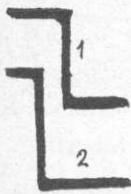
Geometria, spirala figuro; korpo aŭ bildo spiralforma.

Jonika kapitel, kies abako estas ornamita per volutoj.

Z

Zo-fero.—El Z, propra nomo de la lasta alfabeto litero.

- h.—hierro en Z.
- p.—ferro Z.
- i.—ferro a Z.
- f.—fer a Z.
- a.— Z-iron.
- g.— Z Eisen.

Peco, trabo, kies transversa profilo formas Z. —normala. —kun aloj malgalaj. —kun alo oblikva. Zo-profilo. Zo-formo.

Zeŭso.—Kelta Teut; gr. Theos, Djeos; l. Deus.

- h.—Zeus.
- p.—Zeus.
- i.—Zeus.
- f.—Zeus.
- a.—Zeus.
- g.—Zeus.

Cefdio de la greka Olimpo, filo de Kronoso k. Rea, frato de Posejdo, Hadeso, Hestia, Demetra k. Hera. Ikonografie estis reprezentata per nobla homa figuro kun sceptro k. apuda aglo.

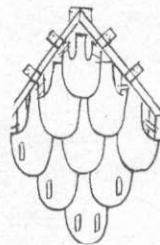
Zigzag.—Onomatopeja vorto.

- h.—zigzag.
- p.—zigzag.
- i.—zigzag.
- f.—zigzag.
- a.—zigzag.
- g.—Zickzack.
- pol.—zygzak.

Linio ree rompata kun anguloj alterne elstaraj k. malelstaraj. Ornamento formita per tiaj linioj.

Zinko.—El cinium, vorto elpensita de Paracelso, en la 16^a jc. Ĥemia simbolo: Zn.

- h.—zinc.
- p.—zinco.
- i.—zinco.
- f.—zinc.
- a.—zinc.
- g.—Zink.
- pol.—cynk.

Tegoloj skvamoformaj de stampita zinko.

Ĥemia elemento, trovata en la naturo, ordinare kun la sulfuro; bluete blanka, peza metalo uzata en konstruado kiel tegoloj, kanaletoj, ladoj. k. c. —GRAFIO=Arto gravuri en zinko,

elpensita de Brugnot en 1828^a j. celante anstataŭi la litografion. —GRAVURO.

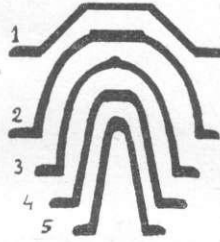
Zoofora. — El gr. zoos + pheros (besto porti).

- h.—zoóforo.
- ρ.—zooforo.
- i.—zoforo.
- f.—zoophore.
- a.—zoophoric.
- g.—zoophoros.

Arkitektura, arta elemento, kies ornamoj figuras bestojn.

Zoresa (fero).—El Zorés, propra nomo de franca inĝeniero, 19^a jc.

- h.—Zorés.
- ρ.—Zorés.
- i.—Zorés.
- f.—Zorés.
- a.—Zorés.
- g.—Zorés.

Zoresaj profiloj.

Feraĵo, trabo, peco, kies transversa profilo esta V-forma.

Zoofora friso.

ĈEFAJ PRESERAROJ

Paĝo	Kolono k. linio	D i r a s	D e v a s d i r i
6	1 — 23	g.—Agathe	g.—Achat
8	2 — 29	el agua	el aqua
10	2 — lasta	zoclo	zoklo
19	2 — 28	maldila	maldika
25	2 — 17	f.—brike	f.—brique
30	1 — 12	altrangulo	altrangula
54	1 — 23	Zeichnen	zeichnen
55	1 — 6	f.—divis	f.—devise.
77	1 — 1	Fotografio	Fotografi
80	2 — 22	galvaniziren	galvanisieren
91	2 — 1	draga	draka
113	2 — 1	Kojko	Kojno
114	1 — 8	Säule	Säule
116	2 — 10	bäuen	bauen
119	2 — 25	enhanta	enhavanta
129	2 — 20	obunda	abunda
141	1 — 35	moldujo	muldujo
142	1 — 7	Skozio	Skocio
145	2 — 11	ceramikajajn	ceramikaĵojn
147	1 — 22	staĵo	estaĵo
149	1 — 3	façada	fasada